

OTRDIENA, 2010. GADA 19. JANVĀRIS

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 15.00)

2. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Nesenā zemestrīce Haiti (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces baroneses C. M. Ashton paziņojums par zemestrīci Haiti.

Par šo jautājumu runās arī komisārs K. De Gucht, bet baronese Ashton būs pirmā, kam dosim vārdu. Man ir liels prieks sveikt viņu, jo esmu daudz strādājis kopā ar viņu citās jomās un vēlu viņai labas sekmes jaunajā amatā.

Catherine Ashton, *Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietiece.* – Priekšsēdētāja kungs, ļoti pateicos par laipnajiem vārdiem. Godājamie deputāti, es lūdzu sarīkot šīs debates, lai sniegtu Parlamentam jaunākās ziņas par situāciju Haiti pēc šausmīgās 12. janvāra zemestrīces. Zaudējumi ir milzīgi, un postījumi ir ārkārtīgi lieli. Traģēdija ir skārusi aptuveni trīs miljonus cilvēku, un nāves gadījumu skaits turpina pieaugt.

Šī ir masveida humānā un politiskā katastrofa. Mūsu neatliekamais uzdevums ir strādāt kopā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un Haiti vadību, lai mazinātu Haiti iedzīvotāju ciešanas. Mūsu apņemšanās atjaunot Haiti ir ilgtermiņa apņemšanās. Daudzi Eiropas pilsoņi arī ir zaudējuši dzīvības, un aptuveni 1000 cilvēku ir pazuduši bez vēsts.

ES ir reaģējusi ātri, netiecoties nokļūt plašsaziņas līdzekļu uzmanības lokā, bet pilnīgi pievērsoties palīdzības sniegšanai cilvēkiem, kam tā ir vajadzīga. Pēc Apvienoto Nāciju Organizācijas padoma mēs apspiedām vēlmi nekavējoties doties uz Haiti. Tas būtu tikai novērsis uzmanību un nelielos resursus no palīdzības sniegšanas. Mēs, protams, dosimies uz Haiti, tikko tas šķitīs piemēroti, un es esmu vienojusies ar komisāru De Gucht, ka viņš šonedēļ apmeklēs Haiti, lai izteiktu līdzjūtību un uzsvērtu mūsu apņemšanos palīdzēt Haiti iedzīvotājiem. Viņš arī izmantos iespēju pārskatīt mūsu līdzšinējos palīdzības centienus un apspriest ar Apvienoto Nāciju Organizāciju un mūsu cilvēkiem uz vietas visneatliekamākās vajadzības nākamajām nedēļām un mēnešiem.

Pa to laiku mēs turpināsim strādāt visās jomās — humānajā, politiskajā un drošības. Pēdējās dienās es esmu pastāvīgi uzturējusi kontaktus ar Valsts sekretāri Clinton, Apvienoto Nāciju Organizācijas vadību, ES ārlietu ministriem un Kanādu, kas vada „Haiti draugu” grupu, lai nodrošinātu efektīvu un saskaņotu starptautisku atbildes reakciju. Šonedēļ es apmeklēšu Amerikas Savienotās Valstis, lai turpinātu risināt šo jautājumu un citas problēmas kopā ar Amerikas Savienoto Valstu administrāciju un ANO ģenerālsēkretāru, un citiem Ņujorkā.

ANO ir pieprasījusi steidzamu finansiālo palīdzību — 575 miljonus ASV dolāru —, kā arī loģistikas atbalstu, lai transportētu humāno palīdzību. Vakar Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsēkretārs pieprasīja arī policijas un militāros papildspēkus ANO miera uzturēšanas misijai.

Lai palīdzētu mobilizēt un koordinēt mūsu atbalstu, es lūdzu ES Spānijas prezidentūrai vakar sasaukt ārkārtas Ārlietu padomes sanāksmi. Pirmo reizi, kopš Lisabonas līgums stājās spēkā, mēs apvienojām Komisijas un Padomes sekretariāta, un dalībvalstu pūles visaptverošā pieejā, ko es koordinēju. Tas ir kaut kas vēl nebijis.

Vakar mums bija ļoti auglīga Padomes sanāksme. Visi piekrita, ka ir steidzami jāreaģē ciešā sadarbībā ar Apvienoto Nāciju Organizāciju. Attiecībā uz finansiālo palīdzību Padome izdarīja šādus secinājumus. Tā atzinīgi novērtēja Komisijas provizoriskās saistības nekavējoties sniegt Haiti humāno palīdzību EUR 30 miljonu apmērā papildus EUR 92 miljoniem, ko apņēmušās sniegt dalībvalstis.

Tā atzinīgi novērtēja Komisijas provizoriskās saistības sniegt tūlītēju palīdzību EUR 100 miljonu apmērā, kas nav saistīta ar humāno palīdzību, bet, piemēram, ar atjaunošanu un rekonstrukciju, un tā ņēma vērā Komisijas provizorisko norādi, ka ilgtermiņa palīdzībai būs pieejami EUR 200 miljonu.

Tā aicināja noteiktā laikā pēc tam, kad pilnīgi būs novērtētas pēckatastrofas vajadzības, sasaukt starptautisku konferenci par Haiti stāvokli.

Vispār tā ir iespaidīga reakcija tik īsā laikā. Palīdzība tiks sniegta arī Dominikānas Republikai. Šobrīd atrast pietiekamus naudas līdzekļus ir vieglāk nekā nogādāt tos cilvēkiem, kam tā vajadzīga. Mums ir jānodrošina, lai tie būtu pienācīgi novirzīti ilgtspējīgai politiskai un fiziskai Haiti atjaunošanai. Pēc ANO ģenerālsēkretāra lūguma palīdzēt ar transportu humānās palīdzības vajadzībām un papildu policijas vienībām Padome aicināja mani apzināt ES dalībvalstu ieguldījumu un sniegt priekšlikumus līdzekļu mobilizācijai. Es pašlaik ar to nodarbojos.

Darba turpināšanai mēs tūlīt pēc Padomes sanāksmes sasaucām Politikas un drošības komitejas sanāksmi. Pirmie dalībvalstu ieguldījuma rādītāji jau ir pieejami, tostarp arī potenciālie Eiropas Policijas spēku ieguldījumi. Nākamajās dienās darbu turpinās Padomes sagatavošanas grupas, lai sniegtu ātru, mērķtiecīgu palīdzību.

Ārlietu padome sanāks atkal nākamajā pirmdienā. Mēs turpināsim risināt Haiti jautājumu un apsvērsim turpmākos pasākumus.

Šis ir liels ES ārpolitikas pārbaudījums jaunajā Lisabonas līguma pasaulē. Haiti iedzīvotāji — un mūsu pašu iedzīvotāji — gaida ātru, efektīvu un saskaņotu rīcību. Mēs esam pārliecināti, ka to arī sniedzam.

Es ar nepacietību gaidu sadarbību ar Parlamentu šajā jautājumā un priecājos šodien būt šeit, lai sniegtu jums šo informāciju un uzklautu jūsu viedokli.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. — Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man sākt, uzsverot šīs katastrofas vēl nepieredzētos apmērus gan pēc tās ietekmes uz humāno situāciju, gan pēc ietekmes uz visu valsti.

Haiti ir viena no visnabadzīgākajām valstīm pasaulē. Tā ir valsts, kura pastāvīgi atrodas nedrošā situācijā un kuras pamatfunkcijas un iespējas ir bijušas nopietni traucētas. Ir stipri cietusi arī starptautiskā sabiedrība. Apvienoto Nāciju Organizācijas, NVO un mūsu pašu Komisijas darbinieki ir bezvēsts prombūtnē, un ar to arī izskaidrojamas grūtības palīdzības organizēšanā uz vietas. Cilvēkiem ir jāsaprot, ka tas nav kompetences trūkuma dēļ, bet tāpēc, ka palīdzības spēki paši ir cietuši. Glābšanas operācijas nenotiek tik steidzami, kā varētu vēlēties, lai gan ir redzams, ka stāvoklis ar katru stundu uzlabojas.

Citiem vārdiem sakot, runa nav tikai par cilvēku dzīvības glābšanu. Mums faktiski ir jāglābj pati valsts. Tāpēc Augstā pārstāve *Cathy Ashton* aicināja sasaukt ārkārtas Padomes sanāksmi, kas bija ļoti lietderīga problēmas risināšanai. Ļaujiet man ļoti īsi pievērsties četriem uzdevumiem.

Pirmkārt, mums protams, ir jārisina humānās vajadzības. Tās ir milzīgas un galvenokārt attiecas uz medicīnisko palīdzību ievainotajiem, ūdeni un sanitārajiem apstākļiem — piemēram, pastāv holēras risks —, pārtiku un pajumti. Visvairāk trūkst ķirurģiskās palīdzības, primārās veselības aprūpes un medikamentu, ūdens attīrīšanas iekārtu, pārtikas, pagaidu mītnu un loģistikas atbalsta. Pietiekamas ir meklēšanas un glābšanas iespējas.

Organizatoriskās koordinācijas prioritātes ir pabeigt vajadzību novērtējumu, lai iegūtu sīkāku pārskatu par to, kas darāms, un organizēt transporta loģistiku. Šo jautājumu arī risinās ES iestādes.

Visbeidzot — mums jāveic starptautiskās palīdzības koordinācija. Šādos apstākļos tas vienmēr ir grūts darbs. Ļaujiet man uzsvērt, ka dažas stundas pēc zemestrīces humānās palīdzības (*ECHO*) un Uzraudzības un informācijas centra (*MIC*) grupas jau bija izvietotas. Tās tur strādā kopš tā laika, novērtējot vajadzības un koordinējot palīdzības darbus. Mēs strādājam kopā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas biroja (*OCHA*) grupām un pastāvīgi uzturam kontaktus ar ANO ārkārtas palīdzības koordinātoru *John Holmes*.

Otrkārt, ir jāveido vai jāatjauno valsts pārvaldes pamatspējas. Tas ir ļoti svarīgi. Šai valstij ir atkal jāfunkcionē ne tikai fiziskā nozīmē — vairākums ēku ir sagrautas —, bet arī situācijā, kad daudz augstāko amatpersonu ir pazudušas un valsts struktūras ir stipri dezorganizētas.

Padome atzinīgi vērtē to, ka mēs nekavējoties sūtīsim ES ekspertu grupu ar īpašu uzdevumu novērtēt Haiti valsts un civilās administrācijas vissteidzamākās vajadzības, lai sniegtu tehnisko palīdzību. Mūsu diplomātiskais un sadarbības personāls, kas atrodas Haiti, to varētu paveikt labāk, bet tas ir pārāk noslogots. Turpmākajās dienās šis uzdevums kļūs arvien svarīgāks. Eiropas Savienībai un Eiropas Komisijai kopā ar Padomi var būt jāuzņemas vadība valsts iestāžu atjaunošanā gan fiziskā nozīmē, gan nodrošināšanā ar cilvēkiem.

Treškārt, protams, mēs plānojam atjaunot valsti, un šis uzdevums ietver daudz vairāk nekā tikai tūlītējus glābšanas darbus. Pēc dažām nedēļām daudzas avārijas grupas un resursi, kas tur pašlaik atrodas, būs jau devušies projām, un pastāv risks — ļoti tipisks šāda veida katastrofām —, ka sāksies katastrofas otrais vilnis, ja mēs neturpināsim sniegt palīdzību un atbalstu.

Mums ir nekavējoties jāizstrādā plaši, saskaņoti vidēja termiņa un ilgtermiņa kopīgi ES plāni krīzes problēmu risināšanai. Mūsu dienesti risina šo jautājumu. Šie plāni ir jāizstrādā, lai nodrošinātu pienācīgu darba dalīšanu starp ES iestādēm un dalībvalstīm un izmantotu saistītas palīdzības, atjaunošanas un attīstības pieeju, kā arī nodrošinātu ilgtspējīgu un netraucētu pāreju no tūlītējas palīdzības uz turpmākiem pasākumiem.

Mēs esam aicinājuši visas dalībvalstis pilnīgi iesaistīties šajos pasākumos un izpildīt savas saistības attiecībā uz koordināciju un lietderīgu palīdzību. Šis ir laiks, kad mūsu apņēmība tiks pārbaudīta, un mums ir jābūt stipriem, ja vēlamies, lai mums viss izdotos.

Visbeidzot runāšu par finansiālo palīdzību. Kā Augstā pārstāve jau norādīja, Eiropas Komisija sniegs lielu ieguldījumu, vispirms kā humāno palīdzību — EUR 30 miljonu, no kuriem lielākā daļa, proti, EUR 22 miljoni, ir pilnīgi jauns finansējums, kas piešķirts papildus pašreizējām humānās palīdzības saistībām, kuras esam uzsākuši pret Haiti. Sākotnējās atveseļošanas palīdzība — kas nav saistīta ar humāno palīdzību, un tas, ko tikko teicu par valsts iestādēm, protams, pieder pie šīs sadaļas — EUR 100 miljonu apmērā, no kuriem puse ir novirzīta nauda un puse — no jauna piešķirta nauda, un tad vēl tiks sniegta ilgtermiņa palīdzība valsts atjaunošanai, kam sākotnēji atvēlēti EUR 200 miljoni.

Tad mums būs jānovērtē situācija. Pašlaik tiek minēti tādi skaitļi kā USD 10 miljardi. Man šķiet, ka tas ir ļoti daudz, un Komisijas budžets katrā ziņā nevar mēroties ar šo summu. Mums kopā ar starptautiskā atbalsta sniedzēju konferences dalībniekiem un dalībvalstīm būs jāapsver, ar cik lielām summām mēs galu galā piedalīsimies. Pašlaik tiek gatavota ES pakete papildus visiem pašreizējiem ieguldījumiem un tiem ieguldījumiem, ko nodrošinās dalībvalstis.

Kā Augstā pārstāve teica, rīt no rīta es apmeklēšu šo reģionu — Haiti un arī Dominikānas Republiku —, lai apspriestos ar varas pārstāvjiem arī par centieniem atjaunot valsts iestādes. Prezidents un lielākās NVO jau atrodas tur. Es došos arī uz Dominikānas Republiku. Ir svarīgi satikt šīs valsts varas pārstāvjus, jo viņi ir kaimiņi. Jau tagad ir redzams, ka var rasties saspīlēta situācija uz robežas, tāpēc es tikšos ar Dominikānas varas pārstāvjiem.

Pašlaik tas ir viss, kas man sakāms. Pēc atgriešanās pirmdienas pēcpusdienā es sniegšu ziņojumu Attīstības komitejai.

Gay Mitchell, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, esmu pārliecināts, ka Parlaments vēlas pieminēt pazudušos ANO un ES darbiniekus un visus tos, kas pašlaik ir bezvēsts prombūtnē un cieš Haiti.

Es priecājos arī par to, ka komisārs *De Gucht* dosies uz turieni un ziņos Attīstības komitejai, kad pirmdien atgriezīsies. Tas ir apsveicams notikums. Runājot viņa paša vārdiem, katastrofas ietekmes apmērs ir vēl nepieredzēts, un man šķiet, ka šāda rīcība ir tikai taisnīga attiecībā uz šādu valsti, un tāpēc — un es to pieminu, tikai garāmejot — es patiešām uzskatu, ka Eiropas Savienībai būtu jāiesaistās vairāk Haiti atjaunošanā.

Tagad, kad mums ir Augstā pārstāve, kas ir arī Komisijas priekšsēdētāja vietniece, šai personai vajadzētu iesaistīties vairāk šādu jautājumu risināšanā.

Eiropas Savienība ir lielākā palīdzības sniedzēja pasaulē, kas nodrošina 60 % palīdzības, un mēs droši vien esam arī lielākā humānās palīdzības sniedzēja. Tomēr mēs tur redzam ASV kuģa slimnīcas, savukārt ES pārstāv tikai atsevišķas dalībvalstis — Beļģija, Īrija un Lielbritānija vai citas valstis. ES klātbūtnei vajadzētu būt redzamākai. Kāpēc netiek sūtītas militārās vienības? Kāpēc ne dažas pastāvīgas vienības rotācijas kārtībā, kas būtu gatavas doties uz attiecīgo teritoriju, kad notiek šādas katastrofas?

Visbeidzot gribu teikt, ka visam, kas notika Haiti, pamatā ir nabadzība un ka tad, kad šī šausmīgā traģēdija norims un pazudīs no plašsaziņas līdzekļiem, neaizmirsīsim Haiti. Ir pienācis laiks reizi par visām reizēm sākt risināt nabadzības situāciju Haiti.

Linda McAvan, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mūsu domas šodien ir pievērstas Haiti iedzīvotāju traģēdijai, un esmu pārliecināta, ka visi deputāti vēlēšies izteikt līdzjūtību Haiti tautai. Tā ir traģēdija, bet, ka teica *Gay Mitchell*, šī traģēdija ir notikusi valstī, kurā 75 % iedzīvotāju dzīves līmenis ir stipri zemāks par nabadzības robežu. Nākotnē mums jārūpējas tieši par to.

Sabiedrības reakcija uz vajadzību palīdzēt Haiti ir bijusi apbrīnojama. AK vien dažās dienās ir savāks GBP 30 miljonu — no finanšu krīzes skartās sabiedrības —, tādējādi mēs zinām, ka sabiedrība atbalsta mūsu centienus piesaistīt finansējumu Haiti vajadzībām.

Augstā pārstāve, es vēlos pateikties jums par paveikto darbu, proti, ka tika nodrošināta tūlītēja ES atbildes reakcija šajā lietā. Cunami katastrofas laikā mēs sapratām, ka laba koordinācija ir tikpat svarīga kā mūsu piegādātais finansējums. Nav svarīgi, ar kādas valsts karogu tiek sniegta palīdzība, bet ir būtiski to tur nogādāt, sadarbojoties ar Apvienoto Nāciju Organizāciju.

Es priecājos, ka ilgtermiņa risinājumam notiks starptautiska konference par Haiti. Manuprāt, mums Haiti jautājums ir jāaplūko kopumā, tās neatmaksātie parādi, un es ceru, ka Haiti parādu problēmas būs iekļautas starptautiskās konferences darba kārtībā. Haiti ir parādā starptautiskajiem kreditoriem aptuveni USD 890 miljonu, un liela daļa no tā ir parāds SVF. SVF ir piešķīris Haiti USD 100 miljonu aizdevumu. Vai mēs to varam pārveidot par subsīdiju? Nav nekādas jēgas nolemt šo valsti nabadzībai vēl uz 100 gadiem. Tāpēc es ceru, ka jūs iekļausiet šo jautājumu SVF sanāksmes darba kārtībā.

Es ceru, ka mēs risināsim arī citus jautājumus, un, manuprāt, jums ir taisnība, ka robežjautājums ar Dominikānas Republiku ir vienlīdz svarīgs. Vēlreiz pateicos jums par pūlēm un ceru, ka Parlaments aktīvi strādās, lai rastu labu, saskaņotu risinājumu.

Liam Aylward, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu novēlēt Augstajai pārstāvei baronesei *Ashton* veiksmi daudzajos uzdevumos, kas viņai būs jārisina savu pilnvaru laikā. Kā viņa to labi zina un kā Apvienoto Nāciju Organizācija ir paziņojusi, situācija Haiti ir vislielākā humānā katastrofa pēdējo desmitgažu laikā, jo pazudušu cilvēku, upuru un nāves gadījumu skaits turpina pieaugt.

Cilvēku zaudējumi šajā traģēdijā ir neizmērojami. Lai gan sāk pienākt palīdzība, mēs apzināmies nopietnās problēmas, ar ko sastopas palīdzības darbinieki, cenšoties sniegt palīdzību tiem, kam tā visvairāk vajadzīga.

NVO ir konstatējušas Haiti arvien pieaugošas drošības, loģistikas un birokrātijas problēmas, kas traucē palīdzības piegādi un vēl vairāk pasliktina katastrofālo situāciju. Šīs problēmas liek Haiti iedzīvotājiem balansēt uz robežas starp dzīvību un nāvi.

Šajā grūtajā darbā, lai mazinātu ciešanas un haosu, ir vajadzīga skaidra vadība un koordinēta palīdzība. NVO, valsts pārvaldes iestādēm, starptautiskajām organizācijām un vietējām pašvaldībām ir jāsadarbojas, lai sniegtu ārkārtas palīdzību daudzās jomās tiem, kam tā vajadzīga.

Ir skaidrs, ka šai valstij nekavējoties ir vajadzīgs plašs starptautisks atbalsts. Eiropas pilsoņu atsaucība un viņu rekordlielā devība un solidaritāte ir bijusi bezgalīga. Vakardienas paziņojums par vairāk nekā EUR 420 miljoniem kā Eiropas Savienības humāno palīdzību Haiti liecina par vadību un saistībām, bet palīdzības sniegšanai ir jābūt koordinētai un efektīvai.

Eiropas Savienība ir paziņojusi, ka tās mērķis ir saliedēt un stiprināt globālos palīdzības centienus. Es ceru, ka jūs, *Ashton* kundze, un komisārs *De Gucht* veltīsiet visas pūles tam, lai sasniegtu šo mērķi, kad vēlāk šajā nedēļā apmeklēsiet Amerikas Savienotās Valstis, Haiti un citas valstis.

Rietumu puslodes visnabadzīgākās valsts ilgtermiņa attīstībai ir jāklūst par prioritāti. Eiropas Savienības piešķirtais EUR 200 miljonu atbalsts, lai ilgtermiņā palīdzētu atjaunot Haiti, ir labs iesākums, bet, kad TV kameras būs pametušas valsti un pasaules uzmanība būs pievērsta kam citam, Eiropas Savienībai kā globālai līderei ir jārikojas un jāpilda savs pienākums.

Eva Joly, Verts/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, komisār, dāmas un kungi! Šī jaunā humānā krīze, ko piedzīvo Haiti, ir varbūt apjoma ziņā lielāka par visām iepriekšējām tik lielā mērā, ka es šaubos, vai ir iespējams rast pareizos vārdus, lai runātu par upuriem, uzrunātu tos, kas izdzīvojuši, un sniegtu roku ģimenēm, lai pateiktu tām, ka jūtam līdz viņu sāpēm un apzināmies savu pienākumu.

Lai cik spēcīga bija zemestrīce, ar to vien nevar izskaidrot postījumu plašos apmērus. Tie ir saistīti arī ar pastāvīgo nabadzību, ko Haiti ir cietusi jau daudz gadu. Līdz šim starptautiskā sabiedrība nav spējusi neko

mainīt. Vēl jaunāk, uzspiežot Haiti politiku, kas, kā mēs zinām, nedarbojās, starptautiskās organizācijas, Eiropa un tās partneri ir vājinājuši šīs valsts sociālo struktūru, ekonomiku un iestādes.

20. gs. 70. gados Haiti spēja gandrīz patstāvīgi apgādāt iedzīvotājus ar pārtiku. Tā ražoja 90 % savas lauksaimniecības produkcijas. Šodien tā ievie vairāk nekā pusi no tās. Tas, protams, kaitē vietējai ražošanai. Pirms zemestrīces Haiti bija valsts bez saviem resursiem, jo tai atņēma resursus, kas tai pienācās.

Tāpēc mums vispirms jāsniedz Haiti pēc iespējas lielāks atbalsts, lai risinātu ārkārtas situāciju. Šajā saistībā mēs varam tikai nožēlot to, ka starptautiskās palīdzības nogādāšana Haiti sastapās ar grūtībām. Turpmāk mums ir jāuzlabo savas procedūras. Taču galvenokārt mums jāsaprot, ka ilgtermiņa attīstības palīdzība nebūs efektīva, ja uzspiedīsim, mūsaprāt, pareizās prioritātes, lai gan visi valstī teiks, ka mums nav taisnība. Mums ir jāšāk ar savu metožu pārskatīšanu, un tas neizdosies, ja mēs nepalielināsim finansējumu, ko esam rezervējuši ilgtermiņa attīstības politikai. Eiropas Savienība ir paziņojusi palīdzības apmēru, ko tā sniegs Haiti, un to pašu ir darījušas arī dalībvalstis. Runa ir par EUR 1 30 miljoniem īstermiņa vajadzībām un EUR 200 miljoniem ilgtermiņa vajadzībām.

Es vēlos salīdzināt šos skaitļus ar citiem skaitļiem, ar USD 1 55 miljardiem, ko Sitijas un Volstrītas bankas gatavojas izmaksāt dažiem tūkstošiem cilvēku, kuri strādā bankās. Tāpēc rodas jautājums par tās attīstības modeli, ko vēlamies veicināt globālā mērogā.

Ir vajadzīga tūlītēja humānā palīdzība, bet ar to vien nepietiek. Tā nekādā gadījumā nedrīkst aizstāt attīstības palīdzību, ko savukārt nedrīkst sniegt valstīm, kuras gūst no tā labumu piespiedu kārtā. Galvenais veids, kā palīdzēt valstīm, kas nonākušas lielās grūtībās, ir turpināt tās cienīt, ļaujot tām gūt labumu no pašu resursiem. Mums ir jāatlaiz Haiti parādi un jānomaksā mūsu parādi šai valstij.

Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, komisār, dāmas un kungi! Mūsu pienākums pret Haiti zemestrīces upuriem ir palīdzēt tiem atjaunot valsti, kas bija jau izpostīta, pirms šī dabas katastrofa sagrieza visu otrādi.

(Aplausi)

Nirj Deva, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mūsu sirdis un prāti jūt līdzī Haiti iedzīvotājiem viņu ciešanu stundā. Es gribu uzslavēt baronesi *Ashton* un *Karel De Gucht* par to, kas ir jau izdarīts un kas tiek pašlaik darīts. Nav nekādu šaubu, ka finansējums tiks nodrošināts. Es biju klāt, kad cunami sasniedza Šrilanku un pēc tam Indonēziju. Es esmu redzējis zemestrīces Turcijā. Es vēroju, kas notika Ķīnā. Katru reizi, kad kaut kas tāds notiek, mēs tiekam pārsteigti nesagatavoti ne jau ūdens attīrīšanas tablešu vai telšu, vai tīra ūdens dēļ, bet infrastruktūras dēļ. Mēs sakām: „Ak vai, infrastruktūra ir sagrauta.” Protams, ka tā ir sagrauta. Mums jāspēj ātri nodrošināt infrastruktūru.

Kā to var izdarīt? Kā būtu, ja pamēģinātu aviācijas bāzeskuģi? Tam ir elektrība, tam ir kodolenerģija, tam ir ģeneratori ūdens attīrīšanai, un tam ir helikopteri. Vai mēs nevaram izstrādāt globālu glābšanas operāciju, kas būtu gatava nekavējoties sākt darbu un izveidot pagaidu ostas, pagaidu pajumtes un visu sagrauto infrastruktūru? Mums ir jādomā netradicionāli, lai saprastu, kā glābt cilvēku dzīvības tūlīt pēc katastrofas.

Patrick Le Hyaric, GUE/NGL grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietniece un Augstā pārstāve, komisār! Es vēlreiz vēlos atkārtot, ka mēs esam dziļi satrēkti par to, kas Haiti iedzīvotājiem, Haiti bērniem ir jāpiedzīvo.

Jau septiņas dienas viņi eksistē, cenšoties izdzīvot absolūtā ellē. Globālās solidaritātes uzliesmojums sasilda sirdi, bet tas ir jānostiprina un labāk jākoordinē vienīgajam mērķim — palīdzēt Haiti iedzīvotājiem, kas ir izslāpuši, badā, bez pajumtes un kam trūkst pat visprimitīvākās medicīniskās aprūpes. Mēs sveicam visus vīriešus un sievietes, kas iesaistījušies palīdzības darbos.

Eiropas Savienība ir nolēmusi izsniegt sākotnējo finansējumu. Tomēr mēs nevaram ar to samierināties. Eiropas Savienības palīdzība ir būtiski jāpalielina, un tajā ir jāiesaista arī globālā banku sistēma. Eiropas pārtikas krājumu pārpalikumi ir steidzīgi jānogādā Haiti iedzīvotājiem.

Būsim atklāti. Mūsu kontinents ir patiešām parādā Haiti, un tā pienākums ir atlīdzināt par daudzajiem kundzības un izlaušanās gadiem. Ir jāgūst mācība no tā, kādā veidā šo salu, Karību pērli, pārvaldīja starptautiskās finanšu iestādes, kas to žņaudza ar drausmīgu parādu un tikpat drausmīgiem parāda procentiem.

Mūsu Parlamentam ir jāpaziņo, ka tas atbalsta visa parāda tūlītēju beznosacījumu atcelšanu. Mūsu grupa vēlas, lai konferencē, kas drīz notiks Monreālā, veiktu efektīvus sagatavošanās darbus starptautiskai konferencei par Haiti atjaunošanu, rekonstrukciju un ilgtspējīgu attīstību, kurā piedalītos arī Haiti iedzīvotāji.

Rekonstrukcijai jānotiek Apvienoto Nāciju Organizācijas aizgādībā, lai Haiti tauta varētu atgūt savu ekonomisko un politisko suverenitāti. Haiti nedrīkst kļūt par trofeju cīņā starp lielvalstīm, kas vēlas tai uzkundzēties. Tādējādi, lai gan mēs atzinīgi vērtējam Amerikas Savienoto Valstu atbalsta centienus, mums ir tomēr jābūt modriem un mēs nedrīkstam ļaut Ziemeļamerikas līderiem izmantot šo šausmīgo katastrofu par ieganstu, lai okupētu salu, saimniekotu tajā un izvietotu tajā savas militārās bāzes.

Eiropai ir jāuzņemas vadība, rādot piemēru. Tai jābūt tikai vienam mērķim, vienai vienīgai interesei — Haiti iedzīvotājiem un bērniem.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos izteikt savu dziļo solidaritāti ar visiem tiem, kurus skārusi šī dabas katastrofa.

Šādā situācijā, kad masveidā ir sagrautas ēkas un infrastruktūra un kad ir tūkstošiem nāves gadījumu, ir gandrīz neiespējami sniegt efektīvu palīdzību, jo nav obligāto sabiedriskās kārtības un drošības nosacījumu. Jebkādas palīdzības sniegšanu apgrūtina ciešas koordinācijas trūkums vajadzīgo priekšmetu vākšanai un palīdzības organizētai sadalei. Ir svarīgi saprast, kas ir vajadzīgs, kam tas ir vajadzīgs un kad tas ir vajadzīgs.

Vēl viens jautājums, par ko ir jādomā, proti, ka pārāk bieži valsts un privātpersonu devība ir pieviltā un lielas naudas summas nav nokļuvušas pie tiem, kam tās ir bijušas patiešām vajadzīgas. Tāpēc ir jāievieš stingra kontroles sistēma, lai nauda netiktu izšķiesta vai nozagta, jo īpaši nestabilās valstīs ar augstu korupcijas un zemu pārvaldības līmeni. Eiropai jāparāda efektivitāte. Es ceru, ka tai veiksies.

Nick Griffin (NI). – Priekšsēdētāja kungs, šausmas, ko redzam Haiti, ir šokējošas. Ir tikai cilvēciski just līdzī nevainīgajiem dabas katastrofas upuriem.

Mēs visi šeit labi pelnām un varam atļauties būt devīgi. Es ziedošu savu šodienas sēdes apmeklējuma naudu, ja ikviens Parlamenta britu tautības deputāts darīs to pašu. Tomēr, ņemot vērā pašreizējos nodokļus, mūsu vēlētāji nevar atļauties būt tik devīgi kā jūs.

Globalizācija ir sagrāvusi mūsu rūpniecību. Bankas ir izpostījušas mūsu ekonomiku. ES birokrātija žņaudz mūsu uzņēmējus, un blēdīgais oglekļa nodoklis grūž miljonus nāvējošā trūkumā kurināmā dēļ.

Mirušo skaits Haiti ir šokējošs, bet šajā ziemā vairāk nekā 50 000 pensionāru tikai Lielbritānijā vien mirs pārāgrā nāvē aukstuma un apkures cenu dēļ.

Visā Eiropā nāves gadījumu skaits sniegsies simtos tūkstošos, bet tāpēc, ka šī patiesība apkauno politisko eliti, un tāpēc, ka tā atklāj neērto patiesību par globālo atdzišanu, šo skandālu apraks tikpat klusi kā mūsu mirušos vecos ļaudis.

Simtiem tūkstošiem mūsu pašu cilvēku mirst valdības nevērības un ES aukstuma nodokļa dēļ, bet jūs uzstājat, lai citu cilvēku nauda tiktu šķiesta katastrofai citā zemē, lai gan tā nav „ne mūsu cūka, ne mūsu druva”. Tā nav līdzjūtība, tā ir nožēlojama liekulība.

Es zinu, ka Parlaments nav draugos ar mūsu kristīgo mantojumu, bet kā vienmēr Bībele Pāvila 1. vēstulē Timotejam (5:8) atklāj mūžīgu patiesību, ko daudzi šeit labprāt ignorētu: „Bet ja kāds negādā par savējiem un visvairāk par saviem mājas ļaudīm, tad viņš ir aizlēdzis ticību un ir ļaunāks par neticīgu.”

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve! Kā jau iepriekš teikts, zemestrīces ārkārtīgā spēka dēļ katastrofas mērogs bija nepieredzēti liels, bez šaubām, viens no nopietnākajiem vēsturē, un tāpēc mēs baidāmies, ka dzīvību būs zaudējis biedējoši liels skaits cilvēku.

Es tomēr priecājos par Eiropas Komisijas un dalībvalstu ātro reakciju un par to uzņemtajām saistībām asignēt iespaidīgu summu EUR 429 miljonu apmērā ārkārtas humānai palīdzībai un Haiti atjaunošanai. Tomēr man žēl, ka eiropieši ir rīkojušies bez pienācīgas koordinācijas un ka Eiropas Savienības pasākumi nav pietiekami pamanāmi pretstatā ASV palīdzības struktūrai, kura liek mums aizmirst, ka Eiropas Savienība ir lielākā humānās palīdzības un attīstības palīdzības sniedzēja pasaulē.

Eiropas Komisija ir aktivizējusi arī Kopienas civilās aizsardzības mehānismu, kas koordinē dalībvalstu palīdzības piedāvājumus un pašreiz ir mūsu reaģēšanas sistēmas kodols. Nesenie notikumi liecina, ka ir jāuzlabo Eiropas Savienības reaģēšana krīzes situācijā. Būtiska ir reāla organizācija ar civilās aizsardzības iespējām, un šā iemesla dēļ es atgādināšu jums *Barnier* kunga priekšlikumu, ko viņš izteica 2006. gadā, ierosinot Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidi, — tie ir gatavi rīcībai un ir jāliek lietā.

Turklāt Eiropadomes priekšsēdētājs *Van Rompuy* kungs šodien atbalstīja ātrās reaģēšanas spēku izveidi. Dažu dienu laikā Amerikas Savienotās Valstis ir pārņēmušas vadību glābšanas un koordinācijas lietās. Ir svarīgi atgādināt nozīmi, kāda centrālajā un globālajā koordinēšanā ir Apvienoto Nāciju Organizācijas Humānās palīdzības koordinācijas birojam (OCHA), kas ir vispiemērotākā iestāde koordinācijas veikšanai.

Nepārprotiet mani, es nerunāju par sacensību valstu starpā. Taču laba organizācija ļauj ietaupīt laiku un naudu, un man šķiet, ka Eiropas pilsoņiem ir tiesības zināt, ko dara Eiropas Savienība.

Patrice Tirolien (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vai Haiti ir nolemta nelaimei?

Kopš tā ieguva neatkarību, dabas katastrofām seko politiskās katastrofas, un šodien mēs sastopamies ar vēsturiska mēroga traģēdiju. Ir mirušie, ievainotie, neskaitāmas sagrautas ēkas un sabrukušas valsts politiskās un sadarbības struktūras.

Mums ir jābūt pārikiem par likteni. Eiropas Savienībai jāpiedalās gan ārkārtas situācijas pārvarēšanā, gan valsts atjaunošanā. Mums tas jādara mūsu daudzo saikņu dēļ ar Haiti — saikņu, kas, pirmkārt, ir vēsturiskas, jo Haiti ir bijusi kolonija un Haiti bija vispārtikušākā no kolonijām; otrkārt, diplomātiskas, Kotonū nolīgums vērs šo salu privilēģētā partnerī; un visbeidzot — ģeogrāfiskas, jo Haiti ir Eiropas Savienības kaimiņvalsts tās vistālākajiem reģioniem.

Turklāt Haiti krīze ir pirmais pārbaudījums Eiropas Ārējās darbības dienestam, ko jūs, *Ashton* kundze, vadāt. Līdz šim tas ir pārlicinoši izturēts. Šī katastrofa liek mums pievērst uzmanību arī uzdevumiem un uzlabojumiem, kas jāsteno attiecībā uz šo struktūrvienību, jo ASV reakcija izraisa jautājumus ne vien par mūsu kontinenta solidaritāti, bet arī par mūsu mobilizācijas spējām.

Tādējādi, kaut gan ir veltītas ievērojamas pūles Eiropas palīdzības koordinēšanā un dalībvalstis ir devušas lielu ieguldījumu, mēs nedrīkstam neņemt vērā grūtības pārrunās par Eiropas Policijas spēku izvietošanu. Protams, ir svarīgi, lai Eiropas Savienības izdevumus virzītu Apvienoto Nāciju Organizācija, bet šīs grūtības liek mums secināt, ka Eiropas Savienībai ir jāizveido neatkarīga, integrēta struktūra, kam ir līdzekļi, lai risinātu tik sarežģītus uzdevumus kā ārkārtas situācija humānajā jomā.

Visbeidzot — atjaunošanas posms ir milzīgs izaicinājums. Ir jāveic daudz uzdevumu — politisku, administratīvu, ekonomisku, sociālu un vides. Mēs, iespējams, esam nulle gadā Haiti jaunajā laikmetā. Tas ir liels politisks izaicinājums Eiropai, kam ir jāapliecina sevi kā pamanāmu līderi šajā procesā.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Katru vakaru pulksten 8.00 ziņas atgādina mums par neizsakāmām cilvēku ciešanām Haiti.

Šīs ciešanas ir varbūt samērojamas ar gandrīz visas pasaules līdzjūtību pret tām. Šī līdzjūtība ir, protams, spontāna un nāk no sirds, bet tā ir īslaicīga. Pārbaudes brīdis iestāsies pēc divām nedēļām, kad plašsaziņas līdzekļi būs pievērsušies citiem notikumiem. Ja kāds nepārņems stafetes nūjiņu, tad Haiti iedzīvotāji var vēlreiz palikt vieni un pamesti likteņa varā.

Valstī, kurā ir jādara viss no jauna, sākot ar rehabilitācijas un rekonstrukcijas darbiem, ir svarīgi rīkoties tā, lai dažādi rezultāti novestu pie īstas attīstības. Eiropas Savienībai ir plaša līdzekļu izvēle un liela pieredze šajā jomā. Tāpēc izaicinājumi, ar ko sastopas Haiti sabiedrība, kura ir ārkārtīgi nabadzīga, ir pārbaudes brīdis arī Eiropas Savienībai.

Tieši nākamajās dienās un mēnešos mums būs jārīkojas efektīvi un apņēmīgi. Tas būs vissvarīgākais aspekts no atveseļošanās viedokļa pēc tam, kad būsīm atjaunojuši drošību un sabiedrisko kārtību, kas ir būtiski koordinētai rīcībai valstī, kurā visu ir sagrāvusi zemestrīce, tostarp arī valsts iestāžu struktūru.

Man tāpēc šķiet, ka ir prātīgi uzsvērt vienu būtisku atveseļošanās aspektu — Haiti valstiskuma atjaunošana ir jāveic pašiem Haiti iedzīvotājiem. Tā ir viņu attīstība, par ko runājam. Mēs varam viņiem palīdzēt partnerības garā. Eiropai vajadzētu to apstiprināt plānotajās starptautiskajās konferencēs, kas būs veltītas šim jautājumam.

Jā, tieši partnerattiecības, nevis aizbildniecība un neokoloniālisms!

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Mēs visi esam, protams vienisprātis, ka šī ir viena no lielākajām katastrofām šajā reģionā pēdējo 200 gadu laikā. Un, runājot savu kolēģu, Eiropas Konservatīvās frakcijas vārdā, kā arī savu Čehijas Republikas līdzpilsoņu vārdā, es vēlos izteikt līdzjūtību un nožēlu visiem zemestrīces upuriem un visiem cietējiem. Tomēr par spīti traģēdijai ir redzams, ka pat pēc Lisabonas līguma ratifikācijas Eiropas Savienībai vēl arvien trūkst koordinācijas un ka tā nespēj ātri rīkoties. Tā nedaudz atgādina man četrgalvu pūķi. Mums ir prezidējošās valsts priekšsēdētājs un premjerministrs, Komisijas priekšsēdētājs un komisāra

amatam izvirzīts kandidāts. Dāmas un kungi, es personīgi uzskatu, ka šajā īpašajā gadījumā mums jāatzīst, ka Eiropas Savienība ir piekerta nozieguma vietā. Vienīgie, kas nav pārsiegti nesagatavoti, ir atsevišķu dalībvalstu pilsoņi, kuri dienu no dienas sniedz gan materiālu, gan finansiālu palīdzību.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, mēs pievienojamies visai pārējai pasaulei, izsakot līdzjūtību un nožēlu par traģēdiju, kas piemeklējusi Haiti tautu, un vēlamies izrādīt tai pilnīgu solidaritāti, bet mums ir jāuzsver daži jautājumi, kas, mūsaprāt, ir būtiski.

Mums jāsāk, nosodot jebkuru personu vai jebkuru valsti, kas tiecas gūt labumu no šīs katastrofas, atgriežoties pie neokoloniālisma. Šāda pieeja, šķiet, slēpjas tūkstošiem bruņotu Ziemeļamerikas kareivju izvietošanā par spīti tam, ka vairākums Haiti iedzīvotāju dzīvo nabadzībā un vēl arvien ir starptautisku uzņēmumu ekspluatācijas upuri, un ārēju struktūru iejaukšanās mēģinājumos, jo īpaši Amerikas Savienoto Valstu iejaukšanās.

Šis ir humānās palīdzības, sadarbības un atjaunošanas atbalsta laiks, ko Haiti iedzīvotāji ir pelnījuši savas pašcieņas un drosmes dēļ. Mums jāatceras, ka Haiti ir vieta, kur 400 000 afrikāņu, kurus eiropieši bija padarījuši par vergiem un ar kuriem tie tirgojās, sacēlās pret verdzību un izraisīja pirmo lielo sociālo revolūciju Amerikas kontinentā.

Ir steidzami jāsaņem koordinēta palīdzība, bet tas jādara, nepakļaujoties neokoloniālisma vilinājumam.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Haiti piedzīvo milzīgu traģēdiju, ko izraisījuši ne vien dabas spēki, bet arī tāda valstiskuma trūkums, kas būtu pelnījis šo nosaukumu — jo tā ir valsts, kas nespēj pat minimāli tikt galā ar katastrofu un humāno ārkārtas situāciju un kas nespēj sniegt palīdzību civiliedzīvotājiem, kuri tagad ir kļuvuši par vieglu laupījumu negodīgiem ļaudīm.

Sarkanais Krusts ir publicējis brīdinošu aicinājumu. Monreālas konferencē, kam jānotiek 25. janvārī, ES ir jārunā vienā balsī un jāpieprasa humāno pasākumu vienota, koordinēta pārvaldība, citādi var sākties haoss un palīdzība var iet zudumā, tostarp milzīgie un vērtīgie līdzekļi, kurus šodien minēja Komisija, kā arī dalībvalstu palīdzība.

Baronese Ashton, īpaši lielas pūles jāpieliek, lai palīdzētu bērniem, jo īpaši bāreņiem, kas ir pelnījuši, ka viņiem sniedz prioritāru palīdzību, tostarp psiholoģisku atbalstu, citādi tie būs lemti nabadzībai un ekspluatācijai. Mums ir arī jānodrošina, lai starptautiskā sabiedrība negatavojas vienkāršot adopcijas procedūras. Tās tikai pavērs iespējas legalizēt bērnu izvešanu, un tas Haiti nav vajadzīgs.

Frattini kunga, Itālijas ārlietu ministra priekšlikums būvēt ēkas un aprūpes iestādes ir pareizs, jo tad bērni varēs augt savā valstī, saglabājot pašcieņu, un tikai brīvdienās doties īslaicīgos zemo cenu ceļojumos uz ārvalstīm un galvenokārt izglītības nolūkos. Es beigšu ar jautājumu — vai mēs esam gatavi starptautiskā mērogā samazināt vai atcelt Haiti parādu?

Corina Crețu (S&D). – (RO) Visa pasaule patiešām pašlaik izsaka solidaritāti un līdzjūtību katastrofiskās zemestrīces upuriem Haiti, vēlreiz uzsverot vajadzību rīkoties šādās situācijās nekavējoties un koordinētā veidā. Zaudējumu mazināšana tagad ir atkarīga no tā, cik efektīvi būs intervences pasākumi, un, kā jau šeit minēja, starptautiskās aģentūras un organizācijas, kā arī ES Humānās palīdzības ģenerāldirektorāts līdz šim ir darbojušies priekšzīmīgi, un tādi, bez šaubām, bijuši arī atsevišķu dalībvalstu pasākumi.

Es uzskatu, ka ir jāizveido Eiropas Savienības ātrās reaģēšanas operatīvie spēki, jo situācija Haiti liecina par vajadzību uzturēt sabiedrisko kārtību un garantēt iedzīvotāju drošību papildus atbalstam, ko prasa dzīvi palikušie. Pašreiz ir izveidojusies tāda situācija, ka daudzi cilvēki protestē un apvairo palīdzības sniedzējus varbūtējā nodomā īstenot militāru okupāciju, maskējoties ar humāno palīdzību. Tomēr, ņemot vērā to, ka ANO spēki ir nepietiekami vai arī tos notikumi ir pārsiegti nesagatavotus, Eiropas Savienībai ir jāiesaistās vēl vairāk, jo īpaši tāpēc, ka tai lielā mērā uzticas šajā reģionā.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāpiedalās plašā rekonstrukcijas darbu procesā Haiti, vienlaicīgi atbalstot valsts struktūru stabilitāti. Protams, ir ļoti svarīgi izrādīt līdzjūtību šīs valsts iedzīvotājiem, kas pakļauti grūtam pārbaudījumam, un rast īpašus risinājumus, lai atvieglotu to bērnu adopcijas procedūras, kurus šī katastrofa padarījuši par bāreņiem, kā arī piedāvāt konkrētu palīdzību iedzīvotājiem, kas ir tik grūta likteņa piemeklēti.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Ashton kundze! Mēs klausāmies dažādu Parlamenta grupu balsis, bet tām visām ir viens kopīgs jautājums, viena tēma — Eiropas Savienības reakcija, politiskā reakcija bija nepietiekama un slikti koordinēta. Mēs varam pateikties labdarības organizācijām par to, ka tās reaģēja spontāni un kā vienmēr nešaubīgi uzņēmās atbildību par vajadzību apmierināšanu.

Turklāt mums ir jāpārdomā tas, ko varējām izdarīt labāk. Faktiski man ir viens jautājums *Ashton* kundzei — šī bija pirmā tāda situācija, kas jums bija jārisina savā jaunajā amatā. Kādi ir jūsu galvenie secinājumi par šiem notikumiem un par kļūdām, par kurām šodien šeit runājam? Un — tas ir vēl svarīgāk — ko turpmāk var mainīt? Manuprāt, tas ir vissvarīgākais jautājums, par ko mums jādomā, un lielā mērā tas ir mūsu galvenais uzdevums.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze! Pietiek! Pietiek! Katrā katastrofā notiek viens un tas pats — franči nosūta lidmašīnu un palīdzību, beļģi, itālieši, vācieši, visi dara vienu un to pašu, un katru reizi viņi to dara vieni paši, un katru reizi atkārtojas viens un tas pats stāsts. Notikuma vietā rezultāts vienmēr ir viens un tas pats, trūkst koordinācijas, neizmantotas izdevības glābt zemesrīces upurus, un ir redzams organizācijas trūkums.

Kad tas reiz beigsies? Kad Komisija beidzot rīkosies? Nestāstiet mums, ka tas ir sarežģīti, jo projekti ir gatavi. Mums tikai tie jāīsteno. 2006. gadā *Barnier* kungs ierosināja Eiropas civilās aizsardzības spēku izveidi, kuros dalībvalstis piedalītos brīvprātīgi, negaidot hipotētisku 27 valstu vienprātību, apvienojot valstu civilās aizsardzības vienības, kopīgi mācot tās un izmantojot kopīgu glābšanas tehniku, kopējas saziņas metodes un kopēju galveno mītni.

To ir viegli izdarīt, *Ashton* kundze. Dariet to kopā ar tiem, kas to vēlas darīt. Pārējie pievienosies mums, kad sapratīs, ka tāda ir nākotne. Pēc cunami arī tika pieņemtas saistības, bet vēl šodien nekas nav izdarīts.

Es to nesaku ar vieglu sirdi — Komisijas bezdarbība ir krimināla. *Ashton* kundze, kāpēc Eiropa ir nolemta savu kļūdu atkārtošanai? *Ashton* kundze, neviens neapšaubā jūsu labo gribu, bet paziņojiet šeit šodien, ka tiek izveidoti Eiropas koordinācijas spēki. Parlaments rīkosies saskaņā ar jūsu lēmumiem. Ja jums ir vajadzīgs atbalsts, mēs esam šeit, lai palīdzētu jums. Bet, Dieva dēļ, pārstāji stāstīt mums par koordināciju, ieviesiet šo koordināciju! Negaidiet līdz nākamajai katastrofai!

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, man jāsaka, ka ir cilvēki, kas dara, un ir cilvēki, kas runā. Tāpēc es vēlos apsveikt Padomi, Komisiju un Augsto pārstāvi par pasākumiem, ko tie veikuši. Neko tādu nevarēja paredzēt. Mēs raugāmies uz kaut ko neiedomājamu.

Es sežu šeit un klausos lētos politiskos pārmetumos, kas vērsti pret Augsto pārstāvi, dalībvalstīm un Komisiju, proti, ka tikai tāpēc, ka amerikāņi ir tie, kas izvelk cilvēkus no drupām un glābj tiem dzīvību, viņi ir jāatstāj un jāsaka „nē” neokolonialismam un ka, uzbrūkot Haiti, var uzlabot cietušo cilvēku dzīvi. Kaunieties!

Nodrošināsim koordināciju! Uzticiet koordināciju amerikāņiem, ja tas glābj cilvēku dzīvības. Atmetiet politisko retoriku.

Apsveicu jūs, ka uzņēmāties saistības nodrošināt šādu naudas summu. Apsveicu jūs, baronese *Ashton*, par to, ka nevēlējāties izrādīties publikas priekšā un doties uz Haiti, tikai lai demonstrētu, ka jūs tur esat. Ko tas dod? Tas neko nedod. Tāpēc, dusmojoties to cilvēku vārdā, kurus jāglābj, koordinēsim kopā ar amerikāņiem. Sapurināsim Apvienoto Nāciju Organizāciju, lai tā sniedz palīdzību, un izbeigsim lētu politisko populismu.

(Aplausi)

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pievienot savu balsi *Juvin* kunga balsij — humānā palīdzība ir vāji koordinēta. Es vēlos runāt ne tikai par humāno palīdzību, bet arī par tā saukto tehnisko, strukturālo jeb attīstības palīdzību. Šo katastrofu nevarēja paredzēt, bet mēs zinājām, cik šausmīgā stāvoklī ir Haiti, un, lai visu vēl pasliktinātu, tai uzbruka šī nelaime. Mēs jau ilgu laiku zinājām, cik bēdīgā stāvoklī ir Haiti un cik slikti funkcionē tās struktūras. Mēs zinām arī to, ka šīs struktūras būtu strādājušas labāk, ja pirms zemesrīces mēs būtu labāk organizējuši palīdzību un tehnisko sadarbību ar Haiti, un tas būtu devis iespēju tagad labāk izmantot mūsu palīdzību un ļāvis izglābt daudzus tūkstošus cilvēku — bet tomēr tā nenotika.

Vai *Ashton* kundze kā Augstā pārstāve un Padomes locekle ir nolēmusi veikt īpašus pasākumus pēc īpaša grafika, lai koordinētu dažādu Eiropas valstu tehnisko sadarbību tā, lai trešās valstis, kam mēs sniedzam palīdzību, veiksmīgi izmantotu šo palīdzību? Vai mēs izmantosim arī labas prakses apmaiņu starp valstīm, kurām ir liela pieredze un kurās ir laba tehniskā sadarbība, un valstīm, kas tikai sāk tehnisko sadarbību? Vai mēs ierosināsim labu, kopēju, stipru Eiropas politiku, ko patiešām varētu izmantot trešās valstis, lai mēs nesniegtu humāno palīdzību neziņā un steigā, kad negaidot simtiem un tūkstošiem cilvēku nonāk traģiskā situācijā?

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāve, dāmas un kungi! Lielā tragēdija, kas piemēklēja Haiti, prasa tūlītēju reaģēšanu, un pašlaik atsevišķas dalībvalstis veic daudz palīdzības un glābšanas pasākumu, lai gan starp Eiropas valstīm ir vērojama liela konkurence.

Jaunajai Eiropai ar savu Augsto pārstāvi ir jāspēj sniegt palīdzību cilvēkiem, kas cieš. Turklāt zemestrīce ir piemēklējusi pašu nabadzīgāko valsti rietumu puslodē, kurā 80 % iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības robežas un 54 % iedzīvotāju dzīvo galējā nabadzībā.

Šajā ārkārtas situācijā ir savukārt vēl viena ārkārtas situācija, kas ir skārusi bērnus — visneaizsargātāko iedzīvotāju daļu —, kuri ir atstāti bez ģimenes, bez aizsardzības un bez valsts. Tāpēc es vēlos aicināt Augsto pārstāvi ārlietās pārbaudīt pasākumus, kuru mērķis ir ļaut Haiti bērniem vecumā līdz 10 gadiem tikt pārvestiem uz Eiropu un aprūpētiem Eiropas valstīs.

Ashton kundze, ierobežotu laiku Eiropa var viņus uzņemt un piedāvāt viņiem piemērotus dzīves apstākļus līdz brīdim, kad dzīves apstākļi viņu pašu valstī kļūs normāli. Visu to ir iespējams organizēt, tas viss ir viegli veicams Eiropas valstīs, un tas būtu piemērots veids, kā atsaukties uz vajadzību pēc solidaritātes, kā arī piemērots veids, kā izvairīties no spekulatīvas un nelikumīgas rīcības uz bērnu rēķina. Mēs runājam par bērniem, visdārgāko resursu, kas mums jāaizsargā Haiti.

Laima Liucija Andriekienė (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pēdējās dienās ir bijušas vairākas sūdzības par efektivitātes trūkumu un gausumu, reaģējot uz Haiti krīzi.

Daudzi norāda uz pieaugošu nedrošību un izmisumu to cilvēku starpā, kas izdzīvoja zemestrīcē, kā arī uz šausmīgo pārtikas un apģērba trūkumu.

Tiesa, šīs problēmas pastāv, un mums tās pēc iespējas ātrāk jāatrisina. Tomēr mums atzinīgi jānovērtē vairāku starptautisku dalībnieku iesaistīšanās, sākot ar valsts un pilsoniskās sabiedrības organizācijām un beidzot ar atsevišķām personām visā pasaulē.

Eiropas Savienība, protams, ir to starpā, kas paudusi vislielāko solidaritāti Haiti tautai. Tomēr daudzi pat vēl šodien kritizē ES lēno reakciju uz krīzi, bet Eiropas Savienību pārstāv ne tikai Briselē pieņemtie lēmumi. Dalībvalstis jau ir nosūtījušas tūkstošiem vīriešu un sieviešu, lai palīdzētu Haiti iedzīvotājiem, un ir piešķirušas palīdzībai miljoniem eiro.

ES būtu jāpievēršas vairāk vidēja termiņa un ilgtermiņa palīdzībai ar mērķi atjaunot Haiti pilsētas un ciematus, kā arī infrastruktūru — skolas un slimnīcas.

ES var, protams, būt kā forums, jumta organizācija, kas sadala un koordinē Eiropas vidēja termiņa un ilgtermiņa palīdzību.

Apņemšanās, ko nesen izteica Komisija un dalībvalstis, assignēt gandrīz EUR 500 miljonu ir, protams, liels un būtisks sasniegums šajā virzienā, un mums visiem tas ir jāatbalsta.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Es vispirms vēlos izteikt līdzjūtību un solidaritāti Haiti iedzīvotājiem, kurus ir piemēklējusi smaga katastrofa.

Eiropas Savienība nav militāra vara, un mēs arī nevēlamies par tādu kļūt. Tomēr sava sociālā modeļa dēļ mēs esam zināms spēks pasaulē. Mēs esam arī spēks, ar ko jāreķinās mūsu attīstības sadarbības un humānās palīdzības dēļ, un mēs ar to lepojamies.

Šodien Haiti vai vismaz katastrofa, kas ir piemēklējusi šo valsti, ir izaicinājums jaunajām iestādēm, ko izveidoja saskaņā ar Lisabonas līgumu. Tagad ir pienācis laiks humānai palīdzībai, bet drīz pienāks laiks celt, veicināt attīstību un piedāvāt atbalstu pārvaldes un iestāžu atjaunošanai. Un mums ir jāatbild uz Haiti iedzīvotāju cerībām vienā balsī. Mums ir jāatbild, apvienojot Augstās pārstāves funkcijas ar attīstības un humānās palīdzības komisāru funkcijām.

Kādēļ? Kādēļ mums jādarbojas kopīgi? Lai efektīvāk koordinētu valstu palīdzību, lai runātu vienotā Eiropas balsī, kas ir atpazīstama pasaulē, un lai piepildītu cerības, ko pasaule saista ar mums šādos laikos, lai mazinātu humāno krīzi un veicinātu attīstību. Tas, kas notiek šodien Haiti, var kļūt par vēl vienu katastrofu rīt un ietekmēt visas pasaules daļas parīt.

Jim Higgins (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, viena no pasaules nabadzīgākajām valstīm, kas tika izpostīta 15 sekundēs, sliktas valdības upuris, diktatūras un korupcijas upuris. Piecdesmit tūkstoši bojā gājušo, tūkstošiem bez vēsts pazudušo un trīs miljoni bez pajumtes palikušo.

Amerikas Savienoto Valstu reakcija ir bijusi slavējama, Apvienoto Nāciju Organizācijas reakcija ir bijusi nedaudz mazāk slavējama, bet man jāpiekrīt visam, kas šeit teikts. Šajā jautājumā mēs neievērojam pareizo politiku, *Cashman* kungs, mūsu reakcija ir bijusi pavisam nepiemērota. Mēs paliekam Amerikas Savienoto Valstu ēnā.

Loģistikas grūtības tiks pārvarētas — tīrs ūdens, ārstniecības līdzekļi, pārtika un pajumte — tas viss nāks noteiktā laikā. Tomēr, lai Haiti izkļūtu no šīs katastrofas, tai ir vajadzīga nevainojami funkcionējoša demokrātija un ekonomika, kas spēj uzturēt tās iedzīvotājus. Tās atveseļošanās jāmēra gados, nevis nedēļās un mēnešos pēc krīzes.

Kā jau daudzkārt teikts, šī krīze pazudīs no televīzijas kanāliem. No pirmā ziņu numura tā nākamajās divās vai trīs nedēļās pārvietosies uz trešo numuru un tad pazudīs pavisam. Taču šajā apstākļī ir īstais izaicinājums, jo 2008. gadā Haiti piemeklēja divas postošas viesuļvētras. Tās atstāja valsti nabadzīgu un izpostītu. Šajā posmā pasaules līderi apsolīja EUR 600 miljonu. Tikai EUR 40 miljonu tika faktiski piešķirti.

Mums ir vajadzīga Haiti atdzimšana, atjaunotne, otrreizēja rašanās un jauna attīstība. Tā ir jāvada un jāpārvalda pienācīgā veidā, bet vispirms jāizstrādā skaidra un īstenojama stratēģija, lai izveidotu Haiti par lepnu, neatkarīgu un demokrātisku valsti, kādai tai jābūt, bet kāda tā nav un līdz šim nav bijusi, un tas ir to novedis līdz pašreizējai katastrofai.

Roberto Gualtieri (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vēl nepieredzētā humānā katastrofa Haiti dziļi ietekmē mūs visus, un Eiropas Savienībai ir pienākums sniegt savu ieguldījumu starptautiskās sabiedrības palīdzības centienos, cik labi vien tā spēj, izmantojot visus līdzekļus, kas ir tās rīcībā.

Attiecībā uz finanšu resursiem pēdējās dienās un stundās ir panākts būtisks progress. Citi Eiropas reakcijas aspekti ir pelnījuši vairāk uzmanības, bet mums ir jābeidz raizēties par to, kā izskatāties, un jāpievēršas būtiskajam, kā Augstā pārstāve pareizi teica.

ANO Stabilizācijas misijas MINUSTAH lielā nozīme ir tagad kļuvusi skaidra gan attiecībā uz civilo aizsardzību, gan drošību, izslēdzot vajadzību pēc neatkarīgas KDAP misijas, bet ES joprojām jāpilda koordinatores pienākums, atbalstot ANO misiju.

Šajā jautājumā es vēlos atgādināt *Juvin* kungam, ka šī koordinācija pastāv un ka civilās aizsardzības jomā to veic Uzraudzības un informācijas centrs, un ka drošības jomā to veic ES Apvienotais situāciju centrs, un ir jācer, ka šā darba rezultātā būs iespējams Haiti izvietot Eiropas Policijas spēkus, ko neatlaidīgi ir lūgusi Apvienoto Nāciju Organizācija.

Uzklausot Augsto pārstāvi un Komisiju, ir lietderīgi saprast, kā praksē reaģē Uzraudzības un informācijas centrs (MIC) un Apvienotais situāciju centrs, sastopoties ar tik grūtiem uzdevumiem un pārbaudījumiem, kā darbojas to koordinācija un vai to līdzekļi un resursi ir pietiekami.

Tas mums palīdzēs arī vēlāk, kad mums būs jāapsver šo līdzekļu pietiekamība un konsulārās aizsardzības spējas, bet tagad nav īstais laiks šīm debatēm. Tagad ir rīcības un saistību laiks, un mēs pilnīgi atbalstām pasākumus, ko veikusi Augstā pārstāve.

SĒDI VADA: STAVROS LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Milan Zver (PPE). – (SL) Arī es gribu izteikt līdzjūtību attiecībā uz notikumiem Haiti, kā arī apsveikt Eiropas Komisiju un Eiropas iestādes par to samērā atbilstošo reakciju.

Tāpat kā daži no maniem kolēģiem, arī es tomēr gribētu zināt, vai mūsu reakcija bija pietiekami ātra. Varbūt tā būtu laba doma, ja *Ashton* kundze, Komisijas priekšsēdētāja vietniece, personīgi apmeklētu traģisko notikumu vietu, jo tas varētu būt svarīgi vairāku iemeslu dēļ.

Es nepiekrītu tiem no jums, kas apgalvo, ka kareivju un citu tiesībsargājošo iestāžu darbinieku klātbūtne varētu vēstīt par mūsu kolonizatoriskās attieksmes sākumu pret Haiti. Manuprāt, šādas runas nav ne godīgas, ne lietderīgas.

Tomēr ir svarīgi, lai nākamajā starptautiskajā konferencē par Haiti mēs pieņemtu ilgtermiņa pasākumus valsts iestāžu atjaunošanai un dotu iespēju tām atkal strādāt. Es to īpaši attiecinu uz veselības un izglītības politiku. Tikai tāda politika un tikai šādu jomu un iestāžu attīstība var padarīt Haiti par stabilāku valsti, nekā tā ir bijusi līdz šim.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos uzsvērt Eiropas Savienības lielo nozīmi vadības nodrošināšanā — ne tikai sniedzot tūlītēju ārkārtas humāno palīdzību, bet arī piedāvājot ilgtermiņa sadarbību valsts atjaunošanai. Mums jāsadarbojas ar vietējām pašvaldībām un Haiti valdību, jo valsts jau tā ir pietiekami nestabila bez mūsu centieniem padarīt to vēl vājāku, liekot starptautiskām organizācijām aizvietot tās iestādes. Mums ir jāstrādā kopā arī ar vietējām nevalstiskajām organizācijām.

Es vēlos izteikt atzinību Spānijas prezidentūrai par ātro reakciju, gan koordinējot palīdzību, gan nododot Eiropas Savienības rīcībā palīdzības resursus, kas Spānijai jau bija šajā valstī un reģionā, jo Spānija ir galvenā Eiropas palīdzības sniedzēja ne tikai Latīņamerikā, bet jo īpaši Haiti.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze! Politikā vissvarīgākie ir simboli, tāpēc man šķiet, ka jums nevajadzētu atrasties šeit, bet gan Haiti, un tāpēc man šķiet, ka jums nevajadzētu apmeklēt Amerikas Savienotās Valstis, bet gan Haiti.

Es uzskatu — un es to saku ar lielu skumju piedevu —, ka jūs neesat novērtējusi šā notikuma, šīs šausmīgās traģēdijas patieso nozīmi, un, dziļi sirdī to visu apsverot, mēs zinām, ka Eiropas klātbūtnes trūkums vēl nekad nav bijis tik pamanāms. Mēs esam vislielākie palīdzības sniedzēji, un tomēr mūsu nav.

Mana otrā doma ir tāda — jo vairāk mēs nominējam, jo vairāk funkciju un titulu mēs izveidojam, jo mazāk mēs eksistējam, un tam vajadzētu likt mums uzdot sev dažus jautājumus. Cik daudz katastrofām jānotiek, lai Eiropas Savienības līderi beidzot pildītu savus pienākumus? *Barnier* kunga ziņojums tika iesniegts jau 2006. gadā. Ko mēs vēl gaidām, lai to pieņemtu? Ko mēs vēl gaidām, lai to īstenotu?

James Nicholson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, man šķiet, ka mūsu visu domas jau ir izteiktas un ka tās ir pievērstas tiem, kas zaudējuši dzīvību, — Apvienoto Nāciju Organizācijas darbiniekiem, Haiti iedzīvotājiem un cilvēkiem, kas cieš, lai gan viņi vēl ir dzīvi.

Mums ir vajadzīga laba, stingra, koordinēta rīcība, un nekas, gluži nekas nedrīkst mūs traucēt. Vai drīkstu teikt, ka es atzinīgi vērtēju saistības, ko mēs Eiropā esam uzņēmušies pret Haiti iedzīvotājiem? Es ceru, ka mēs tās pildīsim, un mani gluži likumsakarīgi uztrauc, kas notiks pēc divām nedēļām, kad viņi vairs nebūs plašsaziņas līdzekļu uzmanības lokā un ziņas par viņiem vairs neparādīsies? Ko šie ļaudis tad darīs?

Jā, ir skaidrs, ka Haiti ir jāatjauno gan īstermiņā, gan ilgtermiņā, bet vissvarīgāk ir nogādāt palīdzību cietušajiem iedzīvotājiem notikuma vietā, iedzīvotājiem, kas ir ievainoti. Man jāsaka, ka es pilnīgi piekrižu *Cashman* kunga agrāk izteiktajiem komentāriem. Notikušais ir pārāk svarīgs, lai censtos ar to iegūt lētu politisku popularitāti.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Lūdzu, dodiet man dažas sekundes laika, lai es varētu sākt ar apsveikumu Augstajai pārstāvei, Padomei, Komisijai un pēc rotācijas principa noteiktajai Eiropas Savienības prezidentūrai par ātrumu, koordināciju un pūlēm, ko tās veltījušas jau no paša sākuma.

Varbūt tām nebija pievērsta tik liela plašsaziņas līdzekļu uzmanība, kādu baudīja 10 000 ASV jūras kājnieki, kas ieradās salā, bet, manuprāt, — un man šajā jautājumā ir liela pieredze — viss notika ļoti ātri un efektīvi. Es vēlos norādīt tikai uz vienu aspektu, kas debatēs netika minēts, — 50 % no dzīvi palikušajiem un izglābtajiem no gruvešiem pirmajās 78 stundās izglāba grupas no Eiropas un dalībvalstīm.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kā teica *Joly* kundze, ir tādas situācijas, kurās vārdi un skaitļi zaudē jebkuru nozīmi un kļūst absurdi — kā mēs dzirdējām, divi miljoni bēgļu, varbūt pat vairāk, pāri par 200 000 bojāgājušo, izpostīta valsts, galvaspilsēta, kas ir gandrīz izdzēsta no kartes.

Pirmais uzdevums tagad ir atrakt pēdējos dzīvi palikušos — ja tādi vēl ir —, apglabāt mirušos, pabarot dzīvos, izdalīt ūdeni, ārstēt, operēt un no jauna būvēt. Ikviens valsts ieradās ātri, ļoti ātri, ar saviem resursiem, aprikojumu, suņiem, cilvēkiem un dāsnumu. Tas ir milzīgs, lielisks sasniegums, bet tas ir valstu sasniegums.

Eiropai tagad ir noteikti jāuzņem ātrums un jāiemiešo ideja, ko daži no mums, daudzi no mums šeit Eiropas Parlamentā un citur ir aizstāvējuši jau vairākus gadus, proti, Eiropas civilās intervences vienības ieviešana, zaļās ķiveres vai baltās ķiveres — krāsai nav nozīmes — cilvēku, resursu un kopīgas stratēģijas ieviešana.

EU-FAST, iniciatīva, ko 2003. gadā ierosināja *Verhofstadt* kungs, vai *EuropeAid*, ko 2006. gadā aizsāka *Barnier* kungs, — galu galā, nav svarīgi, kam pieder šī ideja — attiecas uz spēju rīkoties ātri un kopīgu gatavību.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, man šķiet dīvaini, ka cilvēki šeit runā par pamanāmību un šaubās par Amerikas Savienoto Valstu motīviem, jo tieši tagad ir vajadzīga palīdzība. Es uzskatu, ka tas ir īpaši traģiski, jo šajā brīdī zem drupām ir cilvēki, kurus var vēl glābt. Ir jādara viss, kas var uzlabot situāciju.

Kad pirms kāda laika tika izveidoti krīzes pārvaldības spēki, lai atbalstītu Eiropas ārpolitiku un drošības politiku, tostarp tās aizsardzības politiku, par iemeslu minēja, vismaz Somijā, to, ka šie spēki būs uz vietas arī dabas katastrofu gadījumā un ka tie varēs palīdzēt jebkurā pasaules vietā, ieskaitot, protams, Eiropu, ja notiks šādas katastrofas. Tomēr tagad krīzes pārvaldības spēkiem nav nekā darāma dažādajās Eiropas daļās, kur tie ir izvietoti. Tiem nav darba. Par laimi, Eiropā nav krīžu, un tāpēc tiem nav nekā, ko darīt. Kas kavē šos krīzes pārvaldības spēkus izmantot tādās krīzēs kā šī, ja tiek lūgta palīdzība?

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Šodien, pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā mēs sastopamies ar varbūt lielāko traģēdiju, kas jebkad notikusi, un mums ir jāsaprot Augstās pārstāves situācija, jo viņas pilnvaru laika pašā sākumā viņai ir jārisina diezgan sarežģīts uzdevums, ar kādu, es pat teiktu, viņai nav nācies līdz šim sastapties. Jā, ir taisnība, ka šodien mēs redzam dažas nepilnības un turpmāk mums ir vajadzīgi labāk sagatavoti Eiropas Savienības apvienotie spēki, kas varētu piedalīties glābšanas operācijās. Es uzskatu, ka šodien vislabākais tās naudas izlietojums, ko šeit minēja, būtu to sūtīt uz Haiti Republiku, izmantot, cik drīz vien iespējams, un tērēt to infrastruktūras atjaunošanai, kā teica Haiti prezidents, un varbūt par to varētu aizvēst dažas sabrukušās mājas, kas šodien guļ ielās.

Catherine Ashton, Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, kad es sāku, es vēlējos ierasties Parlamentā, lai uzklaušītu viedokļus. Es pilnīgi pieņemu un saprotu vilšanos, ko jūt godājamie deputāti, uzskatot, ka ir jautājumi, ko varēja risināt labāk.

Deputāti uzdeva jautājumus par pamanāmību un koordināciju. Nevar būt runas par to, ka savos televīzijas ekrānos jūs redzēsiet amerikāņus tikai tāpēc, ka viņi ir tuvāk Haiti un ka viņiem bija lielākas iespējas ātri mobilizēties. Tas, ka mēs strādājam kopā un sadarbojamies ar Amerikas Savienotajām Valstīm, ir svarīgi tam, ko darām pašlaik un darīsim turpmāk.

Un nevar apšaubīt arī to, ka mēs mobilizējam mūsu cilvēkus, cik ātri vien spējām, jo mani pamodināja naktī un pastāstīja par zemesrīci. Reaģēšanai mobilizēja divdesmit vienu dalībvalsti. Padomei un Komisijai sanākot kopā pašu pirmo reizi, mēs izdarījām savu darbu, un vai drīkstu teikt, ka ir pagājušas tikai astoņas dienas, kopš es stājos jūsu priekšā, lai jūs mani uzklaušītu.

Divdesmit viena dalībvalsts ar 11 meklēšanas un glābšanas vienībām, piecas lauka lazaretas, 40 medicīnas darbinieku vienības, sešas ūdens attīrīšanas iekārtas — mēs tas nosūtījām, cik ātri vien spējām, un es izsaku cieņu dalībvalstīm par darbu, ko tās veic. Es izsaku cieņu arī amatpersonām, kas strādāja un turpināja strādāt dienu un nakti, lai visu to sagatavotu.

Jau pašā sākumā es vaicāju Apvienoto Nāciju Organizācijas darbiniekiem un ģenerālsekretāram ģenerālim *Ban Ki-moon*: kur man visvairāk vajadzētu ieguldīt savus spēkus? Bija pilnīgi skaidrs, ka es nevaru dot nekādu ieguldījumu katastrofas vietā un vienīgi lieki aizņemt vietu kādā no lidmašīnām, kuras riņķoja ap lidlauku, nespēdamas nolaisties sliktā stāvokļa dēļ, kādā pašlaik atrodas lidlauks. Es neesmu ārste. Es neesmu ugunsdzēsēja. Mans uzdevums bija organizēt koordinēšanu, runāt ar „Haiti draugu” grupu, koordinēt kopā ar Amerikas Savienotajām Valstīm, lai nodrošinātu maksimālus pasākumus katastrofas vietā.

Es izsaku cieņu, kā to darījuši godājamie deputāti, arī NVO un cilvēkiem katastrofas vietā. Postījumiem zemesrīces vietā bija graujoša ietekme uz Apvienoto Nāciju Organizāciju, jo tā zaudēja daudzus no saviem augstākā līmeņa vadītājiem, kā arī uz NVO, kas nespēja reaģēt tik ātri kā parasti, jo viņu darbinieki ir miruši.

Tas visu apgrūtināja, jūs redzējāt un mēs redzējām cilvēkus, izmisumā gaidot palīdzību, nesaprotot, kāpēc palīdzība netiek sniegta. Šajos apstākļos ir bijis neticami grūti piegādāt palīdzību, un atkal cilvēki ir strādājuši nenogurstoši, lai to sniegtu. Tagad apstākļi kļūst vieglāki, palīdzība tiek piegādāta, bet nevienam mirkli nenovērtējat par zemu to, cik grūti ir bijuši apstākļi notikuma vietā.

Vai darbs tika paveikts labi? Jā. Vai es esmu apmierināta? Nē. Pirmajās nedēļās šajā amatā es jums skaidri saku: „Es dzirdu, ko jūs sakāt. Es dzirdu vilšanos. Es to saprotu. Un jums ir tiesības kritizēt mani par to, ka darbs nav paveikts tik labi, kā to varētu paveikt turpmāk. Jums ir taisnība. Tam vajadzētu kļūt, tam jākļūst arvien labākam.”

Tagad man ir jāpārdomā notikušais un jāmacās no tā, lai turpmāk koncentrētu spēkus, bet es nevēlos mazināt tā milzīgā darba nozīmi, kas tika un tiek darīts stundu pēc stundas un dienu pēc dienas.

Attiecībā uz ilgtermiņu godājamiem deputātiem ir pilnīga taisnība. Kad televīzijas kameras būs devušas projām, mums būs jābūt tur. Mums jābūt tur fiziski, mums jābūt tur, lai sniegtu atbalstu, ko spējam sniegt. Es piekrītu, ka parādu jautājums jāiekļauj notiekošajās pārrunās. Es piekrītu, ka viss, ko darām, ir jādara kopā ar Haiti iedzīvotājiem, izrādot viņiem pienācīgu cieņu. Es piekrītu, ka ir svarīgi atjaunot infrastruktūru, un

es piekritu, ka mums jānodrošina, lai Apvienoto Nāciju Organizācijas uzdevums tiek atzīts, un jānodrošina, lai viņi spētu to pildīt labi.

Tāpēc es dodos uz Amerikas Savienotajām Valstīm, lai tiktos ar valsts sekretāri Clinton, kā arī uz Apvienoto Nāciju Organizāciju, lai runātu ar ģenerālsekretāru un galvenajām amatpersonām par to, ko varam pašlaik darīt, lai koncentrētu spēkus turpmākajiem uzdevumiem, jo tam, kā jūs sakāt, ir milzīga nozīme.

Nobeigumā gribu paskaidrot pašreizējo situāciju. Kā godājamie deputāti jau teica, tā ir valsts, kurā vairāk nekā 70 % iedzīvotāju dzīvoja zem nabadzības robežas. Ir ļoti svarīgi, kā godājamie deputāti teica, lai bērni, jo īpaši bāreņi, tiktu pienācīgi aprūpēti, un postījumu novēršana prasīs atbalstu vēl daudz gadu.

Nedaudz pateikšu par infrastruktūras šābrīža stāvokli. Slimnīcas, elektroapgāde, komunikāciju tīkls, ūdens apgāde, jūras ostas un lidostas ir sagrautas. Galvenās valdības ēkas — prezidenta pils, parlaments, Finanšu, Tieslietu, Plānošanas, Veselības un Iekšlietu ministrijas ir pilnīgi izpostītas. Daudzas valsts augstākās amatpersonas ir pazudušas. Haiti valdība lielā mērā nefunkcionē. Kā jau jūs teicāt, Haiti ir viena no visnabadzīgākajām valstīm pasaulē, un tāpēc, ka mums ir jāatjauno šī infrastruktūra, es — tāpat kā jūs — esmu apņēmusies gādāt, lai mēs to izdarītu.

(Aplausi)

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlos pateikt *Le Hyaric* kungam, kas aicina nosūtīt uz Haiti partikas pārpalikumus, ka tāda nav Eiropas Savienības pieeja, vienkārši tāpēc ka Komisija dod priekšroku šo produktu iegādei tajā reģionā. Mēs sāksim ar to, ka noskaidrosim, vai varam iegādāties produktus tajā reģionā, nevis nogādāsim mūsu pārpalikumus uz Haiti.

Otrkārt, attiecībā uz koordinācijas jautājumu un civilo aizsardzību, un tā tālāk, ļaujiet man teikt trīs lietas.

Pirmkārt, civilā aizsardzība ir dalībvalstu kompetencē, un visas koordinācijas iniciatīvas ir jāveido, pamatojoties uz to. Tas bija ierosināts arī *Barnier* ziņojumā, bet mēs vēl līdz šim neesam nonākuši pie slēdziena. Tā ir dalībvalstu, nevis Komisijas kompetence.

Otrkārt, attiecībā uz civilo aizsardzību un tās koordināciju jāsaka, ka kopš 2004. gada cunami ES civilās aizsardzības koordinācija ir kļuvusi stiprāka un daudz efektīvāka. Ar virtuāliem vingrinājumiem diemžēl nevar tik labi pārbaudīt mūsu sadarbības efektivitāti, kā to dara dabas katastrofas. Šīs krīzes laikā valstis, kas nepieder pie ES, zvina uz Uzraudzības un informācijas centru, lai uzzinātu, kādu ieguldījumu tās var dot glābšanas darbos, izmantojot ES aprīkojumu.

Treškārt, neaizmirsīsim, ka otrajā priekšsēdētāja *Barroso* vadītajā Komisijā humānā palīdzība un civilā aizsardzība ir apvienotas viena komisāra vadībā, kas, manuprāt, ir ļoti vērtīgs sasniegums. Turklāt mums tagad ir arī Augstā pārstāve, kam būs divi amati. Pagātnes pieredze ar koordināciju liecina, ka, piemēram, pašā Komisijā tās netrūkst — pēc brīža es pie šā jautājuma atgriezīšos —, bet tās dažreiz trūkst starp Eiropas iestādēm un dalībvalstīm un starp Padomi un Komisiju. Un šie divi amati tika piešķirti tikai tāpēc, lai Padome un Komisija labāk sadarbotos, un, manuprāt, šī krīze ir parādījusi, ka tas faktiski ir bijis solis uz priekšu.

Visbeidzot es vēlos teikt arī to, ka esmu nedaudz noskumis par dažu runātāju teikto. Protams, kā komisārs es nedrīkstu būt noskumis. Man tikai tam jāpievērš uzmanība, bet tādējādi netiek parādīta cieņa visiem mūsu cilvēkiem, kas strādāja notikuma vietā un Briselē dienu un nakti no pašas pirmās stundas, nedēļas nogalē, nežēlojoties un neprasot kompensāciju. Viņi ir smagi strādājuši, un dažu stundu laikā tie sāka aktīvi darboties katastrofas vietā, lai gan viņu mājas arī bija sagrautas.

Tāpēc, lūdzu, ņemiet vērā, ka šī ir milzīga nelaime, kuru nevar paredzēt un uz kuru jūs varat reaģēt tikai tad, kad tā notiek, un tad jums ir jāparāda, ka jūs spējat organizēt atbildes reakciju ļoti īsā laika periodā. Manuprāt, Komisija to ir parādījusi. Es uzskatu, ka dalībvalstis nekavējoties lielā mērā atbalstīja mūsu pasākumus, un man šķiet, ka mums ir mazāk jākritizē šī palīdzība.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks februāra sesijas laikā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es vēlos apliecināt savu solidaritāti Haiti iedzīvotājiem, kuru valstī 12. janvārī piemeklēja zemestrīce, un es atzinīgi vērtēju palīdzību, ko apņēmusies sniegt ES. Eiropas Savienība ir pasaulē lielākā humānās un attīstības palīdzības sniedzēja. Dažas stundas pēc katastrofas

ES piešķir palīdzību EUR 3 miljonu apmērā sākotnējām glābšanas operācijām. EUR 134 miljonus atvēlēja agrīnai rehabilitācijai un rekonstrukcijai. EUR 200 miljonu rezervēja ilgtermiņa rehabilitācijai papildus EUR 92 miljoniem, ko piešķir dažādas ES valstis. Šo summu, kopā EUR 429 miljonus, var vēl palielināt atkarībā no vajadzību novērtējuma. Es vēlos apsveikt Eiropas Komisiju par palīdzības koordināciju, bet esmu vilusies par to, ka Eiropas Savienība nav pietiekamā mērā piedalījies glābšanas darbos notikuma vietā. Tas kaitē ES tēlam starptautiskās sabiedrības acīs un liek to pretstatīt ASV, kas ziedoja EUR 91,6 miljonus. Šajā krīzē visvairāk ir vajadzīga medicīniskā aprūpe, tāpēc es aicinu palielināt ārstu un medicīnas laborantu skaitu, kā arī loģistikas atbalstu.

Gaston Franco (PPE), rakstiski. – (FR) Esmu pārsteigts par to, ka Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos neatrodas dabas katastrofas vietā Haiti. Par spīti tam, ka Lisabonas līgums ir stājies spēkā, Eiropas Savienībai grūtības sagādā parādīšanās uz starptautiskās skatuves, un tas ir ļoti bēdīgi. Man šķiet, ka Eiropas reaģēšanas sistēma uz krīzēm ir pārāk sadrumstalota, pārāk sarežģīta un ne visai veiksmīga. Attiecībā uz Haiti rehabilitāciju (kam assignēti EUR 100 miljonu) un valsts rekonstrukciju (EUR 200 miljonu), ko tad īsti finansēs Eiropas Attīstības fonds un Stabilitātes instrumenta fonds? Turklāt, lai atbildētu uz ANO lūgumu pēc loģistikas un drošības atbalsta, Eiropas Savienībai, manuprāt, ir jāizmanto visi instrumenti, ko paredz Lisabonas līgums, ieskaitot militāru atbildi. Es aicinu nekavējoties izveidot Eiropas civilās aizsardzības spēkus, kurus 2006. gadā ierosināja izveidot *Barnier* kungs, lai nodrošinātu, ka Eiropas atbildes reakcija ir plānota, labi koordinēta un efektīva. Nesenie *Van Rompuy* kunga paziņojumi liecina par pareizu nostāju. Viņš aizstāvēja ātrās humānās reaģēšanas spēku izveidi. Kāds īsti būs šis projekts un kad tas ieraudzīs dienasgaismu?

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Dāmas un kungi! Ziņojumi, kas sasniedz mūs no Haiti, ir šokējoši. Tā ir viena no visšausminošākajām katastrofām, par ko esam dzirdējuši. Tomēr mēs jau varam izdarīt konkrētus secinājumus, kas mums var nākotnē noderēt. Var skaidri redzēt, ka mehānismi, kas koordinē humāno palīdzību, nav no labākajiem. Palīdzība Haiti iedzīvotājiem varētu būt efektīvāka, ja humānās palīdzības sniedzēji lietotu labākus līdzekļus sava darba koordinācijai. Sadarbība ir jāuzlabo ne tikai Eiropas Savienībai, jo progress šajā jomā prasa konstruktīvu analīzi un rīcību no visu lielāko palīdzības sniedzēju puses. Tādā situācijā, kādā šodien ir Haiti, svarīgs ir ātrums, atbilstība un elastība. Tagad nav īstais laiks ilgi apspriesties, piemēram, par to, kam jāpārvalda lidosta Haiti galvaspilsētā. Tas, protams, ir svarīgi, bet lēmumi un īpaši risinājumi ir jāpieņem citreiz. Tagad mums jādara viss iespējamais, lai pievērstos galvenajam mērķim — cilvēku dzīvību glābšanai.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Nesenā zemestrīce Haiti uzskatāmi parāda, cik trausla var būt dzīve uz šīs zemes. Pēdējās dienās mūs visus ir satriekuši attēli un stāsti plašsaziņas līdzekļos. Globālās sabiedrības reakcija uz šo dabas katastrofu ir bijusi apbrīnojama, un es slavēju visus tos, kas palīdz glābšanas darbos vai, atrodoties mājās, finansē glābšanas darbus. Haiti iedzīvotājiem būs vajadzīgas vairākas paaudzes, lai pilnīgi atgūtos no šā notikuma, kāds, cerams, atgādās tikai reizi dzīvē. Ir svarīgi, lai Parlaments apliecinātu solidaritāti šiem cilvēkiem. Es vēlētos, lai Eiropas Savienība uzņemtos vadību, dodot šiem cilvēkiem cerību uz labāku nākotni. Īstermiņa ārkārtas palīdzība ir jānostiprina ar ilgtermiņa palīdzību, lai ļautu nākamajām paaudzēm atgūties no šā šausmīgā pārbaudījuma. Veids, kādā visu politisko grupu Parlamenta deputāti ir līdz šim reaģējuši, ir iepriecinošs. Es ar prieku gaidu, ka varēšu strādāt kopā ar saviem kolēģiem Haiti iedzīvotāju labā. ES vajadzētu tiekties rādīt piemēru tam, ka pārtikušie sniedz palīdzīgu roku tiem, kam neklājas tik labi kā mums pašiem..

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Traģiska informācija par postošo zemestrīci Haiti sasniedz mūs katru dienu. No šīm ziņām kļūst absolūti skaidrs, ka Haiti, kas iegremdēta pilnīgā haosā un atstāta bez atbalsta, netiek galā ar šīs šausmīgās traģēdijas sekām. Visai starptautiskajai sabiedrībai, tostarp Eiropas Savienībai, ir pienākums sniegt humāno palīdzību šīs nelaimes upuriem, kam ir laupīti visnepieciešamākie eksistences līdzekļi. Tāpēc es vēlos aicināt attiecīgās Eiropas Savienības struktūras nekavējoties efektīvi rīkoties, lai pēc iespējas ātrāk nosūtītu nepieciešamo palīdzību un atbalstu Haiti zemestrīces seku likvidēšanai.

5. Stāvoklis Irānā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces paziņojums par stāvokli Irānā.

Catherine Ashton, Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Šī ir svarīga iespēja ierosināt jautājumu par stāvokli Irānā.

Eiropas Savienība vēlas normālas attiecības ar Irānu, un mūsu pūles kodolieroču jautājumā ir daļa no tām. Tāpēc starptautiskajās sarunās ar Irānu es Augstās pārstāves amatā turpināšu sava priekšgājēja *Javier Solana* iesākto darbu.

Irāna ir svarīga valsts ar senu vēsturi, bagātu kultūru un ļoti talantīgiem iedzīvotājiem. Irānas filmas un grāmatas ir iespaidīgas, sieviešu izglītības līmenis ir augsts, ir iespējamās publiskas diskusijas, un jaunā paaudze ir dinamiska un aktīva. Daudzējādā ziņā Irānas sabiedrībai ir brīvas sabiedrības īpašības un iespējas. Draudi sabiedrībai atspoguļojās nemieros, kas notika pēc pagājušā gada vēlēšanām, kuras daudzi Irānas iedzīvotāji uzskata par krāpnieciskām. Tas, protams, ir jautājums, kas risināms pašiem irāņiem. Mūsu intereses ir saistītas ar pilsoņu un politisko tiesību starptautisko normu un standartu ievērošanu.

Attiecībā uz to man bažas izraisa ziņojumi par demonstrāciju vardarbīgu apspiešanu un iedzīvotāju patvaļīgu aizturēšanu Teherānā un citās Irānas pilsētās nesenoajos Ašuras atceres pasākumos decembra beigās. Vardarbība pret demonstrantiem, kas tiecas izmantot vārda brīvību un pulcēšanās tiesības, nav pieņemama. Tās ir vispārējās cilvēktiesības, kas jāievēro, un cilvēki, kas aizturēti par miermīlīgu šo tiesību īstenošanu, ir jāatbrīvo.

Ar dziļām bažām es konstatēju, ka apcietinājumi ir vērsti pret cilvēktiesību aizstāvjiem un žurnālistiem un ka daudziem aizturētajiem ir liegta juridiskā palīdzība un kontakti ar ģimeni. Irānai ir jāpilda starptautiskās saistības un jāizturas pret aizturētajām personām saskaņā ar starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem.

Vēl viens nesens incidents ir 12 bahajiešu reliģiskās kopienas locekļu apcietināšana. Šiem cilvēkiem saskaņā ar starptautiskajiem standartiem ir jāgarantē taisnīgs, atklāts un godīgs tiesas process.

ES ir izmantojusi visas izdevības pieprasīt, lai Irānas valdība pildītu starptautiskās saistības, ko tā brīvprātīgi piekrita ievērot. Mēs izdodam oficiālus paziņojumus un izmantojam citus diplomātiskus līdzekļus. Mēs darbojamies ar Apvienoto Nāciju Organizācijas starpniecību: Ģenerālā asambleja pagājušajā mēnesī pieņēma rezolūciju, kas nosodīja šo situāciju. Mēs pilnīgi izmantosim gaidāmo pārskatu par Irānu, kas notiks ANO Cilvēktiesību padomē Ženēvā februāra sākumā.

Attiecībā uz kodolenerģijas jautājumu mēs paužam nožēlu par to, ka Teherāna nav īstenojusi *Javier Solana* un *Jalili*, galvenā sarunu vadītāja, pēdējās tikšanās laikā 1. oktobrī Ženēvā panākto vienošanos. Mēs visi novērtējam sanāksmi kā veiksmīgu. Tomēr Irāna tagad ir noraidījusi nolīguma projektu, ko ierosināja Starptautiskā Atomenerģijas aģentūra (SAEA), un atsakās turpināt sarunas par kodolenerģijas jautājumu.

ES un tās sarunu partneri ir apņēmušies rast Irānas kodoljautājumam diplomātisku risinājumu, un šajā nolūkā mums jāturpina īstenot divvirzienu pieeju. Mums ir nopietni jāiesaistās auglīgās sarunās ar Teherānu.

Mūsu mērķis vēl joprojām ir iegūt pārliecību, ka kodolenerģijas programma ir paredzēta miermīlīgiem nolūkiem. Uzticības trūkumu palielināja atklājums, ka Irāna ceļ vēl vienu urāna bagātināšanas iekārtu, laikus neinformējot par to SAEA. Turklāt Irāna turpina pilnā mērā sadarboties ar SAEA, vienlaicīgi neievērojot savas starptautiskās saistības.

Ir svarīgi, lai ES un starptautiskā sabiedrība, risinot sarunas, būtu vienota un atbalstītu sarunu centienus ar pienācīgiem pasākumiem. Lai sasniegtu mērķi, mums ir vajadzīga pēc iespējas plašāka vienotība.

Ja Irāna pieņemtu konstruktīvāku pieeju kodolenerģijas jautājumam un vispār reģionālai stabilitātei, tam varētu būt liela nozīme Tuvo Austrumu un Persijas līča reģionā, kas tad ieņemtu pienācīgu vietu un varētu lepoties ar savu vēsturi.

Nobeigumā vēlos teikt, ka attiecībā uz izaicinājumiem, kas saistīti ar Irānu, mans amats uzliek man lielu atbildību. Tā ir valsts ar milzīgu potenciālu — un mūsu gatavība iesaistīties ar Irānu konstruktīvās attiecībās ir vairākas reizes mainījusies. Es turpināšu risināt šo jautājumu. Es ļoti ceru, ka savu pilnvaru laikā es varēšu ziņot Parlamentam par veiksmīgākām attiecībām ar Irānu.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE grupas vārdā. – (ES) Baronese Ashton, jūsu bažas ir pamatotas, jo stāvoklis ir ļoti nopietns, jo īpaši no cilvēktiesību viedokļa. Es to īpaši attiecinu uz pilsoņu tiesībām un politiskajām brīvībām, kur mēs redzam patiešām neticamus pārkāpumus — patvaļīgu vardarbību, opozīcijas pārstāvju masveida apcietinājumus, slepkavības, nāvessodus, nevalstisko organizāciju darba traucējumus un preses brīvības neiespējamību. Eiropas Parlamenta delegācijai pat aizliedza iebraukt valstī.

Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā pašreizējos apstākļus, es vēlos zināt, vai ir vērts pašreiz apmeklēt šo valsti.

Jūsu piezīmes par kodolenerģiju, baronese *Ashton*, bija skaidras un arī ļoti atklātas — Irāna turpina bagātināt urānu par spīti starptautiskās sabiedrības brīdinājumiem. Tā atgrūda prezidenta *Obama* draudzīgi pastiepto roku un noraidīja pēdējo plānu, ko ierosināja sešas galvenās kodolvalstis, tostarp Krievija un Francija.

Mans jautājums, baronese *Ashton*, ir ļoti vienkāršs. Vai jūs nedomājat, ka mūsu pacietības mērs attiecībā uz šo valsti ir izsmelts? Vai jūs nedomājat, ka mums vajadzētu pieņemt stingrākus pasākumus, vai arī jūs uzskatāt, ka pielaidīga pieeja ir labākais veids, kā risināt sarunas ar Irānas režīmu?

Es vēlos jums teikt, ka es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu paziņojumu, kurā jūs atbalstāt cilvēktiesības šajā valstī. Pārķāpumi ir ārkārtīgi lieli, un es uzskatu, priekšsēdētāja kungs, ka Parlamentam ir jānosoda cilvēktiesību stāvoklis šajā valstī, nepūloties to pateikt saudzīgāk. Es ceru, ka tas to spēs izdarīt, pieņemot rezolūciju par šo jautājumu. Parlamentam jāturpina būt stingram, ļoti stingram, nenogurstoši aizstāvot brīvību.

Roberto Gualtieri, S&D grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ņemot vērā notikumus Irānā, ir jāizsaka nopietnas bažas. Šīs bažas ir saistītas ar pieaugošajiem politisko un pilsoņu tiesību pārķāpumiem, ko mēs stingri nosodām, kā arī ar to, ka Irāna nepilda savus pienākumus kā Līguma par kodolieroču neizplatīšanu dalībvalsts, lai gan šī valsts pati saka, ka nevēlas mest uz šo līgumu ne mazāko šaubu ēnu.

Mēs neapšaubām Irānas tiesības izstrādāt kodolenerģiju miera laika vajadzībām, kā arī necensāties novērtēt par zemu lielo nozīmi, kāda Irānai var būt reģionālā mērogā, tās likumīgās drošības prasības vai arī vajadzību izveidot saprātīgu reģionālās drošības sistēmu, kas ietvertu visas kodolvalstis šajā teritorijā. Tieši tāpēc mēs nesaprotam iemeslus, kāpēc Irāna nepiekrīt Starptautiskās Kodolenerģijas aģentūras prasībai bagātināt urānu ārvalstīs, un mēs paužam nožēlu par šo lēmumu.

Šajā situācijā Drošības padomes uzdevums ir formulēt starptautiskās sabiedrības reakciju un noteikt jaunu sankciju iespēju, kam vajadzētu veicināt kodolieroču neizplatīšanu un būt par instrumentu grūta, bet nenovēršama dialoga veidošanā, nevis režīma apkaršanā.

Eiropas Savienībai arī vajadzētu atbalstīt šādu rīcību, piemērotā laikā un atbilstošā formā veicot iespējamus tehniskus pasākumus, tādējādi papildinot ANO sankcijas un vienlaicīgi apstiprinot gatavību iesaistīties debatēs un dialogā, no kā nekad nevajadzētu atteikties, pat grūtos laikos.

Mēs pilnā mērā atbalstām Eiropas Savienības un Augstās pārstāves pasākumus, pamatojoties uz pieeju, kas bija skaidri izklāstīta Augstās pārstāves runā.

Marietje Schaake, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā vasarā mani ievēlēja Eiropas Parlamentā tāpēc, ka kritizēju savu valdību. Ja jauna sieviete Irānā būtu to darījusi, viņu droši vien nogalinātu, ieslodzītu cietumā, spīdzinātu un izvarotu.

Pateicoties jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem, mēs visi esam redzējuši klipus, kas parāda brutalitāti, ar kādu Irānas režīms vērsas pret pilsoņiem, kas miermīlīgā veidā izsaka savu viedokli par demokrātiju un brīvību. Nesenie cilvēktiesību reportieru aresti, ko veica Revolucionārās gvardes Izlūkošanas birojs, parāda, ka Irānas režīms ir arvien vairāk ieinteresēts izolēt valsti. Uz šo reportieru ziņojumiem lielā mērā paļāvās starptautiskie žurnālisti.

Vakardiena bija Mārtina Lutera Kinga diena. Mēs pieminam cilvēku, kas arī soļoja ielās miermīlīgās demonstrācijās un teica: „Pienāk laiks, kad klusēšana ir nodevība.” Augstā pārstāve! Šis laiks ir sen pienācis.

Prezidents *Barack Obama* pārtrauca Ziemassvētku brīvdienas, lai nosodītu vēl brutālākus uzbrukumus pilsoņiem pēc Ašuras. Piedāvātajā divvirzienu pieejā Irānai, kurā uz svaru kausiem ir likts kodolenerģijas jautājums pret cilvēktiesībām, Amerikas Savienotās Valstis arvien vairāk uzsver cilvēktiesības. Eiropai ir jācensās vairāk ieņemt līderpozīcijas šajā jautājumā ne tikai tad, kad no politiskā viedokļa var droši to darīt.

Katastrofa Haiti ir šausmīga traģēdija, un es priecājos, ka jūs rīkojaties. Tomēr līdz šim Eiropa nav reaģējusi uz cilvēku izraisīto katastrofu, kas piemēklējusi Irānu, un nav uzņēmusies vadību un koordināciju. Pagājušajā mēnesī Parlamenta delegācijai bija jāapmeklē Irāna, bet Irānas režīms negribēja, lai mēs savām acīm redzētu tā vājumu un sašķeltību. Eiropai ir pēdējais laiks ieņemt noteiktu nostāju pret Irānu, visa pasaule to gaida.

Vai Irānas pašreizējais režīms, kas zaudējis likumību un ir iekšēji sašķelts, ir uzticības cienīgs sarunu dalībnieks? Kādus pasākumus jūs ierosināt kodolenerģijas jautājumā, kas būtu vērsti pret valdību, bet nekaitētu iedzīvotājiem? Vai jūs esat gatava sasaukt Eiropā ārkārtas sarunas par Irānu?

Lai nodrošinātu, ka cilvēktiesības ir vienmēr Eiropas prioritāte, kā jūs piemērosiet ES cilvēktiesību instrumentu? Es uzskatu, ka mums ir jāatbalsta pilsoņi, pilsoniskā sabiedrība un žurnālisti. „Patvēruma pilsētas” programma, ko ierosināja Čehijas prezidentūra, varētu būt derīgs līdzeklis tiem irāņiem, kas ir apdraudēti Eiropā.

Komisāres Kroes uzklašanās es viņai vaicāju, vai viņa piekristu sadarboties ar jums, lai padarītu vārda brīvību internetā par Eiropas ārpolitikas neatņemamu sastāvdaļu. Es vaicāju jums to pašu.

Barbara Lochbihler, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Eiropas Parlaments ir uzmanīgi vērojis Irānas iekšpolitikas un ārpolitikas notikumus. Irānas delegācija ir iesaistījusies dialogā ar valdības pārstāvjiem un pilsonisko sabiedrību un bija veikusi sagatavošanās darbus, lai mēneša sākumā dotos uz Irānu, bet diemžēl apmeklējums pēdējā brīdī tika atcelts.

Lielā neapmierinātība ar krāpnieciskajām vēlēšanām un pastāvīgi pieaugošās valsts represijas un vardarbība bija likušas Irānas pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem vērsties pie Eiropas Parlamenta. Ar šo drosmīgo soli viņi cer iegūt mūsu atbalstu demokrātisko brīvību aizstāvēšanā un aicina mūs uztvert mūsu pašu pamatvērtības nopietni. Protestu ir daudz, un tie vēl arvien turpinās. Irānas valdībai tiek prasīts sniegt politiskas atbildes uz šiem neatrisinātajiem jautājumiem, bet atbildes vietā mēs redzam vislielākos cilvēktiesību pārkāpumus, piemēram, spīdzināšanu un uzbrukumus aizturētajām personām, un mēs dzirdam par demonstrantu nāvi un negodīgiem tiesas procesiem.

Daudzi irāņi cer, ka mēs ne tikai uzmanīsim ārpolitiku un kodolenerģijas programmu, bet arī vērosim politisko situāciju Irānā un veiksīm konkrētus pasākumus. Ir apsveicami, ka tādas valstis kā Spānija un Īrija ir gatavas izsniegt vīzas bez birokrātiskām procedūrām vajātajiem cilvēktiesību aizstāvjiem, tā palīdzot viņiem izvairīties no lielām briesmām. Citām dalībvalstīm vajadzētu sekot šim piemēram, un mēs arī prasām, lai Komisija sniegtu steidzamu palīdzību politiski represētajām personām.

Ārpus šīs valsts mūsu rīcības iespējas ir ierobežotas. Būtiskām pārmaiņām jānotiek valsts iekšienē. Mums tomēr jāuztur sakaru kanāli ar ārpusauli atvērti. Tāpēc mums ir jābūt ļoti kritiskiem pret ārzemju uzņēmumiem, piemēram Siemens un Nokia, kuru tehnoloģijas dara cenzūru iespējamu un pat vēl efektīvāku.

Tā kā sarunās par kodolenerģijas jautājumu nav panākta nekāda vienošanās, tiek arvien vairāk runāts par sankciju piemērošanu. Tomēr nav skaidrs, kādām sankcijām varētu būt vēlamā ietekme uz politiskajiem līderiem. Ja sankcijas pazemina daudzu cilvēku dzīves līmeni, kā tas bija gadījumā ar benzīnu, tās nesasnies savu mērķi un dos režīmam iespēju vainot „naidīgo ārpusauli” par ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos.

Tāpēc ir ļoti svarīgi izstrādāt mērķtiecīgas un saprātīgas sankcijas, tostarp pret atsevišķām personām. Tā, piemēram, Padome var iekļaut melnajā sarakstā personas, kas atbildīgas par pēdējo mēnešu represīvajiem pasākumiem. ES politikā attiecībā uz Irānu būtiski ir izveidot divvirzienu politiku un to ievērot. Par spīti atraidījumiem mums jātiecas panākt politisko dialogu. Irānas izolācija nepalīdzēs ne tās tautai, ne Irānas kaimiņiem šajā reģionā.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, prezidenta Ahmadinejad nežēlīgās ambīcijas izstrādāt kodolieročus ir šodien, manuprāt, vislielākais drauds mieram pasaulē.

Tikai ar vienotu un koordinētu pieeju ES diplomātija var galu galā gūt sekmes. Atjaunotajām sankcijām jābūt mērķtiecīgām un graužošām attiecībā uz Teherānas režīmu. Tomēr mums ir jāatzīst, ka Irānas tauta un Irānas režīms nav viens un tas pats.

Kopš Ahmadinejad pagājušajā gadā negodīgi uzvarēja vēlēšanās, mēs esam redzējuši daudz disidentu un drosmīgu jaunu protestētāju izejam ielās. Šiem cilvēkiem ir vajadzīgs mūsu atbalsts, jo viņi ir pieņēmuši mūsu brīvības, demokrātijas un tiesiskuma vērtības. Patiešām, tik liels ir izmisums Irānā, ka opozīcijas līderis Mir Hossain Musavi, kuru diez vai iepriekš varēja saukt par demokrātu, ir teicis, ka viņš ir gatavs ziedot dzīvību savas valsts gaišākas nākotnes labā. Bet necilvēcīgi cilvēktiesību pārkāpumi nemazinās, un homoseksuālas personas un nepilngadīgie tiek regulāri sodīti ar nāvi.

Mēs, Parlamenta deputāti, vēlamies redzēt demokrātisku un brīvu Irānu, kas vairs „neeksportē” terorismu ar Hamas un Hezbollah palīdzību un kas ieņem pienācīgu vietu starptautiskajā sabiedrībā. ES ir jādubulto pūles veicināt šo procesu visos iespējamajos veidos.

Bastiaan Belder, *EFD grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā nedēļā plašsaziņas līdzekļi izteica man „kutelīgu” priekšlikumu. Viņi teica, ka agrāk vai vēlāk Izraēla uzbruks savai niknākajai ienaidniecei Irānai. Kamēr Eiropā notika šīs diskusijas, Irānas plašsaziņas līdzekļi arī apsprieda militāra uzbrukuma iespēju pret Teherānas pretrunīgo kodolenerģijas projektu. Konservatīvais laikraksts Kayhan atkārtoja visus cionistu

melus un pārspilējumus par šķietamajiem kodolkara draudiem. Tomēr nav šaubu, ka Islāma Republikas kodolenerģijas programma nopietni apdraud drošību — visvairāk Izraēlas drošību, bet arī plašākā reģiona drošību. Es tomēr ceru, ka starptautiskā sabiedrība vairs ne tikai to atzīs, bet arī rīkosies. Manuprāt, šajā sakarībā ir jāizskata visas iespējas. Efektīvs sankciju režīms, ko vakar pieprasīja Vācijas kanclere *Merkel* kundze, katrā ziņā nozīmēs, ka Izraēlas valstij nebūs jāveic vienpusēji pasākumi.

Tas man liek Padomei un jums, Augstā pārstāve, uzdot būtisku jautājumu. Vai Eiropai faktiski ir pamats ieviest tik bargas sankcijas pret Irānas režīmu? Cieši tirdzniecības sakari starp vairākām redzamām ES dalībvalstīm — man nav tās jānosauč, jo jūs arī droši vien zināt, kuras tās ir, — un Islāma Republiku varētu būt par lielu šķērslī kodolenerģijas jautājuma nopietnai risināšanai. Pēdējās nedēļās laikrakstā *The Wall Street Journal* ir parādījušies vairāki asi viedokļi par šo jautājumu, kas faktiski izskan kā apsūdzības raksti pret Eiropu. Īsi sakot, baronese *Ashton*, vai ir kāds pamats ieviest tik efektīvas sankcijas pret Irānas Islāma Republiku? Es gaidu jūsu atbildi.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, visjaunāko notikumu dēļ ir īpaši kļuvis skaidrs, ka no Eiropas viedokļa attieksmei pret pilsoņu brīvībām Irānā ir lieli trūkumi. Piespriestie nāvēssodi nesen tiesātajiem protestētājiem liecina, cik atšķirīgi pamattiesības un to ievērošana tiek traktēta šajā valstī. Ir tomēr arī jāuzsver, ka ES ārpolitika nedrīkst būt vienpusēja, jo mēs bieži vien pieveram acis uz tādām lietām ekonomiski un geostratēģiski svarīgu partneru gadījumā — piemēram, Ķīnas vai varbūt Saūda Arābijas gadījumā —, lai gan arī šajās valstīs ir novirzes no Eiropas demokrātijas un tiesiskuma izpratnes.

Kā Irānas delegācijas loceklim man īpaši rūp, lai atliktais Irānas apmeklējums tomēr notiktu pēc iespējas drīzāk, jo tas uzlabotu divpusējās attiecības ar ES un tādējādi, iespējams, ar dialoga palīdzību dotu ieguldījumu dramatiskā stāvokļa kļedēšanā Irānā.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Ar katru dienu un nedēļu stāvoklis Irānā dramatiski pasliktinās. Visu acu priekšā cilvēktiesības tiek brutāli pārkāptas, un mēs redzam terorismu, ar kādu mums nav nācies sastapties gadu desmitiem. Vēl nepieredzētu valsts represiju vilnis tiecas apklusināt tos, kas cīnās par demokrātiskām reformām Irānā. Cīņā pret saviem pilsoņiem valdība izmanto arī īpaši mācītus bruņotus jauniešus, kas pieder pie basidžu milicijas.

Eiropas Parlamentam ir jānosoda Irānas valdības pārmērīgā spēka lietošana un arvien lielākie cilvēktiesību pārkāpumi. Ir nepieņemami arī piespriest nāvēssodus opozīcijai, tostarp apvainojot to tādos noziegumos kā „moharebeh” — karā pret Dievu. Tāpēc Eiropas Savienībai ir vajadzīga jauna pieeja stāvoklim Irānā. Eiropas Savienības Augstajai pārstāvei *Catherine Ashton* ir jādod skaidrs signāls Irānas pilsoņiem, apstiprinot mūsu gribu aizstāvēt pilsoņtiesības.

Kodolieroču jautājums ir ārkārtīgi svarīgs. Tomēr mēs nedrīkstam pārstāt aizstāvēt pamattiesības tikai tādēļ, lai iegūtu taktiskas priekšrocības sarunās. Sarunās ar Irānu mēs nedrīkstam neņemt vērā tiesiskumu, vārda brīvību vai tiesības uz informāciju. Pret šīm vērtībām nedrīkst attiekties kā pret mazsvarīgām.

Es esmu no Polijas, kur pirms 20 gadiem, 1989. gadā, tirāniju nomainīja demokrātija. Tas notika, pateicoties opozīcijas, Solidaritātes kustības, nevardarbīgām akcijām un miermīlīgam dialogam starp valdību un iedzīvotājiem. Es neredzu labāku turpmākās attīstības ceļu Irānas iedzīvotājiem.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Irānas jautājums ir viens no svarīgākajiem jautājumiem mūsdienu starptautiskajā politikā. Ir jādara viss, lai neļautu Irānas režīmam, kas ir kaitējis Tuvo Austrumu mieram un drošībai, piekļūt kodolieročiem.

Tomēr Eiropas Savienības attiecībās ar Irānu galvenā uzmanība nav jāpievērš kodolenerģijas jautājumam. Kopš krāpnieciskajām vēlēšanām jūnijā mēs esam bijuši liecinieki tautas kustībai pret represīvo, tumsonīgo un nedemokrātisko Irānas režīmu.

Eiropai jābūt konsekventai, aizstāvēt cilvēktiesību vispārējo nozīmi, par ko tik daudz cilvēku riskē ar dzīvību Teherānas ielās. Neapšaubot cilvēku suverēnās tiesības lemt par savu likteni, Eiropas Savienībai katrā ziņā jārikojas, lai atbalstītu tos, kas cīnās par brīvību un demokrātiju Irānā. Nav nekā efektīvāka par brīviem un alternatīviem informācijas kanāliem cīņā pret cenzūru, kas ir visu despotisko režīmu pamats.

Ņemot to vērā, mēs gaidām, lai farsi valodā raidošais televīzijas kanāls, ko Eiropas Komisija ir piešķirusi *Euronews*, sāktu drīz darboties.

Mēs gaidām arī, ka baronese *Ashton* kā jaunā Augstā pārstāve mudinās īstenot radošas iniciatīvas, kas ļaus nodrošināt lielāku politisko pārredzamību Irānā, un pieņems visu to cilvēku ieteikumus, kas cīnās par brīvu Irānu, tostarp trimdas irāņu ieteikumus.

Turklāt, nosakot jebkādas jaunas sankcijas, par kurām lems saistībā ar kodolenerģijas jautājumu, ir jādoma arī par Irānas politisko nākotni. Kā šeit, Parlamentā, skaidroja Irānas inteliģences pārstāvis *Akbar Ganji*, ir svarīgi, lai mēs izvairītos no ekonomiskām sankcijām, kas pasliktina iedzīvotāju stāvokli, jo īpaši Irānas vidusšķiras stāvokli, kura veido opozīcijas pamatsastāvu.

Nekas nevar labāk veicināt drošību Tuvajos Austrumos, Eiropā un pasaulē kā Irānas demokrātija, ko veidojuši paši irāņi. Eiropas Savienībai tā jāizvirza par mērķi.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Irāna, bez šaubām, piedzīvo visnopietnāko krīzi savā vēsturē kopš 1979. gada šā režīma dēļ, kas ir pret jebkādam pārmaiņām un kas kopš vēlēšanu farsa 2009. gada 12. jūnijā ir mērķtiecīgi palielinājis oponentu slepkavības, kratīšanu un miermīlīgu demonstrantu un žurnālistu ieslodzīšanu cietumos.

Debašu sākumā *Ashton* kundze pieminēja NVO ziņojumus — šajā ziņā nelaimi vēstošus ziņojumus, nemaz nerunājot par tiesiskuma parodiju attiecībā uz francūzieti *Clotilde Reiss* un bahajiešu minoritāti, un tiem septiņiem bahajiešiem, pret kuriem kopš pirmdienas ir sākusies tiesas process Teherānā. Viņiem draud mūža ieslodzījums vai kas ļaunāks tikai tāpēc, ka viņu reliģija atšķiras no valdošās varas reliģijas.

Ziņojums ir skarbs, Prezidenta vēlēšanas nav neko mainījušas vai, pareizāk sakot, ir mainījušas — tās ir padarījušas Irānas režīmu vēl radikālāku, ja vien tas ir iespējams; Irānas attiecības ar ārpusauli arī ir kļuvušas radikālākas, kā liecina krasais politikas pagrieziens attiecībā uz kodolenerģijas nolīguma projektu, par ko sarunas notika 2009. gada oktobrī Vīnē.

Kad mēs nosauksim — es saku nosauksim — saprātīgas un mērķtiecīgas sankcijas, tādas kā tās, ko pieminēja *Lochbihler* kundze, sankcijas pret šo režīmu, kas ir neslēpti pretrietumniecisks un antisemītisks? Es zinu, ka iespēju ir maz, *Ashton* kundze, bet vai jūs nedomājat, ka mums jādara kas vairāk un jārikojas veiksmīgāk, ka mums ir jāpalīdz Irānas jauniešiem, kas savu sašutumu apliecina internetā, ka mums jānosoda atkārtotie aicinājumi iznīcināt Izraēlas valsti un ka mums galvenokārt jāatbalsta pilsoniskā sabiedrība un opozīcija, demokrātiskā kustība, kas nepakļaujas vēlēšanu rezultātus viltojušajam prezidentam un viņa policijai?

Mums ir jāizvairās no notikumu eskalācijas. Es to labi apzinos, bet mums ir jāizvairās arī no neizlēmības, un mēs nedrīkstam atkārtot kļūdas, ko pieļāvām Afganistānā, kur Eiropa nespēja aizsargāt komandieri *Massoud*. Mūsu pienākums ir atbalstīt Irānas opozīcijas līderus, lai viņus nepiemeklētu līdzīgs liktenis.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Stāvoklis Irānā turpina pasliktināties.

Nesen ir nogalināti vismaz astoņi cilvēki, režīms ir palielinājis sieviešu apcietināšanu — sievietes žurnālistes, arodbiedrību un inteliģences pārstāves —, 30 mātes, kas pieprasīja ziņas par saviem pazudušajiem bērniem, ir apcietinātas, un cīnās par brīvību nomocītās *Neda Agha-Soltan* kaps ir vairākkārt zaimotāju ložu skarts. Ir skaidrs, ka režīms ir nolēmis palielināt represijas un iedibināt terora gaisotni.

Papildus šim iekšzemes stāvoklim Irāna atsakās arī no starptautiskās sadarbības, liedzot Starptautiskajai Atomenerģijas aģentūrai piekļuvi Irānas urāna bagātināšanas iekārtām. Tas neapšaubāmi parāda Irānas kodolprogrammas īstos mērķus; ja tie būtu tikai miermīlīgi, nebūtu vajadzības šīs iekārtas slēpt.

Eiropai tāpēc stingri jāpauz savas bažas, jo militāra kodolvalsts var apdraudēt kontinenta drošību, un tam var būt bēdīgas politiskas sekas visām šā reģiona valstīm.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pat ja konflikts Irānā bieži šķiet kā cīņa par varu starp vecajām un jaunajām valdošajām aprindām, tomēr ir labi redzams, ka šajā noslēgtajā sociālajā sistēmā ir plaiss. Stāvoklis Irānā, protams, liecina par demokrātijas lielo nozīmi, proti, ikviena pilsoņa spēju paust savu politisko gribu.

Tie, kam pieder politiskā vara Irānā, pašlaik atbild uz sabiedrības likumīgās gribas izpaušmēm ar valsts vadītām represijām, līdz pat nāvessodam. Šie uzbrukumi pilsoņiem ir nekavējoties jāpārtrauc, jo represijas, protams, neapklusinās sabiedrības gribas izpaušmes. Gluži otrādi, kā liecina Irānas garā vēsture.

Attiecībā uz plānoto Eiropas Parlamenta delegācijas Teherānas apmeklējumu, ko Irānas valdība pēdējā brīdī atcēla, es šobrīd gribu teikt, ka šis apmeklējums bija patiešām svarīgs, galvenokārt lai sāktu sarunas un dialogu ar visiem, tostarp jo īpaši ar vietējiem iedzīvotājiem un pilsonisko sabiedrību.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Irāna apgalvoja, ka ir gatava pakāpeniskai mazbagātināta urāna apmaiņai pret degvielu. Sešas galvenās kodolvalstis šo plānu noraidīja, lai gan tas faktiski tik ļoti neatšķīrās no priekšlikuma, ko šī pati valstu grupa bija izstrādājusi pirms neilga laika.

Es nemaz par zemu nenovērtēju Irānas sarunu vadīšanas prasmi, jo īpaši attiecībā uz apmaiņas pakāpeniskuma noteikšanu, ko viņi ierosināja, bet, ņemot vērā augsto likmi, vai jūs, *Ashton* kundze, nedomājat, ka šis sešu kodolvalstu noraidījums varētu atspoguļot tieši Eiropas Savienības kopējo nostāju? Kāpēc mēs neizmantojam šo iespēju?

Es vēlos, lai jūs izteiktu savu viedokli par šo jautājumu. Es atzīstos, ka mani mulsina Eiropas piesardzība šajās debatēs. Mums ir likumīgas tiesības. Eiropai ir likumīgas tiesības. Izmantosim tās, lai panāktu vienošanos.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Mana pirmā runa Parlamentā pagājušā gada jūnijā tūlīt pēc pēdējiem nāvēssodu uzplūdiem bija par Irānas jautājumu. Toreiz es aicināju Eiropas Savienību izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, lai aizsargātu cilvēktiesības.

Tagad mēs redzam, ka represijas vēl arvien turpinās pret bahajiešu reliģisko minoritāti, pret homoseksuālistiem — un es īpaši aicinu atbrīvot apcietinātos homoseksuālistus, kuriem dažos gadījumos ir piespriests nāvēssods —, pret opozīciju — 2 500 opozicionāru ir ieslodzīti cietumā —, pret preses brīvību — vēl šajā pirmdienā slēdza laikrakstu *Farhang-e-Ashti*, tāpēc ka tas bija publicējis opozīcijas līdera *Mousavi* kunga paziņojumu, — un pret kurdu minoritāti.

Irāna Eiropas darba kārtībā ir vēl arvien liels izaicinājums ne tikai kodoldraudu dēļ — starptautiskā sabiedrība jau veic pasākumus pret to. Izaicinājums ir tas, ka Irānai praktiski ir lielas iespējas ietekmēt visas jomas Tuvajos Austrumos, kā arī Irākā un Afganistānā, kur lielas pūles tiek veltītas miermīlīga un diplomātiska risinājuma rašanai.

Ar represīvajiem pasākumiem Irāna iznīcina jebkuru iespēju normalizēt attiecības ar ārvalstīm, lai to varētu pieņemt nāciju sadraudzībā un tā varētu konstruktīvi iesaistīties starptautiskajās attiecībās.

Tas ir stāvoklis, pēc kā mēs, sociālisti, tiecamies, bet to var sasniegt tikai tad, ja Irāna pildīs savas starptautiskās saistības, sākot ar Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām. Saskaņā ar šā pakta noteikumiem Irānai jāatzīst politiskās partijas, arodbiedrības, nevalstiskās organizācijas, biedrošanās tiesības, vārda brīvība utt.

Eiropas Savienības atbalstu un solidaritāti, uz ko es tagad aicinu visu to vārdā, kuri pieprasa lielākas tiesības un kurus režīms apspiež, nedrīkst sajaukt ar jebkādu Rietumu iejaukšanos. Tie drīzāk atspoguļo vēlēšanos, ka Irāna izpildītu obligātās prasības, kas ir vajadzīgas, lai dotu tai iespēju risināt sarunas ar pārējo pasauli.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienības publikācijās un ES tīmekļa vietnēs mēs bieži sakām, ka cilvēktiesības ir Eiropas integrācijas procesa pamatā un ka tās ir galvenā ārējo attiecību sastāvdaļa.

Valstīm, kas noslēgušas politiskus vai tirdznieciskus nolīgumus ar Eiropas Savienību, ir jāievēro šīs tiesības. Baronese *Ashton*, mums ir jājautā sev, vai šīs prasības attiecībās ar Irānu vēl ir spēkā un vai patiešām ir kāda jēga sūtīt delegāciju uz Teherānu bez vienošanās ar Irānas valdību par programmu, ko atbalsta abas puses, programmu, kas ļautu mums uzklaut arī opozīcijas argumentus un balsis.

Attiecībā uz to, ko varam darīt, mums tomēr jābūt piesardzīgiem, pat runājot par sankcijām, jo vēsture liecina, ka ekonomiskās un tirdzniecības sankcijas bieži ir nevis vājinājušas, bet stiprinājušas režīmus un ka tās faktiski ir kaitējušas iedzīvotājiem un galvenokārt nabadzīgākajiem no tiem. Kad mēs kā delegācija uzklaut cilvēkus un dzirdējam liecības par sieviešu un minoritāšu tiesībām Irānā, viņi teica, ka varbūt būtu labāk, ja ieviestu simboliskas sankcijas, piemēram, sankcijas kultūras jomā.

Pēdējās dienās daudz cilvēku un inteliģences pārstāvju visā Eiropā mums raksta, aicinot UNESCO nerīkot Pasaules filozofijas dienu Teherānā Manuprāt, šīs saistības varētu uzņemties arī Parlaments, atceroties, ka *Neda Agha-Soltan* bija studente, kurai bija grāds filozofijā, un ka šis simbols varētu apvienot Eiropas Parlamentu, kad tas aicinās UNESCO rīkoties.

Sergio Gaetano Cofferati (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēdējās nedēļās mēs esam bijuši liecinieki tam, ka Irānas valdība jeb Irānas režīms izdara nopietnus cilvēktiesību un demokrātisko pamatbrīvību pārkāpumus.

Tādējādi Parlamentam un Eiropai tas vairs nav vienkārši attiecību jautājums ar valsti, kas nostādījusi savu kodolpolitiku ārpus pieņemtajiem noteikumiem un īpašas kontroles, kuru šajā jomā parasti nosaka starptautiskā sabiedrība. Ir parādījies kaut kas jauns, vai arī kaut kas vecs ir kļuvis aktuāls, un tas ir saistīts ar cilvēktiesību jautājumu, kas izraisa vēl lielākas bažas.

Esmu pārliecināts, ka Irānai varētu būt potenciāli daudz lielāka nozīme reģionā, kurā tā atrodas. Tomēr šim jaunajam tiesību pārkāpumu uzliesmojumam, manuprāt, vajadzētu kļūt mums un Augstajai pārstāvei par prioritāti. Valdības represīvie pasākumi nav apklusinājuši demokrātiskās disidentu balsis. Tagad ir piemērots laiks, lai starptautiskā sabiedrība aktīvi iesaistītos un sniegtu atbalstu tiem, kas pretojas režīmam un uzskata, ka pamattiesības ir jāievēro.

Tāpēc mums ir jābūt tur pastāvīgi klāt. Eiropas Parlamenta delegācijai, nosakot konkrētus mērķus, jādodas uz Irānu, lai apliecinātu solidaritāti ar Irānas demokrātiem, nevis lai kaut vai netīši atbalstītu Irānas valdības represīvos pasākumus. Manuprāt, mums tas vēl turpmāk jāpārrunā un jāasniedz mērķis.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Es esmu nolēmusi lielāko savai runai atvēlētā laika daļu veltīt to cilvēku vārdu nosaukšanai, kuri, kā ziņo, ir apcietinājumā Irānā, un dažiem no tiem ir piespriests nāvessods par politiskā režīma kritiku un pilsoņtiesību aizstāvēšanu.

Ziņo, ka Ali Mehrnia, Parviz Varmazyari, Majid Rezaei, Alireza Nabavi, Ali Massoumi un Shirin Alavi Holi ir aizturēti un notiesāti uz nāvi par „moharebeh” — karu pret Dievu.

Trīsdesmit trīs sievietes, kas pieder pie „Sērojošajām Irānas mātēm”, kuru bērni ir nogalināti, pazuduši vai apcietināti pēcvēlēšanu vardarbībā, tiek vajātas.

Citas sievietes aktīvistes un viņu ģimenes ir apcietinātas: Atefeh Nabavi, Shabnam Madadzadeh, Mahsa Naderi, Fatemeh Ziaee Azad un Nazila Dashti.

Astoņi Cilvēktiesību korespondentu komitejas aktīvisti ir apcietināti: Saeed Kalanaki, Saeed Jalalifar, Shiva Nazar-Ahari, Kouhyar Goudarzi, Saeed Haeri, Parisa Kakayi un Mehrdad Rahimi. Vēl četri no viņiem slēpjas kopš tā laika, kad saņēma paziņojumu ierasties Irānas Izlūkošanas ministrijā: Hesam Misaghi, Saeed Habibi, Navid Khanjani un Sepeher Atefi.

Citi no Liberālo studentu un absolventu asociācijas ir apcietināti: Mehrdad Bozorg, Ehsan Dolatshah un Sina Shokohi.

Visiem šiem cilvēkiem kopīgs ir tas, ka viņi ir ziņojuši vai izteikuši bažas par stāvokli Irānā.

Ko Komisija vai Padome darīs, lai panāktu to personu atbrīvošanu, kas ieslodzīti politisku iemeslu dēļ? Kādu finansējumu Komisija nodrošina cilvēktiesību NVO, kas darbojas Irānā?

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Es personīgi uzskatu, ka ciešiem ekonomiskiem, kultūras un politiskiem sakariem starp Irānu un Eiropas Savienību ir liels potenciāls. Tomēr šis potenciāls paliek neizmantots. Attiecības starp Irānu un Eiropas Savienību sastopas ar lielām grūtībām, kad tiek skarti tādi jutīgi jautājumi kā Irānas kodolenerģijas programma vai cilvēktiesības.

Es uzskatu, ka Irānas pusei ir jāatsaucas uz Eiropas Savienības izteikto aicinājumu uz dialogu. Tās atteikšanās iesaistīties dialogā var tikai ierobežot ideju un zināšanu apmaiņu par abas puses interesējošiem tematiem. Man jums jāatgādina, ka Eiropas Savienība ir Irānas galvenā tirdzniecības partnere, un, tā kā Irānas mērķis ir pievienoties Pasaules Tirdzniecības organizācijai, ciešākas partnerattiecības tirdzniecībā ar Eiropas Savienību palīdzētu Irānai izpildīt šīs organizācijas standartprasības.

Tomēr, kamēr Irānas puse izrādīs nevēlēšanos sadarboties, konstruktīvs dialogs starp Irānu un Eiropas Savienību nebūs iespējams.

Salvatore Tatarella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton, dāmas un kungļi! Aprakstot šīs lielās valsts stāvokli, kurai ir diža vēsture, diža kultūra un diža civilizācija, jūs, baronese, esat attēlojusi dramatisku ainavu.

Disidenti un opozīcija tiek apspiesti, pilsoņtiesības — ierobežotas, brīvības — pārkāptas, ir bažas izraisošā kodolenerģijas programma, un pastāv draudi Izraēlai un mieram.

Diemžēl es nesapratu, kādas iniciatīvas Eiropa gatavojas īstenot, lai izbeigtu šo situāciju un aizstāvētu mieru, brīvību un pilsoņtiesības. Es ceru, ka debate secinājumos jūs varēsiet uzskaitīt dažus faktus un dažas iniciatīvas, dažas nostājas, kas jāpieņem, un varbūt jūs varēsiet atbildēt uz ierosinājumiem, ko izteica *Scurria* kungs.

Priekšsēdētāja kungs, no Parlamenta puses es esmu iekļauts delegācijā, kam bija ļoti grūti saņemt atļauju no Irānas valdības apmeklēt Irānu, un kas tad, kad, paužot protestu, bija jāatceļ apmeklējums, nespēja to izdarīt, un kam bija jāpiedzīvo arī negods, kad Irāna aizliedza šo apmeklējumu.

Es atbalstu dialogu ar Irānu, bet Itālijas parlamentam un delegācijai ir stingri jāpaziņo sava nostāja attiecībā uz to brīvību un tiesību aizsardzību, kuras ir apdraudētas.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Irānas pašreizējā administrācija kliedzoši pārkāpj savu pilsoņu cilvēktiesības un mīda kājām to pamattiesības. Pēdējais pierādījums ir astoņu cilvēku slepkavība saistībā ar Ašuras notikumiem un tas, ka pieci opozīcijas pārstāvji pašlaik gaida nāves spriedumu.

Irānas pašreizējais režīms rada vislielākos draudus mieram pasaulē. Nav saprotams, kāpēc starptautiskā sabiedrība vēro notikumus no attāluma un mierīgi atļauj Irānas valdībai attīstīt militāru kodolprogrammu un neņemt vērā Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras viedokli. Šis valsts pašreizējai vadībai ir atļauts atklāti draudēt iznīcināt citu Apvienoto Nāciju Organizācijas dalībvalsti, Izraēlu. Tā atbalsta *Hezbollah* teroristu grupējumu, kas aktīvi darbojas Libānā un Sīrijā.

Zināmā mērā šie notikumi atgādina to, kas notika pirms 60 gadiem. Mums nav jādomā, ko mēs būtu varējuši darīt citādi, lai mazinātu naidu. Tomēr, ja mēs šodien efektīvi rīkosimies, mēs varēsim panākt, lai nenotiktu tas pats.

Mums ir jāsāk ieviest ekonomiskas sankcijas pret Irānas administrāciju, cik drīz vien iespējams. Pašreizējā situācijā būtu labāk nesūtīt ES Irānas delegāciju uz šo valsti, jo šo apmeklējumu tikai izmantos mullas propagandas nolūkos. Atcerēsimies — problēma šajā gadījumā nav tā, ka viss ir slikti, bet tā, ka labais klusē.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pagājušā gada beigās mēs redzējām lielākos opozīcijas protestus Irānā pēc jūnija pēcvēlēšanu demonstrācijām, kad pie varas esošo prezidentu pasludināja par uzvarētāju. Sadursmēs ar drošības spēkiem astoņi cilvēki gāja bojā, simptiem tika ievainoti un simptiem — apcietināti. Studentiem, kas atbalstīja opozīciju, uzbruka universitātes pilsētiņas teritorijā, un uz to reaģēja 88 universitātes profesori, vērsoties pie *Ayatollah Ali Khamenei* ar aicinājumu pārtraukt spēka lietošanu pret demonstrantiem.

Stāvoklis Irānā izraisa arvien lielākas bažas arī starptautiskā mērogā. Sankcijas pret Teherānas valdību apsver Vācija, kuras kanclere *Merkel* kundze ir teikusi, ka Irāna nav atsaukusies uz Rietumu priekšlikumu sadarboties jautājumā par kodolenerģijas programmas slēgšanu. Izraēlas premjerministrs ir aicinājis ieviest arī stingras starptautiskas sankcijas pret Irānu. Viņš uzskata, ka režīms, kas tiranizē savu tautu, var drīz apdraudēt visu pasauli.

Lai gan mēs ievērojam Irānas suverenitāti, mums stingri jāuzsver atbildība, kas gulstas uz šīs valsts vadītājiem par cilvēktiesību, politisko un pilsoņtiesību ievērošanu, un mums ir jāuzsver arī tas, ka, izmantojot tiesības izstrādāt savu kodolenerģijas programmu, Irāna nedrīkst apdraudēt starptautisko drošību. Pacietība, ko starptautiskā sabiedrība ir parādījusi, iesaistoties dialogā ar Teherānu, tagad ir izsīkususi. Pasaule nedrīkst kļūt par ķīlnieci Irānas pašreizējās vadības agresīvajai un provokatīvajai politikai. Spānijas prezidentūrai un diplomātiskajai vadītājai *Ashton* kundzei ir jāierosina sarunas par šo jautājumu ar Krieviju, lai iekļautu Maskavu kopējā politikā un izdarītu spiedienu uz Irānu.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze! Ašuras dienas notikumi un asiņainās represijas pret nesenajām demonstrācijām Irānā ir parādījušas, ka bija liela kļūda mākslīgi nošķirt iekšējā režīma nežēlības pieaugumu no tā neelastīgās ārpolitikas, jo īpaši Irānas kodolenerģijas jautājumā.

Tāpēc papildu sankciju iespēja šķiet nenovēršama vai pat vēlama. Es vēlos uzzināt jūsu viedokli par iespējamo sankciju ieviešanas grafiku un veidu, lai mēs varētu skaidri saistīt Irānas iekšējos notikumus ar kodolenerģijas jautājumu.

Potito Salatto (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es nevēlos turpināt to iemeslu uzskaitījumu, kas izraisījuši mūsu nesaskaņas ar Irānas valdību.

Tā kā šeit par to nekas nav minēts, es uzsvēršu tikai vienu no visnopietnākajiem pilsoņtiesību pārkāpumiem attiecībā uz jauniešiem. Lai gan Irānas valdība ir parakstījusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par bērna tiesībām, tā turpina izpildīt nāvēssodu nepilngadīgajiem.

Pēc šīm debatēm es vēlos, baronese *Ashton*, pirmkārt, uzņemties uzdevumu formulēt Eiropas un Eiropas Parlamenta kopīgo pieeju notikumiem Irānā un, otrkārt, kopīgo pieeju parlamentu sadarbības delegācijas attiecībām ar Irānu, norādot, ka Irānai jāmaina sava nostāja.

Kopā ar saviem draugiem *Scurria* kungu un *Tatarella* kungu es oficiālā paziņojumā protestēju pret delegāciju, jo tā darīja zināmu, ka tā jebkurā gadījumā vēlas apmeklēt Irānu, lai gan iepriekš tā bija kategoriski pieprasījusi iespēju tikties un runāt ar opozīciju. No šā brīža es vēlos, lai delegācija sāk dziedāt citu dziesmu un izveido palīdzības, atbalsta un dialoga attiecības ar trimdā esošajiem opozīcijas pārstāvjiem, vismaz ar *Myriam Rajavi* kundzi, kas ir tipiskā situācijā. Tas ir jādara Eiropas Savienībai, nevis jāuzliek sankcijas.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, man jāsaka *Ashton* kundzei, ka baidos, ka mūsu cerības pārliecināt Irānas režīmu par mūsu bažām būs veltas.

Faktiski mums ir darīšana ar savu laiku pārdzīvojušu diktatūru, un tagad mums galvenā uzmanība jāvelta pārmaiņu iespējām. Režīms irst pa šuvēm, un Irānas tauta kopš jūnija ir drosmīgi parādījusi, ka tā neuzticas šai melīgajai un agresīvajai diktatūrai un neatbalsta to. Kāpēc mums jāturpina to atbalstīt?

Mums nopietni jāatbalsta pilsoniskā sabiedrība un demokrātiskā opozīcija, tostarp Nacionālā pretestības padome, kas ir vienīgā organizācijas, kura ir ierosinājusi skaidru demokrātisku programmu Irānas nākotnei bez kodolieročiem.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Vācijas laikraksts *Süddeutsche Zeitung* šodien ziņoja, ka vakar, pirmsdien, Teherānas prokuratūra pieprasīja nāvēssodu pieciem opozīcijas pārstāvjiem. Pēc *Amnesty International* ziņām šie pieci opozīcijas pārstāvji ir 17 gadus vecais *Ali Mehrnia*, 54 gadus vecais *Parviz Varmazyari*, kā arī *Majid Rezaii*, *Alireza Mabavi* un *Ali Massoumi*. Ja ir tāds režīms kā Teherānas režīms, kas ir ne tikai anahronisks, bet arī vērsas pret saviem iedzīvotājiem ar nāvēssodiem, nomētāšanu ar akmeņiem un citām metodēm, un mēs, Eiropas Savienība, neveicam vajadzīgos pasākumus, tad mēs padarām sevi par līdzvainīgiem — galvenokārt pret tiem, kas vēlas Irānā izveidot normālu sabiedrību, pret bērniem, kam jāaug apstākļos, kas stipri atšķiras no tiem, kādus mēs — kopā ar manu kolēģi, kas diemžēl vairs nav klāt, — vēlētos nākotnes sabiedrībai. Es vēlos dzirdēt stingru un skaidru valodu no Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos, un es vēlos dzirdēt ne tikai aicinājumus ieviest sankcijas pret Irānu, bet arī redzēt, kā šīs sankcijas tiek ieviestas.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, visiem šeit klātesošajiem ir skaidrs, ka Irānas režīms ir diktatorisks un krimināls režīms. Jautājums ir, kā pret to izturēties?

Es vēlos skaidri paziņot, ka atbalstu delegāciju, kas būtu devusies uz Irānas parlamentu. Veselu dienu šī delegācija būtu tikusies ar opozīciju un disidentiem. Tā būtu tos stiprinājusi. Viņi to vēlējās. Tāpēc man patiešām ir ļoti žēl, ka delegācijas apmeklējums nevarēja notikt.

Man ir viens konkrēts jautājums jums, baronese *Ashton*. Vairāki deputāti šeit runāja par sankcijām. Kā pieredzējis savas valsts parlamenta deputāts, kas daudz ir runājis ar cilvēkiem, es patiešām atbalstītu saprātīgas sankcijas, kas, piemēram, būtu vērstas pret atsevišķiem Revolucionārās gvardes locekļiem, ievieojot tos melnajos sarakstos, kuri liedz iebraukšanu Eiropā, vai arī pret citām konkrētām personām.

Es esmu pret sankciju uzlikšanu visai valstij, jo tas droši vien stiprinātu valdību, jo palielinātos nabadzība — piemēram, nebūtu iespējams dabūt benzīnu —, un tas palīdzētu balstīt režīmu, nevis vājināt to.

Struan Stevenson (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es piekrižu *Tunne Kelam* un *Alvaro* kungam. Dialoga un sadarbības laiks ar Irānu ir sen pagājis.

Katru dienu ielās mirst cilvēki, protestējot pret šo fašistisko režīmu. Vēl tikai vakar, kā jūs dzirdējāt, Teherānas tiesa, kas safabricējusi nepatiesas apsūdzības, pieprasīja nāvēssodu pieciem protestētājiem, kurus apcietināja Ašuras nemieru laikā 27. decembrī.

Tagad pietiek. Nekādu sarunu, nekāda izlīguma! Mums ir vajadzīgas stingras sankcijas. Tas ir vienīgais veids, kā parādīt parastajiem cilvēkiem Irānā, ka mēs atbalstām viņu protestus.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Baronese *Ashton*, priecājos redzēt jūsu nosvērto stāju, kuras pamatā ir cieņa pret valsti ar tādu vēsturi un lepnumu kā Irāna. Irāna ir īpašs gadījums, un es priecājos, ka jūs izmantojāt

diplomātisku pieeju, kas pazīstama kā „smalkā vara”, proti, no vienas puses sankcijas un no otras — dialogs. Es mudinu jūs turpināt dialogu.

Parasti valstīm, kas nosoda tādas valstis kā Irāna, Irāka un Afganistāna, ir ļoti attāls priekšstats par šo valstu kultūru un mentalitāti. Es ierosinu, lai jūs paplašinātu grupu, ko esat izveidojusi atklāta dialoga turpināšanai ar Irānu, pievienojot valstis, kam tradicionāli ir labas attiecības ar Irānu, piemēram, manu valsti Grieķiju, jo īpaši tagad, kad tai ir sociālistiska valdība. Reģions neizturēs vēl vienu karu. Un es runāju ne tikai par Izraēlas bažām par Irānas kodolenerģijas programmu, bet arī par Arābu Emirātu bažām. Turpiniet dialogu, un, manuprāt, mums būs panākumi.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Trīs īsi jautājumi. Pirmkārt, vadošo Irānas kodolenerģijas zinātnieku nesen noslepkavoja brutālā teroristu uzbrukumā. Kāds ir Eiropas Savienības viedoklis par šo gadījumu? Dīvaini, ka šodien tas netika pieminēts. Man ir ļoti žēl, ka tas ir noticis. Otrkārt, kāpēc Irānas kodolpotenciāls ir lielāka problēma un rada lielākus draudus mieram nekā, teiksim, Izraēlas kodolpotenciāls? Kāpēc ES arī tam nepievērš uzmanību? Treškārt, 2006. gadā Ungārijas tā laika sociālistiski liberālā valdība pavēlēja šaut uz miermīlīgu demonstrantu pūli. 14 cilvēki guva acu ievainojumus. Daudzi no viņiem kļuva akli. Par spīti mūsu atkārtotiem pieprasījumiem ES atsacījās tad un vēl arvien atsakās izskatīt šo lietu. Kāda ir starpība? Tā nepievērš uzmanību arī simtiem politisko ieslodzīto, kas atradušies cietumos Ungārijā. Pat šodien vairāki duči politisko ieslodzīto atrodas cietumā Ungārijā. Pateicos par uzmanību un gaidu jūsu atbildi.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze! Irānas opozīcijas līdera brāļa dēla *Seyed Ali Mousavi* nāve un viņa liķa pazušana ir viens no daudzajiem traģiskajiem piemēriem, kas parāda pašreizējo Irānas Islāma Republikas sērgu.

Irānas režīma likumība pēc aizdomīgajām vēlēšanām pagājušā gada jūnijā, maigi izsakoties, ir apšaubāma. Tādējādi mūsu uzdevums ir, cik vien iespējams, atbalstīt Irānas pilsoniskās sabiedrības pretošanās kustību. *Ashton* kundze, jūs varat būt droša, ka Parlaments jūs pilnā mērā atbalstīs, noraidot šādu rīcību.

Es vēlos uzsvērt, ka, turpinot noliegt opozīcijas nozīmi, Irānas režīms nespēs pārliecināt mūs par gribu strādāt Irānas tautas labā. Opozīcijas tiesības pastāvēt un brīvi konkurēt ar citam partijām, pieļaujot, lai tā pārstāv uzskatu dažādību Irānas sabiedrībā, būtu pozitīvi simptomi, uz kuriem mēs esam ilgi gaidījuši. Tomēr mēs tos Irānā nevaram saskatīt.

Protams, pašlaik daudzi uzskata, ka Irānas režīms spēj ņemt vērā demonstrantu aicinājumus un starptautiskās sabiedrības vēlmes, lai ieviestu demokrātiskas pārmaiņas. Eiropai jābūt par galveno liecinieci tiesiskumam.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Ashton* kundze! Irāna ir galvenā valsts, kas ietekmē miera nostiprināšanos visā pasaulē un daļā Tuvo Austrumu. Protams, nav apstrīdams tas, ka mums jāaizstāv cilvēktiesības un apņēmīgi jāpauž mūsu bažas par opozīcijas tiesību pārkāpumiem, kas turpinās jau vairākus mēnešus. Tomēr es gribu teikt, ka Eiropas Savienībai, pirmkārt, ir aktīvi jāīsteno programma, kas vērsta pret kodolieročiem, jo Irāna, kuras rīcībā ir kodolieroči, apdraudētu lielu Tuvo Austrumu teritoriju.

Turklāt mēs zinām, ka kūdišana uz revolūciju Jemenā un atbalsts *Hamas* Gazas joslā un *al-Qaeda* Afganistānā arī ir Irānas politikas inspirēts. Attiecībā uz to visvairāk ir vajadzīgs zināms līdzsvars, un, manuprāt, Saūda Arābijai arī varētu būt svarīga nozīme. Manuprāt, mēs redzēsim ļoti aktīvu dialogu un iesaistīšanos šajā jautājumā no *Ashton* kundzes puses.

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šajā jautājumā es kā vienmēr vēlos norādīt, ka mēs Eiropā faktiski atzīstam tikai individuālu atbildību un principa pēc noraidām vispārējas aizdomas. Esmu pārliecināts, ka, būdama angliete, baronese *Ashton* labprāt vēlēšies tādās situācijās kā šī vērsties pret vainīgajiem ar blokādi, bet ne pret visu tautu, kas atrodas šādā situācijā, bet nav pie tās vainīga. Mums ir jātiecas pēc sarunām. Mans jautājums ir šāds: vai jūs redzat potenciālas kontaktpersonas dialogam Irānā, ar kurām jūs varētu tikties, lai risinātu nopietnas un objektīvas pārrunas pienācīgā politiskā veidā?

Andrew Henry William Brons (NI). – Es neaizstāvu ājatollu režīmu Irānā, nedz arī viņu nedemokrātisko nostāju, bet es teikšu divas lietas: pirmkārt, nevardarbīga vārda brīvība tiek apspiesta pat Eiropā un pat ES dalībvalstīs. Turklāt aktivitātes un notikumus Irānā ciniski izmanto Amerikas Savienotās Valstis un tās sabiedrotie, lai kūdītu uz karu pret Irānu, un, manuprāt, šāda reakcija būtu pilnīgi nesamērīga.

Catherine Ashton, Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kungs, manuprāt, šis bija ārkārtīgi svarīgs un laikus organizētas debātes, pirmkārt, tāpēc, ka mēs esam vēlreiz apliecinājuši Eiropas Savienības uzticību būtiskajām cilvēktiesību vērtībām.

Patiešām, mūsu dialogā ar Irānu mēs neprasām neko citu kā vien to, lai viņi pilda starptautiskos nolīgumus, ko viņi labprātīgi un brīvprātīgi ir parakstījuši, un tā ir mūsu pamatnostādne, risinot šos jautājumus, un deputāti, nosaucot atsevišķas personas un aprakstot notikumus Irānā, ir uzsvēruši jautājumus, kas mums rūp visvairāk.

Deputāti ir arī norādījuši, ka beigās, kā jūs, *Gualtieri* kungs, teicāt, dialogam ir jābūt nenovēršamam. Ir svarīgi, lai mēs turpinātu piedāvāt „jēgpilna dialoga” pieeju. Un es to daru, atzīstot, ka mans priekšgājējs *Javier Solana* sešus gadus bija iesaistījies dialogā, piedāvājis turpināt debates, tātad dialogu, kas ir nevis attaisnojums bezdarbībai attiecībā uz Irānu, bet drīzāk līdzeklis, ar ko nodrošināt, ka varam izmantot šīs attiecības, lai sasniegtu to, ko uzskatām par svarīgu.

Un kā daļa no šīs stratēģijas sarunas par uzņemšanu Pasaules Tirdzniecības organizācijā, kas ilgu laiku nav devušas nekādus rezultātus, varētu būt veids, kā izraisīt debates un diskusijas un sniegt atbalstu, lai palīdzētu režīmam virzīties uz priekšu.

Daudzi deputāti ir izteikušies par sankciju svarīgumu, jo īpaši, manuprāt, par saprātīgām un gudrām sankcijām — šajā brīdī, kad mēs sākam domāt par to, ko darīt turpmāk un kā mums vajadzētu rīkoties, un kad apsveram sankciju iespējamību, ir ārkārtīgi svarīgi apzināties, ka sankcijām jābūt īpaši vērstām un paredzētām, lai sasniegtu to, ko vēlamies, jo neviens Parlamentā nevēlas redzēt Irānas parastos iedzīvotājus ciešam sankciju dēļ.

Tāpēc šīs debates ir ļoti svarīgas un mums tajās jāiegulda enerģija un laiks. E3+3 augstākā līmeņa vadītāji sestdien tikās Ņujorkā, un mums bija iespēja iesaistīties dialogā par šo jautājumu, protams, arī ar Krieviju.

Kā jau teicu, nav šaubu, ka, izmantojot dialogu, mēs vēlamies attīstīt saprātīgas attiecības ar Irānu, bet, ja Irāna tās galu galā noraida, tad saskaņā ar mūsu divvirzienu politiku rodas jautājums par sankcijām, un patiešām, minētās sanāksmes sekas ir tādas, ka jau tiek apsvērti piemēroti turpmākie pasākumi.

Šo jautājumu pirmsdien apspriedīs arī Ārlietu padome, un daļēji tāpēc es ļoti vēlējos dzirdēt godājamo deputātu viedokļus, jo es gatavojos arī šīm diskusijām.

Runājot par delegācijas došanos uz Irānu, jūs, *Lochbihler* kundze, patiešām esat šīs delegācijas priekšsēdētāja. Ir ļoti svarīgi, ka oficiāli šis apmeklējums vēl nav atcelts. Manuprāt, būtu noderīgi apsvērt, vai mums vajadzētu to īstenot. Es ceru, ka tikšanās notiks drīz, lai turpinātu dialogu.

Šā Parlamenta darbības rezultātā 2010. gada vidū *Euronews* sāks pārraides farsī valodā. Tas ir svarīgi arī no saziņas viedokļa, jo mums jālieto saziņas līdzekļi un tehnoloģijas efektīvi.

Nevajadzētu domāt par piekļuves bloķēšanu, jo tad mēs vienlaicīgi bloķētu piekļuvi informācijai, ko cilvēki vēlas iegūt, un, manuprāt, mums tas ir jāņem vērā.

Godājamie deputāti ir skaidri izteikušies, ko viņi vēlas, lai mēs apsvērtu attiecībā uz nākotni. Kā jau teicu, E3+3 jau izskata šīs iespējas. Mums ir Ārlietu padome. Es esmu norādījusi, ka mēs vēlamies gudras, saprātīgas sankcijas, apsverot šo divvirzienu pieeju. Es esmu skaidri pateikusi un turpinu skaidri teikt, ka esmu atvērta un gatava dialogam — un savos ievadvārdos es raksturoju šīs lielās valsts potenciālu —, bet mēs to sakām, saprotot, ka nedrīkstam turpināt izmantot dialogu, lai izvairītos no rīcības.

Man jābeidz, sakot, ka mani pārsteidza frāze, ko prezidents *Obama* lietoja sava runā, saņemot Nobela prēmiju, — viņš teica, ka, apsverot saistību turpināšanu, mēs secinām, ka „saistībām ar represīviem režīmiem trūkst sašutuma gandarījumu sniedzošas skaidrības. Bet [...] neviens represīvs režīms nevar iet jaunu ceļu, ja tam neatstāj vaļā durvis”.

Durvis uz šo jēgpilno dialogu ir vaļā, lai virzītos uz priekšu, bet, to sakot, es pilnīgi apzinos to divvirzienu ceļu, ko sagatavoja mani priekšgājēji, un uzskatu, ka tas ir vienīgais, pa kuru jāiet.

Priekšsēdētājs. – Dārgie kolēģi, šīs diskusijas jau ilgst no plkst. 15.00 līdz plkst. 20.00, t. i., piecas stundas. Es ierosinu piecu minūšu pārtraukumu, lai Augstā pārstāve un visi citi, kas atradās šajā sēžu zālē un turpinās atrasties tajā, varētu iegūt atelpu, un mēs turpināsim plkst. 17.35: pēc piecām minūtēm no šā brīža.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, pirms mēs dodamies pārtraukumā, es vēlos sniegt kādu informāciju. Baronese *Ashton*, jūs runājat par Irānas delegāciju. Delegācijai bija jānodas uz Irānu no 8. līdz 10. janvārim, bet šo delegācijas apmeklējumu atcēla. Faktiski to atcēla Irānas iestādes.

Daudzi no mums gribēja panākt, lai delegācijas apmeklējumu atceltu vēl agrāk — lai gan delegācijas priekšsēdētāja nepievērsa mums uzmanību — tādardarbības raķešu izmēģinājumu, demonstrantu apšaušanas un citu traucējumu dēļ, kas notika Ziemassvētku laikā. Tāpēc sniedzu informāciju, ka delegācijas vizīte ir atcelta un ka Parlamentam tā bija jāatceļ daudz agrāk.

Priekšsēdētājs. – *Van Orden* kungs, nemaz nezināju, ka mums ir arī informācijas sniegšanas procedūra. Es ļāvu jums runāt, bet, lai izturētos taisnīgi pret visiem citiem, jāsaka, ka Reglaments to neparedz.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks februāra sesijas laika Strasbūrā.

(Sēdi pārtrauca plkst. 17.30 un atsāka plkst. 17.35)

SĒDI VADA: ROBERTA ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

6. Stāvoklis Jemenā (debates)

Priekšsēdētājs. – Sēde tiek atsākta.

Nākamais darba kārtības punkts ir Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces baroneses C. M. Ashton paziņojums par stāvokli Jemenā.

Catherine Ashton, *Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētājas kundze, mēs zinām, kāpēc Jemena ir šodien mūsu darba kārtībā. Mēs izsekojam Detroitas spridzinātāju no Amerikas Savienotajām Valstīm līdz Eiropai, Āfrikai un Jemenai. Tādējādi tas bija atgādinājums, ka mūsu pašu drošība ir briesmās, ja mēs nepalīdzam tādām valstīm kā Jemena, kas cīnās vienlaicīgi ar vairākiem izaicinājumiem.

Terorisms ir uzmanības centrā, bet tas ir tikai viens no savstarpēji saistītiem izaicinājumiem. Ziemeļos ir nestabilitāte, ko izraisīja bruņots konflikts ar *Houthi* nemierniekiem. Ir konflikts par tiesībām uz zemi un ūdeni un ilgstošs saspīlējums ar dienvidu reģionu, kas ir juties atstāts novārtā kopš apvienošanās 1991. gadā. Valdībai līdz šim ir izdevies uzturēt vispārēju stabilitāti, bet, tā kā ienākumi no naftas ir samazinājušies, valsts cīnās, lai saglabātu kontroli pār vairākām valsts teritorijas daļām.

Papildus visam tam vēl pirātisms Adenas līcī, kontrabanda, migrācija un cilvēku tirdzniecība no Āfrikas raga un tagad arī džihāda teroristu darbības aktivizēšanās. Jemenā ir augsts iedzīvotāju pieauguma līmenis un arvien lielāka neapmierinātība jauniešu starpā. Iekļaujoša iekšpolitiska vienprātība vēl arvien šķiet nesasniedzama.

Attiecībā uz to visu viena lieta ir skaidra — neviens no mums nevar atļauties nelikumību zonu, kas stiepjas no Āfrikas raga līdz Afganistānai. Tad mēs paši par to maksātu.

Pēdējos 18 mēnešos Eiropas Savienība ir izvirzījusi Jemenu par prioritāti savā pretterorisma stratēģijā un vispusīgajā pieejā valsts veidošanai un attīstībai. Padome oktobrī pieņēma plašus secinājumus par Jemenu. Mēs tagad cenšamies sapulcēt visus šīs stratēģijas piekritējus. Tāpēc AK iniciatīva organizēt nākamnedēļ augsta līmeņa sanāksmi kopā ar Jemenu un par Jemenu ir ļoti laikus ierosināta.

Galvenais jautājums šajā sanāksmē būs drošība. Tiek gatavots svarīgs jautājumu kopums, lai palīdzētu atbalstīt valdības pasākumus — mācības un aprikojumu tiesībsargājošām iestādēm, labāku tiesisko regulējumu un krimināltiesību sistēmu, rīcību radikālisma un konfliktu novēršanai. Tas būs papildus EUR 11 miljoniem, kas piešķirti Komisijas attīstības programmā policijas mācībām un nepilngadīgo tiesvedībai pēdējos divos gados.

Al-Qaeda apmešanās Jemenā ir dziļāku problēmu simptoms. Saistība starp ekonomiskiem, politiskiem, sociāliem un drošības izaicinājumiem ir izšķiroša. Tieši tāpēc mums ir vajadzīga visaptveroša pieeja. Ir svarīgi arī, lai Jemenas valsts palielinātu savas iespējas apmierināt iedzīvotāju vajadzības visā valstī. ES ierosinās par trešo daļu palielināt tās attīstības finansējumu laikposmam no 2011. līdz 2013. gadam. Humānā palīdzība no *ECHO* tiks turpināta 2010. gadā. Mēs nepārtraukti ierosinām, lai valdība risinātu piekļuves problēmas daudzām pārvietotajām personām.

Tomēr nekāds palīdzības apjoms nevar aizvietot valdības pašas saistības un pasākumus. Prezidenta *Saleh* paziņotajām saistībām organizēt valsts mēroga dialogu starp visiem svarīgākajiem dalībniekiem ir iespēja panākt jaunu nacionālo saskaņu, ja šajā dialogā tiek iesaistīti visi dalībnieki un viņu intereses tiek ņemtas vērā. Starptautiskajai sabiedrībai jāsniedz ilgtspējīgs atbalsts šim dialogam. Tas ir vienīgais ilgtspējīga progresā ceļš.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais jautājums ir tas, ka galvenajiem reģionālajiem dalībniekiem ir jāiesaistās kopīgajos centienos sadarboties ar Jemenu — galvenais no tiem ir Saūda Arābija. Londonas sanāksme ir nenovērtējama iespēja iesaistīt Saūda Arābiju, Amerikas Savienotās Valstis un citus jēgpilnā starptautiskā dialogā ar Jemenu un par to. Es ar nepacietību gaidu mūsu debates.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, PPE grupas vārdā. – (ES) Pēc briesmīgā trika, ko *Taliban* kaujinieki īstenoja vakar Afganistānā, kur — lai mēs neaizmirstam — mūsu 100 000 vīru lielais karaspēks cīnās par brīvību, un pēc teroristu neveiksmīgā uzbrukuma Detroitā šajos Ziemassvētkos, es, baronese *Ashton*, uzskatu, ka ir gluži likumsakarīgi brīnīties, vai terorisms nav stiprāks tagad nekā tad, kad brīvībai uzbruka, barbariski nogāžot dvīņu torņus Ņujorkā.

Mums tikko bija debates par Irānu, mēs redzam, kas notiek Afganistānā, Pakistānā, Tuvajos Austrumos, Somālijā un pat mūsu kontinenta vidienē ar uzbrukumiem Madridē un Londonā. Mums ir jāuzdod sev jautājums — jo mums visiem ir jāizdara secinājumi no šiem notikumiem —, vai mums viss ir kārtībā?

Tiesa, ir parādījies jauns faktors, priekšsēdētājas kundze, proti, mums tagad ir armijas bez redzamiem ienaidniekiem un ienaidnieki, kuriem nav savas armijas. Tomēr prezidents *Obama* ātri rīkojās pēc neveiksmīgā uzbrukuma Detroitā, un ģenerālis *Petraeus* ļoti īsā laika posmā trešo reizi apmeklēja Jemenu. Mēs redzam, ka Amerikas Savienotās Valstis ir mobilizējušas būtisku palīdzības paketi un izstrādājušas politiku, kas dod rezultātus.

Jūs tikko pastāstījāt mums, baronese *Ashton*, par konkrētajiem pasākumiem, ko Eiropas Savienība gatavoja īstenot, un jūs runājāt par summām, kas piešķirtas papildus EUR 11 miljoniem. Amerikas Savienoto Valstu izdotā summa palielinājās no USD 67 miljoniem 2009. gadā līdz USD 167 miljoniem 2010. gadā.

Šā iemesla dēļ, baronese *Ashton*, mans jautājums ir šāds: vai jūs nedomājat, ka, sastopoties ar terorismu, ārpolitikas, drošības, aizsardzības, attīstības sadarbības un palīdzības, tirdzniecības — un es pat šeit iekļautu kultūru un civilizāciju — jēdzienu saplūst un mums ir jāsaprot, ka, sastopoties ar briesmām un draudiem, kas vienādā mērā attiecas uz mums visiem, arī mūsu līdzdalībai atbildes reakcijā vajadzētu būt vienādai?

Jūs runājāt par koordināciju ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Vai jūs mums varētu pastāstīt par noteikumiem, ar kādiem šī svarīgā un vajadzīgā sadarbība notiek?

David-Maria Sassoli, S&D grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve, dāmas un kungi! Mūsu grupa bažijas par stāvokli Jemenā, jo tā apdraud visu pasauli — neveiksmīgais mēģinājums uzspriecināt ASV lidmašīnu, draudi ārvalstu sūtniecībām un *al-Qaeda* pastiprinātie uzbrukumi, no kuriem pēdējais notika Afganistānā, ir jāuztver ļoti nopietni.

Diemžēl Jemenas iekšējā situācija nesniedz nekādu palīdzību, un mums ir jāpatur prātā, ka tā ir viena no visnabadzīgākajām pasaules valstīm, kurā trūkst ūdens, ir augsts bezdarba līmenis un kuras ekonomika ir stipri atkarīga no ienākumiem no naftas un gāzes, kas pēc aplēsēm izsīks nākamajos 10 gados.

Es tāpēc uzskatu, ka ir svarīgi, lai Eiropas Savienība veiktu konkrētus pasākumus humānās palīdzības un attīstības jomā, cieši sadarbojoties ar Eiropas Komisiju un Augsto pārstāvi attiecībā uz ārlietām, kopējās drošības, sadarbības ar policijas spēkiem un robežapsardzes jautājumu.

Man ir jāpiemin arī mūsu bažas par stingro vērsanos pret politiskās opozīcijas pārstāvjiem, žurnālistiem, un cilvēktiesību aizstāvjiem šajā valstī, par ko humanitārās organizācijas, kas darbojas Jemenā, ir runājušas jau ilgu laiku. Baronese *Ashton*, tāpēc es uzskatu, ka prioritārs uzdevums ir nodrošināt, lai humānās palīdzības organizācijas varētu apmeklēt Jemenas teritoriju un pilnīgi droši tajā strādāt.

Es arī ceru, ka Eiropas Savienība centīsies nodrošināt, lai Jemena ievērotu saistības, ko tā uzņēmās 2006. gadā starptautiskajā palīdzības sniedzēju konferencē, proti, paātrināt politisko un ekonomisko reformu procesu, paplašināt demokrātiju un uzlabot iedzīvotāju dzīves līmeni.

Kopš 11. septembra uzbrukuma mēs esam sapratuši, ka riska zonu drošības palielināšana ir atkarīga no tā, cik daudz mēs esam gatavi ieguldīt dzīves apstākļu uzlabošanā. Baronese *Ashton*, demokrātija sākas šeit un ir atkarīga no mūsu spējas izlīdzināt atšķirības starp bagātajām valstīm un visnabadzīgākajām valstīm.

Holger Krahmer, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, man šķiet, ka ES kopumā un Parlamentam ir raksturīgi pastāvīgi debatēt par stāvokli dažās valstīs, kas nebūt nav nekas jauns. Diemžēl ļoti bieži negaidīti notikumi liek mums Parlamentā kā vulkāna izvirdumā izvirzīt politiskas prasības, kas man dažreiz šķiet mazliet apšaubāmas. Manuprāt, par mums nerodas labs iespaids, ja neizdevies lidmašīnas spridzināšanas mēģinājums izraisa mums vispārīgas debātes par Jemenu. Mums jāsaprot, ka daudz lietderīgāk būtu apsvērt stratēģiju, kā atrisināt šo situāciju.

Es uzskatu, ka stāvoklis Jemenā prasa precīzu analīzi, jo īpaši attiecībā uz to, ka savā nevarīgajā stāvoklī valdība nekontrolē lielu valsts teritorijas daļu. Mums vajadzētu analizēt, kādu risku tas rada Eiropai. Šķiet, ka šo risku rada tas apstāklis, ka Jemenā tiek mācīti teroristi, un risks ir arī saistīts ar Jemenas piekrasti, kurā valda pirātisms. Mums — un varbūt arī baronesei *Ashton* — ir jāapsver, ko darīt, lai neitralizētu šos riskus. Manā skatījumā galvenais jautājums varētu būt, kā atbalstīt Jemenas valdību, lai tā atgūtu pārvaldību pār šo valsti, un tādējādi ierobežot šos riskus. Jābūt, protams, arī debatēm par to, kā ilgtermiņā veidot šo valsti, bet es uzskatu, ka nav nekādas jēgas pašlaik Parlamentā izvirzīt veselu prasību sarakstu attiecībā uz visām politikas jomām — no plašsaziņas līdzekļu brīvības līdz sieviešu tiesībām —, mūs neuztvers nopietni, ja mēs to darīsim. Tāda rīcība nepalīdzēs mums sasniegt savu mērķi Jemenā. Tā vietā mums jāapsver, kādu taustāmu palīdzību mēs varam sniegt pašreizējā situācijā, lai atrisinātu šo aktuālo problēmu.

Franziska Katharina Brantner, *Verts/ALE grupas vārdā*. – Es nedaudz papildināšu to, ko teica iepriekšējais runātājs. Jemena, protams, nav radījusi jaunu krīzes situāciju, stāvoklis tajā ir pasliktinājies gadu desmitiem, un politiskā stāvokļa pasliktināšanās skaidri konstatēta Komisijas starpposma pārskatā.

Es uzskatu, ka mums galvenā uzmanība jāpievērš politiskajam kontekstam: ilgstošajam konfliktam ziemeļos starp valdību un *Houthi* nemierniekiem, nemierniem dienvidos — jūs to šeit minējāt — un tagad ziemeļu konfliktam, kas izplatās visā reģionā un skar Saūda Arābiju un Irānu.

Tāpēc jautājums ir, ko tieši darīt. Nesen dzirdēju prasību pēc stabilitātes instrumenta Eiropas kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) misijai, lai varētu atvēlēt naudu vairāk cilvēku mācībām, bet es uzskatu, ka šāda pieeja nav pietiekama, vismaz ne kā atbilde uz krīzi, ja vien mēs nepieņemam, ka krīze nekad nebeigsies.

Es uzskatu, ka mums jāpiespiež Persijas līča Sadarbības padome vairāk iesaistīties ne tikai Saūda Arābijas, bet arī Jemenas problēmās. Mums ir vajadzīgs, lai šī organizācija saved kopā dažādās iesaistītās Jemenas puses — valdību, opozīciju, dienvidu separātistus, *Houthi* nemierniekus un reģionālos dalībniekus miermīlīgā procesā, un, manuprāt, tā finansēšanai un atbalstam, piemēram, jāizmanto stabilitātes instruments, jo, manuprāt, tieši šādam nolūkam tas ir paredzēts.

Ja mums būs vēl viena KDAP misija un vēl viena stabilitātes instrumenta finansēta mācību kārta, bet politiskajā procesā nebūs nekādu izmaiņu, manuprāt, tas mums neko nedos. Es patiešām mudīnu jūs izmantot stabilitātes instrumentu vairāk nekā agrīnās brīdināšanas politisko instrumentu, lai virzītu uz priekšu politisko procesu, kā arī lai to atbalstītu un finansētu. Manā uztverē tas būtu kaut kas vērtīgs.

Es vēlos runāt par vēl vienu jautājumu — dzimumu līdztiesība tika minēta, jūs to ierosinājāt, un, manuprāt, mums tai patiešām jāpievērš liela uzmanība. Iedzīvotāju pieaugums ir viena no galvenajām problēmām šajās valstīs, un, kā mēs visi zinām, mēs šo jautājumu neatrisināsim, ja mums nebūs ģimenes plānošanas, un tā nozīmē sieviešu tiesības.

Es zinu, ka jūs nepieprasīsiet vispārējas sieviešu tiesības, bet, manuprāt, dzimumu līdztiesība, jo īpaši ģimenes plānošana, ir būtiska, ja mēs apsveram, ko darīt, lai palīdzētu Jemenas sabiedrībai.

Adam Bielan, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, visas pasaules acis nesen bija pievērstas Jemenai, kad turienes *al-Qaeda* aktivisti uzņēmās atbildību par laimīgā kārtā neveiksmīgo mēģinājumu Ziemassvētkos uzspriecināt Amerikas gaisa laineri. Tomēr mēs jau ilgu laiku zinām, ka drošības pasliktināšanās šajā valstī ļauj teroristu grupējumiem tajā rast patvērumu, no kurienes viņi var plānot un organizēt turpmākās operācijas. Terorisms ir izplatījies šajā reģionā jau daudzus gadus pirms 11. septembra, dienas, ko mēs visi atcerēsimies. Pietiek tikai atcerēties *al-Qaeda* uzbrukumu Amerikas karakuģim *USS Cole* 2000. gada 12. oktobrī.

Jemena ir ārkārtīgi svarīga valsts, jo īpaši tās ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ. Mums jāatceras, ka 3,5 miljoni barelu jēlnaftas, kas ir 4 % no pasaules naftas produkcijas katru dienu tiek transportēti caur 26,5 kilometru garo

Bab-el-Mandeb šaurumu starp Jemenu un Džibuti. Vienlaikus tā ir valsts ar ļoti sarežģītu iekšpolitisko stāvokli. Bez *al-Qaeda*, kam tur klājas labi, *Saada* provincē valsts ziemeļos notiek nopietna šītu sacelšanās, bet dienvidos — separātistu kustību vardarbības uzliesmojums. Ja mēs tam pievienojam pasaules pārtikas krīzes negatīvo ietekmi pirms diviem gadiem, neseno finanšu krīzi, valsts izsīkstošās jēlnaftas rezerves, kas dod divas trešdaļas no tās ienākumiem, un arvien lielāku ūdens trūkumu, mēs redzam valsti, kas nospiesta uz ceļiem un ir ideāls mērķis *al-Qaeda*, kura, ņemot vērā tās problēmas Afganistānā, meklē jaunu bāzi.

Tāpēc bez militāras darbības, kas tādā vai citādā formā šķiet neizbēgama, ņemot vērā vietējo varas iestāžu pasivitāti un bezpalīdzību, starptautiskajai sabiedrībai, tostarp Eiropas Savienības sabiedrībai — un šajā jautājumā es vērsos pie *Ashton* kundzes —, ir visvairāk jāiesaistās valsts pārvaldes iestāžu atjaunošanas procesā.

Sabine Lösing, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, plašsaziņas līdzekļi jau mobilizē ļaunu masas trešajai fronteī pret karu un terorismu. Šajā brīdī tomēr ASV un ES dalībvalstu stratēģiskā rīcības brīvība Jemenā un pie Āfrikas raga ir ierobežota. Faktiski valdošā elite prezidenta *Saleh* tuvumā brutāli diskriminē un apspiež pie šītiem piederošos iedzīvotājus valsts ziemeļos un karo ar separātistu kustību dienvidos agrākās Jemenas Tautas Demokrātiskās Republikas teritorijā, sagādājot lielas ciešanas turienes iedzīvotājiem. Nav pierādījumu, ka starp iedzīvotājiem un *al-Qaeda* ir kādi sakari, bet šo ideju korumpētā un *de facto* autokrātiskā valdība izmanto par dūmu aizsegu, lai iegūtu lielu militāro palīdzību.

Ir jāizvairās sniegt šai valdībai atbalstu, lai tā varētu izveidot drošības spēkus — tas tikai lies eļļu ugunī. Jebkurai palīdzībai ir jādod labums visiem reģioniem neatkarīgi no to reliģiskās, etniskās vai politiskās orientācijas. Ir jāsāk un jāveicina samierināšanās process, kas ietvertu ANO un visus vietējos dalībniekus, ieskaitot kaimiņvalstis — piemēram, Irānu. Mēs nedrīkstam sniegt vienpusēju atbalstu valdībai pret nemierniekiem. Nedrīkst turpināt un paplašināt operāciju *Atalanta*, jo īpaši ne Jemenas kontinentālajā daļā, jo tas sekmētu Rietumu rūpnieciski attīstīto valstu ģeostratēģiskās intereses.

Mums ir jāvelta visas pūles, lai garantētu, ka ES neturpina ASV absolūti kļūdaino karadarbības eskalācijas stratēģiju arī Jemenā.

Fiorello Provera, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Jemena nav jauna teroristu valsts, kā to kāds nodēvēja. Jemena ir valsts, kurā nav drošas stabilitātes.

Centrālās valdības nespēja pārvaldīt savu teritoriju un robežu caurlaidība veicina nelegālu tirdzniecību, nekontrolētu migrāciju, pirātismu un teroristu darbošanos. Tomēr atbildes reakcijai uz jauniem *al-Qaeda* izaicinājumiem Jemenā nav jābūt militāram spiedienam, bet palīdzībai vietējām varas iestādēm labāk pārvaldīt teritoriju. Es atkārtoju, vietējām varas iestādēm, nevis valdībai.

Jemenā tomēr jānodrošina stabilitāte attiecībā uz valsts un reģionālajām īpašumtiesībām, neuzspiežot iepriekšpieņemtus risinājumus no ārpuses, kuros bieži netiek ņemta vērā vietējā situācija un kuri tāpēc ir lemti neveiksmei. Tas veicinātu Persijas līča Sadarbības padomes lielāku iesaistīšanos, kuras finansiālā līdzdalība vietējos projektos būtu izšķiroša. Eiropas Savienībai ir jāsadarbojas ar saviem partneriem — Jemenu, G8 un Persijas līča valstīm —, sniedzot finansiālu palīdzību un ieguldījumu attīstībā, ko atbalstītu Jemenas valdība.

Nobeigumā gribu teikt, ka politikai, kas ir ne tikai teicama, bet arī ilgtermiņa, ir jābūt saistītai ar tūlītēju stingru atbalstu drošībai un teritorijas pārvaldībai, bez kuras mēs riskējam zaudēt Jemenas valsti un ļaut šajā teritorijā plaši pieaugt terorismam.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ir labi zināms, ka Jemena pašlaik ir islāma ekstrēmistu perēklis, nabadzības pārņemta valsts ar vāju drošību un lielu ieroču koncentrāciju, to nomoka konflikti, un tā cieš no liela ūdens trūkuma. Tā ir valsts, kuras valdība, šķiet, īsti nepārvalda pat savu galvaspilsētu.

Jemena pašlaik ir uzmanības centrā cīņās pret terorismu dēļ, un tāpēc tā ir vēl viena valsts, kurā radikālo islāmistu klātbūtne ir Amerikas politikas kļūdu bēdīgās sekas. Tas debatēs ir apzināti jāpatur prātā, tāpat kā CIP pārlidojumi, slepenie cietumi un līdzšinējo ASV Tuvo Austrumu kampaņu postošās sekas.

Es uzskatu, ka būtu naivi pielīdzināt terorismu nabadzībai, tāpat kā būtu bezatbildīgi ļaut, lai ASV nosaka mūsu politiku, un pašāviņi ticēt, ka, tikai palielinot militāro palīdzību Jemenai, var atrisināt šīs valsts problēmas. Diktatoriskais prezidents ar prieku savāks Rietumu militārajām vajadzībām paredzētos miljonus, bet senāk viņš ne reizi vien ir paļāvies uz islāmistiem, lai uz visiem laikiem apklusinātu sava režīma oponentus.

Mēs, protams, nedrīkstam bezdarbībā vērot, kā šī valsts tiek pārveidota no džihāda piekritēju patvēruma, kas tā līdz šim ir bijusi, par viņu operāciju un mācību bāzi. Ir noteikti arī jāpārrunā, kā uzlabot attīstības palīdzību, lai kaut vai samazinātu džihāda kaujinieku savervēto skaitu.

Visbeidzot — ES nedrīkst ļaut, lai tai liek uzņemties ASV algas maksātājas pienākumus. Tā vietā Eiropas Savienībai jāuzņemas objektīva starpnieka pienākums, lai panāktu dialogu un sagatavotu ceļu ilgtermiņa politiskajam risinājumam.

Laima Liucija Andriekienē (PPE). — Priekšsēdētājas kundze, man ir īss komentārs un divi jautājumi baronesei *Ashton*. Šķiet, ka pašlaik ES ir jārisina dilemma. No vienas puses, mums ir jāatbalsta stingrāki pasākumi pret teroristiem, kas rada tiešus draudus Eiropas pilsoņu drošībai. Dažādi islāma ekstrēmistu grupējumi Jemenā ir bijuši daudz aktīvāki nekā jebkad iepriekš, un *al-Qaeda* uzskata Jemenu par vienu no savām vissvarīgākajām teritorijām, kur plānot uzbrukumus mērķiem Rietumos un mācīt militāros grupējumus un potenciālus pašnāvniekus spridzinātājus.

Neizdevusies operācija pret *Northwest Airlines* lidmašīnu ir jaunākais piemērs tam, ar kādiem draudiem mums jāsaprotas. No otras puses, mums jāzina, ka dažādas cilvēktiesību organizācijas ir ne reizi vien apsūdzējušas Jemenas varas iestādes par spīdzināšanu, necilvēcīgu izturēšanos un nāves spriedumiem bez tiesas. Plaši ir izplatīti patvaļīgi pilsoņu aresti un kratīšana mājās, aizbildinot šādu nelikumīgu rīcību ar vajadzību cīnīties pret terorismu.

Tāpēc, baronese *Ashton*, runājot par Padomes secinājumiem attiecībā uz Jemenu, kādu atbalstu cīņā pret terorismu ES var piedāvāt Jemenai? Turklāt ES uzskata, ka krīzi šajā teritorijā nevar atrisināt ar militāriem līdzekļiem. Tomēr Vašingtona ir parakstījusi nolīgumu ar Jemenas varas iestādēm par ciešu militāru sadarbību. Tāpēc es labprāt gribētu uzzināt jūsu viedokli par Eiropas Savienības nostāju pret Amerikas lēmumu aktīvāk darboties Jemenā, lai apkarotu teroristus, jo īpaši parakstot nolīgumu par militāro izlūkošanu un mācībām.

Richard Howitt (S&D). — Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju šodienas debates, kas notiek pirms Ārlietu padomes sanāksmes nākamajā nedēļā un Londonas konferences, ko rīko *Gordon Brown*.

Iespējams, mūsu uzmanību piesaistīja mēģinājums uzspridzināt lidmašīnu. Šodien es aicinu pievērst starptautisku uzmanību centieniem atbrīvot britu inženieri *Anthony S.* un piecus citus Eiropas ķīlniekus, kuri strādāja vietējā slimnīcā un kurus nolaupīja pagājušā gada jūnijā.

Tomēr savā turpmākajā darbā mums jāpievēršas nevis ārējām vajadzībām attiecībā uz Jemenu, bet iekšējām. Jācinās ar pārtikas nepietiekamību, kas ir lielāka nekā dažās Āfrikas valstīs dienvidos no Sahāras tuksneša, piemēram, Nigērā, un cilvēktiesību pārkāpumiem, kā nupat teica *Andriekienē* kundze, valstī, kas ieņem 11. vietu pasaulē nāvessodu izpildes ziņā, tostarp bērniem. Tādējādi mēs kā starptautiska sabiedrība negaidīsim, lai ierodas teroristi, pirms mēs sāksim risināt iespēju, pārvaldības un attīstības jautājumus pasaules nestabilajās valstīs.

Es atzinīgi vērtēju Augstās pārstāves šodienas paziņojumu par palīdzību un lūdzu viņu nodrošināt, lai nākamās nedēļas sanāksmē tiktu risināts reālu saistību jautājums par finansiālas palīdzības piešķiršanu Jemenai no visiem dalībniekiem, jo ANO Konsolidētais aicinājums savāca mazāk nekā 1 % no vajadzīgajiem līdzekļiem. Kā teica *Brantner* kundze, lai sanāksme tiecas panākt pamieru un varbūt miera konferenci pēc pēdējām kaujām pret *Houthi* nemierniekiem ziemeļos un nodrošina humānās palīdzības piekļuvi reģionam. Jānodrošina, lai valsts ienākumi no naftas tiktu ieguldīti ekonomikā un sociālajā attīstībā valsts iedzīvotāju labā. Eiropai ir jāsadarbojas un jārod ilgtspējīgi risinājumi Jemenas cietumniekiem, vislielākajam kontingentam, kas palicis Gvantamano līcī.

Es tiešām ceru, ka Augstā pārstāve izpētīs iespēju kopējam ES un Persijas līča Sadarbības padomes drošības un aizsardzības politikas projektam par drošības sektora mācībām Jemenā, kurā mūsu pūlēm ir tik liela nozīme daudzu valstu skatījumā.

Visbeidzot — *Bin Ladens* varbūt nāk no *Al-Rubat* ciemata Jemenā, bet starptautiskās iesaistīšanās trūkums ir vainīgs pie tā, ka viņa vārdā tik daudz jaunu cilvēku ir kļuvuši par radikāliem nemierniekiem. Tagad ir jāiesaistās starptautiskajai sabiedrībai.

Charles Goerens (ALDE). — (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Pietiek ar uzbrukuma mēģinājumu, lai apgalvojums, ka mūsu pilsoņiem ir tiesības uz drošību, vairs nešķistu triviāls. Turklāt mūsu sabiedrības aizsardzība liek mums pastāvīgi meklēt līdzsvaru starp drošību un brīvību.

Tiesības uz aizsardzību, jo īpaši no teroristu uzbrukumiem, ir paredzētas Lisabonas līguma 188. R pantā, vēl precīzāk 4. pantā, kas pilnvaro Eiropas Savienību un tās dalībvalstis efektīvi rīkoties. Tas pats punkts paskaidro, ka Eiropas Padomei regulāri jāveic to draudu novērtējums, ar kuriem sastopas Eiropas Savienība. Es vēlos lūgt *Ashton* kundzi paskaidrot man, vai Eiropas Savienība un tās dalībvalstis ir rīkojušās saskaņā ar šo klauzulu un cik lielā mērā.

Vai viņa uzskata, ka sadarbība Eiropas Savienībā ļauj viņai apgalvot, ka ASV izlūkošanas dienesta kļūdas, kas atklājās saistībā ar uzbrukuma mēģinājumu reisam 253 no Amsterdamas uz Detroitu, būtu varējušas notikt arī Eiropas Savienībā?

Viens jautājums šajās debatēs ir būtisks, proti, vai aizdomās turētā terorista vārds bija zināms Eiropas izlūkošanas dienestiem, visiem Eiropas izlūkošanas dienestiem? Ja ne, kādus secinājumus viņa sagaida? Vai viņa pašreiz uzskata, ka koordinācijas līmenis un informācijas apmaiņa starp izlūkdienestiem ir pietiekami laba, lai izslēgtu šādu kļūdu iespēju Eiropas Savienībā?

Vai Augstā pārstāve uzskata, ka dalībvalstu izlūkošanas dienestu spējas sadarboties solidaritātes garā, kā paredzēts 188. R pantā, ir pietiekamas?

Patiešām, pilsoņiem ir tiesības pieprasīt terorisma draudu nevainojamu uzraudzību. Viņiem būs grūti saprast, kāpēc, no vienas puses, Eiropas Savienība turpina sūtīt arvien vairāk SWIFT tipa personīgo datu uz Amerikas Savienotajām Valstīm un kāpēc, no otras puses, tai pašai Eiropas Savienībai ir trūkumi aizsardzības un izlūkošanas jomā.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, diemžēl Jemena jau sen ir kļuvusi par teroristu inkubatoru, un gadu gaitā tam ir pievērsti pārāk maz uzmanības. Konflikti, nelikumības un korupcija ir dziļi iesakņojušies.

Starp citu, ir vērts atcerēties, ka iemesls, kāpēc britu karaspēks iejaucās Jemenā 19. gadsimta sākumā, bija vajadzība apturēt pirātismu Adenas līcī, un vairāk nekā gadu simteni viņi to veiksmīgi darīja. Nesenajā pagātnē Jemena, protams, ir gan attīstījusi teroristu inkubatoru, kurā ir notikuši teroristiski akti, gan eksportējusi terorismu uz citām valstīm. Teroristu grupējumi izveicīgi izmanto iespējas, ko sniedz bankrotējušas valstis. Mums jāpalīdz to novērst.

Pašlaik AK sniedz nesamērīgu palīdzību. Es ceru, ka Londonas konference mudinās arī citas valstis darīt ko vairāk, tostarp arī Eiropas Savienību, un piekristu, ka jāiesaistās arī citām šā reģiona valstīm.

Protams, mēs nevaram cerēt, ka iznīcināsim terorismu, kur vien tas ieperināsies, un tas nozīmē, ka mums jāpalielina mūsu pašu valstu drošība un jāizveido efektīvāka robežkontrole. Es šaubos, vai ES ir pietiekami motivēta to darīt, tāpēc katrai no mūsu valstīm ir jāsakārto sava saimniecība.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, Jemenas tauta ir kritusi par upuri imperiālistu konfliktam un intervencei. Imperiālistiskās lielvalstis, manuprāt, kūda uz savstarpēju etnisku, rasu un reliģisku cīņu šajā valstī. Jau gadiem viņi ir lietojuši militāru spēku. Viņi neļauj atrisināt nesaskaņas miermīlīgā veidā, lai varētu pārvaldīt energoresursu rezerves un enerģijas pārvades ceļus šajā teritorijā.

Notikumus šajās valstīs vienmēr ir ietekmējusi imperiālistu izvēlētā NATO politika un atbalsta politika dziļi reakcionārajam un pret tautas masām vērstajam režīmam šajā valstī. Nemot vērā Amerikas Savienoto Valstu milzīgo finansiālo un militāro palīdzību, kura aizbaidinās ar cīņu pret *al-Qaeda* un nosauc Jemenu par valsti, kas slēpj teroristus, un bombardē šīs valsts teritorijas, izmantojot Saūda Arābijas spēkus un ASV palīdzību, kā arī ārvalstu karaspēka klātbūtni, ir iespējams, ka atklāti militārā imperiālistu intervence vēl paplašināsies. Tas kļūst skaidrs no jaunā histērijas uzliesmojuma pēc teroristu uzbrukuma mēģinājuma *Delta* aviosabiedrības lidmašīnai. Es uzskatu, ka tauta atbildēs ar cīņas pastiprināšanu pret represīviem pasākumiem un imperiālistu intervenci.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētājas kundze, kā lēdija Breknela no Oskara Vailda lugas būtu teikusi — vienreiz stipri kļūdīties musulmaņu pasaulē ir bīstami, bet kļūdīties divreiz ir vieglprātīgi.

Kļūdīties trīsreiz vai vairāk reižu ir dumjības, neprāta vai tīšas ļaundarības pazīme. Jemenu tagad sauc par jauno Afganistānu. Padomdevēju funkciju pildīšanai jau ir izvietots ASV karaspēks. Cik ilgi viņi un viņu sabiedrotie, iekaitot Lielbritāniju, turēs tur sauszemes bruņotos spēkus cīņai pret *al-Qaeda*?

Kas Rietumiem faktiski ir jādara, lai novērstu draudus? Vispirms tiem jāizbeidz kari musulmaņu valstīs, kuru dēļ tiek nogalināti Rietumu karavīri un civiliedzīvotāji un musulmaņu jaunieši gan savā valstī, gan ārvalstīs

klūst par radikāliem nemierniekiem. Rietumiem jāatsauc karaspēks, lai tas rūpējas par drošību savās mājās un aizsargā iedzīvotājus un infrastruktūras.

Attiecībā uz Tuvajiem Austrumiem tiem jāpieņem patiesi neitrāla politika un jāatsakās no ASV piekoptās partizānu politikas, un tiem jāapstādina imigrācija no musulmaņu valstīm un jāliek radikāliem musulmaņiem Rietumos saprast, ka viņi būtu daudz laimīgāki, ja dzīvotu starp savas reliģijas brāļiem.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese *Ashton*, dāmas un kungi! Pēdējos mēnešos iedzīvotāju dzīves līmenis, kā arī politiskie un ekonomiskie apstākļi Jemenā ir dramatiski pasliktinājušies. Mums, eiropiešiem, tāpēc ir jādara viss iespējamais, lai beidzot stabilizētu šo valsti.

Augstā pārstāve, vai varu jums lūgt novērst to, ka Jemena kļūst par otru Afganistānu? Mums jādara viss, kas ir mūsu spēkos, lai apkarotu starptautisko terorismu. Tomēr mēs to spēsim panākt tikai tad, ja atbalstīsim miera procesu Jemenā. Mums ir jāpanāk miers šajā reģionā, un mums ir jāatbalsta valdības pūles nodrošināt mieru. Jemenas valdībai būtu vēlreiz jāatgādina, ka tai ir jāgarantē, lai Jemenā nebūtu diskriminācijas — tikai tad var iestāties miers. Mieram ir vajadzīgas demokrātiskas struktūras, kas aizstāv minoritāšu tiesības. Tas ir Eiropas ceļš, un tas var atšķirties no citu valstu ceļa. Es lūdzu, lai jūs savā jaunajā amatā netaupītu pūles, lai ietu šo Eiropas ceļu kopā ar mums.

Bez politiskas stabilitātes Jemenai nav izredžu. Ja būs nodrošināta politiskā stabilitāte, vietējā ekonomika varēs atveseļoties, ekonomika varēs attīstīties, un cilvēkiem būs nākotnes izredzes. Es lūdzu jūs papūlēties tā labā. Es lūdzu jūs arī izmantot savu ietekmi, lai nodrošinātu, ka militārie palīgspēki Jemenā sniedz humāno palīdzību. Jemenā atrodas 1 30 000 bēgļu no Somālijas. Stāvoklis tur ir šausmīgs. Es saistu savas cerības ar jums, baronese *Ashton*, un gaidu, ka jūs izmantosiet savu ietekmi. Lūdzu aizstāviet arī sešus ķīlniekus, Eiropas pilsoņus — vienu britu un piecus vāciešus —, kurus tur kā ķīlniekus Jemenā. Varbūt jūs varat palīdzēt tos atbrīvot. Ļoti pateicos.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Es piekrītu Komisijai un saviem kolēģiem, kas teica, ka stāvoklis Jemenā ir saspīlēts. Nebeidzamie partizānu kari un šķeltnieku cīņas ir nogurdinājušas un noplicinājušas šo valsti, un iedzīvotāji cieš no galējas nabadzības. Šāda ekonomiska un politiska nestabilitāte ir izsaukusi bažas Jemenas kaimiņvalstīs Arābu pussalā un apdraud ne tikai reģionālo, bet visas pasaules drošību. Ziņas par teroristu grupējumu neseno aktivizēšanos liek raizēties. Atcerēsimies arī neveiksmīgo mēģinājumu uzspriest lidmašīnu, kas lidoja uz Ameriku, kā arī draudus sūtniecībām Jemenā. ASV jau ir paziņojusi, ka tā vēltīs īpašu uzmanību stāvoklim šajā valstī. Tāpēc, īstenojot kopējo ārpolitiku, manuprāt, Eiropas Parlamenta, Eiropas Komisijas un citu iestāžu uzdevums, jo īpaši Lisabonas līgumam stājoties spēkā, ir veikt kopējus un saskaņotus pasākumus ar starptautisko sabiedrību.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Es runāšu slovēņu valodā, tāpēc, lūdzu, klausieties tulkojumu. Jemena ir valsts, ko nomoka reliģiski un cilšu konflikti un kļūdas, kuras pieļāvuši iepriekšējā koloniālā un ASV politika. Kā daži kolēģi teica, pirmkārt, mums ir darīšana ar Tuvajiem un Vidējiem Austrumiem, kas ir nestabils reģions, kurš ir neatrisinātu problēmu pārņemts, un, otrkārt, jāņem vērā visu konfliktu konflikts — Izraēlas un Palestīnas konflikts.

Jemenā ir visas šīs problēmas, un mēs nedrīkstam sevi maldināt, domādami, ka mums ir darīšana ar vietēju problēmu. Jemenā notiek pilsoņu karš, tajā ir *al-Qaeda* nocietinājumi, valsts vara ir vāja, izlūkošanas dienesti — slikti, drošības dienesti un bruņotie spēki — neefektīvi. Ko mēs varam gaidīt no Londonas konferences?

Augstā pārstāves kundze, es uzskatu, ka visgrūtākā lieta būs formulēt visaptverošu pieeju, bet tieši tas mums jādara. Vienīgi tas atrisinās Jemenas problēmas. Mūsu pieejai jāpamatojas uz ekonomiskiem un attīstības apsvērumiem, un mums jāpiedāvā Jemenai tāds atbalsts, kas palīdzēs tai attīstīt valsts un administratīvo veikspēju.

Tomēr es uzskatu, ka otrajam ziņojumam, ko vēlos, lai jūs, *Ashton kundze*, sniegtu, ir jābūt par to, ka mēs nedrīkstam maldināt sevi, domājot — lai neviens nemaldina sevi, šādi domājot —, ka šis ir tikai vēl viens jautājums vai problēma, ko var atrisināt ar militāriem līdzekļiem. Baidos, ka ir daudz norāžu, jo īpaši pasaules plašsaziņas līdzekļos, kas apgalvo, ka mēs gatavojamies atklāt jaunu frontes līniju, ka mēs gatavojamies jaunam bruņotam konfliktam. Tā būtu vissliktākā lieta, kas varētu notikt Jemenā, un kaut kas tāds, kas vēl vairāk saindētu attiecības visā reģionā. Mēs esam guvuši pietiekami daudz mācības no militārām avantūrām, kurām esam bijuši liecinieki, no Tuvajiem un Vidējiem Austrumiem līdz Afganistānai un dažām citām vietām.

Struan Stevenson (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, mēs iepriekš debatējām par cilvēktiesību situācijas pasliktināšanos un brutālo fašistisko režīmu Irānā. Šo debašu laikā mēs uzzinājām, kā mullas eksportēja terorismu uz Palestīnu un Libānu un kā viņi tagad eksportē savu zemisko terora veidu uz Jemenu.

Oktobra beigās Jemenas amatpersonas ziņoja, ka tās ir aizturējušas kuģi ar ieroču kravu, kas bija ceļā no Irānas. Viņi apcietināja piecus irāņu instruktorus. Ieroči un instruktori bija paredzēti *Houthi* dumpiniekiem.

Irāna ļoti labi prot karot ar svešām rokām; tā šī valsts rīkojās gan Palestīnā, gan Libānā. Tagad tā vēlas izraisīt reģionālu konfliktu ar sunnītu pārvaldīto Saūda Arābiju. Es gribu pateikt baronesei *Ashton*, ka viņa izgriezīs lielu daļu no šā ļaundabīgā audzēja, kas apdraud Tuvos Austrumus, ja attiecībā uz Irānu rīkosies izlēmīgi.

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve, dāmas un kungi! Nopietnā politiskā, ekonomiskā un sociālā krīzē Jemenā ir saistīta ar *al-Qaeda* militāro klātbūtni tās teritorijā un ar džihāda kaujinieku vīziju, kas to motivē.

Jemena ir viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē, un iekšējo konfliktu risināšanu tajā apgrūtina sunnītu un šiītu minoritāšu savstarpējā konflikta reliģiskā izcelsme. Kā jau minēts rezolūcijas priekšlikumā, būtiski svarīga ir palīdzība, sadarbība un atbalsts sociālās palīdzības programmu īstenošanai. Tomēr mums jāuzsver arī tas, kā Rietumi riskē, ja drošības problēmas netiks risinātas nepārprotami un apņēmīgi.

Iemesli, kas liek teroristiem apgūt militārās mācības un gatavoties „mocekļu nāvei”, ir džihāda kaujinieku ideoloģijas produkts, kas arvien plašāk izplatās un iesakņojas arī Āfrikas kontinentā daļēji tās vienaldzības un pavisības dēļ, ar kādu starptautiskā sabiedrība ir izturējusies pret *al-Qaeda* un tās šūniņām Somālijā un Sudānā, kā arī Jemenā.

Mums jāatceras par cēloņu un sekū sakarību starp teroristu klātbūtni Jemenā un notiekošo terora aktu skaitu, kuru mērķis ir destabilizēt Somāliju, kas ir Jemenā bāzēto *al-Qaeda* spēku kontrolēta ķīlniece. Pēdējie savukārt nav tik lielā mērā atkarīgi no Saūda Arābijas vahabītiem kā no Irānas ājatollām, no kuriem tie saņem ieročus un naudu. Atbalstu Jemenai nevar nošķirt no drošības jautājuma.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, *Ashton* kundze! Jūs pareizi uzsvērāt, ka Jemenā svarīga prioritāte drošības jomā ir šajā valstī pastāvošo iekšējo konfliktu izbeigšana. Mēs nedrīkstam jaukt cēloņus ar sekām, un, nemazinot terorisma draudu nozīmi, galvenais nestabilitātes cēlonis Jemenā tomēr nav terorisms. Terorisms attīstās tāpēc, ka ir nestabilitāte, ko rada iekšējie konflikti. Raugoties no šā viedokļa, Eiropas Savienībai vispirms ir jāatbalsta un jāveicina pašreizējie centieni sākt valsts līmeņa dialogu Jemenā ar prezidentu *Salēh*.

Reģionālā līmenī — kā mums tikko atgādināja — pastāv saistība ar krīzi Somālijā un krīzi Āfrikas ragā. Starp Jemenu un Somāliju ir ne tikai ļoti ievērojamas migrācijas plūsmas, bet arī ieroču transports un džihāda kaujinieku kustība. Šajā saistībā es gribētu zināt, kāda ir Eiropas Savienības nostāja attiecībā uz iespējām pastiprināt kuģošanas uzraudzību, kas skar arī Jemenu.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Jemena ir arābu pasaules nabadzīgākā valsts. Es nesen biju Jemenā un redzēju to pats savām acīm. Nav šaubu, ka nabadzība ir cēlonis vai vismaz faktors, kas saasina dažas no daudzajām problēmām, ar kurām šai valstij nākas saskarties.

Diemžēl globālajā pasaulē Jemenas problēmas kļūst arī par mūsu problēmām. Rezolūcijas priekšlikumā un šo debašu laikā minētie iekšējie konflikti jārisina ar politiskiem līdzekļiem, un konfliktējošajām pusēm jāievēro cilvēktiesības un starptautiskās humanitārās tiesības. Eiropas Savienībai jācenšas novērst pašreizējās krīzes saasināšanos. Attīstības palīdzība, ko mēs sniedzam, var palīdzēt panākt politisko, ekonomisko un sociālo stabilitāti, ja šī palīdzība ir efektīva un ja tā tiek izmantota saprātīgi.

Tomēr līdz katastrofai vairs nav tālu. Jau tika pieminēts ūdens deficīts, kā arī sarūkošās jēlnaftas rezerves, taču vēl ir tāda problēma, kā kata (*Catha edulis*) — halucinācijas izraisošs narkotisks augs, ko lieto 90 % Jemenas iedzīvotāju un kas izspiež citas kultūras. Piemēram, kādreiz Jemena eksportēja kafiju, bet tagad tā nevar to darīt, jo kafijas vietā tiek audzēta šī narkotika.

Jemenas valdība un starptautiskā sabiedrība nedrīkst veikt tikai pagaidu pasākumus, tāpēc ka tās ir saskārušās ar strukturālām problēmām, un, pat ja mums izdosies apturēt *al-Qaeda* Jemenā, problēmas atgriezīsies, ja mēs nelikvidēsim cēloņus.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, kā mēs jau dzirdējām un kā mēs visi labi apzināmies, situācija Jemenā no ekonomikas viedokļa un no sociālās kohēzijas viedokļa ir dramatiska. Valstī trūkst ūdens, naftas rezerves izsīkst, un iedzīvotāji audzē narkotisku augu kultūras.

Tieši tāda pati situācija pirms 26 gadiem bija Afganistānā, kad mēs šajā plenārsēžu zālē — ar to es domāju Eiropas Parlamenta veco plenārsēžu zāli —, debatējot par ziņojumu par narkotikām, lēmām par Afganistānas nākotni. Ja tūlīt pat nenotiks uz attīstību orientēta iejaukšanās un ja ANO netiks atļauta pastāvīga klātbūtne visos līmeņos, Jemena noteikti nonāks tādā pašā stāvoklī, kādā Afganistāna ir šodien — ar neatrisinātām problēmām.

Nav daudz veidu, kā cīnīties pret terorismu, un tas, kā to dara Rietumi, noteikti nav viens no pareizajiem. Vienīgais veids, kā palīdzēt šai valstij nekļūt par *al-Qaeda* priekšposteni, ir tai panākt vienošanos ar visām arābu valstīm, ne tikai ar Saūda Arābiju, un, protams, mums jācenšas palīdzēt šai tautai atteikties no cilšu filozofijas un pilsoņu kariem un tiekties uz demokrātiskām tiesībām.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Neveiksmīgais mēģinājums uzspridzināt lidmašīnu, kas 25. decembrī bija ceļā no Amsterdamas uz Detroitu, faktiski tikai atklāja kādu svarīgu faktu. Tas pievērsa starptautiskās sabiedrības uzmanību tam, cik nopietna ir situācija Jemenā, jo, kā mums labi zināms, šajā valstī pašlaik notiek nevis viens, bet trīs konflikti. Papildus cīņai, kurā iesaistīta separātistu kustība dienvidos, valdības spēku uzbrukums *al-Huthi* šītu nemierniekiem pirms sešiem mēnešiem ir licis no jauna uzliesmot konfliktam Saadas provincē ziemeļos, un ir veikti arī gaisa uzlidojumi *al-Qaeda* bāzēm.

Humanitārā situācija, kā jau 5. janvārī minēja ANO ģenerālsekretārs, rada dziļu satraukumu, un tā draud pasliktināties pat vēl vairāk, ja neviens no šiem konfliktiem nebeigsies. Raugoties uz turpmākajiem notikumiem, uz starptautisko konferenci, kas jaunā nedēļā notiks Londonā, es uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāveicina saskaņota reaģēšana, lai nodrošinātu stabilitāti šajā valstī, kas var arī sekmēt starptautisko drošību.

Ceļš uz vienotu, stabilu un demokrātisku Jemenu, manā skatījumā, ir ejams, izstrādājot konsekventu plānu militārās un ekonomiskās palīdzības pastiprināšanai un cīņai ar terorismu, kas jāatbalsta ar konkrētiem pasākumiem šīs valsts ekonomiskās attīstības veicināšanai. Paldies!

Alf Svensson (PPE). – (SV) Jemena nav vienkārši drošs patvērums *al-Qaeda*. Tas šajās debatēs ir skaidri pateikts. Šī valsts var viegli kļūt par kaujas lauku divām šā reģiona lielvalstīm — Saūda Arābijai un Irānai. Jemenas valdība ir vairākkārt apsūdzējusi Irānu par šītu nemiernieku atbalstīšanu. Irāna to noliedz, taču šādas apsūdzības, starp citu, ir vairākkārt izskanējušas arī Saūda Arābijas plašsaziņas līdzekļos.

Starp pierādījumiem, kas minēti šajā sakarībā, ir Jemenas valdības ziņojums par to, ka tā 2009. gada oktobrī pārtvēra Irānas ieroču sūtījumu nemiernieku kustībai, un fakts, ka Irānas valsts plašsaziņas līdzekļi pēdējos mēnešos ir atspoguļojuši *Shia* nemiernieku kustības cīņu daudz intensīvāk un daudz labvēlīgākā gaismā nekā iepriekš. Astondesmit divi Saūda Arābijas karavīri ir gājuši bojā cīņās ar nemierniekiem Jemenā, kopš Saūda Arābija sāka savu ofensīvu 2009. gada 4. novembrī.

Kā jau tika norādīts, Jemena ir nabadzīgākā valsts arābu pasaulē, taču tā arī ir nonākusi starp abu šo reģiona lielvalstu — Irānas un Saūda Arābijas — dzirnakmeņiem. Es gribētu zināt, vai *Ashton* kundze to var apstiprināt un arī veikt situācijas analīzi?

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu piekrist situācijas novērtējumam, ko sniedza *Ashton* kundze. Jums taisnība, *Ashton* kundze, — ja mēs vēlamies mainīt situāciju Jemenā, mums jārikojas gan ar humāniem, gan, iespējams, arī ar militāriem līdzekļiem. Lai šo pasākumu spektrs būtu visaptverošs, ir nepieciešama arī saskaņošana, jo par situācijas uzlabošanu Jemenā ir atbildīga ne tikai Eiropas Savienība. Šādu organizāciju ir daudz. Attiecībā uz to es gribētu uzdot šādu jautājumu: vai jums nešķiet, ka ANO un Eiropas Savienības darbs humāno problēmu risināšanā būtu labāk jāsaskaņo? Militāro lietu un izlūkošanas jomā mums arī ir vajadzīga labāka sadarbība ar NATO un ar izlūkdienestiem — ar to es domāju konkrētu valstu izlūkdienestus. Šie pasākumi ir jāsaskaņo, jo tad tie būtu daudz efektīvāki.

Paul Rübig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese *Ashton*! Mans jautājums ir par sadarbības formām, kas mums — Eiropas Savienībai —, jūsuprāt, jāattīsta Jemenā, piemēram, mazo un vidējo uzņēmumu jomā vai varbūt energoapgādes un ūdens apgādes jomā, jo komunikācijai un sakaru izveidošanai nākotnē var būt īpaša nozīme. Kurām programmām, jūsuprāt, Augstā pārstāve, būtu jāpiešķir prioritāte?

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam gandrīz nācās izteikt līdzjūtību 300 Amsterdamas-Detroitas reisa pasažieru tuviniekiem. Viņš to būtu darījis vakar. Tas

nenotika tikai laimīgas nejaušības dēļ. Šis dramatiskais notikums bija vajadzīgs, lai pasaule atklātu Jemenas problēmu — jaunu terorisma avotu.

Mēs esam bezpalīdzīgi, saskaroties ar situāciju, kas līdzīga tai, ar kādu mēs reiz saskārāmies Afganistānā. Mēs esam bezpalīdzīgi, saskaroties ar to, kas šodien notiek Jemenā, un Eiropu, un šo ēku piepilda to apmānīto cilvēktiesību aizstāvju balsis, kuriem bija žēl Gvantanamo ieslodzīto. Šie ieslodzītie tika atbrīvoti, un tagad viņi atkal organizē uzbrukumus. Atkal ies bojā cilvēki, un mēs teiksim, ka esam bezspēcīgi.

Es pilnīgi atbalstu *Zemke kunga* teikto — bez militārās sadarbības, bez izlūkdienestu sadarbības un bez to iestāžu sadarbības, kuru pienākums ir vajāt teroristus, mēs pakļausim briesmām mūsu pilsoņu veselību un dzīvību.

Catherine Ashton, *Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos / Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētājas kundze, šis atkal ir svarīgas un visaptverošas debates par pasaules reģionu, kas jau vairākus gadus ir bijis mūsu uzmanības centrā. Es apsvēru faktu, ka laikposmā no 2007. līdz 2010. gadam Komisija ir izdevusi EUR 100 miljonu atbalstam, un līdzīga summa tiks izdota arī turpmāk. Taču, lai arī kā tur nebūtu, tas ir reģions, kura ilgtspējīgu un saskaņotu darbību mēs esam uzskatījuši par svarīgu, kā to jau norādīja daudzi deputāti.

Es domāju, ka *Salafranca* kundzes komentāri, ko viņa izteica sākumā, tika pārņemti un atspoguļoti vairākos ieteikumos par to, kā mēs varētu nodrošināt efektīvu saskaņošanu attiecībā uz drošības jautājumiem un kopīgu politisku un ekonomisku darbību, lai risinātu problēmas, ar kurām saskārusies šī valsts. *Giannakou* kundze uzdeva jautājumu par izsīkstošajām ūdens un naftas rezervēm; manuprāt, Jemena ir pirmā valsts, kurā saskaņā ar prognozēm līdz 2015. gadam varētu beigties ūdens, un tas ir īsts un liels izaicinājums.

Lai šo problēmu risinātu, mums jāapsver integrēta pieeja; vairāki deputāti izvirzīja jautājumu par to, kāda stratēģija mums jāizvēlas. Es mēģināšu ieskicēt svarīgākos šīs stratēģijas elementus: pirmkārt, drošības un pretterorisma jautājumi. Tuvojoties Londonas sanāksmei, mums efektīvi jāsadarbjas šajos jautājumos. Vēl viens aspekts, ko pieminēja vairāki deputāti, — mums jāvienojas par palīdzības paketi un jākoncentrējas uz to darbu, ko mēs jau veicam, piemēram, piekrastes misijā *Atalanta*, jo šis darbs ir svarīgs.

Kuģošanas uzraudzības uzlabošanas jautājums tiek izskatīts tieši šobrīd; par šo tēmu man nesen bija saruna ar Spānijas aizsardzības ministru, lai noskaidrotu, ko vēl iespējams darīt labākai un efektīvākai saskaņošanai kuģošanas drošības jomā, ņemot vērā krasta līnijas garumu un pārtraugāmo platību.

Es arī domāju, ka mēs esam raksturojuši šo visaptverošo pieeju, kā savienot savā starpā dažādos aspektus un iesaistīt Jemenas kaimiņus. *Brantner* kundze, jūs minējāt konkrēti Persija līča sadarbības padomi. Es piekřītu — ļoti svarīga daļa no tā, kā mēs cenšamies risināt šā reģiona problēmas, ir sadarbība ar reģiona kaimiņvalstīm, un Londonas sanāksme, es ceru, sapulcēs galvenās šā reģiona dalībvalstis, kas spēs mums palīdzēt.

Londonas sanāksme, protams, ir izdevība apvienot mūsu uzskatus un apvienot tos ar ASV un citu valstu uzskatiem. Mēs atrodam kopīgu valodu ar ASV. Nav pareizi teikt, ka viņu pieeja aprobežojas ar cīņu pret terorismu — viņi arī pilnā mērā atbalsta un pievienojas tam, ko mēs saucam par mūsu „pamatcēloņu” pieeju, proti, dažādu pasākumu kopumam, kas mums jāveic, lai nodrošinātu atbalstu šai valstij.

Lai atbildētu uz īpašo jautājumu par drošību, Spānijā šīs nedēļas nogalē notiks neformāla ES Iekšlietu komitejas sanāksme. Es saprotu, ka amerikāņu kolēģi arī tur būs, lai pārrunātu deputātu izvirzītos jautājumus.

Es piekřītu komentāram, ka šī nav Ziemassvētku eglīte vai vēlmju saraksts. Mums jābūt selektīviem attiecībā uz to, ko mēs, mūsaprāt, varam darīt, lai mainītu situāciju; palīdzība Jemenai radīt tādu iekšējo dialogu, kāds tai nepieciešams, lai atbalstītu tautu un mēģinātu atrisināt dažus no šajā valstī notiekošajiem konfliktiem, manā skatījumā būs tik pat svarīga kā viss pārējais, ko mēs darām.

Ja man jautā par pareizā atbalsta veida atrašanu, manuprāt, arī stabilitātes instrumentus var pienācīgi izmantot, lai nodrošinātu tāda līmeņa atbalstu, taču ar tiem nevar aizstāt un nekad nebūtu iespējams aizstāt centienus palīdzēt valdībai rast tādu iekšējo dialogu, ko tikai valdība var rast. Partneriem jāatrod kopīga valoda ar Jemenu, lai varētu risināt vissvarīgākās problēmas.

Tātad man šīs bija ļoti lietderīgas debates; es esmu ļoti pateicīga, jo tās palīdz man domās izstrādāt to jautājumu sarakstu, ko es iesniegšu Ārlietu padomei, kad mēs par to debatēsim, un tad paņemšu līdzi uz Londonu, lai, kā es jau minēju, iesaistītos sarunās ar valdību par visiem aspektiem, kuros mēs varam sniegt pastāvīgu atbalstu, lai attīstītu šīs valsts ekonomiku, lai risinātu terorisma apkarošanas jautājumus, kā arī jautājumus, kas attiecas uz atbalstu no kaimiņvalstīm.

Visbeidzot es uzskatu, ka mums jāpadomā par vairākkārt pieminēto ķīlnieku bēdīgo stāvokli — ir sagūstīti un tiek turēti par ķīlniekiem seši cilvēki, viens brits un pieci vācieši, turklāt sagūstītajā vācu ģimenē ir daži mazi bērni. Es zinu, ka Vācijas ārlietu ministrs G. Westerwelle nesen bija Jemenā. Es ar viņu šonedēļ runāju par šo jautājumu, un savās domās mēs vienmēr būsim kopā ar ķīlniekiem, kuriem šobrīd neklājas viegli. Mēs pārrunāsim visus šos jautājumus Londonas sanāksmē, un es vēlreiz ļoti pateicos cienījamiem deputātiem par to, ka viņi šos jautājumus izvirzīja.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks februārī pirmās sesijas laikā.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs ilgi esam novērojuši ietekmīgu ģeostratēģisko interešu saplūšanu plašajā reģionā, kas ietver Vidējos un Tuvos Austrumus, Vidusāziju un Ziemeļāfriku, tostarp Sarkano jūru un Adenas līci, kur Jemenai ir stratēģiska pozīcija (blakus Somālijai). Šīs intereses aizvien vairāk tiek aizstāvētas ar militāriem līdzekļiem, un tas tiek darīts aizvien agresīvāk. Pašreizējā situācija Jemenā un briesmīgās ciešanas, kurām tiek pakļauti tās iedzīvotāji, jāanalizē, ņemot vērā šo situāciju. Pieaugošā ASV un ES militārā iesaistīšanās ir jāuztver un jānosoda atbilstīgi. Brutāla un pretīga šādas iejaukšanās izpausme, ko mēs stingri nosodām, bija ASV spārnoto raķešu uzbrukums vietai, kura tika uzskatīta par *al-Qaeda* teroristu bāzi, bet kurā, kā runā, esot gājuši bojā daudzi civiliedzīvotāji. Īstais risinājums sarežģītajām problēmām un briesmām, kas apdraud šā reģiona iedzīvotājus, jāpanāk ar demilitarizāciju, valsts likumu ievērošanu un tautas neatkarību, kā arī patiesu sadarbību, kuras mērķis ir atrisināt dziļās sociālās problēmas, ar kurām viņi saskaras.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Attiecībā uz drošības un ekonomiskās un politiskās stabilizācijas problēmu Jemenā — problēmu, kas pēdējā laikā ir likusi sevi manīt diezgan bieži, es kā Eiropas Parlamenta delegācijas attiecībā ar Arābijas pussalu vadītājs gribu izteikt savas bažas. Jemena, kas ir nabadzīgākā valsts arābu pasaulē, ir kļuvusi par īpašas intereses objektu teroristu grupējumiem, kas, izmantodami tās vājumu, ir pārvērtuši to par bāzi teroristu uzbrukumiem tālu aiz tās robežām. Saskaņā ar novērotāju ziņojumiem Jemenai draud sašķelšanās, ko var izraisīt šītu nemieri ziemeļos, separatistu kustība dienvidos un *al-Qaeda* teroristu aktivitāte.

Šā iemesla dēļ es aicinu stiprināt divpusējās attiecības ar Jemenu un izstrādāt plānus visefektīvākajām drošības un politiskās situācijas uzlabošanas metodēm, jo īpaši saistībā ar *Gordon Brown* rīkoto īpašo sanāksmi par šo tēmu 28. janvārī Londonā.

7. Stāvoklis Irākā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietnieces ziņojums par situāciju Irākā.

Catherine Ashton, Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Priekšsēdētāja kundze, ja palūkojamies uz Irāku šodien, mēs redzam īstu progresu, kaut arī valsts vēl aizvien saskaras ar daudzām sarežģītām problēmām. Bet šodien es gribu pievērsties Irākas tagadnei un nākotnei, jo tā ir valsts ar milzīgu potenciālu un vērā ņemamiem panākumiem pēdējo mēnešu laikā.

Vardarbība šodien ir viszemākajā līmenī kopš 2003. gada. Lai gan mēs esam piedzīvojuši šausmīgus uzbrukumus valsts iestādēm, kopējais civiliedzīvotāju upuru skaits 2009. gadā bija vairāk nekā uz pusi mazāks nekā 2008. gadā. Būtiski samazinājusies vardarbība sektu starpā, kas bija milzīga problēma 2006. un 2007. gadā.

Irākai ir jauna konstitūcija, un tā ir sarīkojusi vairākas vēlēšanas, kurās par spīti riskam bija augsta vēlēšanu aktivitāte. Pateicoties Irākas tautas drosmībai, ir iesaistījusies demokrātiskās institūcijas. Pašvaldību vēlēšanas pagājušajā gadā noritēja samērā gludi visā Irākā. Izšķirošas būs nākamās vispārējās vēlēšanas, kas paredzētas 2010. gada 7. martā un kas var kļūt par lielu soli Irākas demokrātijas nostiprināšanas virzienā.

Mums tas nozīmē, ka jāturpina strādāt, lai Irāku atbalstītu un, situācijai uzlabojoties, pievērstos jaunām jomām.

Kopš 2003. gada Eiropas Savienība ir sniegusi Irākai palīdzību EUR 1 miljarda apmērā. Tā ir izmantota tādās jomās kā pamatpakalpojumi, cilvēkpotenciāla attīstība, bēgļi, laba pārvaldība, politiskais process un spēju veidošana — tas viss saskaņā ar Irākas prioritātēm. Pēc lūguma vairākas reizes ir pagarināta mūsu Integrētā tiesiskuma misija *EUJUST LEX*, kam arī pašlaik ir mācības Irākā.

ES ir bijusi vēlēšanu procesa galvenā atbalstītāja, un mēs turpināsim palīdzēt Irākai šajā un citās jomās, līdz Irākas iestādes būs spējīgas pašas uzņemties pilnu atbildību. Tā kā ir panākts labs progress, mēs aizvien vairāk koncentrējamies uz irākiešu īpašumtiesībām un ilgtermiņa veikspēju.

Mēs arī veidojam savas attiecības ar Irāku. Mēs tikko parakstījām Savstarpējās saprašanās memorandu par sadarbību enerģētikas jomā un drīz parakstīsim partnerības un sadarbības nolīgumu, kas kļūs par pirmajām līgumattiecībām starp ES un Irāku. Tās skars tādus jautājumus kā politiskais dialogs, tirdzniecība un sadarbība tiesiskā regulējuma jomā un attīstības palīdzība.

Mēs vēlamies plašāku un dziļāku dialogu ar Irāku, un tam jāaptver arī cilvēktiesību jautājums. Parlaments ir izrādījis lielu interesi par Irāku, un mēs ceram turpmāk ieraudzīt vēl ciešāku sadarbību starp Eiropas Parlamentu un Irākas Pārstāvju padomi.

Irākai nepārprotami ir jātiek galā ar daudzām sarežģītām problēmām. Gaidāmajām vispārējām vēlēšanām būs izšķiroša nozīme, un tām jābūt brīvām un godīgām. Kopā ar mūsu starptautiskajiem partneriem mēs rūpīgi vērosim to norisi. ES sūtīs Vēlēšanu novērtēšanas grupu novērtēt šīs vēlēšanas un sniegt mērķtiecīgus ieteikumus.

Godājamie deputāti, Irāka ir uz pareizā ceļa. Es esmu pārliecināta, ka tā izmantos savas jaunās iestādes, lai atrastu kompromisus, kas nepieciešami nacionālai samierināšanai. No mūsu puses, mēs joprojām sniegsim Irākai palīdzību un turpināsim to atbalstīt kopā ar ANO un pārējo starptautisko sabiedrību.

Es ar nepacietību gaidu mūsu debates.

Esther de Lange, PPE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, arī es gribu pateikties Augstajai pārstāvei par viņas vārdiem, kas sniedza vajadzīgo optimisma devu. Pozitīvas zīmes tiešām ir vērojamas. Jūs, cita starpā, minējāt uzbrukumos bojā gājušo civiliedzīvotāju skaita samazināšanos un gaidāmās vēlēšanas. Tomēr, baronese Ashton, pat veiksmīgas vēlēšanas vēl nenozīmē demokrātiju, un tās arī nepadara valsti par tiesisku valsti. Citēšu dižo vācieti Šilleru jūsu dzimtajā angļu valodā, baronese: „Balsu vairākums nevar kalpot par taisnīguma mēru.” Nobriedusi demokrātija atzīst arī minoritāšu tiesības. Man ir nopietnas bažas šajā ziņā. Esmu vilusies, ka jūsu uzrunā Parlamentam neizskanēja vārds „minoritātes”.

Kāpēc es esmu noraizējusies? *Human Right Watch* vēl aizvien ziņo, ka pie musulmaņiem nepiederošas minoritātes tiek vajātas. Kopš 2004. gada ir notikuši 65 uzbrukumi baznīcām. Vietējās zemessardzes vienības turpina padzīt kristiešus no viņu mājām. Aizvakar Mosulas pilsētā ielas vidū tika nošauts 52 gadus vecs dārzena tirgotājs, divu meitu tēvs. Tas, protams, izraisa pašlaik notiekošo kristiešu minoritāšu bēgšanu no Irākas. 1991. gadā kristiešu skaits valstī vēl bija 850 000, pēc Persijas līča kara tas bija 550 000, bet pēc ASV iebrukuma šis skaits saruka līdz 385 000, no kuriem 100 000 ir iekšzemē pārvietotas personas. Eiropas Savienība nevar turpināt noraidzīties uz šo situāciju, neko nedarot. Eiropas Savienības līguma 2. pantā cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības, ir minētas kā burtiski viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām. Mēs prasām, lai minoritāšu tiesības ievērotu mūsu 27 dalībvalstis, un jūsu darbs, baronese Ashton, ir pieprasīt to ievērošanu arī starptautiskā līmenī.

Līdz šim Komisijas pieejā — un jūs pati tā teicāt — galvenais uzsvars ir likts uz vispārēju infrastruktūras atbalstīšanu un demokrātijas stiprināšanu ar ANO starpniecību vai kā citādi. Jūs sakāt, ka mēs rīkojamies saskaņā ar irākiešu prioritātēm. Es gribētu, lai jūs mums pastāstītu, kā jūs nodrošināsiet, lai Eiropas Savienības politikā attiecībā uz Irāku un tās Irākas budžetā tiktu pievērsta lielāka uzmanība neaizsargātajām minoritātēm. Tā varbūt nav viena no galvenajām Irākas prioritātēm, bet tā ir mūsu prioritāte. Es būtu jums pateicīga, ja jūs man atbildētu.

Silvia Costa, S&D grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre Ashton, dāmas un kungi! Es domāju, ka ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Parlaments izmantotu izdevību, ko paver šīs debates attiecībā uz martā paredzētajām vēlēšanām Irākā.

Irākas politiskais process ir parādījis, ka tas ir svarīgs — pat ja tas, kā jūs teicāt, ir interesants —, taču pagaidām vēl ļoti trausls. Tāpēc ir vēl svarīgāk darīt visu iespējamo, lai stiprinātu valsts jaunās iestādes un politisko līdzsvaru, kas tās atbalsta. Mēs uzskatām to par būtiski svarīgu mērķi, kas jāasniedz, ja mēs vēlamies, lai augustā notiktu pirmā vēra ņemamā ASV karaspēka vienību izvešana no Irākas un lai tā neatstātu nopietnas sekas uz iekšējo stāvokli valstī.

Šītu, sunnītu un kurdu līdzāspastāvēšana, kas šobrīd ir ietverta federālajās struktūrās, jānodrošina ar jaunajiem likumiem, kā arī ar politisko konsensu visu šo pušu starpā. Attiecība uz to ir radušās bažas — un mēs gribētu dzirdēt arī jūsu viedokli šajā jautājumā —, ko izraisījis vēlēšanu komisijas nesen pieņemtais lēmums liegt

dalību vēlēšanās daudziem kandidātiem un partijām, kuri cieši saistīti ar sunnītiem vai kristiešiem, tādējādi riskējot novājināt jau tā trauslo demokrātisko procesu Irākā.

Kā jūs jau minējāt, Eiropas Savienībai ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šā vēlēšanu procesa novērošanu, taču tai arī jābūt mērķtiecīgākai, veidojot attiecības ar Irāku. Savienības *EUJUST LEX* programma tiešā veidā iesaista mūs Irākas likumdošanas un demokrātisko institūciju uzlabošanā, un mēs — Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa — uzskatām par pozitīvu zīmi to, ka Padome ir izlēmusi pagarināt misiju līdz 2010. gada 30. augustam.

ES, izmantojot savas sadarbības programmas, jāturpina sniegt spēcīgu atbalstu Irākai, lai piedalītos valsts stabilizācijas un attīstības procesā, un pēc vēlēšanām tai jāstiprina attiecības parlamentu starpā. Jāatceras, ka daudzas dalībvalstis, tostarp Itālija, darbojas kopā ar Irāku svarīgajā kultūras sadarbības programmā.

Politiskais līdzsvars Irākā ir būtiski svarīgs ne tikai šai valstij, bet arī attiecībā uz Irākas potenciālo stratēģisko nozīmi reģionā ar mērķi pārvarēt pašreizējos konfliktus un nodrošināt mieru. Šajā ziņā pozitīvs solis ir Kurdistānas valdības panāktā attiecību uzlabošanās ar Turciju.

Tomēr, kā mēs zinām, Irāka joprojām ir valsts ar ļoti nopietnām problēmām attiecībā uz drošību, demokrātijas vērtību un cilvēktiesību ievērošanu, un ekonomisko nedrošumu. Šīs situācijas negatīvo ietekmi vissmagāk izjūt neaizsargātākās grupas, piemēram, bēgļi, kas veido 10 % no iedzīvotāju kopskaita, etniskās minoritātes, sievietes, reliģiskās minoritātes un bērni.

Tāpēc mūsu līdzdalībai šajā jomā jābūt vēl izteiktākai — es jau beidzu —, daļēji, sniedzot atbalstu vietējām un Eiropas NVO, kas darbojas Irākā, un šajā sakarībā arī sievietes var tikt iesaistītas kā stratēģiskas personas, lai pārvarētu iedzīvotāju grūtības.

Johannes Cornelis van Baalen, ALDE grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, fakts ir tāds, ka Irāka ir nedroša. Tas ir fakts.

Ja mēs palūkojamies uz Irānu, tad redzam, ka tā pūlas iegūt lielāku ietekmi, nekā nepieciešams, Irākas dienvidos — visā dienvidu teritorijā — ar šītu minoritātes palīdzību. Es nedzirdēju Augsto pārstāvi pieminam Irānas nostāju. Irāna apdraud Irāku. Kas, jūsuprāt, jādara Eiropas Savienībai, lai noturētu Irānu tur, kur tai jābūt — Irānā, nevis Irākā?

Attiecībā uz ziemeļiem mēs redzam, ka tur lielas problēmas rada Turcijas un Irākas domstarpības par Kurdistānu. Protams, cīņa ar partizāniem, kas apdraud Turciju Irākas ziemeļos, iespējams, ir likumīgi pamatota, bet tieši tā ir problēma. Autonomajam reģionam Irākas ziemeļos — Kurdistānai — jāiet pašai savs attīstības ceļš.

Kas attiecas uz saprašanās memorandu enerģētikas jomā, tad tas ir ļoti svarīgs, taču Irāka nav unitāra valsts. Vai šis memorands tiek apspriests arī ar kurdū autonomo valdību? Jo Kirkūkā pašlaik norit diskusija par to, kam pieder naftas atradnes utt. Vai tas tiek ņemts vērā?

Vēl es gribētu pievērst jūsu uzmanību tam, ka Irākas drošības spēki vēl aizvien nav kārtīgi apguvuši mācības un joprojām labi nepilda savas funkcijas. Tātad mums ne tikai jāatbalsta tiesiskums, bet arī jābūt gataviem, ja mums to lūgs, palīdzēt viņiem, atbalstot viņu drošības spēkus. Ir vajadzīga integrēta pieeja attiecībā uz enerģētiku, ekonomiku un stabilitāti. Ir vajadzīga integrēta pieeja attiecībā uz Irākas kaimiņvalstīm. Vai jūs, lūdzu, varētu mums pastāstīt kaut ko par šo integrēto pieeju? ALDE grupas vārdā, paldies.

Jill Evans, Verts/ALE grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties Augstajai pārstāvei baronesei Ashton par viņas paziņojumu.

Es domāju, ka būtu piemēroti norādīt, ka mūsu šāvakara debates noris laikā, kad Apvienotajā Karalistē notiek J. Chilcot vadītā izmeklēšana par pretlikumīgo karu Irākā, uzsverot mācības, kuras no tā vajadzētu gūt, un atklātībā ir nācis liels daudzums informācijas, kura apstiprina to, kam daudzi no mums ticēja iebrukuma laikā, — proti, kara iemesls bija režīma maiņa un kontrole pār resursiem, nevis masu iznīcināšanas ieroču draudi. Attiecībā uz ilgtermiņa plānošanu pēc kara Irākai augsta ranga diplomāti un armijas virsnieki, sniedzot liecības izmeklēšanas laikā, lieto tādus vārdus kā „šausmīgi”, „dziļš pagrimums” un „izkāmējis līdz nožēlojamam stāvoklim”, tāpēc nav nekāds brīnums, ka mēs tagad redzam šīs noziedzīgās rīcības smagās sekas.

Baronese Ashton sacīja, ka ir panākts zināms progress, un tā, protams, ir, taču joprojām pastāv nopietnas problēmas. Nav nekādu tiesību aktu, kas aizsargātu Irākā dzīvojošās minoritātes. Nemazinās milzīgā bēgļu problēma. Arodbiedrību pārstāvji, žurnālisti, sievietes politiķes un cilvēktiesību aktivisti ir pazuduši bez vēsts

vai nogalināti. Turpinās teroristu pašnāvnieku uzbrukumus. Pirms 7. martā gaidāmajām vēlēšanām Irākas vēlēšanu komisija, kā mana kolēģe jau norādīja, pagājušajā nedēļā aizliedza kandidēt gandrīz 500 kandidātiem, kas galvenokārt bija sunnītu politiķi. Irākas parlamentā viņi jau tāpat ir pārstāvēti nepietiekamā skaitā, un tas noteikti radīs vēl lielāku spiedienu un nestabilitāti.

Pagājušā gada novembrī ES prezidentūra mudināja Irākas valdību pārtraukt nāvessodu piespriešanu un atcelt tos pavisam, taču vēl aizvien 900 cilvēku Irākā gaida nāvessoda izpildi, un nāvessodi bieži vien tiek piespriesti netaisnīgos tiesas procesos, no kuriem daži ilgst tikai dažas minūtes.

ES pienākums ir palīdzēt veidot demokrātiju un nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu, un attiecību veidošana ar Irāku pamatojas uz trim prioritātēm — palīdzēt attīstīt pamatpakalpojumus, piemēram, veselības aprūpi un izglītību, veicināt tiesiskumu un atbalstīt Cilvēktiesību komisiju.

Partnerības un sadarbības nolīgums kļūs par pamatu turpmākajam darbam, taču mums jāpieprasa tūlītēja rīcība tādos jautājumos kā nāvessoda atcelšana, neaizsargāto un apdraudēto iedzīvotāju grupu aizsardzība un demokrātijas un cilvēktiesību stiprināšana.

Struan Stevenson, ECR grupas vārdā. — Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Vēlēšanas Irākā nebūs brīvas un godīgas. Pirms desmit dienām Tiesiskuma un pārskatatbilstības komisija nolēma aizliegt balotēties Nacionālā dialoga frontes vadītājam un pēdējo četru gadu parlamenta deputātam *Saleh al-Mutlaq*. Viņam ir aizliegts piedalīties gaidāmajās vēlēšanās. Manuprāt, tā nebija nejaušība, ka šo nedzirdēto aizliegumu, kā arī aizliegumu balotēties vairāk nekā 500 Irākas laicīgajiem politiķiem paziņoja tieši tajā dienā, kad Irānas nekrietnais ārlietu ministrs *Manouchehr Mottaki* apmeklēja Bagdādī. *Saleh al-Mutlaq* ir atklāti kritizējis Irānas iejaukšanos Irākas lietās, un tagad mullas uzstāj, ka viņam jāaizliedz piedalīties vēlēšanās.

Man par atvieglojumu ASV viceprezidents *Joe Biden* jau ir protestējis pret šo aizliegumu, un es ceru, baronese Ashton, ka jūs rīkosieties tāpat. Kamēr Dr. *al-Mutlaq* un pārējiem nav atcelts aizliegums, mēs nedrīkstam un nevaram atzīt šo vēlēšanu likumību.

Willy Meyer, GUE/NGL grupas vārdā. — (ES) Baronese Ashton, piedodiet, bet es nepievienojos jūsu optimismam. Ir labi būt optimistiskiem, bet pašreizējā situācijā mēs nevaram būt optimisti attiecībā uz Irāku.

Pierādījums tam ir Komisijas lēmums nesūtīt novērotājus uz Irāku, jo tā nevar garantēt viņu drošību. Manuprāt, šis lēmums runā pats par sevi. Tas skaidri rāda, ka attiecībā uz Irāku — es zinu, ka jūs nevēlaties runāt par pagātni, bet mums nav citas izvēles, kā runāt par pagātni — mums ir darīšana ar valsti, kas ir izpostīta un kur vairāk nekā 1 miljons iedzīvotāju ir miruši un 4 miljoni ir bez pajumtes nelikumīga, negodīga kara rezultātā, kura pamatā ir meli. Irākā nebija masu iznīcināšanas ieroču, nedz arī kādas saistības starp Sadamu Huseinu un *al-Qaeda*. Tāda ir šī vienkāršā patiesība. Vienīgā patiesība bija tā, ka Ziemeļamerikas naftas rūpniecībai bija jāiegūst kontrole pār jēlnaftu Irākā.

Tāda ir šī vienkāršā patiesība. Turklāt šo patiesību nevar pamatot turpināt, klātesot okupācijas karaspēkam, kas visu izkropļo. Es nebūšu šobrīd pārsteigts, ja pieņemtais lēmums aizliegt opozīcijas partijas izraisīs īstas pilsoņu konfrontācijas. Dažas Eiropas valstu sūtniecības neizslēdz militāra apvērsuma, īsta militāra apvērsuma iespēju Irākā. Ainava tāpēc ir ļoti drūma.

Es aicinu jūs izlemt izvākt okupācijas karaspēku, cik ātri vien iespējams. Tas ir apstākļi, kas izkropļo patieso situāciju Irākā. Apvienoto Nāciju Organizācijai tādēļ ir jāuzņemas vadība un jāievieš pārejas periods, kas nodrošinās atgriešanos normālā dzīvē pie tā, ko nekad nedrīkstēja atņemt — citiem vārdiem sakot, pie starptautiskajām tiesībām.

Bastiaan Belder, EFD grupas vārdā. — (NL) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve! 2009. gada Ziemassvētku naktī — citiem vārdiem sakot, kad mēs bijām Ziemassvētku brīvdienās — vairākas vietējās baznīcas Irākā, Mezopotāmijā tika slēgtas. Šo bēdīgo stāvokli izraisīja spridzināšanas draudi, tāpat kā pagājušajā gadā. Protams, baznīcas bieži vien paliek tukšas, ar draudiem vai bez tiem, jo arvien vairāk kristiešu pamet šo valsti. Vardarbība pret viņiem kļūst arvien lielāka, lai gan viņu skaits samazinās. Pirms Ziemassvētkiem notika trīs nāvējoši uzbrukumi Mosulā. Turklāt kristiešiem Kirkūkā, kas iepriekš bija samērā droša pilsēta, bija jāpiedzīvo vairākus mēnešus ilga nerimstoša cilvēku nolaupīšana un nogalināšana, kas beidzās ar simtiem kristiešu ģimeņu bēgšanu.

2003. gadā Irākā bija aptuveni 1,5 miljoni kristiešu, vairāk nekā puse no viņiem tagad ir aizbēgusi, lai paglābtos no islāma ekstrēmistu veiktās reliģiskās tīrīšanas. Kāds Irākas kristietis ir vaicājis, kāpēc Eiropas Padome un Eiropas Savienības 27 dalībvalstis tikai lēnprātīgi noskatās, kā notiek šī Irākas „afganizēšana”. Es

labprāt uzklautu jūsu viedokli par to, Augstā pārstāve. Lai kāds tas arī nebūtu, Mezopotāmija bez savas senās kristiešu kopienas nepieredzēs iecietīgāku nākotni, un ilgtermiņā tas nesola neko labu Eiropas drošībai.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gatavošanās parlamenta un prezidenta vēlēšanām 7. martā ir izraisījusi drudžainus pasākumus, tostarp jaunu koalīciju un apvienību veidošanos. Daži no Irākas premjerministra oponentiem vēlas atjaunot vecās apvienības, piemēram, Irākas Apvienoto koalīciju. No otras puses, premjerministrs cenšas piesaistīt laicīgas neatkarīgo kandidātu grupas Tiesiskuma koalīcijai.

Tomēr mēs nedrīkstam aizmirst, ka pēc parlamenta un prezidenta vēlēšanām valdībai būs jāorganizē referendums par Kirkūku. Pastāv liela iespēja, ka drošība Irākā pasliktināsies, ja šīs vēlēšanas apstrīdēs dažas Irākas grupas vai arī ja notiks iekšēji konflikti.

Galvenās problēmas, ar kurām sastopas varas iestādes Bagdādē, ir referenduma atlikšana uz vēlāku laiku saskaņā ar nolīgumu, kas parakstīts ar Amerikas Savienotajām Valstīm par ASV bruņoto spēku statusu (SOFA), un naftas un gāzes likuma galīgā varianta pieņemšanas atlikšana, kā arī naftas cenu krišanās, lielais nāvēssodu skaits — pašlaik nāvēssods ir piespriests 900 cilvēkiem — un spīdzināšana, lai iegūtu atzišanos. Vispārējā cilvēktiesību stāvokļa pasliktināšanās rada ES dziļas bažas. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais apstāklis ir tas, ka paaugstinās korupcijas līmenis. Bijušā Irākas tirdzniecības ministra apcietinājums ir vismaz viens piemērs, ko varu pieminēt šajā saistībā.

Attiecībā ar Irāku Rumānijas mērķis ir pāreja no ieguldījuma militārajā drošībā uz ieguldījumu civiliedzīvotāju drošībā. Turpinot militāru klātbūtni Irākā, līdz misija būs pabeigta, mana valsts ir pierādījusi, ka tā pilda saistības, ko noslēgusi ar saviem partneriem.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Irākas tautas demokrātiskie sasniegumi vēl ir jānostiprina un jāveicina, tas pats attiecas arī uz drošību. Pēdējos mēnešos ir notikusi iepriecinoša apvienību pārgrupēšanās, kas ir palīdzējusi pārvarēt etnisko un reliģisko šķelšanos, kura pēdējos gados ir bijusi Irākas politikas raksturīga iezīme. Jaunās kurdu Pārmaiņu partijas panākumi ir Irākas politiskās dzīves normalizēšanās piemērs. Tomēr vēlēšanu komisijas nesena paziņojums, ka aptuveni 500 sunnītu politiķiem neļaus balotēties, neveicina nacionālo samierināšanos, tas var apdraudēt vēlēšanu procesu un atkal izraisīt konfliktus. Ziņas par nāvēssodu izpildi arī laupa cerības. Baronese *Ashton*, Eiropas līderiem ir jāpārlicina Irākas varas iestādes tos atcelt. Šajā ziņā ES Tiesiskuma misijas (EULEX) stiprināšana arī ir svarīga.

Pusotrs miljons irākiešu vēl arvien dzīvo kaimiņvalstīs. Daudzi no viņiem nekad nevarēs atgriezties. Tās Eiropas valstis, kas piedalījās iebrukumā Irākā 2003. gadā, ir īpaši atbildīgas par to, un tām ir jāuzņem vairāk bēgļu nekā līdz šim. Šajā ziņā līdzīgi atbalsta noteikumiem iekšzemē pārvietotām personām cilvēktiesību jautājumos kopumā un sieviešu tiesību jautājumā jo īpaši, kā arī cīņā pret korupciju ir svarīgi, lai Irākas valdība grozītu likumu par NVO, lai sabiedrība varētu brīvi organizēties. Ir absolūti nepieciešams, lai Eiropas Savienība veicinātu Irākas un Eiropas NVO sadarbību. Sabiedrība, kas ir pilsoniska, brīva un dinamiska, ir demokrātijas nostiprināšanas priekšnoteikums Irākā.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, *Ashton* kundze! Lai gan starptautiskie spēki ir uzņēmušies milzīgas saistības un simtiem starptautiskās koalīcijas karavīru, tostarp 23 Polijas karavīri, ir gājuši bojā, stāvoklis Irākā joprojām ir slikts. Tā ir valsts, kurā mums ir jāpastopas ar teroristu uzbrukumiem un reliģisku minoritāšu vajāšanu, tostarp kristiešu minoritātes vajāšanu, bet, protams, salīdzinājumā ar stāvokli pirms vairākiem gadiem ir vērojams neliels progress. Tomēr mēs vēl arvien saņemam ziņas par teroristu uzbrukumiem, kas destabilizē ne tikai Irāku, bet visus Tuvos Austrumus. Teroristu un starptautiskā terorisma atbalstītāju mērķis ir Irākas destabilizācija. Ir daudz pierādījumu tam, ka Irāna ir atbildīga par atbalstu terorismam.

Ashton kundze, kāds ir jūsu kā Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos viedoklis par Irānas iejaukšanos Irākas lietās? Es vēlos mudināt jūs pieņemt uzstājīgāku nostāju un sadarboties ar Amerikas Savienotajām Valstīm, lai panāktu risinājumus, kas ietekmē Irānu un izdara spiedienu uz to, lai tā pārtrauc iejaukties Irākas iekšējās lietās. Manuprāt, tikai tad būs iespējams nodrošināt relatīvu stabilitāti šajā reģionā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, Augstā pārstāve! Mēs nepievienojamies jūsu optimismam ne attiecībā uz stāvokli Irākā, ne attiecībā uz labumu, ko dod koalīcija, jo tās rīcība robežojas ar aklumu. Irākā iebruka un to okupēja, pamatojoties uz tiši maldinošu informāciju par masu iznīcināšanas ieroču atrašanos Irākā.

Tā rezultātā 17 no 27 ES dalībvalstīm tika ievilkta uzbrukumā Irākai un tās okupācijā. Valsts ir izpostīta, tās mantojums izlaupīts, tās iedzīvotāji dziļi sašķelti. Reliģisks fanātisms gūst neskaitāmas cīnītāju rezerves. Irānas tirānija netraucēti iejaucas Irākas lietās. Vēlēšanas notiek nožēlojamā un negodīgā veidā.

Ko jūs esat nolēmusi un ko mēs esam nolēmuši darīt, lai sauktu pie atbildības valstis, kas mēloja un kas to pašu var izdarīt rīt Jemenā vai kādā citā valstī? Kādus pasākumus jūs esat iecerējusi veikt, lai nosodītu okupantus par to, ka viņi lietoja speciālus ķīmiskus un radioloģiskus ieročus un vājināta urāna šāviņus, kuru ietekme uz nākamajām paaudzēm ir ļoti zināma? Kā mēs varam nodrošināt, ka šos ieročus nelieto Afganistānā, ja mēs izlikāmies neredzam stāvokli Irākā?

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Mēs ļoti atzinīgi vērtējam gaidāmās vēlēšanas Irākā, jo tās nozīmē soli tuvāk demokrātijai. Tās nebūs brīvas un godīgas, bet mums ir jājūtas apmierinātiem, ka varam spert vienu mazu soli uz priekšu pēc otra.

Irākas ekonomikas, tirdzniecības, kultūras un finanšu atjaunošana un tās drošības garantijas ir būtiski demokrātijas attīstības noteikumi, bet mums ir jāstiprina arī šīs valsts varas iestādes. Dažādu etnisko un reliģisko grupu mierīgu līdzāspastāvēšanu Irākā var nodrošināt, atjaunojot iestādes, ieviešot federālo risinājumu — federālismu —, kas unitāras valsts robežās dažādiem reģioniem piešķir plašu autonomiju. Irākas Kurdistānas pieredze varētu būt noderīgs atsauces punkts.

Tāpēc es vēlos uzzināt baroneses *Ashton*, Augstās pārstāves, viedokli par šo valsts varas iestāžu aspektu.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Apspriežot Irāku, protams, ir daudz stāstu par vardarbību un visādām šausmām, bet nav apstrīdams tas, ka valstī notiek demokratizācijas process.

Es vēlos jums atgādināt, ka pagājušajā gadā Irākā 3912 sievietes gluži atklāti balotējās vietējās vēlēšanās. Tas nozīmē, ka aptuveni desmit sievietes balotējās uz vienu vietu. Tā ir pozitīva parādība, jo īpaši arābu valstī. Tā deva mums cerības pirms šā gada parlamenta vēlēšanām 7. martā, jo īpaši tāpēc, ka sunnīti piedalījās vietējās vēlēšanās. Kā jau bija teikts, pirms divām nedēļām valdības komisija tomēr liedza 14 sunnītu partijām piedalīties vēlēšanās. Starp tiem, uz ko attiecas aizliegums, bija aizsardzības ministrs *Abdul-Qadir al-Obaidi* un sunnītu vadītājs Nacionālā dialoga frontes vadītājs *Saleh al-Mutlaq*.

Irākas parlamenta vēlēšanas, protams, ir būtiskas valsts nākotnei un Irākas turpmākajai demokratizācijai, jo īpaši attiecībā uz Irākas etnisko un reliģisko kohēziju. Es vēlos uzsvērt arī to, ka mums jārunā atklāta valoda attiecībā uz izturēšanos pret etniskajām un reliģiskajām minoritātēm Irākā. Kā jau norādīju, Irākas parlamenta vēlēšanas noteiks mūsu attieksmi pret Irāku tuvākajā nākotnē. Ko, pēc ES Augstās pārstāves baroneses *Ashton* domām, ES var darīt, lai gaidāmās parlamenta vēlēšanas Irākā kļūtu iekļaujošas un demokrātiskākas?

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Pēdējos gados Eiropas Savienība ir ļoti nostiprinājusi attiecības ar Tuvo Austrumu valstīm, kā arī savu ietekmi tajās. Eiropas Savienība vienmēr ir veltījusi daudz uzmanības Irākai un kopā ar starptautisko sabiedrību ir piedalījies Irākas rekonstrukcijā un miera uzturēšanas un drošības misijās. Dažādi grupējumi vēl arvien cīnās par varu valstī, un tas kavē to reformu īstenošanu, kuras sākušās vairākās valsts teritorijās. Tas, ka 14 partijām ir liegts piedalīties vēlēšanās, arī rada bažas. Irāka ir izvēlējusies ceļu uz demokrātiju, un tāpēc Eiropas Savienībai un citām valstīm ir jāpieprasa un, ja nepieciešams, jāpalīdz nodrošināt, ka starptautiskās saistības, kuras Irāka ir uzņēmusies, tiek pildītas un cilvēktiesības un brīvības ievērotas. Es uzskatu, ka Irāka ir patiešām gatava ciešai sadarbībai ar Eiropas Savienību. Pirmdien parakstītais saprašanās memorands starp ES un Irāku par sadarbību enerģētikā liecina par apņemšanos attīstīt ilgstošas savstarpēji izdevīgas attiecības. No enerģētikas viedokļa Irāka ir ļoti svarīga Eiropas Savienībai, bet energoapgādes drošības garantijas ir neizbēgami saistītas ar valsts ekonomisko un politisko stabilitāti, kuras pēdējā laikā trūkst. Protams, tas ir ilgstošs process, bet es uzskatu, ka Eiropas Savienībai, Augstajai pārstāvei un starptautiskajai sabiedrībai ir jāpiedāvā līdzekļi un risinājumi, kas ļautu cilvēktiesību un tiesiskuma principiem kļūt par galvenajiem pīlāriem turpmākajā Irākas politikā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, *Ashton* kundze! Es vēlos teikt, ka, apkopojot *Ashton* kundzes runu vienā teikumā, to var raksturot kā oficiālo optimismu. Tomēr, manuprāt, Eiropa un mūsu vēlētaji gaida no mums kaut ko īpašu, viņi gaida patiesību. Politiski parāda, kas viņi ir, ne tikai ar to, ko viņi saka, bet arī ar to, ko viņi nepasaka, un es jūsu runā, *Ashton* kundze, nedzirdēju dažas lietas, kas šokēja ievērojamu daļu Eiropas sabiedriskās domas, tostarp arī sabiedrisko domu manā valstī. Es ar to, piemēram, domāju minoritāšu pastāvīgu vajāšanu Irākā, tostarp — un es to uzveru — kristiešu vajāšanu. Tā ir realitāte, par ko nav šaubu.

Manuprāt, manam kolēģim *Poręba* kungam bija taisnība, kad viņš pirms brīža runāja par Irānas iejaukšanos Irākas lietās. Vai to pašu nevar teikt par Irākas varas iestādēm un to skandalozo iejaukšanos *Ashraf* nomietnes dzīvē, kurā uzturas Irānas bēgļi? Vai Irākas varas iestādes nedara to pašu? Manuprāt, tas ir stipri jāuzsver, jo īpaši tāpēc, ka Irākas varas iestādes saņem no Eiropas Savienības finansiālu palīdzību, ko tās bieži izmanto nepienācīgā veidā, piemēram, lai veiktu intervenci pret *Ashraf* nomietni.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, man šķiet, ka Irāka var būt piemērs tam, ka dažkārt ir jālieto spēks, lai salauztu diktatūru, kas iznīcina tūkstošiem oponentu, izmantojot ķīmiskus ieročus. Šādu lēmumus ir grūti pieņemt. Tāpēc es vēlos, lai mēs šodien, runājot par Irāku, atcerētos tos tūkstošus karavīru no Amerikas Savienotajām Valstīm, Itālijas, Polijas un citām valstīm, kas ir krituši Irākā, kā arī pieminētu viņu ģimenes. Viņi devās uz turieni pārliecībā, ka kalpos cēlam mērķim, un, kā mēs šodien šeit dzirdam, Irāka ir ceļā uz demokrātiju.

Es zinu, ka šodien mēs visi aicinām jūs būt aktīvāki, *Ashton* kundze, bet mēs vēlamies, lai Eiropas Savienība aktīvi rīkotos. Lūdzu, dodieties uz Irāku un sniedziet stāvokļa novērtējumu, lai Eiropas Savienības sūtītā palīdzība tiktu izmantota ar tiem pašiem noteikumiem, kādus mēs šodien te minējām, jo īpaši attiecībā uz minoritāšu aizsardzību.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ir sagādījis tā, ka pašlaik runā tikai poļi, bet Polijai un Polijas karavīriem ir pieredze drošības atjaunošanā Irākā.

Es piekřitu jums, *Ashton* kundze, ka stāvoklis Irākā ir nedaudz labāks, nekā tas bija iepriekš, bet tas vēl arvien ir diezgan nestabils. Līdztekus dažādajiem pasākumiem, ko veic Eiropas Savienība, es vēlos ierosināt divus īpašus pasākumus, jo, manuprāt, tie netiek veikti. Pirmais pasākums šodien netika šeit minēts. Manuprāt, Irākas attīstībai un stabilizācijai ir ārkārtīgi svarīgi pieņemt programmu Irākas jauniešu izglītošanai Eiropā, jo Irākā vēl arvien trūkst ārstu, inženieru un apūdeņošanas speciālistu. Es uzskatu, ka mēs varētu palīdzēt Irākai šajā jomā. Otrais pasākums attiecas uz Irākā atrodamo kultūras bagātību aizsardzību. Manuprāt, ES ir īpaši jāpalīdz atjaunot Babilonu. Tā ir bagātība, kas ikvienam cilvēkam pasaulē ir jāaizsargā.

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese *Ashton*! Mans jautājums attiecas uz saprašanās memorandu, kas parakstīts enerģētikas nozarē. Vai jūs uzskatāt, ka turpmākā attīstība ir iespējama kopā ar *Oettinger* kungu vai *De Gucht* kungu? Es uzskatu, ka tieši ekonomikas atjaunošana nodrošinās lielāku stabilitāti Irākā. Ja mēs uzlabotu attiecības enerģētikas nozarē, jo īpaši piegādājot vairāk iekārtu no Eiropas, lai labāk izmantotu enerģijas rezerves, kas tur atrodas, kā arī pērkot enerģiju Irākā un tādējādi kompensējot mūsu ieguldījumu, no tā labums būtu abām pusēm. Būtu labi, ja šo iniciatīvu īstenotu dažās nākamajās nedēļās.

Catherine Ashton, Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos un Komisijas priekšsēdētāja vietniece. – Vēlreiz pateicos visiem par svarīgajām un interesantajām debatēm. Es centīšos pievērsties dažiem galvenajiem jautājumiem, kas visvairāk nodarbināja godājamo deputātu prātus.

Es sākšu, atzīstot lielo nozīmi, ko deputāti piešķir minoritāšu jautājumam. Kā deputāti zina, viens no mūsu darba galvenajiem partnerattiecību un sadarbības nolīgumu uzdevumiem ir nodrošināt, lai šo nolīgumu pamatā būtu cilvēktiesības. Mēs ceram drīz ierosināt šo nolīgumu ar Irāku, un es to uzskatu par pieņemamu un uzņemos nodrošināt, ka minoritāšu jautājums mūsu darbībā tiktu pareizi saprasts. Tam neapšaubāmi ir liela nozīme.

Es piekřitu arī uzdevumam, ko attiecībā uz nāvēssodu ierosināja vairāki godājamie deputāti. Mūsu uzdevums patiešām ir panākt, lai nāvēssodu atcel visu to iemeslu dēļ, uz ko pamatoti norādīja godājamie deputāti.

Es piekřitu arī tam, ka mums jāapvieno un jāstiprina politiskie procesi, kuriem būs liela nozīme visā, ko darām, un jāpārliecina, ka saprotam, ko vēlamies sasniegt, jo īpaši saistībā ar gaidāmām vēlēšanām. Es saprotu jautājumus, ko ierosināja vairāki godājamie deputāti, tostarp *Costa* kungs un *Stevenson* kungs, par Komitejas lēmumu par kandidātu izslēgšanu no saraksta.

Kandidātu izskatīšana ir vienmēr bijusi daļa no priekšvēlēšanu procesa. Pastāv pārsūdzības procedūra, ko, esmu pārliecināta, ļaus pienācīgi piemērot. Es gribu teikt, ka mēs nākamajā nedēļā plānojam nosūtīt ES misiju, tātad sešas nedēļas pirms vēlēšanu dienas, un tas mums ļaus tieši un uzmanīgi vērot priekšvēlēšanu procesu, kas mūs ļoti interesē. Mēs domājam un ceram, ka Irākas varas iestādes nodrošinās iekļaujošu vēlēšanu procesu visu to iemeslu dēļ, kurus godājamie deputāti pilnīgi nepārprotami minēja savās runās.

Vairāki deputāti runāja arī par saprašanās memorandu enerģētikas nozarē un tā svarīgumu un būtiskumu. To parakstot, mums ir skaidrs, ka Irāka ir unitāra valsts un ka mūsu sadarbība notiek ar visas Irākas valdību. Mēs pilnā mērā atbalstām Irāku kā vienotu un suverēnu valsti. Šajā teritorijā ir svarīgi paplašināt sadarbību

— es dzirdēju, kas tika teikts, jo īpaši to, ko teica *Rübig* kungs, kurš uzsvēra vajadzību turpmāk paplašināt sadarbību. Es šo ziņu nodošu ieceltajiem komisāriem.

Kad es saku, ka ir problēmas ar drošības jautājumu, es apzinos, ka *Kirkūkas* jautājums ir ļoti svarīgs, tāpat kā citas apstrīdētās robežas. Es to uzskatu par vienu no lielākajiem izaicinājumiem, ar ko Irāka pašlaik saskaras. Es esmu stingri pārliecināta, ka Irākai pašai jāatrisina šie jautājumi. Ar to jānodarbojas Irākai pašai. Tomēr es ļoti vēlos atbalstīt Apvienoto Nāciju Organizācijas Palīdzības misiju Irākā, kas ir ieguldījusi ļoti daudz darba, cenšoties sākt dialogu un procesu. Tomēr būs piesardzīgi un negaidīsim, ka šajā priekšvēlēšanu posmā panāksim nozīmīgu dialogu.

Vēl tikai nedaudz arī par sadarbību enerģētikā. Mēs to uzskatām par daļu no visaptverošas un integrētas enerģētikas politikas attīstības Irākā. Jautājums ir par energoapgādi un energoapgādes drošību starp Irāku un Eiropas Savienību, un tam, protams, jāietver atjaunojamu energoresursu, jo īpaši saules un vēja enerģijas, izmantošanas attīstība, kā arī energoefektivitātes palielināšanas pasākumi Irākā. Es ceru arī uz sadarbību tehnoloģiju, zinātnes un rūpniecības jomā nākamajos mēnešos un gados. Tas bija skaidri pateikts.

Saistībā ar neseno delegācijas apmeklējuma atcelšanu *Meyer* kungs vaicāja par drošības jautājuma turpmāku risināšanu. Kā es jau norādīju, mēs patiešām vēlamies redzēt drošības vides uzlabojumus, lai ļautu vēlēšanu novērošanas misijai, piedaloties EP deputātiem, darboties Irākā. Tam noteikti būs liela nozīme attiecībā uz godājamajiem deputātiem gaidāmajā vēlēšanu procesā, un, kā jau es norādīju, mēs drīz sūtīsim uz turieni cilvēkus.

Godājamie deputāti ierosināja jautājumu par karaspēka izvešanu. Prezidents *Obama* ir, protams, paziņojis, ka līdz 2010. gada augustam tiks izvestas visas kaujas vienības, kas faktiski nozīmē, ka karaspēka izvešana sāksies drīz pēc valsts vēlēšanām. Tam arī ir liela nozīme un svars. Es jau teicu, ka mēs drīz sūtīsim vēlēšanu novērtēšanas grupu, kas, es ceru, palīdzēs risināt jautājumus, kurus godājamie deputāti ir ierosinājuši šajā sakarībā.

Attiecībā uz *Asraḥ* nometni mēs esam konsekventi un atkārtoti atgādinājuši Irākai, ka šis sarežģītais jautājums ir jārisina pilnīgā saskaņā ar starptautiskajiem tiesību aktiem un bez jebkādas vardarbības.

Atgriežoties pie tā, ar ko sākām, attiecībā uz Irāku es esmu optimiste. Pastāv nopietni izaicinājumi, un godājamie deputāti pamatoti atgādina mums par šiem nopietnajiem izaicinājumiem. Tomēr mēs uzskatām, ka gaidāmās vēlēšanas un lielākas sadarbības iespējas — iespēja Eiropas Savienībai pamatoties uz savu vērtību sistēmu un risināt jautājumus, kas mums ir īpaši svarīgi: cilvēktiesības, minoritāšu tiesības, nāvessoda jautājumi, ciešas sadarbības izveidošana energoapgādes drošības jomā un ciešākas sadarbības iedibināšana ar valdību, vienlaicīgi skaidri paziņojot, ko mēs sagaidām, — varētu nodrošināt Irākai mierīgu un demokrātisku nākotni. Mums ir konsekventi jāstrādā, lai sasniegtu šo mērķi.

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks februārī nākamās sesijas laikā Strasbūrā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Es zinu tikai dažas valstis, kas ir samērā tuvu Eiropai un kas ir spējušas atlikt savu „demokratizācijas” procesu par vairākiem gadu desmitiem. Irāka, kur karaspēka vienības no ES dalībvalstīm ir paspējušas diemžēl atstāt negatīvu iespaidu, ir katrā ziņā viena no tām. Pašlaik Irāka, kas ir viena no vislaicīgākajām valstīm islāma pasaulē, guļ drupās un trīs no tās kopienām pastāvīgi karo cita ar citu. No pagātnes ir saglabājušās tikai atmiņas par valsts samērā labo izglītības un veselības aprūpes sistēmu un samērā moderno infrastruktūru. Tā ir vienīgā valsts šajā reģionā, kurā kurdu minoritātei bija autonomas tiesības, lai gan valstī nevaldīja ideāli demokrātisks režīms. Kopumā jautājums ir šāds: kurā no šā reģiona valstīm valda patiesi demokrātisks režīms? Tas apstāklis, ka pēc ASV armijas iebrukuma Irākas valsts ir pilnīgi sagrauta, tās infrastruktūra daļēji likvidēta, sociālā un veselības aprūpe, kā arī izglītības sistēma iznīcināta, nozīmē milzīgu soli atpakaļ. Tā saukto demokrātisko vēlēšanu maska nevar to nekādā ziņā noslēpt. Pūles novērst uzmanību no pašreizējām problēmām ar inscenētiem Sadama Huseina režīma prominentu personu tiesas procesiem ir naivas. Tikai tāda persona, kas galīgi nepārzina situāciju, var noticēt, ka to var uzlabot šādā veidā. Vienīgais pozitīvais pēdējā laika aspekts ir tas, ka gan ASV administrācija, gan Irākas valdība ir sapratušas, ka bez labām attiecībām ar Irānu nebūs nekāda uzlabojuma.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Es priecājos par *Ashton* kundzes runas optimistisko toni, bet es gan būtu piesardzīgāks, novērtējot stāvokli Irākā. Par spīti šķietamībai valsts ir vēl iekšēji nestabila, un nevar teikt, ka demokrātija tajā būtu iesakņojusies. Mēs nevaram runāt par stabilizāciju valstī, kuras robežās 1,8—1,9

miljoni iedzīvotāju ir pārvietoti, bet vēl viens miljons iedzīvotāju ir vispār pametuši valsti, un apstākļi, kādos dzīvo bēgļi, ir ārkārtīgi slikti.

Ir svarīgi pārskatīt metodes, ar kādām tiek piegādāta ārzemju palīdzība bēgļiem Sirijā un Jordānijā un pārvietotajiem iedzīvotājiem Irākas robežās. Šī palīdzība jāpiegādā pietiekami ilgu laiku. Cik ilgi? To mēs vēl nezinām. Tomēr gluži tāpat kā ārsts, kas nepārtrauc ārstēt slimnieku pie pirmajām veselības uzlabošanās pazīmēm, mēs arī nedrīkstam ļaut sevi apmānīt ar pārmērīgi optimistiskām prognozēm.

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.25 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

8. ĀKK un EK partnerattiecību nolīguma (Kotonū nolīgums) otrā pārskatīšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir *Eva Joly* ziņojums Attīstības komitejas vārdā par ĀKK un ES partnerattiecību nolīguma (Kotonū nolīgums) otro pārskatīšanu (2009/2165(INI)) (A7-0086/2009).

Eva Joly, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Kotonū nolīguma pārskatīšana dod mums iespēju gūt mācību no krīzēm, kuras pārdzīvojam: no ekonomiskās un finanšu krīzes, sociālās vai pārtikas krīzes, klimata pārmaiņām, enerģētikas problēmām un nemainīgās galējās nabadzības.

Dominējošais ekonomikas modelis, proti, neiegrožotais brīvais tirgus, un mūsu dzīvesveids ir apliecinājis ne tikai savus trūkumus, bet faktiski ir bijis šo nepieredzēto daudzdimensiju krīžu cēlonis. Tāpēc mums ir radikāli jāmaina visa mūsu politika.

Man šķiet, ka šodien jums iesniegtais un Attīstības komitejā vienbalsīgi pieņemtais ziņojums ir pirmais solis šīs nepieciešamās pārskatīšanas virzienā.

Galvenā prasība, kas jāievēro, ir saskaņotība. Eiropas Savienības tirdzniecības politika, zivsaimniecība un lauksaimniecība ir jāveido konsekventi un tā, lai nodrošinātu ilgtspējīgu attīstību, cīnītos pret nabadzību un garantētu pienācīgu dzīves līmeni ikvienam.

Diemžēl man ir jums jāsaka, ka pašlaik tā tas nav. Padarot tirdzniecību par pašmērķi un nevis par līdzekli, ko izmantot attīstības politikai, Eiropas Savienība upurē jaunattīstības valstu iedzīvotājus savu daudznacionālo uzņēmumu labā. Tādēļ sarunas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem gluži pamatoti izraisa strīdus ĀKK valstu valdībās, apvienībās un pilsoniskajā sabiedrībā, kas saskata tajos apdraudējumu savai ekonomikai.

Lauksaimniecība ir viens no visproblemātiskākajiem jautājumiem, un tas diemžēl joprojām paliek novārtā sadarbībā starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm. Kaut arī lauku teritorijas un šo nozari pārstāv vairāk nekā 60 % no iedzīvotājiem un darbavietām, to īpatsvars Eiropas finansējumā ĀKK valstīm ir praktiski neesošs.

Šī situācija ir jāmaina. Kā mēs varam izskaust nabadzību, nenosakot prioritāti pārtikas suverenitātei? Lauksaimniecībai ir jābūt Eiropas Savienības attīstības politikas pamatā. Palīdzēt jaunattīstības valstīm kopā ar vietējiem zemniekiem, lai nodrošinātu viņiem pārtikas suverenitāti, ir gluži vienkārši būtiski, jo īpaši tādēļ, ka pašlaik pārtikas suverenitāti, tāpat kā šo valstu valdību demokrātisko likumību, apdraud jauna un īpaši satraucoša parādība — aramzemes iegāde, ko veic ārvalstu ieguldītāji pēc pārtikas cenu kāpuma, kurš notika 2007. gadā.

Ķīnai, Saūda Arābijai un pat Katarai tagad pieder tūkstošiem hektāru jaunattīstības valstīs. Eiropas Savienībai un ĀKK valstīm ir jārisina šis jautājums, kas, domājams, izraisa vardarbīgus konfliktus un bada nemierus, jo īpaši nosakot, ka piekļuve tādiem dabas resursiem kā zeme un ūdens ir vietējo iedzīvotāju pamattiesības un neatņemamas tiesības.

Vēl viens man sirdij tuvs jautājums ir jautājums par „nodokļu paradīzēm”. Tām ir pietiekami sliktā ietekme uz attīstītajām valstīm, bet vēl sliktāk tās ietekmē jaunattīstības valstu ekonomiku un politiskās iestādes. Uzskata, ka nelikumīgās finanšu plūsmas, ko atļauj šīs „nodokļu paradīzes”, veido summu, kas desmit reizi pārsniedz oficiālā attīstības atbalsta apjomu.

Šis aizplūšanas pārtraukšana ir konsekvences un uzticamības jautājums. Pirmais solis varētu būt tāda saistoša nolīguma parakstīšana, kas prasītu starptautiskām korporācijām automātiski deklarēt savu peļņu un

samaksātos nodokļus katrā valstī, kurā tās darbojas, tādējādi ierobežojot pārkāpumus un zaudējumus, ko cietušas jaunattīstības valstis.

Visbeidzot es vēlētos izmantot šīs debātes, lai vēlreiz norādītu uz demokrātijas deficītu attiecībā uz šo pārskatīšanu, par kuru nenotika konsultācijas ar mūsu parlamentiem. ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas nozīme tomēr ir jāstiprina.

Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, es ceru, ka sarunu dalībnieki izmantos viņiem doto izdevību, lai veiktu vajadzīgos grozījumus šajās partnerattiecībās un gūtu panākumus, no kuriem galvenie ieguvēji būs ĀKK valstu iedzīvotāji.

Vital Moreira, *Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinuma referents*. – (PT) Komisār, dāmas un kungi! Starptautiskā tirdzniecības komiteja, kuru man ir gods vadīt, ir nolēmusi paust nostāju par pašreiz notiekošo Kotonū nolīguma pārskatīšanu divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, tirdzniecība ir būtiska daļa attiecībās starp Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona (ĀKK) valstīm un Eiropas Savienību. Otrkārt, Kotonū nolīgums ir devis jaunos ekonomisko partnerattiecību nolīgumus, kas būtībā ir tirdzniecības nolīgumi.

Šo iemeslu dēļ mēs esam nolēmuši piedalīties, sniedzot ziņojumu, kura referents esmu es.

Šajā ziņojumā mums bažas rada divas lietas: pirmkārt, ekonomisko partnerattiecību nolīgumu datu un, pamatojoties uz šiem nolīgumiem, izveidoto parlamentārās uzraudzības iestāžu, piemēram, *Cariforum*, ievērošana un, otrkārt, sinerģijas izmantošana, ievērojot abu iestāžu autonomiju. Citiem vārdiem sakot, sinerģijas ievērošana Apvienotajā parlamentārajā asamblejā, kas darbojas starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm un ekonomisko partnerattiecību nolīgumu jaunajām starpparlamentārajām iestādēm.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es ļoti atzinīgi vērtēju jūsu izrādīto interesi par Kotonū nolīguma otro pārskatīšanu. Es ar lielu interesi lasu arī Attīstības komitejas ziņojumu, kas sniedz vērtīgu analīzi par apspriežamajiem jautājumiem. Visā šajā procesā mūsu prioritāte ir turpināt informēt Parlamentu, kā mēs esam to darījuši pēdējos mēnešos.

Sarunas ir attīstījušās, un tagad tās ir noslēguma posmā, un nākamā kopīgā vēstnieku sanāksme pierādīs šo diskusiju vērtību. Mēs tieksimies uz to, lai ārkārtas kopīgā ministru sanāksme martā noslēgtu šīs sarunas, kā tas paredzēts Kotonū nolīgumā.

Tagad vēlos izteikt jums dažus apsvērumus par ziņojumu. Pats galvenais — šis ziņojums jau ir izrādījies noderīgs noteiktu Eiropas Savienības nostāju atbalstam. Nosaukšu tikai dažas no tām: jūsu nostāja par ĀKK valstu parlamentu stiprināšanu, par Starptautisko krimināltiesu un par citiem cilvēktiesību jautājumiem apstiprināja mūsu sarunu nostāju. Tāpat mēs arī atbalstām to nozīmību, kādu jūs piešķirāt klimata pārmaiņām un nodrošinātībai ar pārtiku, un tas tiks atspoguļots galīgajā rezultātā.

Es gribētu pievērst uzmanību četriem jautājumiem, sākot ar parlamentārās dimensijas nozīmi, kā tas ir paredzēts Apvienotajā parlamentārajā asamblejā, kam šis ziņojums piešķir lielu nozīmi. Komisija ir apņēmusies stiprināt parlamentāro dimensiju Kotonū nolīgumā. Tādēļ mūsu nodoms nav vājināt Apvienoto parlamentāro asambleju (APA). Gluži pretēji, Komisijas priekšlikums ir jāskata parlamentāro pārraudzības funkciju palielināšanas plašākā kontekstā, jo īpaši ņemot vērā pašreizējos un turpmākos ekonomisko partnerattiecību nolīgumus (EPN) un Eiropas Attīstības fonda (EAF) programmas. Mums ir jānodrošina maksimāla sinerģija starp EPN un Kotonū iestādēm, arī starp APA reģionālajām sanāksmēm un EPN parlamentārajām iestādēm. Šajā jaunajā nostādnē APA plenārsēžu samazinājumam būtu jēga. Tomēr Komisija pieņem, ka šajā jautājumā ir jāpanāk vienošanās ar tiem, uz kuriem šis jautājums visvairāk attiecas, un tādēļ Komisija ir gatava pārskatīt savu nostāju. Tomēr mēs būtu ieinteresēti uzzināt vairāk Parlamenta viedokli par APA nozīmi un darbību mainīgajā politiskajā un iestāžu vidē.

Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu izveide pieprasa ne tikai nodrošināt sinerģiju starp tiem un Kotonū iestādēm, bet arī prasa atjaunināt Kotonū tirdzniecības noteikumus, jo Kotonū tirdzniecības režīms ir novecojis. Mēs esam vienojušies ar ĀKK valstu partneriem, ka mēs turpināsim sarunas ar virzību uz Eiropas partnerattiecību nolīgumiem. Šajā saistībā es kā komisārs attīstības jomā gribētu uzsvērt, ka nav ne politiski vēlams, ne juridiski iespējams Kotonū ieviest ES daudzpusējos tirdzniecības režīmus, piemēram, VPS vai VPS+, kā ieteikts ziņojuma projektā, jo tie ir atkarīgi no autonomām ES shēmām. Turpretī Komisija atzinīgi vērtē aicinājumu Kotonū pievērst lielāku uzmanību tirdzniecības un attīstības jautājumiem kopumā un īpaši atbalstam tirdzniecībai.

Savā ziņojumā jūs paužat bažas, ka ekonomisko partnerattiecību nolīgumu noslēgšana un palielināta reģionalizācija varētu apdraudēt ĀKK valstu grupas saskanību. Komisija uzskata, ka reģionālā diferenciācija Kotonū sistēmā ir drīzāk iespēja, nevis apdraudējums. Reģionālā integrācija ir būtiska ĀKK valstu attīstībai, un mums ir jāietver šī realitāte Kotonū nolīgumā, lai labāk atbalstītu šo valstu pašu centienus virzībā uz mērķi. Tas nekādā gadījumā nenozīmē ĀKK grupas izjaukšanu, un mūsu ĀKK partneri lielā mērā atbalsta šo pieeju.

Tagad vēlos sniegt īsu komentāru par nozaru politiku, ko jūs uzsverat savā ziņojumā. Mēs pilnīgi atbalstām to nozīmīgumu, kāds ir klimata pārmaiņām un atjaunīgiem energoresursiem, kas jau ir ietverti pašreizējā pārskatīšanas darbā. Tāpat mēs pievērsīsimies nodrošinātības ar pārtiku reģionālajā dimensijā.

Jūs uzsverat arī labas pārvaldības nozīmi nodokļu jautājumos un fiskālajā jomā. Laba pārvaldība ir Kotonū nolīguma pamatprincips. Pamatojoties uz Kotonū nolīguma 9. pantu, Komisija pašreiz izstrādā jaunu labas pārvaldības politiku nodokļu jautājumos saistībā ar attīstības sadarbību. Mēs arī cenšamies pievērsties šiem aspektiem pašlaik notiekošajā pārskatīšanas darbā. Tādēļ es varu apstiprināt, ka mums un jums ir viens mērķis, proti, izveidot taisnīgas, efektīvas un izaugsmi veicinošas nodokļu sistēmas un efektīvu nodokļu administrēšanu, kā arī stiprināt jaunattīstības valstu dalību starptautiskajos nodokļu procesos.

Visbeidzot es ņemu vērā jūsu pausto nožēlu par to, ka Komisija nav apspriedusies ar plašāku dalībnieku loku pirms pārskatīšanas procesa sākšanas — attiecībā uz 2. un 8. punktu — un es pilnīgi piekrītu, ka, domājot par ĀKK un ES attiecību nākotni pēc 2020. gada, ir vajadzīgs visaptverošs konsultāciju process, iespējams, zaļās grāmatas veidā. Mums būs jāizvērtē pašreizējās pārskatīšanas darba rezultāti, lai par pamatu varētu izmantot iegūto pieredzi.

Cristian Dan Preda, PPE grupas vārdā. – (RO) Vispirms es vēlētos apsveikt Joly kundzi par šā ziņojuma izveidošanu. Tajā apskatītās tēmas ir ārkārtīgi nozīmīgas, lai nodrošinātu, ka Kotonū nolīgums paliek kā pamats stingrām partnerattiecībām ar ĀKK valstīm, kā arī būtisks instruments saistībā ar tām jaunajām problēmām, ar kurām šīs valstis saskaras.

Sarunas notiek apstākļos, kas, kā mēs visi zinām, ir smagi un sarežģīti. No vienas puses, ĀKK valstis ir būtiski cietušas ne tikai ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ, bet arī saistībā ar nepietiekamu nodrošinātību ar pārtiku un klimata pārmaiņu sekām. No otras puses, visas sarunu puses saskaras ar institucionālu problēmu, tāpēc atbilstošā veidā ir jāiztirzā virzība uz ĀKK valstu un Eiropas Savienības attiecību reģionalizāciju. No šā brīža mums ir jānodrošina, lai pārskatītais dokuments ietvertu visus elementus, kas ir vajadzīgi efektīvu attīstību veicinošai sadarbībai, kura spēj dot ieguldījumu Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanā ĀKK valstīs.

Es vēlos arī uzsvērt, ka Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) vārdā es iesniedzu piecus grozījumus. Es uzskatu, ka tie nodrošinās smalkāk niansētu formulējumu dažiem ziņojumā ietvertajiem priekšlikumiem. Piemēram, ir svarīgi, lai 29. punktā mēs uzsvērtu īpašumtiesību jēdzienu saistībā ar aramzemi.

Turklāt jautājumā par tāda mehānisma izveidošanu, kurā starptautiskiem uzņēmumiem ir jādeklarē iegūtā peļņa, es uzskatu, ka tas ir jānosaka starptautiskā līmenī. 25. punktā ir svarīgi dot skaidru norādi, ka jautājuma par nodrošinātību ar pārtiku konsekventa izskatīšana ir daļa no ES attīstības politikas. Visbeidzot 31. punktā paustā nostāja par atpakaļuzņemšanas nolīgumiem ar trešām valstīm neatspoguļo PPE grupas redzējumu šajā jautājumā.

Harlem Désir, S&D grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Arī es vēlos apsveikt Joly kundzi par veikto darbu, par ziņojumu un arī par to, ka viņa ir ņēmusi vērā Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās apvienības grupas ieguldījumu, un, lai gan mēs atkal esam iesnieguši dažus grozījumus, mēs redzam savu ieguldījumu viņas iesniegtajā rezolūcijā.

Mūsu grupai partnerattiecības starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm ir daļa no vēsturiski nozīmīgām saistībām, kam jā saglabā visas īpašās iezīmes, kuras nedrīkst pazaudēt, kaut arī ir jāievēro zināmi noteikumi, piemēram, tie, ko nosaka PTO. Mums ļoti rūp, lai šīs partnerattiecības saglabātu savu atbilstību visu Eiropas Savienības jomu — tirdzniecības, budžeta — politikas attīstības mērķiem, bet saglabātu arī saistību ar miera, drošības un demokrātijas, un cilvēktiesību veicināšanu ĀKK valstīs.

Jautājums nav par kāda modeļa uzspiešanu, bet par strādāšanu ar šīm valstīm, lai nodrošinātu tām attīstību, un tai ir jābūt ilgtspējīgai attīstībai. No tāda viedokļa raugoties, ir ļoti svarīgi, lai šī pārskatīšana ļautu mums ņemt vērā šādus jaunus iepriekšējo piecu gadu aspektus: cīņu pret klimata pārmaiņām, tehnoloģijas pārnese, palīdzību atjaunīgo energoresursu attīstībai, cīņu pret pārtikas krīzi un tāpēc mūsu sadarbībā lielāku uzmanību

pievērst lauksaimniecībai, pārtikas neatkarībai, cīņai pret finanšu normu atcelšanu, labai fiskālai pārvaldībai un cīņai pret nodokļu paradīzēm. Mēs tajā visā saskatām savu devumu.

Es gribu uzsvērt divus punktus. Tirdzniecība: līdz ar ekonomisko partnerattiecību nolīgumu īstenošanu daži Kotonū nolīguma noteikumi būs novecojušies, bet mums ir svarīgi, lai šajā nolīgumā joprojām tiktu pieminēts, ka tirdzniecības klauzulas un tirdzniecības režīmi, kas dod labumu ĀKK valstīm, nav mazāk labvēlīgi par iepriekš noteiktajiem labuma gūšanas režīmiem šīm valstīm. Mums šķiet, ka Kotonū nolīguma pārskatīšanā mums ir jāintegrē VPS, pagaidu EPN un visi šie noteikumi.

Visbeidzot par emigrāciju — mūsu grupas kolēģi to uzsver — mēs iestājamies par to, lai tiktu tieši pateikts, ka migrācijas nolīgumi saglabā migrantu tiesības un ka mums nav pieņemami pārejas režīmi valstīm, kuras negarantē cilvēktiesību ievērošanu.

Louis Michel, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, arī es vēlos apsveikt Joly kundzi par viņas ziņojuma precizitāti un stingrību un par ļoti pareizo analīzi, kas dota viņas ziņojumā.

Kotonū nolīguma otrajai pārskatīšanai ir jāveicina Lomes konvencija, stiprinot vienotību, kohēziju un solidaritāti ĀKK valstu starpā. Šim nolīgumam, protams, ir jāgarantē šīm valstīm iespēja kontrolēt savu attīstības politiku.

Šā nolīguma plānošanai, atkārtotai pārbaudei un pārraudzībai tādējādi jāklūst arī par mūsu partnervalstu parlamentu prerogatīvu. Es zinu, ka tā nenoliedzami ir milzīga problēma, bet es domāju, ka mums īpaši jācenšas iedrošināt šos parlamentus. Mums arī ļoti atklāti jāpauž mūsu partnervalstu iestādēm, ka mēs no tām to gaidām. Kā jūs zināt, dažas valdības izturas atturīgi pret parlamentāro debašu rosināšanu savās valstīs.

Es īpaši iestājos arī par demokrātisko izskatīšanu un ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas nozīmes palielināšanu, jo īpaši iekļaujot Kotonū nolīgumā tādas klauzulas, kas ļautu APA saņemt valsts un reģionālās stratēģijas dokumentus, lai par tiem debatētu. Turpmāk valstu un reģionālie parlamenti, manuprāt, jāuzklausā daudz sistemātiskāk attiecībā uz reģionālās un valsts stratēģijas izstrādes procesu.

Es vēlos teikt dažus vārdus par Apvienotās parlamentārās asamblejas darba organizāciju. Es uzskatu, ka mums jāsavienā divas sesijas. Samazinājums līdz viena sesijai būtu ārkārtīgi negatīva ziņa mūsu partneriem. Reģionālās sanāksmes varbūt ir jāorganizē ciešāk kopā; 25. janvārī es iesniegšu dažus konkrētus priekšlikumus šajā jautājumā Apvienotās parlamentārās asamblejas birojā.

Konsekvences un efektivitātes nolūkā es uzstājīgi prasu, lai parlamentārajās struktūrās, kuras atbild par EPN pārraudzību, tiktu iekļauti APA locekļi, lai garantētu šo struktūru attīstību. Turklāt es atzinīgi vērtēju jūsu piezīmes, komisār, jo jūs pavisam skaidri izteiciāties par šo deklarāciju kā nākamais tirdzniecības komisārs. Es ne mirkli nešaubos par jūsu vārdu patiesīgumu, kad sakāt, ka gribat nodrošināt, lai šajos ekonomisko partnerattiecību nolīgumos tiktu pievērsta uzmanība attīstības aspektiem.

Visbeidzot Kotonū nolīguma pārskatīšanai jānodrošina palīdzības un finansējuma palielinājums ĀKK valstīm, lai tām palīdzētu veikt klimata pārmaiņu apkarošanai nepieciešamos pasākumus.

Nirj Deva, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, mēs runājam un runājam, un runājam. Mēs joprojām spriežam par nabadzības mazināšanu. Šis ir 10. EAF. Mēs esam iesūknējuši aptuveni EUR 350 miljardus tā sauktajā nabadzības mazināšanā, zinot, ka nabadzība ir pieaugusi.

Kāpēc ĀKK valstīs mums ir tāda politika un tādas programmas, kādas mums nekad nav bijušas mūsu pašu Eiropas vēsturē? Briseles vai Brabantas provinces neklūva bagātākas un neizskauda nabadzību, radot to, ko mēs mēģinām darīt ĀKK valstīs. Mēs radījām bagātību Eiropā, radot bagātību. Kā mēs radām bagātību ĀKK valstīs?

Joly kundze ļoti interesanti ir konstatējusi, ka notiek kapitāla aizplūšana. Viņa saka, ka tas, ko mēs ieliekam šajās valstīs, astoņas reizes izplūst ārā. Kāpēc tas kapitāls netiek izmantots šajās valstīs? Kāpēc mēs neizstrādājam nosacījumus kapitāla palikšanai mājās, lai radītu darbavietas un bagātību? Kamēr mēs neatbildēsim uz šiem jautājumiem, mēs veltī izdosim savu nodokļu maksātāju naudu, nepanākot nevienas personas patiesu izklūšanu no nabadzības.

Gabriele Zimmer, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mana grupa atbalsta Joly kundzes ziņojumu. Mēs aicinām ņemt vērā cita starpā šādas problēmas: klimata pārmaiņu seku un nepieciešamo pielāgošanas pasākumu ĀKK valstīs iekļaušana; ĀKK valstu bažas, ka ES reģionālās sarunas ar ĀKK valstu grupām graus solidaritāti ĀKK kopienas iekšienē; un iespēja atbalstīt nepieciešamās investīcijas sabiedrisko

pakalpojumu un sabiedriskās infrastruktūras jomā ar IB kredītiem, pamatojoties uz Kotonū nolīgumu. Vienlaikus mēs esam pret to, ka tiek paredzētas kvotas migrantu sūtīšanai atpakaļ no ES uz ĀKK valstīm kā šo sarunu sastāvdaļa.

Kotonū nolīguma pirmajā pārskatīšanā tika pieņemta politiskā dimensija. Tagad runa ir par parlamentāro dimensiju, tāpēc, mūsuprāt, nav pieņemama doma par ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas sēžu skaita samazināšanu līdz vienai gadā.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Mani satrieca kādas pārtikas konferences laikā redzēts plakāts Āfrikas delegācijas rokās ar šādu tekstu: Nebarojiet Āfriku! Būtu labāk, ja mēs saprastu, ka tas, kas vajadzīgs Āfrikai, ir nevis palīdzība, bet pārtikas pašnoteikšanās. Interesanti, ka Āfrikas iedzīvotājiem un lauksaimniekiem ir tāda pati vajadzība kā Austrumeiropas postkomunistiskajiem lauksaimniekiem un iedzīvotājiem vai pat Francijas lauksaimniekiem un iedzīvotājiem, kas novesti līdz galējai robežai, proti, lai vietējie lauksaimnieki paši lemtu, ko viņi vēlas ražot, kā to ražot un pārdot vietējā tirgū. Un vietējo iedzīvotāju interesēs ir iespēja ēst vietēji ražotu veselīgu un labas kvalitātes pārtiku. Liberalizētā, globālā brīvā tirgus idejas, no vienas puses, un pārtikas pašnoteikšanās ideja, no otras puses, pārstāv divas dažādas loģikas sistēmas. Mums šeit izlēmīgāk jānostājas pārtikas pašnoteikšanās pusē.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Kotonū nolīguma pārskatīšana notiek ļoti interesantā laikā, jo dod iespēju analizēt nolīguma noteikumus saistībā ar strauji mainīgo dzīves īstenību. Daudz kas ir noticis kopš iepriekšējās pārskatīšanas 2005. gadā: krīze ekonomikas, pārtikas, enerģētikas un finanšu jomā un pārmaiņas saistībā ar sarunām par klimatu un to ietekmi uz jaunattīstības valstīm.

Bet EP deputātiem varētu interesēt Apvienotās parlamentārās asamblejas nozīme un iespējamie mēģinājumi ierobežot tās sesiju biežumu un nozīmi. Es esmu īpaši gandarīts par komisāra paziņojumu, ka Eiropas Komisijai nav šādu nodomu. Tas ir svarīgi, jo ne Eiropas Parlaments, ne Apvienotā parlamentārā asambleja, ne arī ĀKK valstu parlamenti nepiedalījās tā lēmuma procesā, kas ir radījis grozījumus nolīgumā.

Cits svarīgs jautājums ir Eiropas Savienības un ĀKK attiecību reģionalizācija un šīs reģionalizācijas raksturs. Es neesmu pret reģionalizāciju, bet esmu pārliecināts, ka Apvienotās asamblejas reģionālās tikšanās nedrīkst aizvietot plenārsesijas. Cita starpā būtu varbūt dabiskāk, ja lēmumus par Apvienotās asamblejas struktūrām un principiem pieņemtu pati asambleja, nevis nolīguma puses.

Es atbalstu ziņojumā pausto vēlmi stiprināt valstu parlamentus. *Michel* kungs runāja par to. Turpmāk mēs vēlētos, lai visi ĀKK valstu pārstāvji, kas piedalās Apvienotās asamblejas darbā, būtu paši savu parlamentu deputāti, nevis savu valdību pārstāvji.

Vienlīdz svarīgi ir tas, lai ĀKK valstu parlamentiem būtu dota iespēja pildīt nozīmīgu uzdevumu attīstības sadarbībā, programmu īstenošanas sagatavošanā un veikto pasākumu pārraudzībā un novērtēšanā. Tas izskaidro, kāpēc ir nepieciešama piekļuve stratēģiskiem dokumentiem. Turklāt es piekritu, protams, ka funkcijas nedrīkst dublēt un ka savstarpēja papildināmība un sinerģija starp ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem un Apvienoto parlamentāro asambleju ir ļoti svarīga.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Kotonū nolīguma 13. pants nav pārskatīts kopš 2000. gada. Tas attiecas uz jutīgu tematu: dialogu starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm par imigrāciju, taisnīgu attieksmi pret imigrantiem, neregulāras imigrācijas principu, imigrācijas pamatcēloņiem un, visbeidzot, cīņu pret nelegālu imigrāciju un atpakaļuzņemšanu, un tieši šiem diviem aspektiem Eiropas Savienība visvairāk ir pievērsusi uzmanību.

Tas, ka dramatiski trūkst kopējas imigrācijas politikas, kas atbilst vērtībām, kuras Eiropa pasludina par sev būtiskām, rada risku, ka plānotajā 13. panta pārskatīšanā tiks pastiprināta nelegālo izmigrantu apspiešana un izķeršana. Traģiskais piemērs par divpusējo nolīgumu starp Itāliju un Lībiju, kas ir radījis neciešamas humanitāras situācijas, šķiet, nav mazinājis to cilvēku degsmi, kuri grib padarīt 13. pantu stingrāku, lai stiprinātu iedaļu par cīņu pret nelegālo imigrāciju.

Turklāt dažos reģionos — es šeit domāju par Kalabriju — nelegālie imigranti tagad tiek atklāti un bez ceremonijām izķerti. Mums ir jāuzsver sinerģija, kas jāveido starp imigrantiem un attīstību, nevis jārikojas pašreizējās krīzes radīto baļu ietekmē.

Ja ĀKK valstīm vajadzīga palīdzība, lai atgūtos ekonomiski, mums pašiem būs vajadzīga imigrācija, lai stātos pretī krīzes ietekmei. Mums tāpēc jākoncentrējas uz legālo imigrāciju un mobilitāti. Tas ir vienīgais nodrošinājums pret nīstamo klimatu, kas slepeni iesakņojas mūsu pašu valstīs.

Niccolò Rinaldi (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Mēs, liberālie demokrāti, gribam izmantot iespēju, ko dod Kotonū nolīguma pārskatīšana, lai apstiprinātu mūsdienīguma ideju, ko atbalsta arī ĀKK valstis, un, runājot par mūsdienīgumu, es vispirms domāju par tādas politikas apliecināšanu, kas uzsver un dod lielāku brīvību.

Šai brīvībai, pirmkārt un galvenokārt, ir jābūt brīvībai no birokrātijas, kas kļūst arvien pārmērīgāka ĀKK valstīs un ir pastāvīgs šķērslis ekonomikas izaugsmei. Šai brīvībai galvenokārt ir jābūt iespējai studentiem doties studēt ārzemēs, un es uzskatu, ka mums jāizmanto iespēja, ko sniedz šī pārskatīšana, lai sāktu vērienīgu stipendiju programmu. Šai brīvībai ir jāstenojas, pateicoties jaunai IT tehnoloģiju izplatībai, lai internets varētu kļūt par tik plaši pieejamu vērtību, cik vien iespējams.

Visbeidzot tai jādod iespēja jaunai, brīvai darba ņēmēju kustībai tādā veidā, lai atrisinātu nopietnos iejaukšanās gadījumus, kurus pieminēja *De Keyser* kundze, runājot par divpusējiem līgumiem. Kotonū, kas ir tieša Lomes un Jaundes pēctece, ir sena vēsture; savā laikā tā bija vadoša, un, ja tā spēs atrisināt jaunās problēmas, tā atkal būs veiksmīga, pildot savu galveno pienākumu.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Es vispirms vēlos apsveikt *Joly* kundzi par viņas ziņojuma kvalitāti.

Kotonū nolīguma pārskatīšanai patiešām jāklūst par iespēju beidzot novērtēt un, pamatojoties uz gūtajām mācībām, ierosināt risinājumus, lai uzlabotu tā īstenošanu, tā darbību un tā ietekmi. Saistībā ar to ir ārkārtīgi svarīgi skaidri noteikt prioritātes.

Es gribu uzsvērt trīs punktus. Pirmkārt, politiskā dialoga saturs ir jāpadara skaidrāks. Mēs nedrīkstam pazaudēt no redzesloka miera nostiprināšanu, konfliktu novēršanu un atrisināšanu, bet esošo instrumentu darbības efektivitātes palielināšana un papildu pievēršanās cīņai pret vieglo ieroču nelikumīgu tirdzniecību un pret narkotikām ir tie uzdevumi, kuru atrisināšana pozitīvi ietekmēs politisko, ekonomisko un sociālo jomu.

Otrkārt, tādu elastīgu un līdzsvarotu ekonomisko partnerattiecību nolīgumu noslēgšana, kuros tiek veltīta pienācīga uzmanība reģionālai attīstībai, ir ārkārtīgi svarīga. Vairāk vērības ir jāveltī galvenajām jomām, piemēram, lauksaimniecībai, atjaunīgiem energoresursiem un jaunu cilvēku nodarbinātībai. Regulārs dialogs ar vietējiem iedzīvotājiem ļaus veikt reālistisku pielāgošanu.

Visbeidzot būtiska ir institucionālā struktūra. Absolūti būtiski ir nodrošināt labāku kohēziju nolīguma dažādo pīlāru starpā. KPA un valstu parlamentu varas palielināšana automātiski nodrošinās labāku demokrātisku uzraudzību un galvenais — daudz labāku pārredzamību.

Nobeigumā gribu teikt, ka ikvienam instrumentam, jaunam vai pārveidotam, jā saglabā nolīguma pamatprincipi un gars, un vissvarīgākais — mēs nedrīkstam izlaist no redzesloka centrālo mērķi, proti, nabadzības izskaušanu, dodot ieguldījumu ĀKK valstu ilgtspējīgā attīstībā un progresīvā integrācijā pasaules ekonomikā.

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, prātam nav vajadzīgs daudz vārdu. Apsveicu, *Joly* kundze, apsveicu, apsveicu! Parlaments šo sarunu pamatā liek neapstrīdamu cilvēktiesību klauzulu principu īstenošanu un sankcijas, ja neievēro šīs klauzulas *inter alia*, piemēram, attiecībā uz dzimuma, rases vai etniskās izcelsmes, reliģijas vai pārliecības, invaliditātes, vecuma, seksuālās orientācijas un cilvēku ar AIDS vai HIV diskrimināciju.

Esmu dzirdējis, komisār, ka dažas dalībvalstis negrib šādu grozījumu, bet Parlamentam tas ir būtiski svarīgs. Cilvēktiesības, kā jūs labi zināt, bieži ir skārusi pārāk liela erozija, un šo eroziju galvenokārt rada partiju politiskais aprēķins. Pamattiesību aizsardzība ir Eiropas Savienības būtība, un tāpēc tai ir jābūt arī pamatā un centrā mūsu attiecībās ar visām ĀKK valstīm.

Komisār, iespējams, ka šī ir pēdējā reize, kad jūs esat mūsu priekšā savā pašreizējā amatā, tāpēc ļaujiet man, lūdzu, izteikt sirsnīgu pateicību jums Parlamenta vārdā. Jūs esat bijis neatlaidīgs cilvēktiesību un ES vērtību aizstāvis, un es vēlu jums panākumus jūsu jaunajā amatā. Paldies!

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Šajā pārstrādātajā Kotonū nolīguma variantā ietverti galvenie jautājumi ĀKK valstu ilgtspējīgai attīstībai un pakāpeniskai integrācijai pasaules ekonomikā. Piemēram, klimata pārmaiņas, energoapgādes drošība, mācības un izglītība ir būtiski jautājumi attīstībai šajās valstīs.

Vienlaikus globālā sasilšana var radīt iespēju. Izmaksas saistībā ar atjaunīgiem energoresursiem, kas ir šo valstu rīcībā, ir būtiskas šo valstu ekonomiskajai un sociālajai attīstībai un ļauj tām virzīties pretī neatkarības stāvoklim energoapgādes aspektā, tādējādi dodot tām iespēju stāties pretī globālajai krīzei.

Ieguldījumi izglītībā un mācībās ir tikpat svarīgi nabadzības, bezdarba, emigrācijas un „smadzeņu aizplūdes” apkarošanā un palīdzēs celt ekonomiku šajās valstīs.

Nobeigumā es īpaši vēlos pieminēt mazo salu valstis, kuras ir īpaši neaizsargātas un trauslas. Tāpēc Kotonū nolīguma īstenošanā jāņem vērā Maurīcijas stratēģija un Barbadosas rīcības plāns, kur ietverti vairāki pasākumi, lai palīdzētu jaunattīstības salu valstīm sākt ilgtspējīgu attīstību.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, Parlaments ir sasaukts tieši šajā brīdī, lai lemtu par Kotonū nolīguma otro pārskatīšanu.

Es tomēr vēlos norādīt uz grūtībām, kuras pašlaik izjūt Haiti. Šajā situācijā ir vajadzīga starptautiska solidaritāte, rīcība un uzmanība. Manas domas, protams, pievēršas tiem, kuri ir zaudējuši dzīvību, un tiem, kuri pārdzīvo patiešām izmisuma pilnu situāciju.

Runājot par šo tematu, mēs zinām, ka Kotonū mērķis ir radīt sadarbības shēmu, kas būs pamatā kopējai ĀKK un ES reakcijai uz globalizāciju, atbalstīs mieru un drošību un veicinās demokrātisku politisko atmosfēru.

2005. gadā veiktā pārskatīšana jau pāvirzījās pareizajā virzienā. Tomēr vēl joprojām ir daudz darāmā. Globālā ekonomiskā un finanšu krīze, klimata jautājumi un pārtikas un enerģijas pieaugošās izmaksas ir jaunā, pārskatītā variantā iemesli.

Es vairs nebalsošu par to, lai Eiropas Savienība uzturētu un, kad vien iespējams, paaugstinātu ĀKK valstīm sniegtās palīdzības līmeni. Es piekrītu argumentam, ka šo valstu parlamenti ir jāiesaista nolīguma pārskatīšanas procesā gan tagad, gan arī turpmāk, un es vēlreiz uzsveru nepieciešamību aicināt tās piedalīties.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Viens no mērķiem, kas jāņem vērā partnerattiecību nolīguma otrajā pārskatīšanā, noteikti ir atbildības kultūras veicināšana. Tas būs ļoti grūti panākams bez pilsoniskās sabiedrības organizāciju, nevalstisku struktūru, kā arī bez parlamentu palīdzības. Faktiski es nedomāju, ka ir iespējams izveidot politiku, kas pilnīgi apmierinātu attiecīgo kopienu reālās vajadzības.

Otrs galvenais aspekts ir humānā palīdzība. Tā USD 300 miljardus lielā palīdzība, kura ir tikusi piešķirta iepriekšējos 40 gados, nav devusi nekādu efektu, ja ņemam vērā, ka Āfrikas kontinenta izaugsme šajā laikposmā ir bijusi mazāka nekā 0,2 % gadā.

Šis ir pasaules bojā ejas scenārijs, ko starptautiskajai sabiedrībai ir jāsāk saprast. Tai beidzot ir jāpievēršas jaunattīstības valstu jautājumam kā problēmai, kas patiesībā ir mūsu problēma, jo tā skar mūs, mūsu sabiedrības ikdienas dzīvi, kas jārisina ik dienas kopā ar vietējām iestādēm, kuras nepārtraukti atrodas likumības atblāzmas meklējumos.

Nobeigumā vēlos uzsvērt, ka ieguldīt cilvēkkapitālā nozīmē mēģināt saprast, ka vislielākais atlabšanas resurss ir paši cilvēki, kas pārdzīvo grūtās situācijas. Viņi ir tie, kuri ir atbildīgi par kontinenta izvilkšanu no bezdibeņa, un mūsu pienākums ir vēlēt uzmanību šo valstu problēmām ar skaidru nolūku: kopīgam labumam, kas ir ne tikai ĀKK valstu, bet arī mūsu pašu un mūsu pilsoņu nākotnes interesēs.

Mums jāskatās uz cilvēkiem, nevis naudu, uz būtību, nevis reklāmām. Tas ļaus mums izmantot mūsu stratēģijas vislabākajā veidā.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Komisār, dāmas un kungi! Es atkārtoti esmu kritizējusi to, ka jaunattīstības valstu parlamenti un nevalstiskās organizācijas netiek iesaistīti lēmumu pieņemšanā attiecībā uz attīstības palīdzību un ka tiem nav pieejami stratēģiski dokumenti. Tas ir jāizlabo jaunajā Kotonū nolīguma pārskatīšanā. Jaunajam nolīgumam ir jāiemiešo atsevišķu valdību un parlamentu apņēmība veidot darboties spējīgu nodokļu sistēmu savā valstī. Tas ir svarīgi abām līgumslēdzējām pusēm. ĀKK valstīm galu galā ir vajadzīga pašām sava standarta fiskālā administrācija, t. i., plānoti nodokļu ieņēmumi pašām savas attīstības mērķiem. Tas savukārt palīdzēs Savienībai tās cīņā pret nodokļu paradīžu ļaunprātīgu izmantošanu, pret izvairīšanos no nodokļiem un pret nelikumīgu kapitāla aizplūšanu.

Būdama priekšsēdētāja vietniece, kas atbildīga par cilvēktiesībām, es pieprasu, lai cilvēktiesību klauzula tiktu iekļauta arī starptautiskajos līgumos, ne tikai līgumos ar Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstīm. Man diemžēl jānorāda, ka Joly kundzes ziņojums, kas citos aspektos ir labs ziņojums, neietver šādu prasību. Es mudinu Komisiju un Spānijas prezidentūru to izlabot.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Ziņojums, par kuru mēs šodien debatējam, skar daudzas problēmas saistībā ar nodrošinātību ar pārtiku ĀKK valstīs. Es uzskatu, ka mēs nevaram runāt par šo tematu, neņemot vērā arī dažas Eiropas lauksaimniecības realitātes.

Eiropas Savienība var un tai pat vajadzētu uzņemties regulatora uzdevumu pildīšanu globālajos tirgos. Ja Eiropa samazinātu savu lauksaimniecības ražošanas apjomu, pārtikas importa pieaugums būtiski veicinātu pārtikas cenu pieaugumu pasaulē. Tieši tāpēc Eiropas Savienības pārtikas ražošana ir jāsaglabā konstantā līmenī eiropiešu labā, kā arī ĀKK valstu un citu valstu pilsoņu labā.

Tāpēc es uzskatu, ka šie aspekti, kas saistās ar nabadzīgāko valstu nodrošinātību ar pārtiku, ir cieši saistīti arī ar Eiropas kopējās lauksaimniecības politikas nākotni.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos izteikt atbalstu manas kolēģes Joly kundzes ļoti labajam ziņojumam. ĀKK un ES partnerattiecību nepieciešamība ir lielāka nekā jebkad, un traģēdija, kas notiek Haiti, parāda, cik lielā mērā ĀKK un ES partnerattiecības ir neaizstājamas un noteikti stiprināmas.

Ir neierasti runāt par to visu komisāram, kurš šodien vada attīstību, bet rīt vadīs tirdzniecību, un tieši šā iemesla dēļ es vēlos dot jums trīs ierosinājumus.

Pirmkārt, kā citi jau ir teikuši pirms manis, runājot par parlamentāro kontroli un asambleju, mums joprojām ir jābūt divām gada sanāksmēm, nevis jāsamazina to skaits līdz vienai.

Otrkārt, kāpēc gan ĀKK valstu gadījumā nepakļaut ekonomisko partnerattiecību nolīgumus drīzāk parlamentārai kontrolei, nevis stingri komerciālai loģikai, lai tādējādi arī šeit parlamenti varētu tikt iesaistīti un padarīti atbildīgi par to, kā tiek kontrolētas ekonomisko partnerattiecību nolīgumu sekas iedzīvotājiem un aizsargātas viņu intereses šajā shēmā.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Kotonū nolīgumu pārskatīšanai ir jāveicina pārmaiņa Eiropas Savienības sadarbības un attīstības palīdzības politikā. Šai politikai ir jātiecas uz patiesu sadarbību un solidaritāti un jāpalīdz veicināt patstāvīgu un suverēnu attīstību ĀKK valstīs.

Pašlaik ir tūkstošiem mehānismu, kas nodrošina to, ka daudzām no šīm valstīm joprojām uzkundzējas un tās tiek turētas pakļautībā. Ārzemju parāda žņaugis, kas tiek daudzkārtīgi pārmaksāts, tomēr pastāvīgi pieaug, ir galvenais faktors šāda veida attiecību radīšanā.

Spiediens no Eiropas Savienības par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu īstenošanu — tie būtībā ir brīvās tirdzniecības nolīgumi — sāk atspoguļot Eiropas Attīstības fonda pašreizējās prioritātes, pie kurām ir jāatgriežas, un norāda uz ceļu, pa kuru pašlaik tiek iets. Tas ir ceļš, kur mēģina piespiest šīs valstis pakļauties jaunajām attiecībām, kuru pamatā ir atkarība un starptautisku uzņēmumu intereses, kas izraisa šo valstu resursu pārmērīgu izmantošanu mērķiem, kuri nedod labumu viņu pilsoņiem.

Attīstības palīdzība nedrīkst izvirzīt nosacījumu par ekonomisko partnerattiecību nolīgumu īstenošanu. ĀKK valstu bažas un iebildumi ir jārespektē tāpat kā viņu noteiktās prioritātes.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es teikšu skaidri un bez aplinkiem: manuprāt, 31. punktam šajā priekšlikumā par nolīguma pārskatīšanu ir ļoti maz jēgas. Arī es esmu pret to sava veida stafeti, ko rada dažādie atpakaļuzņemšanas nolīgumi migrantiem, kad attiecīgie cilvēki tiek nodoti no vienas valsts nākamajai. Saistībā ar šo, protams, ir nepieciešams, lai šāda nolīgumu kaskāde tiktu labāk regulēta starptautiskajā līmenī. Tomēr vēl jo svarīgāk man šķiet tas, lai šādu situāciju vispirms novērstu. Tāpēc es uzskatu, ka atbalsts idejai par cirkulāru vīzu cilvēkiem no ĀKK valstīm nav īstais ceļš. Tāpēc atbalstīsim pašpalīdzību. Veicināsim pašpietiekamību. Pārvērtīsim labdarības saņēmēju ražotājos ar pašvērtības izjūtu. Tas noteikti apstādinātu sociālo emigrāciju un bēgšanu no sociālas nabadzības.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, šopēcpusdien notika debates par milzīgo un neiedomājamo katastrofu Haiti un par to, kā Eiropa var palīdzēt upuru glābšanā. Šīm debatēm ir mums jāatgādina — un tāpēc es uzstājos šā vakara sēdē —, ka nolīgumiem ar valstīm, kuras saskaras ar nopietnām ekonomiskām problēmām un kuras ir īpaši neaizsargātas pret dabas katastrofām, kā to ir pierādījuši traģēdija Haiti, mums jāpieiet pavisam citādā veidā, nekā tas notiek attiecībā uz citiem ekonomiskiem nolīgumiem, ko Eiropas Savienība ir noslēgusi. Mēs runājam par valstīm, kas atrodas nabadzības, trūkuma un slimību varā. Mēs runājam par valstīm, kurās termins „humanitāra krīze” tiecas apzīmēt ierastu stāvokli.

Tāpēc tā ir mūsu atbildība, mūsu pienākums, mūsu pārlicība, tas ir Eiropas Savienības pamats likt cilvēka dzīvi augstāk par visu citu un visas tehniskās vai ekonomiskās dimensijas pakārtot tai. Tieši tāpēc viss, par ko mēs šodien debatējam, birokrātija, tehniskie jautājumi, ir jāatrisina tik ātri, cik vien iespējams.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, kad es domāju par Karību reģionu, man prātā nāk divi tēli: pašreizējā lielā katastrofa Haiti un, ja esat strādājuši šajā Parlamentā daudzus gadus, arī EP deputāti, kas izbauda ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas (APA) sanāksmes.

Pēc šīm garajām debatēm, kurās ir apspriestas svarīgas lietas, varbūt varētu būt iespējams dot ļoti konkrētu zīmi un, domājot par stāvokli Haiti, iztikt bez nākamās vienas vai divām bagātīgajām ĀKK un ES APA sēdēm tieši šajās valstīs un izlietot iegūto tīro peļņu reāli upuru labā. Tas būtu tikai piliens okeānā, bet tas būtu simboliski un rādītu, ka mēs patiešām arī praktiski izpildām to, kas izskan daudzajos skaistajos vārdos, kuri ir teikti šeit, Parlamentā.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! ĀKK asambleja ir īpaši svarīga šajā politiskajā situācijā, kad globalizācija ir nosacīti sadalījusi pasauli valstīs — produktu ražotājās un valstīs — ideju ražotājās, radot darba ņēmēju, kā arī, protams, preču migrāciju.

Šā procesa centrā ir Vidusjūra, patiesā ass starp Eiropu un ĀKK valstīm. Kotonū noteikumiem tāpēc ir jāpielāgojas šai jaunajai situācijai, un es ierosinu, izpildot Itālijas Republikas prezidenta *Giorgio Napolitano* lūgumu, kurš oficiāli atbalsta šo priekšlikumu, izveidot ĀKK asamblejas decentralizētu biroju vai pastāvīgu ikgadēju sanākumi pilsētā, kura ir etniski visdaudzveidīgākā un Vidusjūras reģionam tipiski eiropiska un kura ir arī tuvu ĀKK valstīm, proti, Neapolē.

Tāpēc es vēlreiz atkārtuju — izpildot Itālijas Republikas prezidenta lūgumu — es iesaku šo priekšlikumu apspriest jaunajos nolīgumos. Turklāt šā priekšlikuma priekšrocība ir Eiropas tuvināšana tās pilsoņiem un cilvēkiem Dienviditālijā, kas ir patiesā Eiropas loģistikas platforma attiecībā uz Vidusjūras reģiona valstīm.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, noklausījies *Niculescu* kunga runu, es atļaujos lūgt vārdu un vēlos stingri atbalstīt viņa pausto domu, ka mūsu ekonomiskajās attiecībās ar citām valstīm, tostarp ĀKK valstīm, mēs nedrīkstam izlaist no redzesloka Eiropas sabiedrības nodrošinātību ar pārtiku. Attiecībās ar ĀKK valstīm mēs varam atsaukt atmiņā cukura tirgus reformu, kas tika veikta ar cēlo lozungu par atbalstu šīm valstīm, bet kas īstenībā būtiski pasliktināja stāvokli Eiropas Savienībā mūsu lauksaimniekiem un patērētājiem un neizvērtās par lielu palīdzību ĀKK valstīm. Atcerēsimies vienmēr par nodrošinātību ar pārtiku un mūsu sabiedrību, kurai šī drošība ir vajadzīga.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis. – Pirmkārt, attiecībā uz VPS un VPS+ mums, principiāli skatoties, nav nekas pret to iekļaušanu Kotonū nolīgumā, bet mums jāsaprot, ka VPS un VPS+ ir vienpusējas, bet Kotonū ir ar līgumu panāktas apņemšanās. Es domāju, ka tāpēc ir ļoti grūti iekļaut tās Kotonū nolīgumā, bet varbūt mēs varam atrast formulas, kas padara šo saikni sarežģītāku.

(FR) Demokrātiskā pārbaude: vairāki runātāji ir izteikuši prasību, lai divu ikgadēju plenārsēžu sasaukšanas prakse tiktu saglabāta. Komisija ir gatava pārdomāt šo viedokli šajā jautājumā, bet varbūt mēs tomēr varētu vienoties ļaut reģionālajām sanāksmēm notikt vienlaikus, ja vien iespējams, ar vienu vai abām plenārsēdēm, jo man šķiet, ka visas Eiropas Parlamenta sanāksmes kopā ar citu iestāžu sanāksmēm veido milzīgu daudzumu. Tāpēc es principā piekrītu idejai par divām plenārsēdēm, bet mēģināsim tās tuvināt reģionālajām sanāksmēm.

Vairāki runātāji pieminēja arī ekonomisko partnerattiecību nolīgumu raksturu. Tas ir jēdziens, par kuru mēs vienojamies, bet faktiski mums būtu jārunā par partnerattiecību nolīgumu attīstību, un es domāju, ka tas arī atvieglo diskusiju ar ĀKK valstīm. Manuprāt, tas varētu padarīt debates mazliet atklātākas. Katrā gadījumā, ja Eiropas Parlaments piekritīs jaunai Komisijai, kuras loceklis es esmu, es darīšu visu, kas ir manos spēkos, lai šie nolīgumi gūtu panākumus un es piedalītos Apvienotās parlamentārās asamblejas sesijās.

Daži jautājumi bija par fiskālām problēmām. Es domāju, ka es jau esmu iztīrījis šo jautājumu savā ievadā, un es patiešām uzskatu, ka ir svarīgi, lai tas kļūtu par izšķirīgu tematu mūsu diskusijās ar ĀKK valstīm un arī mūsu pašu starpā, jo būsīm nopietni — un es zinu, ka arī Spānijas prezidentūrai ir dziļa interese par šo tematu —, ja mēs patiešām vēlamies kaut ko darīt, mums ir jābūt arī drosmei ar savām sabiedrībām iejaukties šajās jaunattīstības valstīs. Problēma rodas ne tikai tur, problēma rodas jo īpaši, un es pat teiktu galvenokārt, attiecībās starp Eiropu un tās sabiedrību, un rūpniecības nozarēm jaunattīstības valstīs. Tas ir process, kas pašlaik notiek, un es saprotu, ka arī Spānijas prezidentūra uzņemsies iniciatīvu šajā jautājumā.

Migrācija

Attiecībā uz 13. pantu abas puses vēlas atjaunināt migrāciju. 13. pantā Komisija ir izvirzījusi līdzsvarotu un saskaņotu priekšlikumu, kura pamatā ir sadarbības trīs pilāri migrācijas un attīstības, legālās un nelegālās migrācijas, un atpakaļuzņemšanas jomā. Ziņojumā izvirzītie aspekti ir pienācīgi ņemti vērā. Visas jomas pelna vienlīdz lielu uzmanību. Notiek sarunas, un mēs esam optimistiski noskaņoti par iespēju panākt vienošanos ar nosacījumu, ka triju pilāru līdzsvars tiek saglabāts.

Cashman kungs izteica piezīmi, norādot uz diskrimināciju. Šajā brīdī *Cashman* kunga šeit nav klāt, bet es domāju, ka viņam ir pilnīga taisnība. Seksuālā orientācija bija daļa no aspektiem, ko Komisija piedāvāja, un mēs tam pievēršam lielu uzmanību, bet jums arī jāapzinās, tāpat kā Komisija apzinās, ka dažās ĀKK valstīs homoseksuālisms ir aizliegts ar likumu. Mēs nesen iesniedzām protestu Burundijas prezidentam, kā arī Ugandas prezidentam, jo viņi ir ieviesuši diskriminējošus likumus, bet tas ir ļoti jutīgs temats, un es domāju, pienāks laiks, kad jums ar to būs nopietni jānodarbojas. Vai nu jūs pastāvat uz to, ka dokumentam ir jābūt ļoti skaidram, un tad, iespējams, mēs par to nepanāksim vienošanos: tā ir pirmā iespēja; vai otra iespēja varbūt ir tāda, ka mums ir kāds izteiksmes veids, kas nav tik konkrēts. ANO izteiksme ir mazāk konkrēta, bet ietvertu arī seksuālo orientāciju. Par šo mums turpmāk jāspriež sarunu gaitā. Es domāju, ka esmu izteicies par jautājumu lielāko daļu, kaut arī tas nozīmēja, ka esmu runājis pārāk ilgi.

Eva Joly, referente. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Kopš Kotonū nolīgumu stāšanās spēkā nabadzība nav mazinājusies. Tāpēc mūsu attīstības misija nav izdevusies. Kaut kam ir jāmainās ar šo otro pārskatīšanu.

Jūtos gandarīta teikt, ka ir diezgan plaša vienprātība par pasākumiem, kurus es piedāvāju, un es domāju, ka viens no pasākumiem, ko mēs varam izmantot nabadzības izskaušanai, ir patiešām apkarot nodokļu paradīzes un izmantot šo instrumentu, lai darītu, ko varam. Eiropas Savienībā un ĀKK reģionā mēs varam piespiest starptautiskos uzņēmumus deklarēt par katru valsti atsevišķi, cik daudz tie nopelna un cik nodokļu tie samaksā.

Tā ir arī starptautiska prasība. Tomēr paies daudzi gadi, pirms šī prasība tiks izpildīta starptautiskā līmenī. Tāpēc izmantosim iespējas, kādas mums ir šajā nolīgumā, lai izveidotu šo noteikumu Eiropā. Tieši tāpēc es prasu, lai jūs noraidītu ierosināto grozījumu 16. punktam, bet saglabātu sākotnējo formulējumu, kas aicina mūs sakārtot pašiem savu māju.

Tāpat mēs varam arī piespiest mūsu pašu investīciju banku sākt rīkoties attiecībā uz nodokļu paradīzēm. Mums jāaizliedz Eiropas Attīstības fondam veikt ieguldījumus uzņēmumos, kas nedod peļņu valstīm, kurās tie darbojas, bet izvēlas saņemt peļņu nodokļu paradīzēs.

Tā notika Zambijā, kur ļoti pamatīgas investīcijas — man šķiet, aptuveni USD 46 miljoni — tika ieguldītas Mopani raktuvēs, piemēram. Tās nav nesušas neko, kas uzlabotu zambiešu dzīvi; drīzāk tās ir uzlabojušas akcionāru dzīvi, kuri ir guvuši labumu no šīs palīdzības. Tāpēc tas viss ir pilnīgi neproduktīvi. Tas ir mūsu spēkos. Mēs varam mainīt mūsu bankas mandātu. Tāpēc darīsim to, ko varam, un neatliksim neko uz rītdienu. Rīkosimies šajā lietā.

Bez tam ir principi, kuriem mums ir jāpaliek pilnīgi uzticīgiem: cilvēktiesības un migrantu tiesības, un es rosinu jūs saglabāt 31. pantu manis ierosinātajā formulējumā un neapslāpēt protestus pret divpusējiem nolīgumiem, kas īstenībā veido ārpakalpojumus migrāciju plūsmām.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt, trešdien 2010. gada 20. janvārī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Corina Crețu (S&D), rakstiski. – (RO) Kotonū nolīguma otrā pārskatīšana dod iespēju novērtēt jomas, kas ir atstātas nepareizām vai neefektīvām pārmaiņām, un tā ir arī laiks, kad var izdarīt labojumus nolīgumā saskaņā ar attīstību globalizācijas procesā. Ir jāsaskaras ar daudzām problēmām, kuras rada ekonomiski un sociāli notikumi, piemēram, ekonomiskā un finanšu krīze un bruņoti konflikti, kā arī problēmas, ko rada negatīvā tendence iedzīvotāju veselībā, uz ko norāda ar transmisīvām slimībām (TB, AIDS, malāriju) inficēto cilvēku skaita pieaugums un vardarbībā vai dabas katastrofās cietušo upuru skaita pieaugums. Ir arī tādas klimata pārmaiņu radītas problēmas, ko grūtāk kontrolēt, un visas šīs problēmas rada steidzamo vajadzību palielināt jaunattīstības valstu iedzīvotāju izturību pret sistēmiskiem sociāliem trūkumiem. Tas arī nozīmē, ka attīstības sadarbības piedāvājums ir precīzāk vērst uz sabiedrības veselības un izglītības sistēmas

galvenajiem aspektiem. Tāpēc es domāju, ka, risinot šo aspektu, ir svarīgi panākt lielāku skaidrību un konsolidēt nolīguma 3. daļas virsrakstu I — Attīstības stratēģijas.

Martin Kastler (PPE), rakstiski. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsošu par šo ziņojumu, jo domāju, ka sadarbības padziļināšana starp Eiropas Savienību un ĀKK valstīm ar partnerattiecību nolīgumiem ir svarīga. Tādējādi es vēlos norādīt, ka šajā ziņojumā ir formulējums „seksuālās un reproduktīvās veselības aizsardzība”. Bet ko šī frāze nozīmē? Vai tā, pirmkārt, nozīmē cilvēku fiziskās un garīgās labklājības nodrošināšanu saistībā ar visām cilvēka seksualitātes un reproducēšanas jomām, piemēram, apkarojot seksuālu vardarbību un ģenitāliju kropļošanu? Vai tā, otrkārt, nozīmē piekļuvi informācijai par tā saukto ģimenes plānošanu? Vai, treškārt, te ietilpst arī aborti? Iepriekš Komisija un Padome ir devušas skaidrojumu saistībā ar EP deputātu jautājumiem, ka šajā „seksuālajā un reproduktīvajā veselībā” neietilpst aborti. Tieši tā es to arī saprotu. Tāpēc es domāju, ka ir svarīgi noteikt, ka jēdziens „sieviešu seksuālā un reproduktīvā veselība” netiek lietots aborta kontekstā, un tāpēc es ierosinu attiecīgu skaidrojumu nolīguma tekstā.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. — (ET) Šodien notiek 2000. gadā pieņemtā Kotonū nolīguma otrā pārskatīšana, un šis pārskatīšanas nolūks ir ieviest vairākus grozījumus nolīgumā — grozījumus, kuri palīdzēs panākt nolīgumā izvirzītos mērķus: nabadzības likvidēšanu, ekonomisku attīstību un Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstu grupas pakāpenisku integrāciju pasaules ekonomikā. Ir jānorāda, ka kopš iepriekšējās Kotonū nolīguma pārskatīšanas 2005. gadā globālā mērogā ir risinājušies dažādi notikumi (piemēram, finanšu krīze, klimata pārmaiņas, pārtikas un enerģijas cenu kāpums utt.), kas tieši ietekmē Āfrikas, Karību un Klusā okeāna reģiona valstis. Es pilnīgi piekrītu referentes uzskatam, ka visa šī globālās situācijas attīstība, kas ir notikusi, varētu apgrūtināt Kotonū nolīguma un Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu līdz 2015. gadam, ja tās risināšana netiek pienācīgi veikta nolīguma pārskatīšanas procesā. Kā ir zināms, ES un ĀKK valstis šodien ir vienojušās par jomām un pantiem, kas tiks pārskatīti Kotonū nolīgumā, kurā iepriekšminētais ir daļēji arī ņemts vērā. Diemžēl tas, radot satraukumu, nozīmē, ka Eiropas Parlaments, ĀKK un ES Apvienotā parlamentārā asambleja un dalībvalstu un ĀKK valstu parlamenti nav tikuši iesaistīti pienācīgu lēmumu pieņemšanas procesā, kas būtiski ietekmē nolīguma pārskatīšanas pārredzamību un ticamību. Es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas un ES dalībvalstu un ĀKK valstu parlamentu nozīme ir jāpalielina nolīguma pārskatīšanas procesā, lai palielinātu demokrātisku leģitimitāti un savu pārskatatbildību.

9. Procesuālās tiesības krimināltiesvedībā (debates)

Priekšsēdētājs. — Nākamais punkts ir debates par:

– mutisku jautājumu, kuru Padomei iesnieguši *Sarah Ludford, Elena Oana Antonescu, Carmen Romero López, Heidi Hautala* un *Rui Tavares* Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par procesuālajām tiesībām krimināltiesvedībā (O-0155/2009 - B7-0343/2009);

– mutisku jautājumu, kuru Komisijai iesnieguši *Sarah Ludford, Elena Oana Antonescu, Carmen Romero López, Heidi Hautala* un *Rui Tavares* Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par procesuālajām tiesībām krimināltiesvedībā (O-0156/2009 - B7-0344/2009).

Sarah Ludford, autore. — Priekšsēdētāja kungs, es pilnībā atzīstu, ka šie divi mutiskie jautājumi, kuri tika iesniegti pagājušā gada 1. decembrī, bija zaudējuši savu aktualitāti, bet, neraugoties uz to, šīs debates ir vajadzīgas tādēļ, lai atzītu, ka jautājums par procesuālajām tiesībām pēc vairākiem gadiem atkal ir kļuvis aktuāls un lai uzsvērtu šīs programmas steidzamo un prioritāro raksturu.

Pēdējos desmit gados Eiropas Parlaments ir nemitīgi sūdzējies par to, ka procesuālajām garantijām un apsūdzēto personu tiesību stiprināšanai nav pievērsta vajadzīgā uzmanība, nemaz nerunājot par centieniem paātrināt izmeklēšanas un kriminālvajāšanas procesu, kā arī palielināt to efektivitāti. Mēs atbalstījām pēdējo, jo tādējādi tiktu aizturēts lielāks skaits noziedznieku. Tie, kuri principā iestājas pret Eiropas apcietināšanas orderi, ir mafijas noziedznieku apoloģēti, izbēguši laupītāji, izvarotāji un teroristi. Tomēr tas ir jautājums par līdzsvaru un to, kā panākt „Eiropas apcietināšanas orderi plus” un tādējādi arī taisnīgumu visapkārt, nodrošinot procesuālās garantijas apvienojumā ar vienkāršotu pārrobežu kriminālvajāšanas procesu. Eiropas apcietināšanas ordera pretinieki, protams, nevēlas nekādu ES rīcību arī tiesību stiprināšanas jomā. Viņi vēlas vienīgi „Eiropas apcietināšanas orderi mīnus”.

Diemžēl tas, ka Eiropas apcietināšanas orderis tiek piemērots, nenodrošinot pienācīgas procesuālās garantijas, dažos gadījumos ir veicinājis tiesiskuma neievērošanu, jo savstarpējas atzīšanas pamatā nav stingras uzticības. Viens no šādiem gadījumiem ir mana vēlēšanu apgabala vēlētājs *Andrew Symeou*. *Andrew* sešus mēnešus

atradās Grieķijas cietumā, gaidot tiesas sēdi, jo tika apsūdzēts par slepkavību, kuras pamatā, šķiet, bija kļūda attiecībā uz personas identitāti. Man pat bail teikt, bet biju lieciniece policijas brutālāi rīcībai, un uzskatu, ka Eiropas apcietināšanas orderis šajā gadījumā tika izmantots ļaunprātīgi. Kad par šo orderi 2002. gadā tika panākta vienošanās, tās pamatā bija visu pušu izpratne par to, ka pēc šā pasākuma, kas tiks piemērots attiecībā uz tiem ES pilsoņiem, kuri tiek turēti cietumā citā dalībvalstī, jo gaida tiesu, ir jāseko tūlītējiem citiem pasākumiem, kas garantēs viņu tiesības uz taisnīgu tiesu un to, ka tiks novērsta nepareiza iztiesāšana. Diemžēl minēto vienošanos nebija lemts izpildīt, jo dalībvalstis nepieņēma Komisijas 2004. gada priekšlikumu par pietiekami plašu pamatlēmumu attiecībā uz procesuālajām tiesībām, tādēļ labākais, ko pašlaik varam iegūt, ir sadrumstalota pieeja. Esmu gandarīta, ka Zviedrijas prezidentūra atsāka darbu šajā jomā, lai gan diemžēl tā rezultātā ir tapis vienīgi uz pakāpenisku pieeju balstīts ceļvedis.

Tomēr mums jābūt optimistiem un jāuzskata, ka glāze ir nevis daļēji tukša, bet daļēji pilna, kaut arī ir žēl, ka Padome savā satraukumā vienīgi sola visu apsvērt, nevis pieņemt konkrētus tiesību aktus attiecībā uz drošības naudu, kas būtu varējusi palīdzēt *Andrew Symeou*, kuram tā tika atteikta tikai tādēļ, ka viņš ir ārvalstnieks. Pēdējā laikā tiesnešus aicina izpildīt spriedumus un tiesas rīkojumus citās dalībvalstīs, nepārbaudot faktus, un tādēļ viņi būs spiesti saskarties ar pieaugošu kritiku un sabiedrības nosodījumu, ja visā ES netiks nodrošināta atbilstība minimālajām procesuālajām tiesībām, kā arī tiesības uz aizstāvību kriminālizmeklēšanas un kriminālvajāšanas procesos. Par vājām tiesību garantijām ir noraizējušies ne tikai atsevišķi ES pilsoņi, bet arī tiesneši, policisti un prokurori, kuriem tādējādi trūkst sadarbības iespēju.

Uzskatu, ka cilvēktiesību garantijām saistībā ar Eiropas apcietināšanas orderi ir jābūt nepārprotamam personu izdošanas nosacījumam, pat ja Komisijai tas nepatīk. Paldies liberālajiem demokrātiem par to, ka Apvienotās Karalistes tiesību akti pasākumu īstenošanas jomā paredz, ka tiesai jābūt pārliecinātai par to, ka netiks pārkāptas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas prasības. Nesaprotami, bet šķiet, ka Lielbritānijas tiesas visai kautrīgi atsaucas uz šo klauzulu, lai pārtrauktu izdošanu. Ja visas dalībvalstis godīgi pildītu savas saistības saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (*ECHR*) prasībām, tad, iespējams, nebūtu vajadzīgi pasākumi ES līmenī. Problēma ir nevis standartu, bet gan elementāras cieņas trūkums, tādēļ daudzas dalībvalstis šā iemesla dēļ ir spiestas stāties Strasbūras Eiropas Cilvēktiesību tiesas priekšā. Ņemot vērā, ka Līgums par Eiropas Savienību un tagad arī Līgums par Eiropas Savienības darbību (*LESD*) paredz ES dalībvalstīm pienākumu ievērot *ECHR*, tas ir apkaunojoši un nepieņemami. Mums nav vajadzīgs tāds ES izpildes mehānisms, kura piemērošana būs atkarīga no Komisijas kompetences pārkāpumu jomā un kuru pārraudzīs Eiropas Kopienų Tiesa. Tādēļ ES pasākumiem ir jābūt atbilstīgiem *ECHR*, jo tie nedrīkst būt pretrunā ar šo konvenciju vai mazināt tās ietekmi. Tāpat vienlaikus ir arī jāpalielina šo pasākumu nozīme, veicinot to praktisko īstenošanu.

Es ceru, ka Komisija un Padome piekritīs, ka direktīvu, kuras garantē pamattiesību ievērošanu, standartiem ir jābūt augstiem. Dalībvalstu iniciatīva attiecībā uz mutisku un rakstisku tulkojumu nodrošināšanu, kas atspoguļota ierosinātajā tekstā, par kuru Padome vienojās pagājušā gada oktobrī, ir mazāk vērienīga nekā Komisijas teksts, tādēļ to vajadzētu uzlabot. Mēs esam nobažījušies par to, ka pirmais pasākums neliecina par pietiekami augstiem standartiem. Es ceru, ka mēs kļūsim ambiciozāki un radīsim precedentu turpmākiem procesuālo tiesību veidošanas posmiem un pēc mutisku un rakstisku tulkojumu nodrošināšanas īstenosim arī citus pasākumus, kā, piemēram, juridiskās konsultācijas un palīdzības sniegšanu, tiesību uz informāciju un tiesību ziņot konsulārajām iestādēm garantēšanu utt. Tādēļ es vēlos Padomes un Komisijas atkārtotu apstiprinājumu tam, ka ceļvedī paredzētie pasākumi tiks īstenoti pietiekami ātri, lai nodrošinātu tiesības uz taisnīgu tiesu, kas bija vajadzīgs jau sen.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Esmu gandarīts, ka šo jautājumu ir iesniegusi baronese *Ludford* kundze, kura tikko uzstājās, *Antonescu* kundze, *Romero* kundze, *Hautala* kundze un *Tavares* kungs, jo mēs patiesi esam saskārušies ar būtiski svarīgu jautājumu procesuālajām garantijām krimināltiesvedībā. Runājot par šo jautājumu, es vēlos teikt, ka mēs piekrītam, ka ir jāpalielina tā nozīmīgums, un tas ir jāsaskaņo Eiropas līmenī.

Jūs savā jautājumā norādījāt, ka Zviedrijas prezidentūra ir guvusi ievērojamus panākumus. Tas patiesi tā ir. Oktobrī Padome vienojās par vispārējiem norādījumiem attiecībā uz tekstu par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā. Mēnesi vēlāk, proti, novembrī, tā, atsaucoties uz baroneses *Ludford* kundzes aicinājumu rīkoties, pieņēma plānu, lai turpmāk gūtu panākumus, īstenojot pasākumus procesuālo garantiju nodrošināšanai. Dažus no tiem, baroneses *Ludford* kundze, jūs jau minējāt, piemēram, nepieciešamību nodrošināt informāciju par personas tiesībām, un es to atkārtāju ar nolūku, kā arī pienākumu jebkurā kriminālprocesā sniegt juridiskās konsultācijas un palīdzību, atļaut sazināties ar ģimenes locekļiem un konsulārajām iestādēm vai sniegt īpašas, iepriekš noteiktas garantijas un aizsargāt īpaši neaizsargātu apsūdzēto personu tiesības. Tiktāl par Padomes paveikto Zviedrijas prezidentūras laikā.

Šajā punktā jūs varētu teikt: „Tas viss ir ļoti labi, bet vai ar Eiropas Parlamentu ir kāds nolīgums, lai arī turpmāk šī joma būtu prioritāte?” Un mūsu atbilde būtu: „Jā, tā ir prioritāte, lai īstenotu minēto pieeju. Kā? Kādas varētu būt iniciatīvas?”

Pirmais, ko darīs Spānijas prezidentūra, būs tas, ka sadarbībā ar Parlamentu tā centīsies panākt, lai tiktu pieņemta 13 dalībvalstu ierosinātā Direktīva par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā. Par Komisijas iesniegto priekšlikumu nebija iespējams vienoties, tādēļ 13 dalībvalstis šo iniciatīvu aizstāja ar citu. Mēs vēlamies, lai šī iniciatīva tiktu apstiprināta, kam, protams, jānotiek sadarbībā ar Eiropas Parlamentu. Vienlaikus mēs ceram, ka Komisija nāks klajā ar atbilstīgām iniciatīvām attiecībā uz atlikušajiem procesuālo garantiju aspektiem. Mēs ļoti ceram, ka tas notiks iespējami drīz, lai sadarbībā ar Padomi un Parlamentu varētu uzsākt lēmumu pieņemšanas procesu.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka Spānijas prezidentūra sadarbībā ar Komisiju un Eiropas Tiesību akadēmiju šā gada martā plāno organizēt semināru Madridē par tēmu „Kopēji procesuālo garantiju standarti”. Baroneses *Ludford* kundze, tas liecina, ka mēs pilnībā pievienojamies jums un tiem, kuri atbalstīja šo jautājumu reglamentēšanas steidzamību un saskaņošanu visā Eiropā, regulāri informējot Parlamentu par darba norisi.

Jacques Barrot, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Paldies jums par šo jautājumu. Jūs jau zināt, cik ļoti es novērtēju šīs procesuālās garantijas. Tas tiesa, ka Komisija ir cīnījusies daudzus gadus, lai nodrošinātu, ka kopīgie obligātie noteikumi attiecībā uz tiesībām uz aizstāvību tiek piemēroti visu Eiropas valstu krimināltiesvedībā. Tam ir liela nozīme, lai nodrošinātu tiesu iestāžu sadarbību, un tas ir arī būtisks dalībvalstu savstarpējas uzticības veicināšanas nosacījums. Komisija ir nenogurstoši strādājusi, lai panāktu Eiropas līmeņa tiesību aktu pieņemšanu šajā jomā. Turklāt tā ir taisnība, ka, pateicoties Zviedrijas prezidentūrai, 2009. gada 30. novembrī Padome pieņēma rezolūciju par ceļvedi. Tas ir nozīmīgs solis Eiropas līmeņa tiesību aktu attiecībā uz minimālajām procesuālajām garantijām izstrādei. Dalībvalstis, pamatojoties uz šo aktu, vienojās par tiesību akta darbības jomu un nepieciešamību to pieņemt steidzamā kārtā, sadarbojoties ar Parlamentu. Tāpat kā jūs, arī es noklausījos *López Garrido* kunga uzstāšanos, kurš ļoti labi izskaidroja, ka arī Spānijas prezidentūra vēlas pieņemt šos sākotnējos pasākumus, lai mums nodrošinātu virkni minimālo garantiju.

Tas tiesa, ka minētajā ceļvedī atspoguļotā pakāpeniskā pieeja šķita labs risinājums. Šī pieeja mums ļaus sasniegt izvirzīto mērķi. Pakāpeniskā pieeja nozīmē ne tikai to, ka, pamatojoties uz tiesību akta priekšlikumu, būs iespēja veikt rūpīgu analīzi katram tiesību veidam, bet arī to, ka, izvērsot pārrunas, tos varēs izskatīt atsevišķi. Tādējādi mēs varēsim izvairīties no starpnozaru sarunām, kas dažreiz ir nepieciešamas pārāk plaša teksta gadījumā, jo atsevišķas dalībvalstis var tās uzsākt tādēļ vien, lai ļaunprātīgi gūtu priekšrocības kādā konkrētā jautājumā. Tādēļ, *Ludford* kundze, esmu pārliecināts, ka jaunā Komisija centīsies iespējami drīz iesniegt visus ceļvedī paredzētos tiesību aktu priekšlikumus un panākt, lai tie tiktu pieņemti visīsākajā laikā.

Runājot par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu, kas ir pirmais ceļvedī minētais noteikums, Komisija ir atzīmējusi vairāku dalībvalstu iniciatīvu šajā jomā. Jāatzīst, ka šīs iniciatīvas pamatā ir Komisijas 2009. gada jūlija priekšlikums, kā arī 2009. gada otrajā pusgadā ar Padomi notikušās sarunas. Diemžēl tā ir taisnība, ka minētā dalībvalstu iniciatīva pilnībā neatbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas prasībām, kā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksei.

Komisijas agrākais priekšlikums, kurš paredzēja obligātu mutiskā tulkojuma nodrošinājumu, tiekoties apsūdzētajai personai un aizstāvībai, nav pilnībā atspoguļots dalībvalstu iniciatīvā, kas ierobežo šīs tiesības uz saziņu ar policijas iestādēm, kā arī tiesas procesā. Turklāt Komisijas agrākais priekšlikums paredzēja tiesības uz rakstisko tulkojumu, kas ir daudz plašāka, Komisijas tekstā ietverta tiesību joma.

Mēs, protams, izvērsīsim sadarbību starp Eiropas Parlamentu un Padomi šajā jomā un, manuprāt, spēsim vienoties par vērienīgu dokumentu attiecībā uz procesuālajām tiesībām. Tas ir ļoti svarīgi, ja vēlamies izveidot patiesu Eiropas tiesisko telpu. Mēs arī nodrošināsim, lai šā dokumenta teksts būtu atbilstīgs Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas standartiem, Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksei, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas principiem. Tādēļ esmu pārliecināts, ka mēs varam paļauties uz Parlamenta rīcību šajā jautājumā, un es vēlētos atkārtoti uzsvērt, ka arī Spānijas prezidentūra mums neliegs savu atbalstu.

Elena Oana Antonescu, *PPE grupas vārdā*. – (RO) Kaut arī attiecībā uz lēmumu atzīšanu krimināllietās ir gūti ievērojami panākumi, diemžēl aizdomās turamu vai apsūdzētu personu tiesību garantēšanas un nodrošināšanas jomā gūtie panākumi ir nelieli.

Kopēji standarti ir būtisks nosacījums, lai veicinātu savstarpējo uzticību dalībvalstu tiesību sistēmu starpā. Līdzsvara trūkums starp aizdomās turamu vai apsūdzētu personu tiesībām, no vienas puses, un instrumentiem, kas ir pieejami apsūdzībai, no otras puses, var apdraudēt principu par nolēmumu savstarpēju atzīšanu. Tādēļ Zviedrijas prezidentūras 2009. gadā uzsāktā iniciatīva attiecībā uz minēto ceļvedi, kas paredz aizdomās turamu vai apsūdzētu personu procesuālo tiesību konsolidāciju, ir būtisks panākums.

Kas attiecas uz tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu, no 1. decembra, kopš ir stājies spēkā Lisabonas līgums, ir izveidota jauna iestāžu sistēma. Lai varētu turpināt darbu pie šīs dokumentācijas izstrādes, priekšlikums pamatlēmumam, kuru izskata Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja, ir jāpārveido par priekšlikumu direktīvai.

Mēs bijām noraizējušies par turpmākās iniciatīvas attiecībā uz procesuālajām tiesībām piemērošanas jomu un termiņu, tādēļ nolēmām iesniegt šos jautājumus Komisijai un Padomei. Neilgi pēc to iesniegšanas 13. decembrī ES dalībvalstis, ieskaitot Rumāniju, iesniedza iniciatīvu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai. Esmu pārliecināta, ka šajā procesā mēs spēsim panākt teksta uzlabojumus gan attiecībā uz tā piemērošanas jomu, gan arī attiecībā uz procedūru integritātes, kā arī mutisku un rakstisku tulkojumu kvalitātes nodrošināšanu.

Kas attiecas uz pārējiem ceļvedī paredzētajiem pasākumiem, mēs uzskatām, ka to mērķis ir nodrošināt tiesību pieejamību, juridiskas konsultācijas un palīdzību, noteikt īpašas garantijas neaizsargātām aizdomās turamām vai apsūdzētām personām, kā arī sniegt šīm personām informāciju par viņu tiesībām un ar to izmantošanu saistītajām izmaksām. Mēs vēlētos, lai Padome un Komisija uzņemtos konkrētas saistības, kas veicinātu priekšlikuma regulai iespējami drīzu iesniegšanu.

Lai mazinātu pašreizējās atšķirības dalībvalstu starpā ir steidzami jāpieņem vienoti standarti.

Carmen Romero López, S&D grupas vārdā. – (ES) Es vēlētos apsveikt Spānijas prezidentūru un vienlaikus uzsvērt, ka šī ir pirmā iniciatīva attiecībā uz procesuālajām tiesībām. Mēs šo jautājumu apspriedām arī agrāk, bet, beidzoties Zviedrijas prezidentūras termiņam, tas diemžēl netika atrisināts.

Šīs iniciatīvas projekts jau tika iesniegts Parlamentam, un pirmās debates ir notikušas, tādēļ mēs ceram, ka šis jautājums ir aktuāls un tāds būs arī turpmāk, jo tēma ir ļoti nozīmīga. Šajā jomā noteikti ir jāpanāk uzlabojumi, un mēs ceram, ka panākumi neizpaliks, jo minētā iniciatīva izies visus paredzētos posmus.

Kā atzīmēja Barrot kungs, Komisijas priekšlikums patiesi bija daudz vērienīgāks, tādēļ mums ir jāuzlabo Parlamentā iesniegtais teksts. Tas nekādā gadījumā nebūs jauns teksts, jo Komisija un Parlaments to jau ir apsprieduši, diemžēl šajā ziņā joprojām ir vērojama pretestība no dalībvalstu puses.

Zviedrijas prezidentūra centās atsākt šā jautājuma risināšanu, pieņemot rezolūciju par ceļvedi, tomēr neraugoties uz to, situācija ar dalībvalstīm joprojām ir sarežģīta. Tā acīmredzami izmainījās pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, jo lēmumu pieņēms tagad ir Parlaments. Tādēļ mūsaprāt, ņemot vērā jauno scenāriju, Komisijai un Padomei ir atkārtoti jāizvērtē procesuālās tiesības.

Mēs vēlētos, lai šīs procesuālās tiesības tiktu uztvertas kā tiesību kopums. Nevar atzīt tiesības uz rakstisku tulkojumu, neatzīstot tiesības un juridisko palīdzību vai tiesības uz informāciju. Tādēļ, mūsaprāt, Komisija, kura ir paredzējusi vilcināt lēmuma pieņemšanu, atliekot to no gada uz gadu, ir jānudina atrisināt šo jautājumu iespējami drīz.

Tas tiesa, ka pretterorisma tiesību akti neparedz šādas garantijas, tomēr, ja vēlamies izveidot brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, mums ir jābūt uzticīgiem savām vērtībām un jāpanāk, lai šīs garantijas tiktu iekļautas Eiropas projektā.

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, 2001. gada 6. septembrī šis Parlaments ierosināja izstrādāt Eiropas apcietināšanas orderi. Mūsu priekšlikums joprojām noputējis gulētu plauktā, ja nebūtu dažu dienu vēlāko notikumu Ņujorkā. Bin Laden kungs „palīdzēja” to „celt gaismā”, un man bija tas gods panākt šā ordera apstiprinājumu Parlamentā.

Parlaments pieprasīja, lai šim dokumentam tiktu pievienots pielikums par minimālajām procesuālajām garantijām krimināltiesvedībā. Komisija 2002. gadā izstrādāja priekšlikumus un apņēmas rīkoties ātri. Ja tā, tad kādēļ minētais dokuments līdz šim atrodas ienākošo dokumentu kaudzē? Kādēļ Komisija nav pacentusies panākt savu priekšlikumu apstiprinājumu, jo tos var apstiprināt arī atsevišķi?

Personu izdošana ir aizstāta ar Eiropas apcietināšanas orderi. Tas ir būtiski samazinājis nodošanas laiku, veicinājis tiešu kontaktu izveidošanu dalībvalstu tiesu iestāžu starpā, kā arī novērsis uz politisko izdevīgumu balstītu lēmumu pieņemšanu tādā mērā, ka dalībvalstis nodod pašas savus pilsoņus.

Tas ir ievērojami palielinājis tiesiskumu mūsu kontinentā, tomēr Eiropas apcietināšanas orderim ir jāpamatojas uz savstarpēju uzticību un pārāk daudzos gadījumos mūsu pilsoņi to apšaubā.

Divi mana vēlēšanu apgabala vēlētāji pašlaik atrodas apcietinājumā Ungārijā un gaida tiesu. Kaut arī šo personu izdošana tika pieprasīta pirms gada, kad viņi atradās apcietinājumā jau divus mēnešus, viņiem joprojām nav izvirzīta apsūdzība, tādēļ iztiesāšana var nenotikt vēl vairākus mēnešus. Viens no šiem cilvēkiem ir zaudējis darbu, kas ir viņa ģimenes galvenais ienākumu avots. Abiem ir liegta iespēja tikties ar tuviniekiem, un var atklāties, ka viņi nav vainīgi apsūdzētajos noziegumos.

Šādi gadījumi rada sliktu priekšstatu par ES dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbību un liecina par minēto valstu valdību apkaunojošu bezdarbību Padomē. Šā mutiskā jautājuma autoriem ir taisnība, ja viņi pieprasa Eiropu steidzami pievērsties šim jautājumam.

(Runātājs piekrita uzdot jautājumu, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Priekšsēdētājs. – Paldies, Watson kungs. Es gribētu jūs nosaukt par Eiropas apcietināšanas ordera krusttēvu, bet domāju, ka mani varētu nesaprast.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Watson kungs, jūs minējāt *Bin Laden* un 9. septembri kā iemeslu tam, ka tika pieņemts Eiropas apcietināšanas orderis. Vai jūs gribat apgalvot, ka Eiropas apcietināšanas orderis būtu jāizmanto vienīgi pret teroristiem, slepkavām, kā arī smagu, vardarbīgu noziegumu gadījumos?

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, ja drīkst iebilst, tad es neminēju *Bin Laden* kungu kā attaisnojumu. Es teicu, ka viņš vienīgi „palīdzēja” paātrināt minēto procesu. Šis orderis nav paredzēts vienīgi terorisma noziegumu, bet arī visu pārējo smago noziegumu gadījumos. Tie, kuri ir pret tā pielietošanu, ir arī pret tiesiskumu Eiropas kontinentā un aizsardzību, kuru orderis nodrošina mūsu pilsoņiem.

Heidi Hautala, Vets/ALE grupas vārdā. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, Watson kungam ir taisnība, kad viņš teica, ka Eiropas Parlaments jau no sākuma pieprasīja, lai Eiropas apcietināšanas orderis tiktu papildināts ar skaidrām minimālajām kriminālprocesa normām. Tagad mēs skaidri redzam, ar kāda veida problēmām saskaras daudzas dalībvalstis tādēļ, ka Eiropas apcietināšanas orderim ir trūkumi. Tam patiesi ir trūkumi, jo pieņēmums ir tāds, ka ikvienai dalībvalstij vajadzētu palauties uz citas dalībvalsts tiesību sistēmu, proti, uz to, ka tiesiskums un normas, kas attiecas uz taisnīgu tiesu daudzās dalībvalstīs, ir realitāte.

Tāpat kā daži iepriekšējie runātāji, arī es jums varētu pastāstīt kādu gadījumu un to, cik svarīgi ir, lai Komisija steidzami rīkotos, kā to pirms brīža atzīmēja mans kolēģis deputāts. Mums ir jāizveido visaptveroša sistēma, kuras priekšplānā tiktu izvirzītas minimālās tiesības kriminālprocesā. Es ceru, ka ar Lisabonas līgumu mums šī iespēja tiks nodrošināta, jo pašlaik Eiropas Parlaments kopā ar Padomi ir pilnībā kompetenti likumdevēji, un bija ļoti patīkami dzirdēt *Barrot* kunga teikto, proti, ka viņš tic šīm partnerattiecībām starp Komisiju un Parlamentu. Komisijai un Parlamentam tagad ir jābūt galvenajam spēkam, kas novērsīs dalībvalstu pretošanos, kuras līdz šim nav izrādījušas vēlēšanos atrisināt šo jautājumu.

Es jums apsoliju pastāstīt, kas notiek, ja nav ievērots tiesiskums, bet Eiropas apcietināšanas ordera sistēma pastāv. Somijā pašlaik ir apcietināts kāds čečenu pāris, proti, *Hadižat* un *Malik Gataev*. Viņi ir ieradušies no Lietuvas, kur vairākus gadus uzturēja Čēčenijas kara upuriem paredzētu bērnunamu, un, kā izrādījās, drošības policija Čēčenijā pārtrauca viņu darbību, kā iegāstu minot viņu iespējamo saistību ar kādu vardarbību ģimenē. Tā bija galvenokārt ģimenes iekšējā lieta, nevis, piemēram, iepriekš plānots nopietns uzbrukums. Tagad šīs personas ir Somijā un lūdz patvērumu, bet Lietuva pieprasa viņu izdošanu. Lietas noklausīšanās notiks pirmsdien Helsinku Pirmās instances tiesā.

Kā lai rīkojas šādā situācijā, ņemot vērā faktu, ka Somijai vajadzētu palauties uz to, ka Lietuvā šo pāri gaida taisnīga tiesa? Mums ir ļoti grūti pierādīt pretējo, tomēr es vēlos teikt, ka ir vairāki šādu ikdienišķu prāvu piemēri, kad Eiropas apcietināšanas orderim nav bijusi nekāda nozīme. Mums ir jāatrisina šis jautājums, jo pretējā gadījumā nebūs iespējams panākt uzticību dalībvalstu starpā, kas ir ļoti svarīgi, lai stiprinātu sadarbību tieslietu jomā.

Janusz Wojciechowski, ECR grupas vārdā. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, arī es, tāpat kā *Hautala* kundze, vēlos minēt vienu piemēru. Kādam gados jaunam vīrietim no Polijas par izvarošanu Lielbritānijas tiesa piesprieda mūža ieslodzījumu, pamatojoties uz netiešiem pierādījumiem pēc tam, kad presē tika izvērsta nomelnojoša

kampaņa, kas, pēc dažu novērotāju domām, neatbilda Polijas taisnīgas tiesas standartiem. Šis vīrietis pašlaik izcieš sodu Polijas cietumā, kaut arī Polijas likumā paredzētais maksimālais sods par izvarošanu ir 12 gadi, nevis mūža ieslodzījums, kuru piespriež vienīgi par slepkavību. Tādējādi mēs esam saskārušies ar situāciju, kad persona izcieš sodu Polijas cietumā, pamatojoties uz spriedumu, kas nav atbilstīgs Polijas tiesību principiem.

Es minēju šo piemēru, lai raksturotu problēmu un arī pamatotu steidzamu atsevišķu vispārējo standartu noteikšanu gan attiecībā uz kriminālprocesiem, gan arī uz spriedumu izpildi. Mēs arvien biežāk saskaramies ar situācijām, kad likumpārkāpēji tiek notiesāti vienā valstī, bet sods tiek izciests citā. Tādēļ es atbalstu priekšlikumu attiecībā uz minētajiem standartiem un direktīvu.

Rui Tavares, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, lai Eiropas Savienība sekmīgi veiktu savu darbu, tai ir nepieciešams divējāds atbalsts, proti, no dalībvalstu valdībām un arī no šo valstu iedzīvotājiem, kurus šajā Parlamentā pārstāv viņu ievēlēti deputāti.

Diemžēl bieži gadās tā, ka, tiklīdz dalībvalstis ir atrisinājušas savas problēmas, tās apklusina tiesu sistēmas un pēc tam, kad ir pieļauta komunikācija starp politiskajām sistēmām, aizmirst rūpēties par pārējām lietām, kā arī vairojot uzticību ES iedzīvotāju starpā. Iepriekš minētais ir viens no tādiem gadījumiem.

Pilnvaru piešķiršana ES līmenī nepārprotami paātrinās lietas virzību un atvieglos ES tiesu sistēmu darbību. Tomēr arī citām tiesībām, kā, piemēram, tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu (pie kurām mums ir tas gods strādāt kopā ar mūsu kolēģi deputāti *Ludford* kundzi) ir ļoti liela nozīme, lai veicinātu Eiropas iedzīvotāju uzticēšanos ikvienas dalībvalsts tiesu sistēmai.

Esmu gandarīts par to, ka varu pievienoties saviem kolēģiem un aicināt Komisiju un Padomi paātrināt dokumentu sagatavošanas procesu, pielietojot koplēmuma procedūru, un virzīt šo procesu tālāk arī attiecībā uz citām procesuālajām tiesībām krimināllietās.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD grupas vārdā. – Es šovakar uzstājos tādēļ, ka, kā jau tika minēts, divi mana vēlēšanu apgabala vēlētaji — *Michael Turner* un *Jason McGoldrick* — jau no 3. novembra atrodas apcietinājumā Ungārijā Budapeštas Centrālcietuma 2. nodaļā, bet lietas iztiesāšanas datums vēl nav noteikts. Apcietinājuma apstākļi ir smagi. Viņi ir nošķirti un nevar viens ar otru kontaktēties. Kamera, kurā viņi ir spiesti uzturēties 23 stundas diennaktī, ir maza, un tajā ir vēl trīs citi ieslodzītie. Nedēļā ir atļauti trīs telefona zvani un viens dušas apmeklējums. Pieļaujamais ģimenes locekļu apmeklējumu skaits ir viena reize mēnesī.

Īsāk sakot, viņi ir izolēti, un valodas barjera padara situāciju vēl ļaunāku. Minētajām personām ir izvirzīta apsūdzība par balto apkaklīšu noziegumiem. Viņi nav slepkavas vai teroristi un atrodas ieslodzījumā vienīgi tādēļ, ka to paredz Eiropas apcietināšanas orderis.

Eiropas apcietināšanas orderis vienā acumirkļī „pārvilka svītru” aizsardzībai pret arestu, kas tika nodrošināta Lielbritānijā gandrīz tūkstoš gadus. Nekratiet galvu, *Watson* kungs, jo būtu labāk, ja jūs atvainotos. Sajaukta identitāte un identitātes zādzība nozīmē to, ka tas, kas notika ar *Jason* un *Michael*, var notikt arī ar jebkuru citu Lielbritānijas iedzīvotāju jebkurā brīdī.

Leiboristu partija, Eiropas liberālie demokrāti un Konservatīvo partija balsoja par labu Eiropas apcietināšanas orderim. Līdzīgi kā E. Zolā savā darbā „Es apsūdzu”, arī es vēlos apsūdzēt Lielbritānijas politiskās partijas par to, ka tās bija Eiropas apcietināšanas ordera atbalstītājas, jo šis orderis pakļauj nejausa apcietinājuma riskam ikvienu Lielbritānijas iedzīvotāju.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Man, kā Ungārijas pilsonei un juristei krimināltiesību jomā, vajadzētu kaunēties par to, ka šodien šajā Parlamentā, apspriežot tēmu par nepilnībām procesuālo tiesību jomā krimināltiesvedībā, divi mani kolēģi deputāti, kuriem parasti ir atšķirīgi politiskie uzskati, ir minējuši Ungāriju kā spīlgtu negatīvu piemēru. Kaut arī man par to ir kauns, esmu spiesta viņiem piekrist, jo arī es esmu saskārusies ar līdzīgu pieredzi. Es vēlētos pavaicāt viņiem un jums, proti, tiem dažiem deputātiem, kuri vēl ir šeit brīdī, kad tiek apspriesta tik nozīmīga tēma, vai jums ir nācies saskarties ar šādiem nopietniem likuma pārkāpumiem attiecībā uz ārvalstu pilsoņiem, kuriem ir samērā neitrāla nostāja pret Ungāriju un tās valdību, nemaz jau nerunājot par tās oponentu likteni tādēļ vien, ka viņi ir šās valdības pretinieki?

Pašlaik 15 personas atrodas iepriekšējā apcietinājumā par centieniem nostāties pret Ungārijas valdības koruptīviem darījumiem. Atriebības nolūkā kriminālprocesā pret viņiem tika izvirzīta apsūdzība par terorismu. Līdz šai dienai nav iesniegts neviens pierādījums, jo iestādes neuzskata, ka tām šajā procesā vajadzētu atsaukties uz jebkādiem pierādījumiem. Šīs personas atrodas apcietinājumā tādos apstākļos, par kādiem jūs jau iepriekš dzirdējāt, proti, nošķirtībā no savām ģimenēm, sabiedrības viedokļa un preses uzmanības. Apvienosimies

un darīsim kaut ko lietas labā, lai uzlabotu situāciju Ungārijā un novērstu jebkādas iespējas izmantot priekšrocības, kuras rada procesuālo garantiju trūkums krimināltiesvedībā, jo īpaši politisku apsvērumu dēļ. Ungārijai ir jānodrošina šādas garantijas.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs neiebildīs, ja es savus pirmos vārdus veltīšu priekšsēdētāja vietniekam *Barrot* kungam. Es nezinu, vai mums būs iespēja piedalīties kopā ar viņu plenārsēdē, pirms darbu uzsāks jaunā Komisija, tomēr, pat ja tā būs, es vēlētos viņam pateikties par viņa centieniem, saprātu un efektīvo sadarbību ar Eiropas Parlamentu tieslietu un iekšlietu jomā.

Arī es vēlos pievienoties tiem, kuri uzskata šo jomu par ļoti svarīgu. Mēs nevēlamies tikai drošu Eiropu, bet arī taisnīgu Eiropu, tādēļ ikvienai iniciatīvai procesuālo tiesību jomā ir būtiska nozīme.

Mums ir jāveic konkrēti pasākumi, lai atbalstītu upurus un veicinātu to iedzīvotāju tiesību ievērošanu, kuriem ir jāstājas tiesas priekšā. Manuprāt, šis vēstījums ietver divus ļoti skaidrus aicinājumus, no kuriem viens attiecas uz Padomi, un *Watson* kungs savā runā to ir formulējis precīzāk nekā es.

Tas ir smieklīgi, ka pēc astoņiem gadiem mēs joprojām kopējā procesā neesam tikuši tālāk par šo posmu un turpinām aplūkot vienīgi atsevišķus tiesību veidus. Mums ir jāstrādā efektīvāk un ātrāk. Tas ir Padomes un Parlamenta uzdevums un arī komisāram *Barrot* kungam vajadzētu izmantot savu ietekmi lai uz to mudinātu savus kolēģi, proti, nākamo komisāru un nākamo Komisiju.

Komisijai ir jāuzņemas iniciatīva arī visās pārējās procesuālo tiesību jomās, ne tikai tajā, kas attiecas uz valodas barjeru un tulkojumiem.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Jautājums par procesuālo pamattiesību ievērošanu kriminālprocesā ir viens no aktuālākajiem jautājumiem, kuram jārod rezonanse gan tieslietu, gan iekšējo attiecību jomā.

Principā pamatlēmuma projekts nosaka virkni kriminālprocesā garantējamo pamattiesību, proti, tiesības uz juridisko konsultāciju, tiesības uz mutiska un rakstiska tulkojuma nodrošinājumu, tiesības uz īpašu uzmanību jutīgās jomās, kā arī tiesības ziņot un sadarboties ar konsulārajām iestādēm. Šo pamattiesību kopumu vajadzētu uzskatīt par strikti demonstratīvu, jo Eiropas Savienības uzdevums ir nodrošināt, lai dalībvalstis ievērotu visas iespējamās pamattiesības to visplašākajā nozīmē, ņemot vērā arī dalībvalstu dalību Eiropas Padomē, kā arī atsaucoties uz tās konvenciju.

Lai panāktu taisnīgu un demokrātisku spriedumu, kas būtu pilnībā atbilstīgs piemērojamo sankciju mērķim un paredzētu ne tikai represijas, bet arī sociālo rehabilitāciju un izglītošanu, mums jādara viss iespējamais, lai veicinātu minētā procesuālo attiecību regulēšanas līdzekļa ieviešanu krimināllietās, nodrošinot, lai tiktu ievērotas ikviena kriminālprocesa dalībnieka tiesības, neatkarīgi no tā, vai tie ir upuri, cietušās personas vai likumpārkāpēji.

Gerard Batten (EFD). – Komiteja aicina Padomi turpināt darbu, lai ieviestu Eiropas kopējās procesuālās tiesības krimināllietās. Tāda vienotā procedūra kā Eiropas apcietināšanas orderis ir likvidējusi angļu gadsimtiem senās garantijas pret nepamatotu arestu un ieslodzījumu. Tas nav teorētisks arguments. Minētais orderis izposta nevainīgu cilvēku dzīvi. Mana vēlēšanu apgabala vēlētais *Andrew Symeou* ir tikai viens no to cilvēku aizvien pieaugošā skaita, kuri tiek izdoti bez Anglijas tiesas sprieduma, kurai ir tiesības *prima facie* izskatīt pret viņiem vērstos pierādījumus, lai nepieļautu šādu personu nepamatotu izdošanu. Izdošana tagad ir kļuvusi par īsti birokrātisku formalitāti. *Symeou* kungs jau sešus mēnešus tiek turēts bēdīgi slavenajā *Korydallos* cietumā bez galvotāja un izredzēm uz tiesu. Britu liberāldemokrātu politiskajam cīnismam nav robežu. Tagad Londonā viņi raud krokodila asaras par *Symeou* kunga lietu, neraugoties uz to, ka ir atbildīgi par kopīgajām procedūrām, kuras īstenojot ir izveidojusies šāda situācija, un tomēr vienlaikus strādā pie šo tiesību aktu uzlabošanas. Kopīgās procedūras nevis paaugstina, bet gan pazemina Eiropas juridiskos standartus.

Es gribētu ierosināt to, ka, ja jūs vēlaties paaugstināt Eiropas kriminālprocesa standartus, tad kā kopīgie Eiropas standarti jums ir jāpieņem *habeas corpus* princips, zvērināto žūrija un *Magna Carta* (Lielās brīvības hartas), kā arī 1689. gada „Tiesību hartas” galvenie noteikumi.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ir ļoti svarīgi, lai tiesiskuma nodrošināšanas nolūkā mēs gūtu iespējami lielākus panākumus kopīgas, Eiropas līmeņa procesuālo tiesību pamatprincipu sistēmas izveidē. Šajā procesā galvenais jēdziens ir uzticība. Mēs vēlamies, lai Eiropas pilsoņi būtu pārliecināti, ka, vērsoties tiesā, viņu pamattiesības vienmēr tiks aizsargātas. Mēs vēlamies arī, lai, izvērsot sadarbību starp dalībvalstīm, tiktu panākta savstarpēja uzticēšanās un garantēts tiesiskums ikvienai pie atbildības sauktajai personai. Visbeidzot, lai nodrošinātu tiesiskumu, mums ir arī jāpaļaujas citam uz citu. Tik ilgi, kamēr netiks izveidota minētā kopīgā Eiropas līmeņa sistēma, neatkarīgi no tā, vai mēs to vēlamies vai nē, vienmēr būs

atsevišķi gadījumi, kad noziegumu iztiesāšanā atklāsies likumdošanas nepilnības, kuru dēļ mēs nespēsim garantēt šo tiesiskumu.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Noklausoties iepriekš teiktās runas, es vēlētos paust savu gandarījumu par to, ka daudzi Parlamenta deputāti no dažādām politiskajām grupām atzīst nepieciešamību saskaņot procesuālās garantijas Eiropas līmenī un izstrādāt visaptverošu Eiropas līmeņa tiesību aktu šajā jomā.

Visi, kuri uzstājās, un arī visas politiskās grupas ir vienojušās par nepieciešamību izveidot visaptverošu Eiropas līmeņa tiesību aktu attiecībā uz procesuālajām garantijām. Tas pierāda Eiropas integrācijas procesa, pilsoņu Eiropas, Eiropas tiesiskās telpas, kā arī Lisabonas līguma ieviešanas nepieciešamību un nozīmi. Šis jautājums ir ietverts Spānijas prezidentūras nākamā sešu mēnešu programmā, un to nešaubīgi ir atbalstījuši visi iepriekšējie runātāji, pamatojoties uz dažādiem argumentiem un raugoties no visdažādākajiem aspektiem, tostarp no nepieciešamības panākt procesuālo garantiju saskaņošanu.

Es vēlētos arī piebilst, ka, manuprāt, ļoti liela nozīme ir tam, ko jau iepriekš atzīmēja *Flašíková Beňová* kundze, proti, nepieciešamībai spert šo soli tieši šajā laikā, kad Eiropas Savienība gatavojas parakstīt Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, kā to nosaka Lisabonas līgums.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlētos uzsvērt, ka Padome un Spānijas prezidentūra strādās, lai nodrošinātu minēto procesuālo garantiju ieviešanu praksē, pieņemot direktīvas, kuras Eiropas Komisija gatavojas iesniegt visdrīzākajā laikā, kā arī turpinot īstenot jau esošo direktīvu prasības, kuras, ja neklūdos, balstās uz 13 dalībvalstu iniciatīvu.

Es gribētu īsumā pieminēt Eiropas apcietināšanas orderi. Līdz šim par to tika izteikta vienīgi kritika. Es vēlos teikt, ka Eiropas apcietināšanas orderis ir tipisks piemērs sadarbībai pret organizēto noziedzību ES. Es to varu droši apgalvot, jo pārstāvu tādu valsti kā Spānija, kura joprojām cieš no terorisma un kurai minētais orderis ir neaizstājams ierocis cīņā pret terorismu.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministra kungam ir taisnība, un *Coelho* kungs ļoti labi formulēja savu frāzi, sakot „drošības Eiropa” un „tiesiskuma Eiropa”. Jā, *Watson* kungs, Eiropas apcietināšanas orderis ir izrādījies ļoti efektīvs un noderīgs, pat ja mums vienlaikus ir jāpanāk Eiropas tiesiskās telpas pilnveide un efektīva darbība. Šajā jomā mums ir daudz darāmā, lai vairotu uzticību veidam, kādā tiesiskums tiek nodrošināts visās Eiropas valstīs.

Tādēļ es vēlreiz vēlos pateikties šā jautājuma autoriem un viņiem teikt, ka, ņemot vērā tekstu, kurā atspoguļota 2009. gada 23. oktobra Padomes sēdē pieņemtā vispārējā pieeja, Komisija ar Eiropas Parlamenta un Spānijas prezidentūras palīdzību centīsies nodrošināt, lai šis teksts būtu kvalitatīvāks par līdzšinējo. Es vēlos piebilst, ka mēs, protams, rūpīgi un savlaicīgi izstrādāsim visus nepieciešamos likumdošanas priekšlikumus, lai nebūtu vajadzīgas īpašas dalībvalstu iniciatīvas.

Komisija jau gatavo priekšlikumu par tiesību būtību. Tā centīsies nodrošināt, lai visi ceļvedī paredzētie pasākumi tiktu pieņemti iespējami drīz. Katra pasākuma īstenošanai paredzētais laiks, proti, viens gads, ir tikai norādošs. Komisija būs gandarīta par to, ja sarunu rezultātā būs iespējams paātrināt procesa virzību.

Es nelokāmi ticu, ka viedokļi ir mainījušies un ar daudzgadu Stokholmas programmu mums tiek uzlikts pienākums gūt panākumus šajā jomā. Turklāt jāatzīst, ka kopš brīža, kad uzsāku pildīt savus pienākumus, es esmu darījis visu iespējamo, lai atrisinātu jautājumu par procesuālajām garantijām. Kaut mēs arī esam izvēlējušies pakāpeniskās pieejas formulu, es ticu, ka esam uz pareizā ceļa. Es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam un Spānijas prezidentūrai un esmu pārliecināts, ka tiesiskuma ziņā Eiropa 2010. gadā gūs vēra ņemamus panākumus.

Priekšsēdētājs. – Paldies, komisāra kungs, esmu pārliecināts, ka daudzi, kuru šeit nav, vēlētos apstiprināt *Carlos Coelho* kunga jums veltītos pateicības vārdus par ieguldījumu un centību, pildot komisāra pienākumus savu pilnvaru termiņā. Liels jums paldies.

Debates tiek slēgtas.

10. Cilvēku tirdzniecības novēršana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debates par

– jautājumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā *Anna Hedh* un *Edit Bauer* uzdeva Padomei par cilvēku tirdzniecības novēršanu, uz kuru jāatbild mutiski, (O-0148/2009 - B7-0341/2009), un

– jautājumu, ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā *Anna Hedh* un *Edit Bauer* uzdeva Komisijai par cilvēku tirdzniecības novēršanu, uz kuru jāatbild mutiski, (O-0149/2009 - B7-0342/2009).

Anna Hedh, autore. – (SV) Kā mēs visi zinām, cilvēku tirdzniecība ir viens no visnopietnākajiem un briesmīgākajiem noziegumiem pasaulē. Tieši tāpēc mani ļoti apbēdina, ka debatēm par šo svarīgo jautājumu jānotiek šeit tik vēl vakarā tukšas plenārsēžu zāles priekšā bez klausītāju un žurnālistu klātbūtnes.

1850. gadā verdzība visā Eiropā tika oficiāli aizliegta. Neskatoties uz to, gandrīz pēc 200 gadiem Eiropā simtiem tūkstošiem cilvēku ir pakļauti modernas verdzības formas, tas ir, cilvēku tirdzniecības radītām ciešanām. Eiropas Parlaments un citas ES iestādes ir lielā mērā atbildīgas par to, lai apkarotu un pārtrauktu mūsdienu verdzību, kurai ir daudz dažādu veidu: piemēram, piespiedu darbs, seksa verdzība, orgānu tirdzniecība, adopcija un ubagošana.

Tieši tāpēc es esmu gandarīta, ka šovakar debatējam par šo svarīgo jautājumu. Es vēlos izmantot šo iespēju un pateikties jums par jūsu labo sadarbību līdz šim un es ceru, ka kopā mēs galu galā varēsim nonākt pie kopējas rezolūcijas. Es ceru arī, ka jaunā Komisija iesniegs direktīvu par cilvēku tirdzniecību tik ātri, cik vien iespējams — direktīvu, kas būtu spēcīgāka un tālejošāka nekā vecās Komisijas ierosinātais priekšlikums, kas pats par sevi bija labs.

Lai risinātu cilvēku tirdzniecības problēmu, mums jābūt vispārējai perspektīvai, kas ņem vērā visas iesaistītās politikas jomas, tas ir, ne tikai krimināllikumumu, bet arī migrāciju. Mums vajadzīgas arī atbilstošas sankcijas, kas reāli atspoguļo šā nozieguma nopietnību un reāli trāpa tiem, kuri pelna naudu, tirgojoties ar cilvēkiem. Mums ir jānodrošina, lai upuri saņemtu labāku palīdzību un aizsardzību, lai īpaša vērība tiktu veltīta upuriem, kas ir nepilngadīgi, un mums ir vajadzīga labāka koordinācija ES iestāžu starpā.

Lai reāli cīnītos pret cilvēku tirdzniecības problēmu, visām dalībvalstīm tomēr ir jāiegulda pamatīgas pūles preventīvā darbā, un tas visnotaļ nozīmē pieprasījuma samazināšanu mūsu valstīs pēc pakalpojumiem, ko sniedz cilvēku tirdzniecības upuri. Ja mēs spēsim samazināt pieprasījumu, kritīsies arī pakalpojumu piedāvājums.

Nobeigumā es vērsos pie Padomes, Komisijas, Eiropas Parlamenta, dalībvalstīm un citām ES iestādēm: turēsimies kopā, lai pārtrauktu cilvēku tirdzniecību, kas ir moderna verdzības forma Eiropā.

Edit Bauer, autore. – (HU) Nav nopietnāka signāla par cilvēku tirdzniecības problēmu kā fakts, ka pat Eiropā katru gadu vairāki simti tūkstošu cilvēku kļūst par tās upuriem. Tas, iespējams, ir tik neticami, ka tulki nosauca vairākus simtus vairāku simtu tūkstošu vietā. Arī sabiedrībā ir pieņemts tā domāt. Šķiet, ka šis ir ekstremāls jautājums un par zemu tiek novērtētas gan sekas, gan pašas parādības nozīmīgums. Es domāju, ka Eiropai ir pienākums izvērst cīņu pret cilvēku tirdzniecību. Es vēlētos pievērsties diviem punktiem. Pirmais ir upuru aizsardzība, un otrs ir pieprasījuma izskaušana. Attiecībā uz upuru aizsardzību ir Eiropas Kopienas tiesību akts, kuru Komisija ir apsolījusi pārvērtēt līdz 2009. gadam. Diemžēl, lai gan šī Direktīva 2004/81/EK patiešām ir jāatjaunina, līdz šim šis atjauninājums nav redzējis dienas gaismu, bet pret upuriem lielāko tiesu izturas kā pret nozieguma piederumu, un viņi joprojām tiek izmantoti kā upuri. Mēs arī zinām, ka bez upuru palīdzības ir neiespējami ielenkt noziedznieku bandas, kā to ir apstiprinājusi arī *Europol* vadība.

Es vēlos vērst uzmanību uz likumdošanas procesu attiecībā uz citu jautājumu, proti, pieprasījuma izskaušanu. Cilvēku tirdzniecībai ir savs tirgus. Pieprasījuma un piedāvājuma likumi iedarbojas šeit tāpat kā citos tirgos. Mēs parasti nodarbojamies ar piedāvājuma pusi un vairāk vai mazāk aizmirstam vai negribam nodarboties ar pieprasījuma pusi, lai gan, tā kā mēs neesam guvuši panākumus pieprasījuma izskaušanā, mēs, iespējams, veltīgi centīsimies apkarot cilvēku tirdzniecību. Turklāt es vēlos uzsvērt policijas koordinācijas nepieciešamību. Mēs esam atklājuši, ka Komisijas iekšienē starp noteiktiem ģenerāldirektorātiem, noteiktiem ģenerāldirektoriem nenotiek reāla politikas koordinēšana, un informācijas plūsma viņu starpā arī ir neapmierinoša. Es domāju, ka arī šajā aspektā mums ir daudz darāma.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) *Hedh* kundze, *Bauer* kundze, es pilnībā varu piekrist iniciatīvai, jautājumam un debatēm, kuras jūs šovakar esat aizsākušas. Es uzskatu, ka cilvēku tirdzniecība ir cilvēces vislielākais posts. Tāpēc tā ir viena no vislielākajām problēmām, kas mums jārisina, un tā jārisina

kopā. Šis ir vēl viens piemērs tam, cik svarīgi ir apvienot pūles Eiropas līmenī un ārpus Eiropas, lai iznīdētu šo postu.

Savā jautājumā jūs sākat runāt par to, vai pieejai, kura būtu jāizvēlas Eiropas Savienībai, vajadzētu būt orientētai uz cilvēktiesībām, holistiskai un koncentrēties uz repatriāciju un reintegrāciju, sociālām lietām un sociālu iekļaušanu. Atbilde ir — jā. Mēs pilnīgi piekrītam, ka tā ir pareizā pieeja. Mēs piekrītam arī soda barguma proporcionalitātei, tas ir vēl viens punkts, ko jūs uzdevāt savā jautājumā, un papildu pasākumu nepieciešamībai upura aizsardzībai. Jūs norādījāt un uzsvērāt, un es pilnīgi piekrītu jums, ka upura aizsardzība ir būtiska, ja mēs gribam apkarot cilvēku tirdzniecību un pārdošanu, un arī to, ka neaizsargātas sievietes vai bērna piekrišana izmantošanai ir absolūti nebūtiska, tai ir jābūt nebūtiskai, kad runa ir par šīs izmantojošās rīcības sodīšanu.

Es uzskatu, ka jūsu ideja par pieprasījumu arī ir svarīga. Tā ir ļoti svarīga ideja, kas jānovēd līdz galam. Tas pats attiecas uz tiesvedības jautājumu.

Mēs uzskatām, ka jūsu jautājuma 2. daļā pieminētā informācijas apmaiņa ir absolūti nepieciešama. Tāpēc mēs piekrītam priekšlikumam šajā jautājumā, kas mums šķiet augstākā mērā pareizs.

Jūs mums jautājāt arī par preventīviem pasākumiem. Es varu teikt, ka Eiropas Savienība strādā pie preventīviem pasākumiem. Vēl 2005. gadā Padome pieņēma plānu attiecībā uz to, kas būtu efektīvi jāīsteno. Cilvēku tirdzniecība, kā jūs zināt, ir iekļauta arī daudzos nolīgumos starp Eiropas Savienību un trešām valstīm, piemēram, par Āfrikas un Eiropas Savienības stratēģisko partnerību. Tā ir arī viena no prioritātēm stabilizācijas un asociācijas nolīgumos starp Eiropas Savienību un Rietumbalkāniem. Man jānorāda arī, ka svarīga nozīme cīņā pret cilvēku tirdzniecību ir palīdzībai, ko dod mācību pasākumi un informētības palielināšana cilvēkiem, kuri varētu nonākt kontaktā ar upuriem. Šādi cilvēki, piemēram, ir robežu policija un policijas un drošības darbinieki trešās valstīs.

Es vēlos noslēgt savu runu, sakot, ka Spānijas prezidentūra strādās šajā virzienā un īpaši rūpēsies par bērniem, kuri ir cietuši šajā tirdzniecībā, kas ir viena no Spānijas prezidentūras galvenajām prioritātēm. Citu iniciatīvu starpā mēs esam aicinājuši Komisiju 2010. gada sākumā iesniegt rīcības plānu par nepilngadīgajiem bez pieaugušo pavadības, kuri ierodas Eiropas Savienībā.

Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, savas prezidentūras sešos mēnešos Spānijas prezidentūra aicina uz tūlītējām debatēm par direktīvu, lai apkarotu cilvēku tirdzniecību, un es esmu pārliecināts, ka jaunā Komisija to nekavējoties iesniegs. Tiklīdz Komisija iesniegs savu projektu, Spānijas prezidentūra sāks diskusijas Padomē un ar Parlamentu. Jūs varat uztvert to kā izpaušmi mūsu stingrajai apņēmībai cīnīties pret šo modernās verdzības formu, kā to trāpīgi apzīmēja iepriekšējie runātāji.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ministrs tikko izskaidroja, kādā veidā cilvēku tirdzniecība faktiski ir verdzības paveids. Es ļoti vēlos pateikties *Hedh* kundzei un *Bauer* kundzei par šā jautājuma izvirzīšanu.

Mums jāpiedāvā visaptveroša, multidisciplināra pieeja, kas neaprobežojas ar apspiešanu, bet integrē starptautisku sadarbību ar trešām valstīm. Šo integrēto pieeju Komisija pieņēma, sekojot 2009. gada martā publicētajam priekšlikumam par pamatlēmumu. Šā pamatlēmuma pamatā ir 2005. gada Eiropas Padomes Konvencija par rīcību pret cilvēku tirdzniecību, bet tas iet tālāk par to.

Protams, kā ministrs jau teica, mēs gatavojamies izmantot jauno juridisko pamatu, ko piedāvā Lisabonas līgums, lai tik ātri, cik vien iespējams, iesniegtu priekšlikumu direktīvai, kas ņems vērā diskusijas, kuras notika pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Ar šo jauno priekšlikumu direktīvai mēs ceram saglabāt ieceres vēriena augsto līmeni.

Mums šķiet, ka Eiropas Parlamentam ir jāuzņemas galvenais pienākums un ka šī apņēmība ir ļoti svarīga attiecībā uz cilvēku tirdzniecības apkarošanas pasākumu Eiropas tiesiskā regulējuma turpmāko stiprināšanu. Es tāpēc sniegtu jums noteiktu informāciju, atbildot uz jautājuma saturu.

Vispirms par sodiem: cilvēku tirdzniecība ir ļoti nopietns pārkāpums, un tas atbilstīgi sodāms. Spriedumiem jābūt stingriem, un maksimālo sodu saskaņošana ir jāturpina. Tie ievērojami atšķiras dalībvalstu starpā, variējot no trim līdz divdesmit gadiem par pamatpārkāpumiem un no desmit gadiem līdz mūža ieslodzījumam par noziegumiem vainu pastiprinošos apstākļos.

Lai gan es pieļauju, ka veids, kā spriedumi tiek noteikti, var atšķirties dažādās dalībvalstīs, tik milzīgai atšķirībai starp sodiem nav pamata Eiropas gadījumā, un tāpēc jaunajā priekšlikumā mēs paredzēsim ļoti stingrus sodus.

Tagad es pāreju pie upuriem sniegtās palīdzības un aizsardzības. Palīdzība, atbalsts un aizsardzība, ko sniedz cilvēku tirdzniecības upuriem, īpaši attiecībā uz izmitināšanu, medicīnisku un psiholoģisku palīdzību, padomiem, informāciju, tulku pakalpojumiem un juridisku pārstāvību — tas viss ir būtiski.

Tā kā nenoliedzami Spānijas prezidentūra tieši to vēlas panākt, mēs apsvērsim arī konkrētus un labākus aizsardzības pasākumus bērnu tirdzniecības upuriem. Juridiskas palīdzības un pārstāvības sistēmai ir jābūt brīvai, jo īpaši bērniem.

Visbeidzot, 2010. gadā Komisija publicēs savu pirmo ziņojumu par direktīvas īstenošanu attiecībā uz uzturēšanās atļaujām, kas izsniegtas trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri un kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm. Pēc šā ziņojuma mēs redzēsim, vai ir pareizi grozīt direktīvu.

Attiecībā uz pasākumiem, kuru mērķis ir vērsties pret pieprasījumu, Komisija savā nākamajā priekšlikumā direktīvai gatavojas iekļaut arī klauzulu, kas nosaka dalībvalstu pienākumu uzņemties iniciatīvu šajā jomā, kā arī mudināt tās kriminalizēt seksuālo pakalpojumu vai darba izmantošanu, ja lietotājs zina, ka persona ir vai ir bijusi cilvēku tirdzniecības upuris.

Attiecībā uz jurisdikciju mums ir jāpalielina katras dalībvalsts spēja ierosināt apsūdzību ne tikai pret saviem valstspiederīgajiem, bet arī cilvēkiem, kuri parasti uzturas tās teritorijā un kuri ir atzīti par vainīgiem par cilvēku tirdzniecību ārvalstīs. Tas ir būtiski, runājot par cīņu pret tā saukto jauno mafiju parādību, proti, kriminālām organizācijām, kuru sastāvā ietilpst dažādu tautību indivīdi, kas izveido savu kriminālo interešu centru un tāpēc arī savu pastāvīgo dzīvesvietu kādā no Eiropas Savienības valstīm.

Tālāk pāreju pie datu vākšanas. Komisija ir izdarījusi lielu ieguldījumu kopēju rādītāju izstrādāšanā datu vākšanai. Mums jānodrošina Eiropas Savienībai uzticami un salīdzināmi statistikas dati. Ir izpildīti vairāki svarīgi projekti, un šo iniciatīvu rezultātiem ir nepieciešams pienācīgs turpinājums, kas dotu iespēju attīstīt kopēju rādītāju modeli *Eurostat*, Eiropas Savienības aģentūrām, *Europol*, *Eurojust*, *Frontex* un Pamattiesību aģentūrai.

Visbeidzot, es pievērsīšos novēršanai. Mums ir finanšu programma „Noziedzības novēršana un cīņa pret noziedzību”, kas 2010. gadā paredzēs mērķtiecīgu pievēršanos cīņai pret cilvēku tirdzniecību. Arī Stokholmas programma nodrošina konkrētu darbību, paredzot vispārējā vadlīniju dokumentā, ko pieņēmusi Tieslietu un iekšlietu padome, pasākumus sadarbības stiprināšanai ar trešām valstīm.

Tādējādi veidojas vispusīgāka politika cilvēku tirdzniecības apkarošanai. Kā es teicu, Komisija ļoti drīz nāks klajā ar direktīvas projektu, un man ir prieks, ka Spānijas prezidentūra no savas puses ir uzsākusi debates, kas ļaus jums turpmāk bagātināt Komisijas priekšlikumu, kurš, manuprāt, nāk laicīgi, ņemot vērā, ka šī parādība nelaimīgā kārtā neuzrāda tendenci samazināties un joprojām pieaug mūsu dalībvalstīs. Tāpēc ir laiks reaģēt un reaģēt stingri.

Roberta Angelilli, PPE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es gribētu pateikties *Hedh kundzei* un *Bauer kundzei* par iniciatīvu.

Cilvēku tirdzniecība, kā visi jau ir teikuši, ir ārkārtīgi nopietns pārkāpums, kas saistīts ar seksuālu izmantošanu un nelegālu darbu. Šos noziegumus veic negodīgi cilvēki, kas vardarbīgi un krāpnieciski savervē upurus, varbūt solot viņiem godīgu, labi apmaksātu darbu vai arī vērsot draudus ne tikai pret upuriem, bet arī pret viņu bērniem vai radniekiem.

Diemžēl bieži tieši sievietes un bērni ir tie, kuri maksā visdārgāk. Tiek lēsts, ka visā pasaulē ir gandrīz trīs miljoni tirdzniecības upuru un gandrīz 90 % no viņiem ir sievietes un bērni. Eiropas Parlaments 2008. gadā ar pirmo Eiropas stratēģiju par bērnu tiesībām noteica, ka bērnu tirdzniecībai ir daudzi noziedzīgi mērķi: orgānu tirdzniecība, nelegāla adopcija, prostitūcija, nelegāls darbs, piespiedu laulības, ielu ubagošanas izmantošana un seksa tūrisms — tie ir tikai daži piemēri.

Minētajā dokumentā tirdzniecība tika raksturota kā reāls jaunums Eiropas Savienībā un tika teikts, ka tāpēc tirdzniecības un ekspluatācijas apkarošanai jāklūst par Eiropas Savienības nākotnes darba programmas prioritāti, pirmkārt un galvenokārt, pieņemot steidzamības kārtībā likumdošanas pasākumus, kas nepieciešami upuru pilnīgas aizsardzības un palīdzības garantēšanai. Nesenā Stokholmas programma arī runāja par nepilngadīgo tirdzniecību un ekspluatāciju.

Tāpēc noslēgumā, pamatojoties uz šā vakara debatēm, mēs ceram, ka Komisija un Padome saglabās savu apņemšanos un ka Komisija iesniegs šo jauno priekšlikumu direktīvai, kuru mēs apsvērsim ļoti rūpīgi.

Claude Moraes, S&D grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, tas ir *Hedh* kundzes un *Bauer* kundzes panākums šodien, lai gan tik vēlā vakara stundā, kā teica *Hedh* kundze, ka šovakar varam dzirdēt aizejošo komisāru *Barrot* kungu un jauno Spānijas prezidentūru sakām tādus vārdus komisāram kā „stingri nolēmis” un „vērienīgs”. Ir vērts gaidīt līdz šai vēlajai stundai, lai to dzirdētu, jo šodien šajā plenārsēžu zālē ir daudz cilvēku, tostarp autores, kuri saprot, cik sarežģīta ir šī mūsdienu brutālā parādība, taču saprot arī to, ka pilsoņi sagaida, ka ES risinās šo mūsdienu ļaunumu.

Barrot kungs runāja par jauna tiesību akta nepieciešamību. Mēs ceram, ka ļoti drīz redzēsim Komisijas priekšlikumu. Šorīt, klausoties komisāra amata kandidāti *Malmström* kundzi, mēs arī redzējam pozitīvu reakciju uz mūsu priekšlikumu par ES cilvēku tirdzniecības novēršanas koordinātoru.

Ja no šiem dažādajiem fragmentiem sākam veidot kopainu, mēs vismaz virzāmies uz priekšu, bet problēmas mērogs, kuru raksturoja *Anna Hedh*, nozīmē, ka mums patiešām ir jāpārvērš vārdi darbos. Tā kā cilvēku tirdzniecība ir tik sarežģīta parādība, kas skar tādas tik daudzas un dažādas jomas kā piespiedu darbs, organizētā noziedzība, seksuālā izmantošana un bērnu ļaunprātīga izmantošana, mūsu reakcijai ir jābūt daudzpusīgai un visaptverošai. *Barrot* kungs pieminēja daudzas lietas, ko mēs vēlētos redzēt kā realitāti, un, ja tās nāk kopā vienā paketē visai ES, mums būs stingra un noteikta politika, kuru ES pilsoņi redzēs kā rīcības plānu. Pašlaik ES pilsoņi saprot cilvēku tirdzniecības ļaunumu, bet viņi neredz visaptverošu pieeju un nesaprot, ko ES dara kopumā.

Es priecājos, ka komisāra amata kandidāte *Malmström* uzsvēra savu apņemību ļoti drīz nākt klajā ar jaunu tiesību akta priekšlikumu, un es priecājos arī, redzot, ka Spānijas prezidentūra uzsver ne tikai cīņu pret cilvēku tirdzniecību, bet arī ar to saistītos jautājumus, piemēram, vardarbību pret sievietēm. Ir svarīgi, lai tas viss ietu kopā un rādītu patiesi stingru un noteiktu apņemību un pārliecību par to. Kaut arī ir vēls, mums vajag, lai vārdi tiktu pārvērsti darbos, un autores šodien ir paveikušas labu darbu.

Nadja Hirsch, ALDE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties referentei par viņas apņemību un ļoti labo sadarbību, jo šis ir patiešām svarīgs temats. Kā jau teikts, cilvēku tirdzniecība, iespējams, ir vissliktākais nozieguma veids. Jautājumā citētie *Europol* dati rāda, ka šajā jomā nav bijis uzlabojuma. Faktiski ir noticis tieši pretējais. Īpaši piespiedu darba jomā skaitļi palielinās, bet skaitļi par sieviešu tirdzniecību paliek nemainīgi. Tāpēc ir pilnīgi skaidrs, ka vispirms ir steidzami vajadzīga konsekventa rīcība.

Lai šāda rīcība būtu veiksmīga, ir nepieciešams, pirmkārt un galvenokārt, pieņemt integrētu pieeju visdažādākajās jomās. Pilnīgi būtisks aspekts ir izpratnes paaugstināšana, arī starp Eiropas iedzīvotājiem, ka cilvēku tirdzniecība notiek pašas Eiropas iekšienē, katrā valstī. Mums saistībā ar šo vispirms jāsāk ar izglītību, kā mēs to darījām, piemēram, gatavojoties pasaules kausa spēlēm futbolā Vācijā, lai celtu gaismā jautājumu par piespiedu prostitūciju un parādītu, ka tā reāli darbojas visur, un arī, lai rosinātu debates iedzīvotāju vidū un tādējādi vairotu izpratni, kas savukārt nodrošinātu palīdzību upuriem.

Otrs jautājums ir par upuru aizsardzību. Tieši tad, kad cilvēki tiek izglābti no tik dramatiskas situācijas, arī dalībvalstīm ir jānodrošina, lai viņiem būtu pieejama medicīniska un psiholoģiska aprūpe, lai viņiem tiktu dots atbalsts atgriezties savā izcelsmes valstī, ja iespējams, vai arī, lai būtu atvērts ceļš patvēruma iegūšanai vai citām līdzīgām iespējām atrast jaunas mājas un sākt jaunu dzīvi.

Judith Sargentini, Verts/ALE grupas vārdā. – (NL) Šodien Holandes laikrakstā bija ziņojums par spargēļu audzētāju, kas tika arestēta, jo viņu turēja aizdomās par cilvēku tirdzniecību un vergu darbaspēka izmantošanu no Rumānijas, citiem vārdiem sakot, no Eiropas Savienības. Cilvēku tirdzniecība nav kaut kas tāds, kas notiek tikai ar pilsoņiem no valstīm, kuras ir ārpus Eiropas Savienības, bet arī ar Eiropas Savienības valstu pilsoņiem. Labi integrēta cilvēku tirdzniecības apkarošanas politika nevar vienkārši aprobežoties ar arestēšanu, kā tas bija šajā gadījumā, un robustu rīcību pret tiem, kuri veic šādus noziegumus; ir pienācīgi jāpievēršas arī upuriem. Viņu tiesībām un viņu nākotnei ir jābūt galvenajai prioritātei. Cilvēku tirdzniecības upuriem nekad nedrīkst rasties iespāids, ka viņi ir vieni vai ka viņi ir pamesti vieni nelaimē. Mums viņi jāatbalsta visos veidos: juridiski, medicīniski, sociāli un sabiedriski, un finansiāli, un mums būtu arī, iespējams, jāatlīdzina viņiem. Šo upuru spēja izmantot savas tiesības un izmantot iespējas, ko mūsu likums ļauj, ir izšķirīgs aspekts ikvienā jaunā direktīvā. Es saklausīju labas ziņas no *López Garrido* kunga un *Barrot* kunga attiecībā uz šo.

Komisārs arī teica, ka cilvēkiem, kas izmanto pakalpojumus no cilvēku tirdzniecības, jāsaņem stingrāki sodi. Manā izpratnē stingrāki sodi par šādām darbībām, protams, nav nepareizi, bet patiešām interesanti uzzināt,

kā mēs palīdzam upuriem, ja mēs turpinām kriminalizēt viņu funkciju, viņu darbu, jo tas tomēr ir darbs, kaut arī vergu darbs. Kā tas palīdz upuriem, ja viņiem ir jābaidās, ka darbs, kuru viņi dara dotajā brīdī, tiek vēl vairāk kriminalizēts? Es būtu pateicīga par atbildi uz šo jautājumu.

Pēc Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas domām, cilvēku tirdzniecības upuriem ir tiesības uz uzturēšanās atļauju, pastāvīgu uzturēšanās atļauju noteiktos apstākļos, lai nodrošinātu, ka viņiem nav jābaidās no nosūtīšanas atpakaļ uz valsti, kurā tas viss sākās, un lai nodrošinātu, ka viņi var arī izvirzīt apsūdzību pret cilvēku tirgoni, jo viņi ir droši, zinot, ka viņu palikšana valstī nav apdraudēta. Tas vajadzīgs, jo nedrīkst pieļaut pat niecīgu iespēju, ka kāds tiek nosūtīts atpakaļ un atkal satiek to pašu tirgoni. Jūsu jaunajai pamatdirektīvai, komisār, Padomes priekšsēdētāj, ir jāstiprina upuri. Tai jādod viņiem tiesības un jauna nākotne. Tas ir tas, ko es vēlos redzēt.

Zbigniew Ziobro, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir ārkārtīgi mulsinoši, ka mūsdienu Eiropa, kas bauda brīvību un ievēro cilvēktiesības, ir kļuvusi par apspiešanas un ļaunprātīgas izmantošanas vietu tik daudziem cilvēkiem. Vēl jo šokējošāk tas ir tāpēc, ka tas bieži skar sievietes un bērnus, kas ir īpaši apdraudēti un bezpalīdzīgi.

Kā Polijas tieslietu ministrs un ģenerālprokurors es pārraudzīju daudzas izmeklēšanas, kuras atklāja, ka tādas lietas notiek Eiropā, ka tās sniedzas pāri atsevišķu valstu robežām un dažkārt ir ļoti nežēlīgas. Cilvēku tirdzniecības galvenais mērķis ir seksuāla izmantošana vai vergu piespiedu darbs. Lai šīs parādības efektīvi novērstu un izskaustu, ir svarīgi, lai noteiktās ES dalībvalstīs būtu profesionālas aizsardzības aģentūras, kuras ideālā gadījumā būtu centralizētas un garantētu noteiktu un efektīvu rīcību, kā arī labu starptautisku sadarbību. Eiropas Savienības iestādēm jāuzņemas galvenais pienākums, īpaši attiecībā uz iepriekš minēto punktu.

Turklāt ir vēl divi citi jautājumi. Apzinoties to, ka cilvēku tirdzniecība bieži ir organizētu kriminālu bandu darbs, atsevišķām valstīm ir jāgarantē pietiekami bargas sankcijas par šādiem nopietniem noziegumiem, lai atturētu un izolētu likumpārkāpējus, tostarp paredzot tādas sankcijas kā līdzekļu atsavināšanu, kas dotu triecieni šīs darbības ekonomiskajam nolūkam.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, cilvēku tirdzniecība īstenībā ir mūsdienu posts, kura barotne ir nabadzība un zināšanu trūkums. Tās vissliktākā forma ir bērnu tirdzniecība, kas bieži ir saistīta ar ļaunprātīgu seksuālu izmantošanu. Mēs Eiropas Apvienotajā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederācijā uzskatām, ka ir steidzami nepieciešama Komisijas rīcība. Viens no vissvarīgākajiem priekšnosacījumiem veiksmīgai cilvēku tirdzniecības apkarošanai ir upuru tiesību stiprināšana. Tikai tad, ja to panāk — un ne jau vienīgi ar primitīviem pasākumiem — ir iespējams vispār apkarot cilvēku tirdzniecību. Tas prasa ļoti skaidrus noteikumus, panākot, lai cilvēku tirdzniecība nebeigtos ar sankcijām pret tās upuriem. Viena no lietām, kas upuriem vajadzīgas, ir efektīva aizsardzība un atbalsts pirms kriminālvajāšanas, kurā viņi piedalās kā liecinieki, tās laikā un arī pēc tās. Tas jānosaka kā augstas prioritātes uzdevums īpaši pārskatīšanas laikā, kā arī gadījumos, kad liecinieku liecības tiek atsauktas. Steidzami ir vajadzīgas liecinieku ilgtermiņa aizsardzības programmas.

Otra lieta, kas, manuprāt, ir svarīga, ir tā, ka visiem cilvēku tirdzniecības upuriem, ne tikai bērniem, ir jāsniedz konsultācijas par brīvu. Atgriežoties pie jautājuma par bērniem, ir arī nepieciešams, lai, strādājot ar viņiem, būtu iespējams izmantot juristus - bērnu speciālistus. Ir nepieciešami steidzami pasākumi novēršanas stiprināšanai, piemēram, juristu, policistu, tiesnešu un konsultantu apmācības. Es priecājos, ka Spānijas prezidentūra gatavojas pievērsties šim jautājumam.

Mario Borghezio, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šodien, noklausoties komisāra amata kandidāti, es dzirdēju ļoti īpašu apņēmību attiecībā uz cilvēku tirdzniecību.

Man bija patīkami dzirdēt vienprātīgu atzinumu, kas tika izteikts šeit. Tādas vienprātības nebija, kad pirms daudziem gadiem daži cilvēki, kas aizņēma šīs vietas, ieskaitot mani, pauda nožēlu par apdraudējumiem, ko rada masveida nelegālā imigrācija, tostarp strauji augošas noziedzīgas organizācijas, kuras izmanto šo darbaspēku, un par cilvēku un pat orgānu tirdzniecības riskiem. Šodien ikviens ir atklājis šīs parādības eksistenci, un mēs varam būt priecīgi par vienprātīgo apņēmību.

Tomēr mums ir svarīgi saprast, ka cēlonis joprojām ir tas pats.. Cēlonis, izcelsme, barotne šai tirdzniecībai ir ar vienu nosaukumu jeb vienu vārdu; galvenais cēlonis ir nelegālās imigrācijas apjoms un nozīme, kāda tajā ir vietējām, Eiropas un arī ārpus Eiropas noziedzīgajām organizācijām, jo tagad mums ir cilvēku tirdzniecība, ko labi vada arī organizācijas ārpus Eiropas.

Pieņemsim to kā mūsu sākuma punktu. Mums jāņem vērā, ka šī ārkārtīgi nopietnā un kaunpilnā parādība ir subkultūra jeb sekas, kas izriet no masveida nelegālas imigrācijas, kura nav tikusi pienācīgi kontrolēta. Eiropai ir jābūt drosmei nosaukt lietas to īstajos vārdos.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlētos izmantot šo iespēju apsveikt šā ļoti svarīgā jautājuma autores. Mēs dzīvojam modernos laikos, kad varētu sagaidīt, ka cilvēku tirdzniecība ir jau izskausta mūsu sabiedrībā. Diemžēl skaitļi tomēr liecina ko citu. Piemēram: tiek lēsts, ka visā pasaulē vairāk nekā 1 800 000 bērnu un jauniešu kļūst par tirdzniecības upuriem katru gadu. Atbilstoši ANO datiem mums Eiropas Savienībā ir 270 000 upuru. Ir aprēķināts, ka tikai Grieķijā vienā pašā prostitūcijai nolemto tirdzniecības upuru skaits ir pieaudzis līdz 40 000 gadā, tostarp sievietes un bērni, neskaitot citus tirdzniecības veidus.

Divi pamata parametri, kurus es vēlos izcelt, nenoniecinošot citu parametru nozīmi, ir šādi: pirmkārt, Eiropas iestāžu struktūra, lai apkarotu šo noziegumu, kas ir pārobežu parādība un ko saasina nelegāla imigrācija, ir neatbilstīga, un par to jau ir pamatoti runāts. Tieši tāpēc mums ir jāpastiprina virzība uz visaptverošu pieeju, un direktīva, kuru mēs gaidām, ir ļoti svarīga šajā struktūrā, kā tas jau pamatoti ir norādīts.

Otrkārt, ir identificēta sevišķa nepietiekamība upuru aizsardzībā, īpaši attiecībā uz atbalsta struktūrām. Tāpēc ir nepieciešams — un man bija prieks to dzirdēt no Spānijas prezidentūras — atrast un padarīt pieejamus resursus un infrastruktūras, lai uzlabotu jebkuru esošo infrastruktūru, un radīt jaunas infrastruktūras, un, protams, personālam, kas var nodrošināt šādu atbalstu, sniegt pienācīgu apmācību.

Šim modernajam vergu tirdzniecības veidam nevar un nedrīkst būt vieta Eiropas Savienībā, kas balstās uz cilvēktiesību un cilvēka cieņas ievērošanas principu.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlētos izteikt lielu gandarījumu par to, ka šodien mēs risinām šādu svarīgu jautājumu, par ko es sirsnīgi pateicos autorēm, un es vēlos arī izteikt pateicību par sadarbības augsto līmeni, ko mēs novērojam visu politisko partiju un abu komiteju starpā.

Es esmu ļoti priecīga arī par to, ka dzirdēju ļoti nopietnas saistības, ko pauda Komisija un arī Spānijas prezidentūra, un es patiesi ceru, ka jaunās direktīvas projekts tiks drīz sagatavots, ievērojot nostādnes, kuras būtībā bauda vienprātīgu atbalstu.

Es domāju, ka mēs zinām, ka skaitļus šajā jomā ir ļoti sarežģīti analizēt, bet īsumā mēs runājam par gandrīz 300 000 cilvēku, no kuriem 79 % ir sievietes, daudzi no tiem ir bērni, kas katru gadu ar cilvēku tirdzniecību nonāk mūsu civilizētajā Eiropā. Diemžēl skaitļi pēdējos gados ir kāpuši. Arī šā iemesla dēļ mums jāpanāk ļoti spēcīgs progress, ņemot vērā Eiropas Savienības jaunās atbildības jomas un to, ko mēs jau esam apstiprinājuši Stokholmas programmā, lai ieviestu dažus jauninājumus.

Tas bija liels panākums, ka mēs ES līmenī apstiprinājām noteikumu, kurš Itālijā, piemēram, ir bijis spēkā jau kopš 1998. gada, kurš atļauj izdot humanitāras uzturēšanās atļaujas upuriem. Tomēr mums ir jāpanāk progress arī upuru aizsardzības nodrošināšanā saistībā ar aizsardzību, reintegrāciju sabiedrībā un darbā, iespēju novērst klientu klātbūtni, par ko mums ir jādomā ļoti nopietni, un nopietnākiem un efektīvākiem pasākumiem attiecībā uz sankcijām, kurām, kā jūs, komisār, teicāt, ir jābūt saskaņotām ES līmenī.

Jo īpaši mēs prasām, lai upuru piekrišana viņu izmantošanai tiktu uzskatīta par nebūtisku, ņemot vērā šantažēšanas augsto līmeni saistībā ar šiem apstākļiem.

Es noslēgumā īsi piebildīšu, ka mums vajadzīga ne tikai aizsardzība nepilngadīgajiem, bet vispirms arī visa veida atbalsts personām, kas ierodas Eiropā un iepriekš jau ir pārcietušas tirdzniecības veidus arvien garāku un arvien traģiskāku ceļojumu laikā tā, ka viņu ciešanu mērs ir pilns, pirms viņi sasniedz mūsu krastus un mūsu zemes.

Antonyia Parvanova (ALDE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, arī es vēlos apsveikt referentes, Komisiju un Spānijas prezidentūru par viņu uzdrošināšanos, kas ļauj mums beidzot atrast nopietnu risinājumu šai problēmai. Runājot par cilvēku tirdzniecību, ir ārkārtīgi svarīgi domāt par pastāvīgas politikas izveidi Eiropas Savienības līmenī. Tāda politika veicinās labāk koordinētu pieeju un palīdzēs dalībvalstīm rīkoties ietekmīgāk attiecībā uz tiesību aizsardzību un šīs tirdzniecības formas upuriem sniegto aizsardzību un palīdzību.

Eiropas Savienības koordinators iecelšana cilvēku tirdzniecības apkarošanai, kurš strādās tieslietu, pamattiesību un pilsonības komisāra tiešā uzraudzībā, būs garantija, ka visas dalībvalstis izmantos vienotu, saskaņotu politisku pieeju cīņā pret šo nopietno noziegumu. Koordinators uzdevums būs identificēt cilvēku tirdzniecības

problēmas un avotus, īstenot preventīvus pasākumus, radīt un īstenot stratēģiju Eiropas līmenī, tostarp aktīvu sadarbību un apspriešanos ar pilsoniskās sabiedrības aģentūrām, kā arī organizēt informācijas kampaņas un ieviest pasākumus, lai palielinātu aizsardzību un palīdzību upuriem, kā arī atbalstīt viņus reintegrācijas procesā.

Lai veiksmīgi nodarbotos ar šo globālo, starptautisko problēmu, ir vajadzīga Eiropas līmenī koordinēta stratēģija, kas vada un atbalsta dalībvalstis to kopējos centienos efektīvi apkarot cilvēku tirdzniecību. Pateicos par uzmanību!

Marina Yannakoudakis (ECR). – Stāvoklis, kurā kāds ir cita īpašums un bezpalīdzīgs kādas dominējošas ietekmes upuris, būtu piedodams, ja jūs domātu, ka tā ir cilvēku tirdzniecības definīcija. Faktiski tā ir verdzības definīcija.

Cilvēku tirdzniecība ir mūsdienu verdzība. Tirdzniecība ar cilvēkiem, sievietēm, vīriešiem vai bērniem, ir krimināls pārkāpums, un tas pieaug visās dalībvalstīs. Galēja nabadzība, ģimenes iziršana un vardarbība ģimenē ir daļa no cilvēku tirdzniecības pamatcēloņiem. Apvienotajā Karalistē aplēstais upuru skaits ir aptuveni 5 000 cilvēku, no kuriem 330 ir bērni.

ECR grupa atzinīgi vērtē šīs debates. Valstu valdībām, tiesībsargājošām iestādēm un robežkontroles iestādēm ir jāstrādā kopā. Ir jāstiprina upuru atbalsta mehānismi. Iniciatīvām ir jābūt skarbām, tām jāsaņem dalībvalstīs un jāsaņem ES atbalsts.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Ja nebūtu pieprasījuma pēc cilvēkiem kā lēta darbaspēka, ja nebūtu pieprasījuma pēc orgāniem, ja nebūtu pieprasījuma pēc pērkamiem seksuāliem pakalpojumiem, tādā pasaulē mums nebūtu arī cilvēku tirdzniecības.

Pieprasījums ir atslēgas vārds attiecībā uz cilvēku tirdzniecības apkarošanu. Cits svarīgs faktors ir tas, ka cilvēki daudzās pasaules daļās dzīvo nabadzībā un necilvēcīgos apstākļos, tāpēc viņi viegli var kļūt par upuri tiem, kuri grib pirkt un pārdot cilvēkus.

Tāpēc mums ir vajadzīgi ne tikai centieni samazināt pieprasījumu, bet arī, protams, preventīvi pasākumi dzīves apstākļu uzlabošanā daudziem cilvēkiem tajās pasaules daļās, kurās upuri tiek vervēti.

Es kopā ar Eiropas Apvienoto kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederāciju vēlos pateikties *Hedh kundzei* un *Bauer kundzei*, un viņu kolēģiem Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejā un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā. Tomēr es vēlos redzēt vairāk dažādu priekšlikumu par to, kā mēs varētu atbalstīt cilvēku tirdzniecības upurus. Tiem, kuri ir piespiedu darba upuri, ir vajadzīgi citādi pasākumi un atbalsts nekā tiem, kuri ir seksa verdzības tirdzniecības upuri.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas ziņojumu 2009. gadā Eiropas Savienībā bija aptuveni 270 000 cilvēku tirdzniecības upuru. Turot šos skaitļus prātā, mums jānodrošina, lai Eiropas Savienības rīcība balstītos, pirmkārt un galvenokārt, uz upuru aizsardzību, īpaši pievērsoties sieviešu un bērnu stāvoklim, kuri ir visneaizsargātākie.

Mēs nevaram arī turpmāk stāvēt malā un palikt vienaldzīgi pret notikumu attīstību šajā uzvedumā ar seksuālu izmantošanu, kas norisinās mūsu acu priekšā. Šā iemesla dēļ es pilnīgi atbalstu Parlamenta prasības par beznosacījuma palīdzību upuriem un to, ka ir jāpieņem stingrākas metodes un bargāki sodi, kā mums teica *Barrot kungs*.

Līdz ar to es vēlos aicināt Spānijas prezidentūru un Eiropas Komisiju, un Padomi izmantot visus mūsu rīcībā esošos Eiropas tiesību aktus, gan pašreizējos, gan nākamos, lai aizsargātu cilvēku tirdzniecības upurus. Es uzskatu, ka ierosinātā Eiropas upuru aizsardzības sistēma, kuru es personīgi pieprasīju no Spānijas prezidentūras Stokholmas programmas debašu laikā un kura galu galā ir īstenojusies, būs efektīvs instruments cīņā pret šādiem noziegumiem. Es ceru uz Spānijas prezidentūras stingro apņemšanos, kā mēs jau esam redzējuši, nodrošināt, lai šī sistēma piedāvātu upuriem īpašus aizsargājošus pasākumus, kas būtu efektīvi visā Eiropā.

Es ceru, ka mēs, kas esam atbildīgi arī par cīņu pret visnopietnākajām problēmām mūsu sabiedrībā, dosim reālu un būtisku atbildi šai ārkārtīgi nopietnajai cilvēku tirdzniecības problēmai un ka mūsu vārdi nebūs tikai tukši solījumi. Tas patiešām ir mūsu parāds visiem upuriem

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Pirmkārt, es vēlos izteikt atzinību savām kolēģēm EP deputātēm *Hedh* kundzei un *Bauer* kundzei, jo, neskatoties uz ierobežotajām iespējām, kas viņām bija dotas, viņu pieeja šim tematam bija ļoti vispusīga.

Es atbalstu jautājumu un vēlos norādīt uz dažiem faktiskiem novērojumiem un piebildēm. Parasti cilvēkiem nav priekšstats par cilvēku tirdzniecības milzīgo apjomu. Faktiski tā ir trešā visienesīgākā nelikumīgā nodarbošanās pasaulē. Tas, ka tā galvenokārt attiecas uz sievietēm un bērniem, padara šo plašo uzņēmējdarbību vēl jo necilvēciskāku. Mūsu atbildei ir jābūt masīvai un koncentrētai. Mūsu cīņai ir jābūt tikpat efektīvai visos cilvēku tirdzniecības trijstūra punktos — tai jāietekmē piedāvājums un pieprasījums, kā arī paši tirgotāji. Piedāvājums pastāv īpaši tur, kur ir necilvēciski dzīves apstākļi, nabadzība un tās feminizācija, bezdarbs un vardarbība pret sievietēm un vispārēja apspiešana un nestabilitāte, kas cilvēkus dzen izmisumā. Tāpēc mums jādara viss iespējama, lai palīdzētu dzīvot cienījamāku dzīvi šiem cilvēkiem, kas kļūst par upuri noziedzīgai tirdzniecībai Savienības iekšienē un ārpus tās.

Pret pieprasījumu jāvērsas ar stingrām sankcijām. Tie, kuri pelna, ekspluatējot izmisušus vai manipulācijām pakļautos cilvēkus pelnās ekonomikas zonā, nedrīkst palikt nesodīti. Pret tiem, kuri sniedz šādus pakalpojumus, un tiem, kuri tos apzināti izmanto, arī ir jāvērs sankcijas.

Visbeidzot, tirdzniecības pakalpojuma sniedzēji pelna vislielāko sodu — organizētajai noziedzībai šajā jomā ir jābūt prioritāram mērķim tādām organizācijām kā *Eurojust*, *Europol* un *Frontex*.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Verdzība vēl nav atcelta, kā daudzi šajā Parlamentā jau ir uzsvēruši. Mūsdienu verdzība pieņem seksa tirdzniecības veidu un notiek šeit un tagad. Sieviešu, meiteņu un zēnu ķermeņi tiek pārdoti kā gaļas gabali gluži tāpat kā citas preces, un tas notiek nepārtraukti.

Cilvēkiem tiek laupītas viņu visbūtiskākās pamattiesības, un viņi kļūst par mūsdienu vergiem dažādās mūsu dalībvalstīs. Tas ir uzskatāms par Eiropas vislielāko neveiksmi un trūkumu, un pret to jāvērsas, ierobežojot un pārtraucot gan piedāvājumu, gan pieprasījumu.

Manā dzimtenē Zviedrijā pirms desmit gadiem stājās spēkā likums, kas nosaka seksa pirkšanu par nelikumīgu. Šis likums ir svarīgs, jo ar to sabiedrība raida signālu, ka neviens cilvēks nav pārdodams. Vergu tirdzniecība Amerikā tika pasludināta par nelikumīgu 1807. gadā, bet tā vēl joprojām turpinās mūsu vidū Eiropā. Ir laiks to noglabāt vēstures tumšajā dzelmē. Šis ir mūsu laiks, un mūsu atbildība ir darīt visu, ko varam, un es vēlos pateikties autorēm *Hedh* kundzei un *Bauer* kundzei par viņu teicamo darbu mūsu visu labā.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pirms dažām minūtēm Zaļās partijas pārstāvis uzsvēra, ka šis cilvēku tirdzniecības jeb dzīvu cilvēku pārdošanas jautājums nav problēma, kas Eiropas Savienībā tiek ieviesta no ārienes. Tā ir arī iekšēja problēma. Arī manas valsts pilsoņi tiek pārdoti vismaz vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Tā ir ļoti svarīga un nopietna problēma. Mana pārliecība ir, ka šajā jautājumā ir nepieciešama ne tikai ES iestāžu, bet arī atsevišķu dalībvalstu stingra, vienota rīcība. Es šeit atgādināšu kādu gadījumu, kas notika pirms pāris gadiem, kad Itālijas policija un administrācija, reaģējot uz noteiktu informāciju, kas nāca no Polijas, pārtrauca cilvēku tirdzniecības darījumus, kuros Polijas strādnieki tika nelegāli nodarbināti Itālijā. Arī tā ir cilvēku tirdzniecība, un mēs nedrīkstam par to klusēt.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Dāmas un kungi, katru gadu vairāk nekā miljons cilvēku tiek ļaunprātīgi izmantoti kā vergu darbaspēks, un 90 % no viņiem tiek izmantoti seksuālu pakalpojumu nolūkos. Tikai 3 000 upuru ir saņēmuši palīdzību, un vienīgi 1 500 gadījumos lieta ir nodota tiesai, lai gan visā Eiropas Savienībā to kvalificē kā noziedzīgu nodarījumu. Pētījumi rāda, ka peļņa, ko gūst no cilvēku tirdzniecības, pārsniedz narkotiku kontrabandā un izplatīšanā gūto peļņu. Šāda veida organizētā noziedzība ir pieaugusi līdz ar Eiropas Savienības paplašināšanos uz austrumiem. Un tomēr mums nav kopējas stratēģijas un netiek koordinēti pasākumi, ko veic dažādas iestādes un dalībvalstis, kurām nevajadzētu pretoties tiesību aktu saskaņošanai, pat ja tas nav nostiprināts līgumos.

Tieši tāpēc es lūdzu Spānijas prezidentūru novest līdz galam sarunas ar dalībvalstīm par kopējām sodu un sankciju definīcijām. Es vēlos uzsvērt, ka jaunajai direktīvai, uz kuru mēs gaidām, būtu efektīvāk jāapkaro arī pieprasījums pēc nelegāliem seksuāliem pakalpojumiem; faktiski satraukumu rada tas, ka bērnu ļaunprātīga izmantošana jo īpaši ir palielinājusies. Attiecībā uz bērniem līmenis tuvojas 20 %. Trūkst arī efektīvu preventīvu un izglītojošu pasākumu, kas pievērsti gan bērniem, gan arī vecākiem. Vai jūs zināt, ka tikai 4 % ļaunprātīgi izmantoto bērnu vecāku atzina, ka viņu bērni tika vilināti uz satikšanos ar interneta starpniecību? 2008. gadā tika atklātas ne mazāk kā 1 500 tīmekļa vietņu, kurās bērni tiek seksuāli ļaunprātīgi izmantoti. Tas, ko mēs neapšaubāmi esam parādā Eiropas Savienības pilsoņiem, ir jauna, koordinēta pieeja un tiesības aktu saskaņošana, lai apkarotu pieprasījumu pēc cilvēku tirdzniecības un arī pašu tirdzniecību. Tāpēc es mudinu

Komisiju tik ātri, cik vien iespējams, iesniegt Eiropas Parlamentam visaptverošu tiesību akta priekšlikumu efektīvākai cīņai pret cilvēku tirdzniecību.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es vēlos pateikties autorēm par šo svarīgo iniciatīvu, jo ES saskaras ar milzīgu uzdevumu cilvēku tirdzniecības novēršanā un apkarošanā. Cilvēku tirdzniecība ir ienesīga komercdarbība, kas strauji pieaug, un tā ir pievilcīga, jo sodi ir maigi salīdzinājumā ar citiem organizētās noziedzības naudas ieguves veidiem, piemēram, tirdzniecību ar narkotikām un ieročiem. No tā izriet, ka mums stingri jāvērsas pret tiem, kuri aiz tā visa stāv.

Cilvēku tirdzniecības upuri ir cilvēki, kas ir visvairāk ievainojami un vismazāk aizsargāti, un viņiem ir vajadzīga aizsardzība. Mēs nedrīkstam viņus sūtīt atpakaļ cilvēku tirgotāju apkampienos. Viņiem jāpiedāvā uzturēšanās atļaujas. Turklāt mums arī jāpievēršas pieprasījumam pēc pakalpojumiem, ko sniedz cilvēku tirdzniecība un jāisteno dažādi pasākumi, piemēram, prostitūcijas pirkšanas kriminalizācija un sankciju paaugstināšana pret tiem, kuri izmanto cilvēku tirdzniecībā iegūtu darbaspēku. Tāpēc es esmu priecīga, ka Komisija apsver nelegāli ievestu cilvēku ļaunprātīgās izmantošanas kriminalizāciju.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Pēdējo dienu notikumi Lietuvā, kad organizēts noziedznieku grupējums tika apcietināts par peļņas gūšanu no cilvēku tirdzniecības, vēlreiz pierādīja, ka šis noziegums ir plaši izplatīts parādība, kas vēl vairāk pastiprinās ekonomiskās un finanšu krīzes laikā. Pašlaik gandrīz 90 % cilvēku tirdzniecības upuru ir sievietes un bērni, no kuriem lielākā daļa kļūst par upuriem nabadzības dēļ, mēģinot atrast līdzekļus izdzīvošanai. Cilvēku tirdzniecība ir briesmīgs noziegums un ārkārtējs cilvēka cieņas pazemojums; nav nekā ļaunāka kā tikt pārdotam verdzībā. Tāpēc ir ļoti svarīgi stiprināt sadarbību starp dalībvalstīm un ar trešām valstīm, lai nodrošinātu dialogu ar nevalstiskām organizācijām, un aicināt Komisiju izveidot Eiropas koordinatora amatu šajos jautājumos. Ir nepieciešams arī nodrošināt drošību cilvēku tirdzniecības upuriem un viņu pilnīgu integrāciju. Šā briesmīgā nozieguma līdzdalībniekiem un organizatoriem nedrīkst ļaut izvairīties no atbildības.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Es vēlos apsveikt šā jautājuma autores *Hedh* kundzi un *Bauer* kundzi. Es vēlos teikt, ka cilvēku tirdzniecība ir viens no starptautiskās organizētās noziedzības visienesīgākajiem veidiem, un saskaņā ar dažādiem ziņojumiem un avotiem tās apjoms pasaules mērogā tiek lēsts no 700 000 līdz 2 miljoniem cilvēku, daži saka pat vairāk, no kuriem 300 000 līdz 500 000 indivīdu ir cilvēku tirdzniecības upuri tikai Eiropas Savienībā.

Pašreizējā tiesiskā shēma šķiet neatbilstīga; tāpēc es pilnīgi atbalstu efektīvu pasākumu pieņemšanu visdrīzākajā nākotnē, lai pastiprinātu gan cilvēku tirdzniecības novēršanu, gan represijas pret to. Ir jānosaka stingrākas sankcijas tiešajiem pārkāpējiem, tostarp juridiskām personām, kā arī upuru sniegto pakalpojumu izmantotājiem. No otras puses, es stingri uzskatu, ka ir jāsniedz upuriem augsts aizsardzības līmenis kopā ar taisnīgu un atbilstīgu kompensāciju neatkarīgi no dalībvalsts, kurā viņi atrodas vai kurā noziegums tika pastrādāts. Sniegtā aizsardzība, atbalsts un palīdzība nedrīkst izraisīt sekundāru viktimizāciju, un es vēlos arī teikt, ka noteikumi attiecībā uz nepilngadīgajiem, kas viegli kļūst par upuriem savas neaizsargātības un lētības dēļ, pelna īpašu uzmanību.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka cilvēku tirdzniecība bieži notiek arī tādēļ, lai iegūtu orgānus.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ir zīmīgi, ka mums šodien, šeit jādebatē par cilvēku tirdzniecības tematu, jo šis temats joprojām ir tabu, un ka mūsu augsti attīstītajā sabiedrībā diemžēl tieši sievietes ir tās, kuras jo īpaši ļoti bieži ir šādas cilvēku tirdzniecības upuri. Es, pirmkārt, domāju par prostitūciju un arī par bērniem. Ļoti bieži mēs negribam to saprast. Lai pret cilvēku tirdzniecību vērstā programma būtu veiksmīga, mums par prioritāti jāizvirza izglītība, izpratnes vairošana, un pēc tam mums būs vajadzīga nauda. Mums tas jāņem vērā mūsu apsvērumos jau pašā sākumā, jo nevar būt mērķis tikai apcietināt pārkāpējus un uzlikt sodu; mums jāmēģina arī veidot upuru aizsardzību, kas nozīmē, ka upuri nekļūst par upuriem otru reizi, bet, ka mums ir arī finanses viņu reintegrācijai mūsu sabiedrībā. Mums jācenšas likvidēt traumas, ko pārcietuši bērni, un integrēt sievietes kā galveno prioritāti mūsu darba pasaulē, legāla darba pasaulē.

Catherine Bearder (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, Eiropai sen jau bija laiks rīkoties šajā jautājumā, tāpēc biju ļoti priecīga, dzirdot *Lopez Garrido* kunga teikto par bērniem, to, ko teica komisārs, un šorīt to, ka komisāra amata kandidāte *Malmström* plāno nākt klajā ar jaunu direktīvu kā prioritāti šajā jomā.

Es gribu mudināt gan Padomi, gan Komisiju apskatīt atbalsta sistēmas upuriem, jo īpaši nelegāli tirgotos bērnu konkrētās vajadzības, kuras ievērojami atšķiras no pieaugušajiem cilvēku tirdzniecības upuriem. Apvienotajā Karalistē tikai pagājušajā gadā vien tika identificēti 325 bērni kā iespējami cilvēku tirdzniecības upuri. Daudzi no viņiem bija Apvienotās Karalistes pilsoņi, nevis ievesti kā ārvalstnieki, ja drīkst lietot šādu izteicienu.

Manā reģionā ir bērni, kas ir ievesti pārdošanai, bet mēs atklājam, ka pat pēc reģistrēšanas sociālajos dienestos daudzi bērnu tirdzniecības upuri vienkārši pazūd, jo viņi paliek savu tirgotāju kontrolē. Viņiem nav nekādu grūtību šos bērnus vienkārši pārdot vēlreiz. Tas notiek visā ES, un mums tam jāpieliek punkts. Cilvēki, kas tiek pārdoti, ir bez izteikšanās tiesībām un neaizsargāti, un viņi paļaujas uz Eiropas Savienību, ka tā runās viņu vietā, lai apstādinātu šo pretīgo noziegumu, un pievērsīsies viņiem.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, ubagošana, prostitūcija, zādības un laupīšana — cilvēku tirgotāju un cilvēku kontrabandistu grupējumiem ir vajadzīgi cilvēki, pirmkārt, sievietes un bērni, šim un citām tamlīdzīgām nepieņemamām darbībām. Mēs šeit runājam par grūti pārraugāmu noziedzīgu darbību ar augstu to gadījumu skaitu, par kuriem informācija neienāk. Attiecībā uz šo es vēlos norādīt, ka tas īpaši skar manu dzimteni Austriju kā populāru tranzīvalsti, bet arī kā populāru galamērķi. Tāpēc mums jāapzinās, ka cilvēku kontrabandas grupējumu lielākā daļa cilvēkus aktīvi pārvadā no Eiropas austrumiem un dienvidaustrumiem uz Viduseiropu un ka šie upuri tiek vervēti ne tikai trešās valstīs, bet viņi nāk arī no pašām dalībvalstīm. Fakts ir tas, ka šādu gadījumu skaits ir palielinājies un ka mūsu ārējā robežkontrole gandrīz nefunkcionē.

Ņemot vērā šādu pierādāmu notikumu attīstību un patiesību, ka šos ceļojumus bieži veic ar autobusiem — noziedzīgais tūrisms, — jāpauz, vai nebūtu saprātīgi šādos apstākļos papildus *Europol*, *Frontex* un citu ziņojumu rakstīšanai atkal ieviest robežu kontroli attiecīgajos robežu reģionos un, ja nepieciešams, apturēt šengenu uz ierobežotu laiku?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Es apsveicu autores par iesniegto jautājumu un jūs, komisār, par jūsu atbildi.

Es vēlos uzsvērt vienu no daudzajiem tematiem saistībā ar šo jautājumu. Rezolūcijas projekts apgalvo, ka bērni ir īpaši neaizsargāti un tādēļ pakļauti lielākam apdraudējumam kļūt par cilvēku tirdzniecības upuriem. Vienlaikus tajā ir teikts, ka 79 % no identificētajiem tirdzniecības upuriem ir sievietes un meitenes. Tomēr tajā nav pieminēts, ka vecākiem būtu vispirms uzdevums pasargāt bērnus no cilvēku tirdzniecības. Vecāki bieži pat nezina, kādiem riskiem viņu bērni tiek pakļauti, vai arī nemaz neinteresējas par to, kā viņi pavadā savu brīvo laiku. Saistībā ar novēršanu es esmu atkārtoti rosinājusi Eiropas mēroga kampaņu ar nosaukumu: „Vai zināt, kur pašlaik ir jūsu bērns?” Šai kampaņai jāvairo vecāku trauksme par riskiem, kādus sastop viņu bērni. Es esmu pārliecināta, ka mēs varam aizsargāt bērnus no cilvēku tirdzniecības tikai tad, ja sadarbojamies ar vecākiem. Vecāki diemžēl nekur nav pieminēti rezolūcijas projektā.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, saistībā ar šīs dienas debatēm ir jāpievērš uzmanība trim aspektiem, kas prasa īpašu uzmanību. Pārāk maz noziedznieku tiek saukti pie atbildības. Neskatoties uz to, ka pieaug krimināllietu skaits, kuras saistītas ar cilvēku tirdzniecību, tas joprojām ir daudzas reizes zemāks nekā pastrādāto noziegumu skaits.

Upuri nesaņem pienācīgu palīdzību, pajumti vai kompensāciju. Atceroties cilvēku tirdzniecības apjoma aplēses Eiropā, ir jāatzīmē, ka vienīgi dažas valstis ir veikušas pasākumus, kurus var nosaukt par reālu reakciju.

Treškārt, stāvoklis netiek pietiekami pārraudzīts. Ir acīmredzams, ka šī problēma ietekmē ne tikai Eiropas Savienību. Tāpēc vislielākā nozīme ir tam, ka Savienība vēl ciešāk strādā ar attiecīgajām starptautiskajām organizācijām, lai radītu jaunu standartu cīņā pret šo ārkārtīgi bīstamo parādību.

Diego López Garrido, Padomes priekšsēdētājs. – (ES) Es uzskatu, ka šīs plašās debātes ir palīdzējušas izcelt to, ka mēs sastopamies ar milzīgu problēmu, problēmu, kura rada mums milzīgu izaicinājumu. Priecājos, ka šīs debātes ir notikušas tieši tajā dienā, kad es pirmoreiz uzrunāju Eiropas Parlamentu, kas neapšaubāmi ir gods. Es priecājos, ka tas ir noticis šajās divās svarīgajās debatēs, kuras notika šovakar šajā svarīgajā un spēcīgajā Parlamentā.

Es uzskatu, ka nepietiek vienkārši pieminēt vai padomāt par šo milzīgu problēmu. Tā ir jārisina no visa spēka, jo tā ir ļoti nopietna problēma, un ienaidnieki, kas mums stāv pretim, ir ļoti stipri. Tāpēc mums vajadzīga liela politiskā griba risināt šo problēmu. Šovakar šeit šī lielā politiskā griba ir tikusi apliecināta, un kā vēl! Es varu jums apliecināt, ka Spānijas prezidentūra gatavojas parādīt, ka tā patiešām domā risināt šo problēmu kopā ar visām citām Eiropas iestādēm.

Es uzskatu, ka mēs varam arī teikt, ka šī ir problēma, kas jārisina no Eiropas perspektīvas. Jūs ļoti skaidri esat pateikuši, kādā veidā šādas lietas notiek Eiropā; *Hirsch* kundze to skaidri norādīja, un *Papanikolaou* kungs un *Parvanova* kundze runāja par šīs problēmas pārrobežu aspektu. Tas notiek Eiropā, un mums tas jārisina, sākot ar Eiropu. Daudzreiz ir ticis atkārtots, un es atkārtotu to tagad: Komisijai ir svarīgi ierosināt direktīvu tik drīz,

cik vien iespējams, lai risinātu šo problēmu no šā viedokļa. Es uzskatu, ka *Roithová* kundze savā runā izteica to ļoti kodolīgi.

Es uzskatu, ka trim galvenajiem aspektiem, kuri mums jāiekļauj un jāuzsver regulā, kuru Eiropa izdos, darbā, kuru Eiropa veiks, ir jābūt šādiem: pirmais ir upuru aizsardzība. Upuru aizsardzība ir centrālais un, protams, viens no visvairāk izceltajiem aspektiem šeit šovakar. Jautājuma autores, *Sargentini* kundze, *Ernst* kundze, *Thomsen* kundze, un citi runātāji norādīja uz upuru aizsardzības lielo nozīmi, kas parasti vispirms attiecas uz sievietēm un bērniem — visneaizsargātākajiem cilvēkiem. Arī *Jiménez-Becerril Barrio* kundze, *Kadenbach* kundze un *Bearder* kundze pārliecinoši runāja par upuru aizsardzības sistēmas ieviešanas nepieciešamību, kas ir būtisks Spānijas prezidentūras instruments un prioritāte.

Tātad, upuru aizsardzība ir pirmajā vietā; otrkārt, mums ir vajadzīga nenogurstoša cilvēku kontrabandistu vajāšana un bargi sodi — to ļoti spēcīgi puda *Ziobro* kungs savā runā; un, treškārt, mums jāapsver temats par pieprasījumu pēc šiem pakalpojumiem. To ir grūti atrisināt, bet tā ir daļa no problēmas, un kā tāda, manuprāt, tā ir jāietver kā viena no trim galvenajiem aspektiem, uz kuriem, es uzskatu, ir jābalstās globālai pieejai. Kā teicu iepriekš, dāmas un kungi, Spānijas prezidentūra ir un būs apņēmības pilna nodarboties ar tik svarīgu tematu kā šis.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka šīs debates ir daudz devušas, lai radītu skaidrību par nākamās direktīvas sagatavošanu, un es varu, protams, apstiprināt ministra teikto, ka Komisija gatavojas to iesniegt pavasarī.

Es vēlos atsaukties uz *Moraes* kunga komentāriem un teikt, ka mums jāizmanto vismodernākie līdzekļi, lai cīnītos pret šo ļaunumu, kurš pats bieži tiek izpildīts, izmantojot vismodernākās metodes, un ka mums jācīnās pret visiem ekspluatācijas veidiem.

Ministr, jūs tikko nosaucāt trīs pilārus: upuri, sodu nopietnība, kā arī pieprasījuma problēma. Es uzsvērtu upuru jautājumu un upuru aizsardzību, jo pamatlēmumā mēs jau vienojāmies par beznosacījuma atbalstu visiem upuriem, imunitāti attiecībā uz kriminālizmeklēšanu un tiesībām uz juridisku palīdzību. Turklāt nākamajā direktīvā mēs gatavojamies pievērsties izmitināšanai, medicīniskai un psiholoģiskai ārstēšanai, konsultācijām un informācijai upuriem saprotamā valodā, kā arī visa veida papildu atbalstam.

Atbildot *Záborská* kundzei, es piebilstu, ka, runājot par bērniem kā cilvēku tirdzniecības upuriem, patiešām Komisija nodarbosies ar jautājumiem, kas saistīti ar šā ļaunuma novēršanu, kā arī šo bērnu aizsardzību, atgriešanos un reintegrāciju, rīcības plānā par nepilngadīgo stāvokli, kuri ir bez pieaugušo pavadības. Starp citu, ministr, šī ir stingra prasība, ko paudusi Spānijas prezidentūra.

Tāpēc mēs iesniegsim šo rīcības plānu, kuru kolēģija pieņems 2010. gada pavasarī, lai Padome un Eiropas Parlaments to varētu pārbaudīt. Šis rīcības plāns ierosinās vairākas darbības jomas, lai risinātu galveno problēmu, ko rada šī parādība, ietekmējot nepilngadīgos, kas ierodas Eiropas Savienībā bez pieaugušo pavadības no dažādām valstīm, un tas darbosies bērnu labākajās interesēs.

Taču ir taisnība arī *Záborská* kundzei; arvien vairāk jāiesaista ģimenes, lai uzraudzītu jo īpaši interneta lietošanu, kurš pakļauj bērnus jauniem riskiem.

Kā jūs teicāt, ministr, Eiropas Parlamentam ir politiska griba. Es uzskatu, ka Komisija jau ir veikusi sagatavošanās darbu direktīvas projektam. Tā to iesniegs pavisam drīz, un es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam ne tikai par piedāvāto pilnīgo atbalstu, bet arī par visām interesantajām idejām, kas izskanēja šajās debatēs. Es vēlos vēlreiz pateikties visiem runātājiem. Es patiesi uzskatu, ka Eiropas Parlamentam ir izšķirīga nozīme cīņā pret šo lielo ļaunumu.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks februāra I sesijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Tiem, kas ir iesaistījušies cilvēku tirdzniecībā, nav nekādas atšķirības, vai tas ir vīrietis, sieviete vai bērns, ja vien tirdzniecība ar tiem nes peļņu. Bieži tieši bērni ir vislielākajās briesmās. Saskaņā ar SDO pašlaik aptuveni 218 miljoni bērnu tiek izmantoti kā bērnu darbaspēks. Tomēr nav iespējams nosaukt konkrētu skaitli, jo šie bērni ir iesaistīti prostitūcijā, verdzībā, piespiedu darbā un citās tamlīdzīgās jomās, par kurām precīzi skaitļi nav pieejami. ES steidzami ir jārisina cilvēku tirdzniecība darba tirgū. Manuprāt, iedvesmojoši ir tas, ka šis jautājums ir Spānijas prezidentūras prioritāte, un es ceru, ka

Padomes locekļi kopīgi strādās, lai jautājumi saistībā ar cilvēku tirdzniecību un bērnu darbu atrastos ES likumdošanas centrā un lai šie jautājumi tiktu jo īpaši ņemti vērā saistībā ar tirdzniecības nolīgumiem. Savas svarīgās nozīmes dēļ globālajā tirdzniecībā un savas apņemšanās dēļ aizsargāt cilvēktiesības Eiropas Savienība ir atbildīga par cilvēku tirdzniecības un bērnu darba apkarošanu.

Nessa Childers (S&D), rakstiski. – Cilvēku tirdzniecība ir nožēlojama visā pasaulē, bet īpaši apkaunojoša tā ir Eiropas Savienībā, ņemot vērā mūsu iekšējās sadarbības un resursu augsto līmeni. Īpaši jaunu sieviešu tirdzniecība seksuālai izmantošanai ir palieka no Eiropas saskaldītās pagātnes, un tai jāklūst par Eiropas vēstures aspektu. Saistībā ar to Savienībai jāapņemas nākamās Komisijas darba piecos gados palielināt robežu drošību un lūgt valstu valdības vairāk darīt, lai novērstu tirdzniecību ar seksu, īpaši, ja tajā iesaistītas jaunas sievietes, kas ir iverstas no citas valsts. Pašlaik lielākajā daļā valstu tiesību akti ir, bet tie vienkārši netiek pildīti.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Ātrums, ar kādu šīs debates tika uzsāktas tik drīz pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, ir ne tikai izdevīgs no likumdošanas perspektīvas, bet ir arī pilnīgi nepieciešams saasinātās situācijas dēļ, ko radījusi ekonomiskā krīze. Nabadzība, darba zaudēšana, izredžu trūkums jauniem cilvēkiem, precīzas informācijas trūkums par riskiem, kā arī kaut vai minimālas seksuālās izglītības neesamība ir daži no faktoriem, kas ievērojami palielina iespējamo upuru neaizsargātību. Es uzskatu, ka ir nepieciešama nežēlīgi atklāta informācijas kampaņa, jo īpaši nepilngadīgo vidū no mazāk attīstītiem reģioniem un grupām, lai uzlabotu preventīvo darbību efektivitāti. Mēs nevaram runāt par īpašu sieviešu tirdzniecības apkarošanu, nedomājot par stingriem pasākumiem, lai vērstos pret noziedzīgām darbībām un tīkliem, kas kontrolē šo tirdzniecību un kas ir ārkārtīgi aktīvi Balkānu un Vidusjūras reģionā. Es gribu uzsvērt, ka ir nepieciešami pasākumi, lai vistiešākā veidā mazinātu pieprasījuma līmeni pēc prostitūcijas, pieņemot pasākumus klientu sodīšanai. Man jāpiemin, ka ir vajadzīgs arī labāks finansējums iecerētajai cilvēku tirdzniecības apkarošanas programmai. Es aicinu pieņemt tiesību aktus ar skarbām soda sankcijām un dalībvalstīm ciešāk sadarboties ar pilnvarotajām Eiropas iestādēm: *Europol*, *Frontex* un *Eurojust*.

Kinga Göncz (S&D), rakstiski. – (HU) Lai gan divi paša laika spēkā esoši Eiropas tiesību akti attiecas uz cilvēku tirdzniecību un tās upuriem, faktiski Eiropas Savienības dalībvalstis bieži uzskata šīs personas par nelegāliem imigrantiem. Ir ļoti svarīgi saskatīt atšķirību starp abiem. Nelegāliem imigrantiem bieži ir jāpamet sava valsts kāda finansiāla vai sociāla apstākļa dēļ, un viņi ierodas Eiropas teritorijā nelegāli, kaut arī pēc brīvas gribas. Cilvēku tirdzniecībai pakļautie nav pieņēmuši brīvu, informētu lēmumu par to visu. Pret viņiem ir jāizturas pilnībā kā pret upuriem.

ES dalībvalstīm jāpiedāvā upuriem pienācīga aizsardzība. Viņiem ir jāsaņem ne tikai garantēta juridiska un fiziska aizsardzība, bet arī medicīniska un psiholoģiska palīdzība, sociāla rehabilitācija, un tiem, kuri sadarbojas ar iestādēm, ir jāpiešķir uzturēšanās atļaujas visā cilvēku tirdzniecības lietas izmeklēšanas procesa garumā. Turklāt Komisijai ir svarīgi izmantot informācijas kampaņas, lai palīdzētu panākt, ka visi tie, kuri var justies apdraudēti, apzinātos savas tiesības, iespējas un briesmas gan ES iekšienē, gan trešās valstīs, un ka tā darīs visu iespējamo, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis pienācīgi transponē un īsteno attiecīgos Eiropas tiesību aktus. Ņemot vērā, ka cilvēku tirdzniecības jautājums atrodas vairāku komisāru atbildībā, tostarp komisāra, kas atbild par tiesiskumu, brīvību un drošību, komisāra, kas atbild par ārējām attiecībām, un komisāra, kas atbild par nodarbinātību, sociālām lietām un iespēju vienlīdzību, ir vērts apsvērt „portfeļu” koordinators iecelšanu, kurš varētu efektīvi sadarboties, lai nodrošinātu šīs problēmas pienācīgu risinājumu.

Zita Gurmai (S&D), rakstiski. – Sievietes un bērni ir cilvēku tirdzniecības galvenie upuri. Kad tiks formulēts jauns Padomes pamatlēmums par cilvēku tirdzniecību, sievietēm un bērniem jāatrodas darbības centrā. Tāpēc es piekritu uzskatiem, ka ir jāsavāc pret dzimumu vērstas vardarbības dati par visu Eiropas Savienību tik ātri, cik vien iespējams. Upura aizsardzība maksā naudu, un šī nauda par dzīvības glābšanu ir jātērē pārdomāti. Mums jāatceras, ka bez ticamiem un salīdzināmiem datiem mēs nespēsim izvērtēt resursus pareizās vietās pareizā veidā. Mums jāapzinās arī tas, ka dažādu dalībvalstu un jo īpaši dažādu kultūru rīcība attiecībā pret šo problēmu ir dažāda. Ir tādas dalībvalstis, kurās upuru aizsardzība ir labi organizēta un sasniedzama ikvienam, piemēram, Spānija, un ir dalībvalstis, kurās tādas gandrīz nemaz nav. Tas nozīmē, ka mums ir ne tikai saprātīgi jāizvieto resursi, bet mums ir arī jāizstrādā praktiski un statistiski risinājumi (proti, vismaz Eiropas obligātais standarta minimums), lai tiktu galā ar latentuma problēmu un lai vajadzības gadījumā pievērstu uzmanību šim jautājumam.

Jim Higgins (PPE), rakstiski. – Cilvēku tirdzniecības problēma mums ir bijusi ilgu laiku, bet dalībvalstis nevis ķeras pie lietas risināšanas, bet saņem apsūdzības par mūsu individuālo un kopējo nespēju tikt galā ar šo sieviešu izmantošanu un pazemošanu. Ja brīva pārvietošanās veicina cilvēku tirdzniecību tādējādi, ka ir novāktas robežkontroles, no otras puses, var iedomāties, ka pastiprinātai policijas sadarbībai ir jābūt spējīgai nodarboties ar šo problēmu. Skaidrs ir tas, ka trūkst politiskās gribas. Eiropas Padomes 2005. gada maija

„Konvenciju par rīcību pret cilvēku tirdzniecību” ratificējušas tikai deviņas valstis, divas trešdaļas sieviešu, kas pārdotas prostitūcijai, ir no Austrumeiropas, un tomēr ir valstis, piemēram, Čehijas Republika un Igaunija, kas nav parakstījušas konvenciju. Trūkst ne tikai politiskās gribas, nav arī policijas gribas. Vainas pierādījumu skaits ir smieklīgs, salīdzinot ar problēmu; policija nesaskata cilvēku tirdzniecībā noziegumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE), rakstiski. – (RO) Apvienoto Nāciju Organizācija ir aplēsusi, ka 2009. gadā Eiropas Savienībā bija aptuveni 270 000 cilvēku tirdzniecības upuru. Eiropas Savienībai ir jāaņem visdrīzākā laikā nākt klajā ar normatīviem instrumentiem, kas attiektos gan uz novēršanu, gan cīņu pret cilvēku tirdzniecību, kā arī cilvēku tirdzniecības upuru tiesību aizsardzību. Nākamam Eiropas tiesību aktam būs jāpārskata sankciju līmenis pret cilvēku tirgotājiem, lai tas būtu samērīgs ar nodarījuma nopietnību. Starptautiskā tiesu sadarbība starp visām aģentūrām, kas aizstāv nepilngadīgos un rīko kampaņas par cilvēktiesībām, izveidojot īpašus fondus kompensāciju nodrošināšanai un upuru efektīvu aizsardzību, ir jomas, kas jāstiprina. Turklāt man ir sajūta, ka *Eurojust*, *Europol* un *Frontex* vēl vairāk jāiesaistās cīņā pret cilvēku tirdzniecību un par upuru aizsardzību, kā arī jāvāc dati un statistikas rādītāji par šo parādību.

11. Nākamās sēdes darba kārtība: (sk. protokolu)

12. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 24.00)